Llytr y Pſalmau,

WEDI EV CYFIEITHV, A'i CYFANSODDI

Ar Feſur Cerdd, yn *Gymraeg.*

DRWY WAITH

EDMWND PRYS
ARCHDIACON
MEIRIONNYDD.

(***)

A'I PRINTIO
YN LLVNDAIN.
1630.

¶ AT Y DARLLEYDD YSTYRIOL.

TRi pheth a wnaeth na chyfiaithwyd y Pſalmau bendigaid ar yr vn o'r pedwar meſur ar hugain.

Vn yw, am na allwn ryfygu clymu yr Scrythur ſanctaidd ar feſur cyn gaethed, rhac i mi wrth geiſio cadw y meſurau, golli deall yr Yſpryd, ac felly pechu yn erbyn Duw er mwyn bodloni dyn.

Yn ail, y mae gair Duw iw ganu mewn cynnulleidfa ſanctaidd o lawer ynghyd, i foliannu Duw yn vn llais, vn feddwl, vn galon; yr hyn a allant ei wneuthur ar y meſur gwael hwn, ac nï allai ond vn ganu cywydd neu awdl.

Yn drydydd, pob plant, gweinidogion, a phobl annyſcedic a ddyſcant bennill o garol, lle ni allai ond yſgolhaig ddyſcû Cywydd neu gerdd gyfarwydd arall. Ac o achos bôd yn berthynol i bob Chriſtion wybod ewyllys Duw,

a'i foliannu ef, mi a ymadewais â'r gelfyddyd, er mwyn bod pawb yn rhwymedic i wario ei dalent at y gorau. Hefyd nid wyf fi yn cadw mor meſûr eſmwyth hwn yn gywir ymhob man, am nad oes dim yn ein iaith ni mewn ſynwyr i ſcinio nac i odli â Duw. Am hynny i roi iddo ef ei ragor pioedd y gerdd, mi a rois amryw ddiphthongau eraill i gyfatteb â'r gair hwnnw, yn neſaf ac y medrwn.

Te Deum.

Te Deum.

YDi (o Dduw) a folwn ni,
addefwn di yn Arglwydd,
Y ddaiar oll, (dragwyddol Dad)
gwna yt addoliad hylwydd.
Arnat ti oll Angylion nef
a ront eu lleſ heb dewi,
Y nefoedd hefyd oddiar hyn,
a'r nerthoedd ſy'n y rheſtni,

Cherub, a Seraphin, a fydd
yn llefain beunydd attat,
Sanct, Sanct, Sanct, Arglwydd Saboth glan,
ſ.l hyn y galwan arnat.
Nefoedd, a daiar ſydd yn llawn
o'th wirddawn, a'th ogoniant.
Yr Apoſtolion, hefryd gor,
a ron yt' ragor foliant.

Moliannus rif y Prophwydi
ſy i'th folt o'r dechreuad,
A'r Merthyron ardderchog lu,
ſydd i'th foliannu'n waſtad.
Dy Eglwys wir gatholig lan,
(hon ſydd ar dân drwy'r holl fyd)
O Arglwydd, a'th addola di,
yn vn ac yn dri heſyd.

Y Tad o anfeidrol fowredd:
gwir Fab gogoneedd vnig:
A hefyd y glan Yſpryd pur,
ſydd i ni'n gyſſar diddig.
Ti wyt (O Chriſt yr vnig Sanct)
frenin gogoniant grafol,
Wyt hefyd i'r tragwyddol Dad
yn wirfab rhad tragwyddol.

Pan gym'raiſt arnat wared dyn
o feddiant gelyn anfwyn,
Diyſtyr gennit ti ni bu
dy eni o fru y forwyn.
Pan ſethraiſt angau: teyrnas nef
i bob ffydd gref agoraiſt.
Yn gogoniant yr hael-dad byw,
ar ddeau Duw eiſteddaiſt.

Credu yr ym â difigl ffydd
mai ti fydd barnwr arnom:
Am hyn, er ein cynorthwyaw,
bid dy ddcheulaw drofom.
Dy bobl di ydym (o Dduw 'n nerth)
prid werth dy waed ſanctteiddiol;
Par gael ein cyfrif gyda'th ſainct
mewn gogoniant tragwyddol.

Cadw dy bobl (o Arglwydd da)
bendithia d'etifeddiaeth.
Dyrcha hwynt byth: gwna iddynt fod
dan gyſgod dy lywodraeth.
O ddydd i ddydd i'th gloſorwn:
mawrhygwn dy enw bythoedd.
Teilynga ein cadw ni heddyw
rhag pechu (o Dduw 'r Uuoedd)

O Arglwydd wrthym trugartha,
trugaredd gwna a'r eiddod.
Dy ſerch di arnom tywynned,
bydd ein ymddiried ynod.
Mewn dim nid ymddiriedais i
ond ynot ti (o Arglwydd)
N'ad byth ym' gwilydd achos hyn,
o Dduw, na derbyn gwradwydd

Benedicite omnia opera.

CHwi holl weithredoedd Arglwydd nef,
bendithiwch ef ein llywydd:
Gogoneddwch, a chlodforwch,
mawrhygwch yn dragwydd.
Chwi yr angylion glan o'r nef
molienwch ef yn hyſtyd.
Chwithau nefoedd, a ffurfafen,
a'r dyfroedd vwchben heſyd.

Chwithau nerthoedd mawr: haul a lleur,
Cafodau oer a gwyntoedd,
Chwi dân a gwres; gauaf, a haf:
a gwlith araf o'r nefoedd.
Chwithau oerfel, noethni, ag ia,
a rhew ac eira tewdrwch:
Chwi noſweithian a dyddian, chwi
oleuni a thywyllwch.

Mellt, cymylau, a daiar gron,
ac ſydd ar hon yn tyfu:
Mynyddoedd uchel, a'r bryniau,
a'r gloyw ffynonnau obru.
Y moroedd, a'r lliſeiriaint mawr,
rhyd eigion llawer a'i helynt:
Morfilod braiſg, a phyſgod mân,
y rhai a nohau' ynthynt.

Holl adar is yr awyr len,
a phob perchen adenydd,
Anſeilieid maes, bwyſtfilod coed
i'r Arglwydd doed a'i gwyydd.
Chwi holl ddynion, eu plant, a'i hal,
a'i heppil darbodedig,
Ty Iſrael yn anad vn,
ei bobl ei hun enwedig.

Chwi offeiriaid ſydd iw deml wen,
a'i hollawl lawen weiſion.

Chwi 'ſprydoedd ac enbidiau glan,
a phawb ſydd burlan galon.
Ananias, Azarias,
y ſy a'r awen ddiwiol,
Tithau yn drydydd Miſael,
O Iſrael ddewiſol.

Chwi boll weithredoedd, &c.
fel yn y dechreu.

Cân Zacharias.

68 HWn ſydd dros Iſrael Arglwydd Ddiuw,
bendigaid yw vwch oeſoedd:
Am ymweled â ni mor gu,
ac am brynu ei bobloedd.
69 Yr hwn a roes gorn a nerth faeth
yn iechydwriaeth ddedwydd,
A'i godi i ni o'i air a'i ras
o deulu ei was Dafydd.

70 Yr hwn addewid nid oedd au
o enau y prophwydi,
Y rhai oedd o ddechrau y byd:
wele ei gyd-gyflowni.
71 Sef, y rhoe'i ni'r ymwared hon
rhag ein gelynion hynny:
A'n gwared o ddwylo'n holl gas,
wel dyna'i ras yn ſyny.

72 Y rhoe nowdd i'n tadau nyni,
a chofio'i ſanct ddygymod,
73 A'i lw i Abraham ein Tad,
yn rhwymiad o'r cyſamod.
74 Sef gwedj 'n rhoddi ni ar led
oddiwrth gaethiwed gelyn:
Cael heb ofn ei waſnaethu ei,
heb vn llaw gref i'n herbyn.

75 Holl ddyddiau 'n heinioes gar ei fron
yu vnion ac yn ſanctaidd,
Holl ddyddiau 'n heinioes, &c.
Cenwch ddwywaith.

76 Tithau fab bychan, fe'th elwir
yn brophwyd i'r Goruchaf:
Cans ai o'i flaen i baratoi
ei ffyrdd, a'n troi iw noddfa.
77 I roi gwybodaeth i'w bobl o'r
ddyfod o'r nef ag iechyd,
Drwy ei ſaddeuant i'n rhyddhau
oddiwrth bechodau enbyd.

78 O ferion trugaredd Duw tad
a'i ymwelediad tyner
Tywynnodd arnom ymhob man
yr haulgan o'r vchelder.
79 I roddi llewyrch diſglair glod
i rhai ſy 'nghyſgod angau,
A chyfeirio ein traed i'w ol
ar hyd heddychol lwybrau.

Gogoniant ſyth a fô i'r Tad,
i'r Mâb vnâd, a'r glân Yſpryd,
Fal y bû, y mae, ac y bydd
yn Duw trag'wyddd hyſyd.

Cân Mair forwyn.

46 FY enaid a fawrha 'r Arglwydd,
yr vnſwydd gwna fy yſpryd.
47 Yr hwn ynofi hefyd yw,
drwy gredu 'n Nuw fy iechyd.
48 Cans edrychodd ar iſel wedd
a gwaeledd ei lawforwyn.
A dedwydd fyth y gelwir fi
gan bob rhieni addwyn.

49 Cans hwn ſydd allwog bennaeth
a'm gwnaeth i yn fawrhygar:
Bendigaid fytho ei enw ef,
yr Arglwydd nef a daiar.
50 A'i drugaredd ef byth a ſai'
dros bob rhai ar a'i hofnant:
51 A'r beilch gwaſgarodd ef, a'i nerth,
mae 'n brydferth ei ogoniant.

52 Fe dynnodd y rhai cedyrn mawr
i lawr o'i holl gadernyd:
Fe a godedd ac a fawrhadd
y rhai iſel-radd hefyd.
53 A phethau da y llanwodd rai
a fyddai yn newynog:
Ac ef a anfonodd yn wag,
drwy nag, y rhai goludog.

54 Fe helpiodd Iſrael ei was,
gan gofio ei ras a'i arnmod:
I'n tadau (Abraham a'i had)
hyd byth, a'i rad gyfammod.

Gogoniant, &c.

Cân Simton a'r Iesu yn ei freichiau.

29 ARglwydd bellach gollwng dy was
mewn heddwch addas ymy,
Yn ol dy air, hwn oedd ynghyd
a'm hyſpryd i'm diddanu.
30 Cans gwelais i â'r golwg hyn
y Chriſt a bryn ein iechyd,
31 Hwn a roiſt ynny yn Arglwydd,
a'byn ynghwydd yr holliyd.

32 Hwn a oſodaiſt di yn ddrych,
i lewych i'r cenhedloedd:
Hefyd i Iſrael, dy blant
yn ogoniant byth bythoedd.

Gogoniant, &c.

Neu fel hyn.

WRth d'air caf bellach Arglwydd cu,
ymadu yn heddychlon,
30 Canys i'm golwg i y daeth
dy iechydwriaeth dirion:
31 Hon a ddarperaiſt yn ddiddrwg,
yngolwg pawb o'r hollfyd,
32 Yn oleu i'r byd, i Iſrael blant
yn fawr ogoniant hyfryd.

Gogoniant ſyth o fô i'r Tâd,
i'r Mâb vnâd, a'r glân Yſpryd,
Fal y bû, y mae, ac y bydd
yn Duw trag'wyddd hyſyd.

Beatus

Beatus vir. Pſal. 1.

Dyma wyneb-ni y Pſalmau: yn dangos ſyccian y duwiol ac aſtwydd y rhai anwiol.

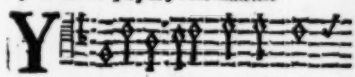

Sawl ni rodia, dedwydd yw

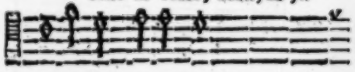

yn ol drwg yſtryw gyngor,

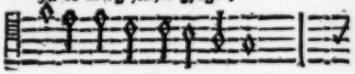

ni ſaif ar ffordd troſeddwyr ffol,

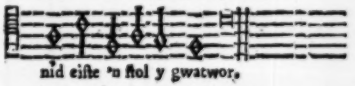

nid eiſte 'n ſiol y gwatwor.

2 Ond ei holl ſerch ef fydd yn rhwydd,
ar ddeddf yr Arglwydd vchod:
Ac ar ei ddeddf, rhydd ddydd a nos,
yn ddiddes ei fyfyrdod.

3 Ef fydd fel prenplan ar lan dol,
dwg ffrwyth amſerol arno:
Ni chrina 'i ddalen, a'i holl waith,
a lwydda 'n berffaith iddo.
4 Nid felly bydd y drwg di-rus,
ond fel yr us ar gorwynt:
Yr hwn o'r tir â'i chwyth a'i chwal,
anwadal fydd ei helynt.

5 Am hyn y drwg ni ſaif mewn barn,
o flaen y cadarn vniawn:
Na'r pechaduriaid mawr eu bâr,
ynghynulleidfa'r cyfiawn.
6 Canys yr Arglwydd Ddiuw, fel hyn,
a edwyn ffyrdd gwirioniaid:
Ac ef ni âd byth i barhau,
'mo lwybrau pechaduriaid.

Quare fremuerunt. Pſal. 2.

Mae'r prophwyd Dafydd yn yr yſtryd glaw yn rhagweled gwrthwyneb mawr i eglwys Chriſt. Lle y mae ſôn yn mwiſd perſonau yn yr ymadrodd mae'r yſtryd yn gryſach na rheſtrau dyn.

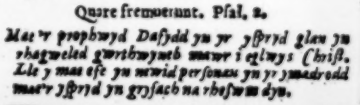

Aham y terfyſc gwyr y byd,

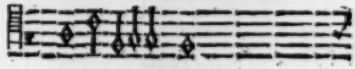

a pham y cyfyd rhodres ?

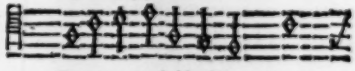

Pam y mae 'r bobloedd yn cyd-wan,

yn eu bwriadau diles?

2 Codi y mae brenhinoedd byd,
a'i bryd yn gyd gynghorol:
Yn erbyn Duw a'i Chriſt (ein plaid)
y mae pennaethiaid bydol.
3 Drylliwn eu rhwymau, meddan hwy,
ni wnawn ni mwy vſydd-dod:
Ac ymaith toſlwn eu trom iau,
ni chant yn fraw 'mo'n gorfod.

4 Ond Duw 'r hwn ſydd vwch wybrol lea
a chwardd am ben en geiriau:
Yr Arglwydd nef a wel eu bâr,
efe a'i gwatwar hwythau.
5 Yna y dywaid yn ei lid,
a hyn fydd rhybrid iddyn
O'i eiriau ef y cyfyd braw,
a'i ddig a ddaw yn ddychryn.

6 Goſodais innau (meddai ef)
fi flaw gref yn dragywydd:
Fy mrenin i, yn llywydd llon,
ar ſanctaidd Sion fynydd.
7 Dyma'r ddeddf a ddwedai yn rhwydd,
hon gan yr Arglwydd clywais:
Ti yw fy mab (o'm perfaith ryw)
a heddyw i'th genhedlais.

8 Gofyn ym, a mi yt' a'i rhydd,
holl wledydd iw 'vifeddu:
Y cenedlaethau dros y byd,
i gyd a gai 'meddiannu.
9 Ti a'i briwi hwynt yn dy farn,
fi gwialen hayarn hayach:
Ti a'i maluri, hwythau fân
mor fâu a lleſtri priddach.

10 Am hyn yn awr ſtrohinoedd coeth,
byddwch ddoeth a ſynhwyrol:
A chwithau farnwyr cymrwch ddyſg,
i oſtwng ter'yſg fydol.
11 Gwaſnaethwch chwi yr Arglwydd nef,
ac ofnwch ef drwy ogiud:
A byddwch lawen yn Nuw eu,
ettо drwy gryn hefyd.

12 Cuſenwch y mabrhâg ei ddig,
a'ch bwrw yn ſyrnig heſbio:
A gwyn ei fyd pob calon lân,
a ymddiriedan yntho.

Domine quid? Pſal. 3.
Achwyn Dafydd wrth Ddduw rhag Abſalon ei fab, a'rblaid ſa chyſur yr eglwys.

Cauer hon ſel Pſalm. 1.

O Arglwydd, amled ydyw'r gwyr,
y ſydd drallodwyr imi:
A llawer iawn i'm herbyn ſydd,
o ddydd i ddydd yn codi.
2 Dwedai lawer o'r gwrthgyrch blaid
yn drwm am f'enaid eiſoes:
Nid oes iddo yn ei Dduw Ior,
chwaith mawr yſtor o'i einioes.

3 Tithau O Arglwydd ymhob man,
ydwyd yn darian yny:
Fy ngogoniant wyt: tu a'r neu,
y codi 'ymhen i ſyny.
4 Ar Dduw yr Arglwydd a'm holl lais,
y gelwais yn doſturaidd.
Ac ef a'm clybu i ar frys,
o'i vchel freinllys ſanctaidd.

5 Mi orweddais, ac a gyſcais,
ac mi a godais gwedi:
Canys yr Arglwydd oedd i'm dal,
i'm cynnal, ac i'm codi.
6 Nid ofnaf fi, o'r achos hwn,
'mo fyrddiwn ſydd yn barod:
O bobloedd, o'm amgylch yn dyn,
i'm herbyn wedi dyfod.

7 Cyfod ti Arglwydd, achub fi,
drwy gosbi fy ngelynion:
Trwaiſt yr en, torraſt en daint,
er maint yr annuwiolion.
8 I'r Arglwydd byth (o achos hyn)
y perthyn iechydwriaeth:
Ac ar ei bobl ydiſgyn gwlith
ei ſendith yn dra helaeth.

Cum invocarem. Pſal. 4.
Dafydd yn achwyn wrth Ddduw rhag ei elynion.

DVw fy nghyfiawnder clywaiſt fi,
i'm cyni pan i'th elwais:
Rhyddheaiſt fi, dod y'm yn wedd,
drugaredd, clyw fy neilais.
2 O feibion dynion hyd ba hyd
y trowch trwy gyd yn gabledd,
Fy nharch yn warth? a hynny ſydd
drwy gelwydd a thrwy wagedd.

3 Gwybyddwch ethol o Dduw cun,
iddo'i hun y duwiolaf:
A phan alwyf arno yn hy,
eſe a wrendy arnaf.
4 Ofnwch, a thewch, ac na phechwch,
meddyliwch ar eich gwely,
5 Aberthwch, gobeithiwch Ddnw ner,
rhodd cyfiawnder yw hynny.

6 Pwy (medd llawer o edd) y pryd hyn,
a ddengys yn' ddaioni?
O Arglwydd, dercha d'wyneb pryd,
dauy digon iechyd ini.
7 Rhoiſt i'n calon llawenydd mwy,
(a hynny trwy dy ſendith;)
Nag a fyddai gan rai yn trin,
amlder o'i gwin a'i gwenith.
8 Mi orweddaf ac a hunaf,
a hynny fydd mewn heddwch:
Cans ti Arglwydd o'th vnic air,
a bair y'm ddiogelwch.

Verba mea auribus. Pſal. 5.
Gweddi yn erbyn ei elynion, gan ddangos ei ymddyriedaeth bun tu ag at Ddduw, bob amſeuthur cam â'i elynion.

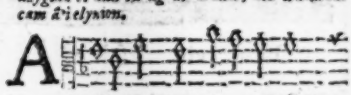

Rglwydd clyw 'ngweddi yn ddiball,

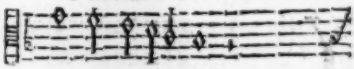

Duw deall fy myſyrdod:

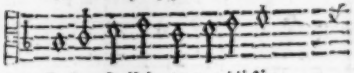

2 Erglyw fy llais a'm gweddi ſiin,

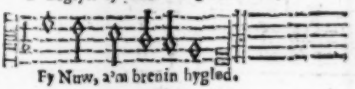

Fy Nuw, a'm brenin hygled.

3 Yn foran gwrando fi fy Naf,
yn foran galwaf arnad:
4 Cans nid wyd Dduw i garu drwg,
ni thrig i'th olwg anfad.

5 Nid ſaif ynſydion yn dy flaen,
na'r rhai a wnaen auwiredd:
Y rhai hynſydd gennyt yn gâs,
ſef diflas yt bob gwagedd.
6 Y rhai a ddwedant ffug a hnd,
a pheb gwyr gwaedlud crenlon,
Ti a'i tynni lwyntwy o'r gwraidd,
ſel ffiaidd annuwiolion.

7 Dof fiinan tu a'th dy mewn hedd,
ani dy drugaredd galwaf:
Trwy ofn, a pharch, a geglud dwyf,
i'th ſanctaidd eglwys treiglaf.
8 I'th gyfiownder arwain fi, Ner,
rhag blinder a chaſineb.
Duw gwna dy ffordd rhag ofn eu bâd,
yn waſtad rhag fy wyneb.

9 Cans iw genau nid oes dim iawn,
mae llygredd llawn iw cendod:
Eu gyddfau ſel ceulannau bedd,
a gwagedd ar en tafod.
10 Diſtrywia hwynt iw camwedd, Ien,
o'i holl gynghorion cwympant,
Hwnt a hwy, a'i holl drygioni,
i'th erbyn di rhyfelant.

11 A'r rhai a'r mddiried ynot ti,
am yt' gyſgodi droſtynt:
(Llawen a fydd pob rhai a'th gâr)
cei fawl yn llafar ganthynt.
12 Cans ti (Arglwydd) anfonawlith
dy ſendith ar y cyfion:
A'th gwir ſerch ſel tarian gref,
rhoi droſto ef yn gorcu.

Domine

Domine ne in furore. Pſal. 6.

Gweddi o drymder am ei bechodau: a phan gafas ebaith, y mae yn dibriſio cielyn, gan ſoh Duw.

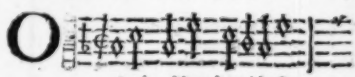

Arglwydd na cherydda fi,

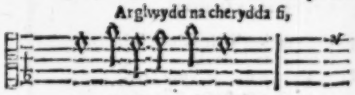

ymhoethni dy gynddaredd:

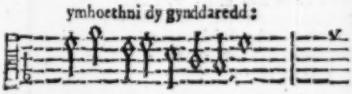

Ac na chosba fi yn dy lid,

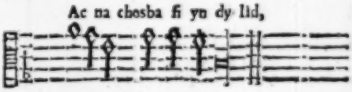

o blegid ſy enwiredd.

2 O Arglwydd dy drugaredd dod,
wyf leſg mewn nychdod rhybrudd:
O Arglwydd dyrd, iacha fi'n chwyrn,
mae peſgyrn i mewn cyſtudd.

3 A'm henaid i o'r lleſgedd hyn,
y ſydd mewn dychryn ſceler:
Tithau O Arglwydd, paryw hyd?
rhoi arnaf ddybryd brudd-der.
4 Duw gwared fenaid, dychwel dy,
iacha fi a'th drugaredd:
5 Nid oes yn angau gof na hawl,
a phwy ath fawl o'r pridd-fedd.

6 Diffygiais gan ochain bob nos,
mewn gwal anniddos ſoddfa:
Rwy'n gwlychu drwy y cyſtudd mau,
a'm dagrau fy ngorweddfa.
7 O ddig i'm cas a goddef drwg,
fy ngolwg ſy'n tywyllu:
A chan y dwfr a red yn rhaff,
ynt angraff ac yn pylu.

8 Pob vn a wnelo, ared ymhell,
na dichell nac enwiredd:
Cans clybu yr Arglwydd fy llais,
pan leſais am drugaredd.
9 Yr Arglwydd clybu ef fy arch,
rhof fianau barch a moliant:
Fe dderbyn fy ngweddi, a'm gwaedd,
am hyn yr haedd ogoniant.

10 Fe wradwyddir, ſe drallodir,
yn ddir fy ngelynion:
Ac fo'i dychwelir drwy ſefl glwth,
hwynt yn ddiſymwth ddigon.

Domine Deus meus. Pſal. 7.

Erſyn ar Dduw ei gadw rhag cam gyhuddiad, a'i gyawlyd yn lân.

Canir hon fel Pſal. 5.

O Achub fi fy Nuw, fy Ner,
cans mae fy hyder ynod:
Rhag fy erlidwyr gwared fi,
cans mae o'r rhain ormod.

2 Rhag llarpio fenaid fel y llew,
heb vn dyn glew a'm gweryd:
A'm rhwygo i yn ddrylliau mân,
fal dyna amcan gwaedlyd.

3 O Arglwydd Dduw, os gwneuthym hyn,
os diwg y ſy'n fy nwylaw:
4 Na thrwy ymddiried, dwyll i neb,
pe bawn wrthwyneb iddaw:
5 I erlid foes y gelyn doed,
dalied, a rhoed fi'n iſaf,
A ſathred Purddas yn y llwch,
drwy'r diyſtyrwch eithaf.

6 Cyſod o Ddaw, cyſod i'th ddig,
a goſtwng big pob gelyn:
A deffro droſof yn y farn,
lef cadarn yw d'orchymyn.
7 Pan ddringych, yr holl bobl yn llu,
a ddaw o'th ddantu attad:
Duw dychwel i'th farn er eu mwyn,
a gwrando 'n cwyn yn waſtad.

8 Duw dyro i'r bobl y farn dau,
a barn di finnau Arglwydd:
Ac fel yr haeddais dod farn iawn,
yn ol fy llawn berffeithrwydd.
9 Derfid anwiredd y rhai drwg,
gwna 'n amlwg ffordd y cyfion:
Cans vnion wyd, a chraff, Duw cu,
yn chwilio dentu 'r galon.

10 Ac am ſod Duw yn canſod hyn,
Duw yw Pamddiffyn innau:
Duw ſydd iechawdur i bob rhai,
ſydd lân ddifai 'i calonnau.
11 Felly mae Duw byth ar yt iawn,
a Duw yw 'r cyfiawn farnydd:
Wrth yr annuwiol ar bob tro
mae Duw yn digio bennydd.

12 Ac oni thry 'r annuwiol cân,
ſo liſa'i loywlas gleddau:
Ar ynnyl y mae bwa'r Ion,
a'i barod lymion ſaethau.
13 Sef arfau angau at y nod,
y maent yn barod ddigon:
Ac ni ſaetha ef ergyd byrr
at yr erlidwyr poethion.

14 Wele hanes y gelyn drwg,
eſe a ymdawg ar draha:
O chwydd ar gamwedd, beichiog fydd,
ar gelwydd yr eſgora.
15 Cloddiodd ef bwll hyd eigion llawr,
o ſwriad mawr i'r tynan:
Ac ef a ſyrthiodd ymron bawdd,
i'r dyſn iw glawdd ei hunan.

16 Ei holl enwiredd ar ei ben,
o vchder nen a ddiſgyn:
A Duw a ddymchwyl yr vn wedd,
ei gamwedd ar ei goryn.
17 Im harglwydd Dduw rhof finnau glod,
câf gan fod ei gyfiownder.
A chanmolaf ei enw yn rhwydd,
yr Arglwydd o'r vchelder.

Domine Deus. Pſal. 8.

Clod i Dduw, gan erſyddu a dyſcleb am ogoniant dyn.

O Ar-

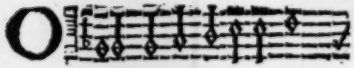

Arglwydd ein Ior ni a'n nerth,

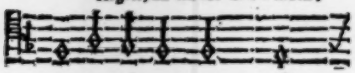

mor brydferth wyd drwy'r hollfyd!

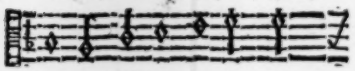

Dy enw, a'th barch, a roiſt vwchben

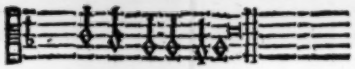

dayar ac wybren hefyd.

2 Peraiſt yt nerth o enau plant,
a rhai a ſugnant beunydd,
Rhag d'elynion: tawed am hyn,
y gelyn a'r dialydd.

3 Wrth edrych ar y nefoedd faith,
a gweled gwaith dy fyſedd:
Y lloer, y ſer, a threfn y rhod,
a'i goſod mor gyfanneddd.
4 Pa beth yw dyn yt' iw gofio,
o ddoniau ac anwylfraint?
A pheth yw mâb dyn yr vn wedd,
lle rhoi ymgeledd cymaint?

5 Ti a wnaethoſt ddyn o fraint a phriſ,
ychydig is Angylion:
Mewn mawr ogoniant, parch, a nerth,
rhoiſt arno brydferth goron.
6 Ar waith dy ddwylo is y neſ,
y gwnaethoſt ef yn bennaeth:
Gan oſod pob peth dan ei draed,
iddo y gwnaed llywodraeth.

7 Defaid, gwartheg, a holl dda mâs,
a'r adar llaes eu heſgyll:
Ehediaid neſ, a'r pyſg o'r don,
ſy'n tramwy 'r eigion erchyll.
8 O Arglwydd ein Ior ni a'n nerth,
mor brydferth wyd drwy'r hollfyd,
Dy enw a'th barch a roiſt vwchben,
dayar ac wybren hefyd.

Confitebor tibi. Pſal. 9.

Diolch am orfoledd, a driſſ ar Ddnw ei ymddiffyn rhag llaw.

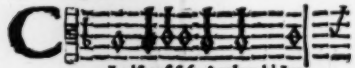

Lodforaf fi fy Arglwydd Ion,

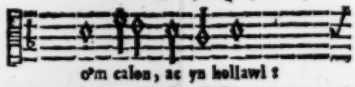

o'm calon, ac yn hollawl:

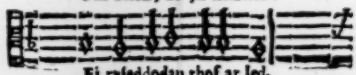

Ei ryfeddodau rhof ar led,

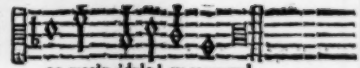

ac mae'n ddyled eu canmawl.

2 Byddaf fi lawen yn dy glod,
ac ynod gorfoleddaf:
I'th enw (o Ddnw) y canaf glod,
wyd hynod, y Goruchaf.

3 Tra y dychwelir draw'n ei hol,
fy holl elynol luoedd,
Llithrant o'th flaen, difethir hwy,
ni ddon hwy mwy yn lleoedd.
4 Cans rhoiſt fy marn yn fatter da,
gwnaethoſt eiſteddfa vnion:
Eiſteddaiſt ar y gwir, yn ſiwr,
tydi yw'r barnwr cyſon.

5 Ceryddaiſt, a diſtrywiaiſt di
y cenhedlaethi cyndyn:
Diwreiddiaiſt ynfyd yn y bon,
ni bydd byth ſon am danyn.
6 Diſtrywiaiſt dithau (elyn glâs)
do lawer dinas hyfryd:
Darfu dy nerth byth, darfu hyn,
a'r coſ o honyn hefyd.

7 Ond yr Arglwydd iw nerth a ſydd,
ac yn dragywydd pery:
A pharod fydd ei faingc i farn,
a chadarn ydyw hynny.
8 Cans efe a farna y byd,
a'r bobl i gyd ſydd ynthe:
Trwy gyfiowndet, heb ofni neb,
a thrwy vniondeb rhagddo.

9 Gwna'r Arglwydd hefyd hyn wrth raid,
trueiniaid fo'i hymddiffyn:
Nodaſa a fydd i'r rhai'n mewn pryd,
pan ſo caledfyd arnyn.
10 A phawb a'th edwyn rhon eu cred,
a'i holl ymddiried arnad:
Cans ni adewaiſt (Arglwydd) neb,
a geiſio'i wyneb attad.

11 Molwch chwi'r Arglwydd, yr hwn ſydd
yn ſanctaidd ſynydd Seion:
A dwedwch i'r bobl fal yr oedd
ei holl weithredoedd mawrion.
12 Pan chwilio efe am waed neu draiſ,
fe goſia lais y trnain:
Pan eiſteddo a'r faingc y frawd,
fe glyw y tlawd yn germain.

13 Dy nawdd Arglwydd, dydi ym'ſydd
dderchafydd o barth angau,
A gwel fy mlinder gan fy nghâs,
y ſydd o'm cwmpas innau.
14 Fel y mynegwyf dy holl wyrth,
a hyn ymbyrth merch Seion:
Ac fel y bwyf lawen a ſraeth,
i'th iechydwriaeth dirion.

15 Y cenhedloedd cloddiaſant ffos,
lle'i ſuddent, agos boddi:
I arall lle cuddiaſant rwyd,
eu traed a faglwyd ynthi.
16 Yr Arglwydd nef fal hyn yn wir,
adwaenir wrth ei farnau:
A'r annuwiol a wnaethai'r rhwyd,
yn hon y daliwyd yntau.

17 Yr annwiol i vffern aêd,
ac yno gwnaed ei wely:
A'r rhai' ollygant Dduw dros goſ,
bydd yno fyth eu lletty.
18 Cans byth y gwirion a'r dyn tlawd
hyd dyddbrawd nis anghofir:
Y gweiniaid a'r trueiniaid, hwy,
eu gobaith mwy ni chollir.

19 O cyſod Arglwydd yn dy wyn,
na âd i ddyn mo'th orfod:
Barna'r cenhedloedd gar dy fron,
a'th farn yn vnion goſod.
20 Gyrr arnynt Arglwydd ofn dy rym,
yn awchlym i'th elynion.
Fel y gwybyddont, pe baent mwy,
nad ydynt hwy ond dynion.

Vt quid Domine. Pſal. x.

Achwyn rhag trais cedyrn bydol.

O Arglwydd pa'm y ſeſi di;

oddiwrthym ni cyn bellad?

Pa'm yr ymguddi di i'th rym,

pan ydym mewn caethiwed?

2 Y drygrai ſydd yn blinc'r tlawd,
gan drallawd, a chan falchder:
Yn y dichellion a wnai' rhai'n,
hwynt hwy eu hunain dalier.

3 Hoff gan ddyn drwg ei chwant ei hyn,
pawb yn gytan â'i bechod:
Bendithio mael ydyw en ſwydd,
a'r Arglwydd maent iw wrthod.
4 Yr annwiol ni chais Dduw ner,
(mae ef iw falchder cyſuwch?
Nê chred ef, ac ni feddwl ſod,
yn fâth awdurded goruwch.

5 Am ſod ei ffyrdd mewn lwyddiant hir,
ni wyl mo'th wir gyfammod:
Bydd dordyn wrth elynion mân,
fel chwythu tân mewn ſorod.
6 Fe ddwedodd hyn â'i feddwl ſyth,
ni ddigwydd byth y'm adfyd:
Ni'm ſymudir o oes i oes,
ni chaf na gloes, na drygfyd.

7 Yn ddichellgar, yn dwyllgar iawn,
a'i ſafn yn llawn melldithion:
Tan ei daſod y mae camwedd,
a thrawſ enwiredd creulon.
8 Mewn cilfechydd y diſgwyl ſan
i lâdd y truan gwirion:
Ac ar y tlawd â llygad llym
yn dangos grym ei galon.

9 Fe orwèdd fel y llew iw ffau,
i fwrw ei ſaglau trowſlon:
Y gwan a'r tlawd a ddyna iw rwyd,
ac yno y daliwyd gwirion.
10 Fe duchan, fe a'ngrymma ei hun,
fel vn ar farw o wendid,
Ac ef yn grŷf â fel yn wael,
ar wan i gael ei ergyd.

11 Yn-ei galon, dwedodd am Dduw,
nad ydyw yn goffiadur:
Cuddiodd ei wyneb, ac ni wel
pa beth a wnel creadur.
12 Cyſod Arglwydd, dercha dy law,
dy ſod i'n gofiaw danges:
Ac nag anghofia, pan fo rhaid,
dy weiniaid a'th werines.

13 Paham y cablant hwy wir Dduw,
yr enwir annuw lleddfrom?
Pam' y meddyliant arnat ti
nad ymofyuni am danom?
14 Gwelaiſt hyn: cans confyddi drais,
a choſpi faſaus anfad:
Tydi yw gobaith tlawd, a'i borth,
a chymorth yr ymddifad.

15 Tor ymaith yr annuwiol rym
yn gyflym, a'r maleiſus,
Cais allan eu hanwiredd hwy,
ni chai di mwy 'n ddrygions.
16 Yr Arglwydd ſydd yn fremin byth,
ef yw'r gwehelyth lywydd:
Diſtrywiwyd pob cenhedlaeth gref
o'i dir ef, yn dragywydd.

17 Duw, gweddi'r gwan a glywaiſt di,
ac a gyſuri 'r galon:
Tro eilwaith attom' y gluſt dan,
a chlyw weddiau ſyddlon.
18 Tros yr ymddifaid y rhoi farn,
a'r gwan fydd cadarn bellach:
Megis nas gall daiarol ddyn
mo'r pwyſo arnyn mwyach.

Domine confido. Pſal. xi.

Am brofidigaethau. Duw yn gwared allan o bo-
nyns, ac yn llywodraethu y da a'r drwg.

C Redaf i'r Arglwydd yn ddi nam:

paham y dwedwch weithian

Wrth fenaid, hwnt, a hed i'th fryn,

fel wrth aderyn bychan?

3 Wele 'r annuwiol a'i bwâu,
a'i gwell ſaetha wna barod,

Am

Am wîrioniaid yn llechu'n ſain,
i ſaethu 'r rhai'n o gyſgod.

3 Y ſeilſain oll i lygredd aeth:
ond beth a wnaeth y gwirion?
4 Mae 'r Arglwydd yn ei ddinas gref,
ſe weryd ef y cyſion.
Yr Arylwydd o'i orſeddſa ſry
at y tlawd try ei olwg,
Gweithredoedd holl hiliogaeth dyn,
iw lygaid ydyn amlwg.

5 Mae 'r Arglwydd o'r naturiaeth hon,
prawf gwîſion er ymgeledd,
Ond cas yw gan ei enaid ſo
ddyn drwg a hoffo wageedd.
6 Ar bechaduriaid marwor, tân,
a brwmſtan a ddaw'n gawod,
A gwynt tymeſtlog vchel iawn,
fal dyna lawn wialennod.

7 Canys cyſion ydyw'r Arglwydd nerth
cyſiawnder mae'n ei garu;
A'i wyneb at yr vnion try,
a hynny iw ymgleddu.

Salvum me fac. Pſal. 12.

Wrth weledaullywodraeth, y mae eſe yn prophwydo, pan addſedo drygioni, y daw tro gwell.

O

Achub bellach Arglwydd cu,

ſe ddarfu'r tyngarogion:

A'r holl wirioneedd a'r ball aeth

o blith hiliogaeth dynion.

8 A gweſus gwenaiaith dwedant ſiug,
er twyll a hug i'r eiddyn:
A chalon ddyblyg yr vn wedd
y cair oſereed ganthyn.

9 Yr Arglwydd torred o'i farn faith
weſuſau'r gweniaith diles:
A'r holl dafodau ffroſtus iawn
a fytho llawn o rodres.
10 Gallwn orfod o nerth tafod,
dwy weſus y ſydd eiddom:
Fal hyn y dwedant hwy yn rhwydd,
a phwy ſydd Arglwydd arnom?

11 Yntau ein Duw a ddwedodd hyn,
rhag llethu'r gwaelddyn codaf:
Y dyn gofidus, tlawd, a'r caeth,
mewn ſechydwriaeth dodaf.
12 Pur iawn yw geiriau'r Arglwydd neſ
a'i ddewid ef ſydd berffaith,

Fel arian o ffwrn, drwy ſaml drô
wed'i goeth buro ſeithwaith.

13 Ti Arglwydd, yn ol dy air di,
a'i cedwi mewn hyfrydwch
Byth rhag y ddrwg genhedlaeth hon,
dy weiſion i gael heddwch.
14 Pan dderchafer y trowſion blin,
da ganthyn drin eawiredd:
Felly daw dynion o bob parth
i fwyſwy gwarth o'r diwedd.

Vſquequo Domine. Pſal. 13.

Ymreſymmu â Duw, drwy boethi yr Yſpryd, a thrwy weddi cael gobaith.

Canir hon ſol Pſal. 2.

PA hyd ſy Arglwydd, Dduw dilythâ
a'i byth yr wyf mewn angof?
Pa guddio t'wyd, (o Dduw) pa hyd?
dy lân wynebpryd rhagof?
2 Pa hyd y rhed meddyliau tro
bob awr i ſino 'nghalon?
Pa hyd y goddefaf y dir?
dra codir ſy nghaſeion.

3 O Arglwydd edrych arnaf ſi,
a chlyw ſy ngweddi ffyddlon.
Egor ſy llygaid, rhag eu cau
ynghyſſa angau ddigllon.
4 Pe llithrwn ddim, (rhag maint yw'r llid
ſo ddwedid ſy ngorchfygu:
A llawen fyddai ſy holl gâs:
dal fi o'th râs i fynu.

5 Minnau'n dy nawdd a roîs ſy ffydd,
a'm holl lawenydd eithaf:
Canaf i'm Duw am helpodd i,
gwnaf gerddi i'r Goruchaf.

Dixit inſipiens Pſal. 14.

Yn erbyn trahaus Ddaw, a dynion.

FE ddwedai 'r ynfyd nad oes Duw,
ac felly byw drwy goegni;
Ymlygru'n ffiaidd, ni chais gel:
nid oes a wnel ddaioni.
2 O'r nef yr edrychodd yr Ion
ar holl drigolion daear,
A roddai neb ei goel a'r Duw,
a cheiſio byw'n ddeallgar.

3 Fe giliodd bawb at lygredd byd,
ymdroent i gyd mewn brynti:
Nid oes vn a wnel well nâ hyn,
nac vn a fyn ddaioni.
4 Eu gwddf ſy fedd agored cau
maent â thafodau ſtrywgar.
A gwenwyn lindis ſy'n parhau
dan eu gwefuſau twyllgar.

5 A'i genau llawn cſel gwenwyn llith
o felldith, ac o ſuſtledd:
Ac anian eſgud yw en traed
i dywallt gwaed a dialedd.
6 Diſtryw ac anhap ſy'n eu ffyrdd
ni' dwaenant briffyrdd heddwch:
Nid oes ofn Duw'n eu golwg hwy,
ni cheiſiant mwy 'dîſeuwch.

7 Pam? oni wyddant hwy eu bod
drwy bechod, y modd yma,

Yn yſo fy mhobl a'i cildroi,
vn wedd a chnoi y bara?
8 Gweddio 'r Arglwydd hwy ni wnânt,
yn hyn dychrynant luoedd:
Am ſod Duw 'n dala gydâ 'r iawn,
yn vn a'r cyſtawn bobloedd.

9 Gwradwyddech gynt gyngor y tlawd
fal y gwnewch drallawd etto:
Am i'r tlawd gredu y doe llwydd
oddiwrth yr Arglwydd iddo.
10 Pwy a all roi i Iſrael,
o Sion vchel iechyd?
Pwy ond ein Duw? yr hyn pan wnêl,
bydd Iago ac Iſrael byſtyd.

Domine quis habitabit. Pſal. 15.

Dull a chyſtlog buchedd dda.

DYwaid i mi pa wdyn a drig,
i'th lys barchedig, Arglwydd?
A phwy a erys ac a ſydd
ym mynydd dy ſancteiddrwydd?
2 Yr hwn a rodia 'n berffaith dda,
yr hwn a wna gyfiawnder;
A'r hwn a draetha o'i galon wir,
a drig ar dir vchelder.

3 Yr hwn ni ddywaid, ac ni wna,
ddim ond o'r da bigilydd:
Ac ni chynnwys y rhai a ron
iw cymydogion gwilydd.
4 Y'r hwn ſydd iſel vn ei fryd,
yn caru 'i gyd-griſtnogion.
Yr hwn ſy 'n ofni 'r Arglwydd Dduw,
ac ſydd yn byw yn ffyddlon.

5 Yr hwn ni thyng ddim ond y gwir,
er dir neu niwed iddo:
Ac ni ro ei arian yn llog,
er dwyn cymydog dano.
6 Na gobr, na rhodd, yr hwn ni fyn,
er dal vn erbyn gwirion.
7 A woelo hyn ni lithra fyth,
ſe gaiff y ddilyth goron.

Conſerua me. Pſal. 16.

Mae Dafydd yn erchi 'r eglwys yn ymroi i'Ddiw, yn coſtau ei ddioni, ac yn cyhoeddi ſod ein holl ddedwyddwch ni ynghoſ, drwy Grist, a'i gyfodiad.

CAdw ſi Duw, cans rhois fy mhwys
a'm coel yn dreadwys arnad:
2 Fy Arglwydd wyd: mae dan fy mron,
y gwîr hon yn waſtad:
Nad lles yt yw na'm da, na'm rhin:
3 ond i drin ſanct daiarol,
I leſu 'r rhai 'n fy 'wllys yw,
y rhai ſy 'n byw 'n rhiwedd del.

4 I'r rhai a redant at Dduw gan,
y daw gofidiau amlder:
Eu diod offrwm o waed, ni
offrymaf ſi yn amſer.
5 Ni heuwaf chwaith. Yr Arglwydd yw
fy medd i ſyw, a'm phiol:
A thydi Ior ſy 'n rhoi 'mi ran,
a chyſran yn ddigonol.

6 A thrwy Dduw ſyrthiodd i mi rân
o fewn y fan byſiydaf:

Digwyddodd ymy, er fy maeth,
yr etifeddiaeth lanaf.
7 Bendithiaf finnau Dduw fy Ior,
hwn a roes gyngor ymmy,
Parennau hefyd ddydd a nos,
ſydd ym yn dangos hynny.

8 Rhois fy Ner (bob awr) gar fy mron;
o'r achos hon ni lithraf.
Cans mae ef ar fy nehau law,
yma na thraw ni ſyſtaf.
9 O herwydd hyn, llawen a llon
yw fy nghalon: ac eilwaith
Hyſtryd yw fy mharch a diddig,
a'm cnawd a drig mewn gobaith:

10 Cans yn vffern ni edi di
me'm henaid i, i aroſt:
Na'th anwyl ſanct (drwy nawſ y bedd)
i weled llygredd cnuſſos.
11 Dangoſi ym lwybr i fyw 'n iawn,
dy fron yw 'r llawn llawenydd,
Cans yn dy nerth, nid yn y llwch,
mae digrifwch tragwydd.

Exaudi Domine iuſtitiam. Pſal. 17.

Achwyn rhag brenin Saul, a dangos ei ddiyngdid yn yr achos.

OClyw gyfiownder Arglwydd mâd,
yſtyr fy nâd i'th grybwyll,
Cluſt ymwrando a'r weddi fau
ſydd o wefuſau didwyll.
2 Diſgwilia 'marn oddiwrthyt ti,
cans da y gweli 'r vnion:
Profaiſt a gwyddoſt ganol nos
mor ddiddos ydyw 'nghalon.

3 Ban chwiliaiſt fi (da yw dy gof)
ni chefaiſt ynof gamwedd,
Fy myſyr mâd na'm meddwl llaes,
na ddoed ymaes o'm dannedd.
4 I ochel cydwaith dynion drwg,
drwy d'air a'th amlwg cyngor,
Fordd y dyn trawſgeyf haetllyd llym,
ſe ddyſgwyd yn ei bepgor.

5 Ond yn dy ynion lwybrau di,
Duw, cynal fi yn waſtad,
Rhag llithro allan o'th iawn lwyl,
Duw diſgwyl fy nghenddeiliad.
6 Galw yr wyf arnad, am dy ſod
yn Ddiw parod i wrando,
Goſtwng dy gluſt, a chlyw yn rhodd
ſy holl ymadrodd etto.

7 Cyfranna dy ddaioniis râd,
(ti rhwn wyt geidwad ffyddlon)
I'r rhai ſy 'n ymroi dan dy law,
rhag broch, a braw y trowſion.
8 Cadw fi'n anwyl rhag en twyll
os anwyl canwyll llygad:
Noghyſgod dy adenydd di,
o cadw fi yn waſtad.

9 Rhag yr annuwiol a'i mawr bwys,
a rhag ſy nghyſrwys elyn,
Y rhai a gais fy enaid i,
gan godi yn fy erbyn.
10 Maent hwy mor dordyn ac mor ſrâg
ac yn rhy gâs eu geiriau:
Ac yn rhoi allan ſtroſt ac lled,
gan falſheu eu parablau.

I'r Main

11 Maent hwy yn amgylchu yn ſtin
y lle yr ym ni'n cyniwer,
Ac â'i golygon tua'r llawr
mewn gwg a thramawr hyder.
12 Maent hwy fel llew, dan godi gwrych,
a fai'n chwennych yſglyfaeth:
Neu fel llew ifange(er i les)
a geiſiai loches hyfaeth.

13 Cyfod Arglwydd, o'i ſtaen ef ſaf,
dy help a gaf i'm henaid,
A tharo'i lawr â'th gleddyf noeth
yr enwir ſtlamboeth tanbaid.
14 Rhag gwyr dy law, rhag gwyr y byd,
ſy'ai rhan i gyd oddiymma,
Gan lenwi eu bolian, a rhoi iw plant
yn fawr eu chwant a'i traha.

15 Minnau mewn myfyr, fel mewn hun,
a welaf lun d'wynebpryd,
A phan ddihunwyf o'r hun hon
y byddaf ddigon hyfryd.

Diligam te. Pſal. 18.

Dafydd yn dialch i Ddaw, am ei orfoledd a'i ſrwdmiaeth, gan ddatgan gwrthiau Duw, yn rheoli hinou: y mae yn prophwydo am Grift.

O Ior fy ngrym caraf di'n fawr
fy nghreiglawr, twr i'ymwared,
2 Fy Naf, fy nerth, fy nawdd, fy Nuw,
hwn yw fy holl ymddiried.
3 Pan alwyf ar fy Ior hynod,
i'r hwn mae clod yn gyſion,
Yna i'm cedwir yn ddian
rhag drygau fy nghaſeion.

4 Gofidion angau o bob tu
oeddynt yn cyrchu i'm herbyn,
A llifodd afonydd y fall
yn ddiball, er fy nychryn.
5 Pan ydoedd ſwyaf ofn y bedd,
a gwaedlyd ddiwedd arnaf,
Ag arfau angau o bob tu,
am câs yn neſu ataf;

6 Yna y gelwais ar fy Ner,
ef o'r vchelder clywoddi,
A'm gwaedd a ddaeth hyd gar ei fron,
a thirion y croeſafodd.
7 Pan ddigiodd Duw, daeth daear gryn,
a ſail pob bryn a ſigloddi:
A chyffro drwy'r wlad ar ei hyd,
a'r holl fyd a gynhyrfodd.

8 O'i enau tan, o'i froenau tarth,
yn nyma pob parth wybrent:
9 A chan gymylau dan ei draed,
du y gwnaed y ffurfafen.
10 Ac fal yr oedd ein Ior fel hyn,
vwch Cherubyn yn hedeg:
Ac vwch law adenydd y gwynt,
mewn nefol helynt hoywdeg.

11 Mewn dyfroedd a chymylau fry,
mae'i wely heb ei weled.
12 Ac yn eu gyrru'n genllyſg mân,
a marwor tân i wared.
13 Gyrrodd daranau, dyna'i lef,
gyrrodd o'r nef gennadon,

14 Cenllyſg, marwor tân, mellt yn gwaſ,
fal dyna'i ſaethau poethion.

15 Diſtrywiwyd dy gas: felly gynt
gan chwythiad gwynt o'th enau:
Gwaſgeriaſt di y moroedd mawr,
gwelwyd y llawr yn olau.
16 Felly gwnaeth Duw a mi'r vn modd,
anſonodd o'r vchelder,
Ac a'm tynnodd, o'r lle yr oedd
i'm hamgylch ddyfroedd lawer.

17 Fe a'm gwaredodd Duw fal hyn,
oddiwrth fy ngelyn cadarn:
Yn rhydrwm imi am ei fod,
rhoſ finnau glod hyd dydd farn.
18 Safent o'm blaen ni chawn ffordd rydd
tra fum yn nydd fy ngofid:
Ond yr Arglwydd ef oedd i'm dal,
a'm cynal yn fy ngwendid.

19 Fy naf ei hun a'm rhoes yn rhydd,
fe fu waredydd imy:
Ac o dra ſerch i mi y gwnaeth,
na bawn i gaeth ond hynny.
20 Yr Arglwydd am gobrwya'n ol,
fy ngwaſtadol gyfiawnder:
Ac yn ol glendid fy mwy law,
tal i'm a ddaw mewn amſer.

21 Cans ceiſiais ffordd fy Arglwydd ner,
ni wneuthym hyder ormod,
Na dim ſceler erbyn fy Nuw,
gochelais gyfryw bechod.
22 Cans ei ddeddfau, maen ger fy mron
a'i hollawl gyfion farnau:
Ac ni rois heibio'r vn or rhai'n,
hwy ynt fynghorſfain innau.

23 Bum berffaith hefyd o'i flaen, ac
ymgedwais rhag byw'n thyddrwg:
24 A'r Arglwydd gobrwyodd fi'n llawn
yr hyn ſu'n iawn iw olwg.
25 I'r trugarog trugaredd rhoi,
i'r perffaith t'roi berffeithrwydd.
26 A'r glan gwnei lendid, ac i'r tyn,
y byddi gyndyn Arglwydd.

27 Cans mawr yw dy drugaredd di
gwaredi 'r truan tawel:
Ac a oſtyngi gar dy fron,
rai a golygon vchel.
28 Ti a oleui 'nghanwyll i,
am hynny ti a garaf,
Tydi a droi fy nos yn ddydd,
a'm tywyll fydd golenaf.

29 Oblegid ynot ti, fy Naf,
y torraf trwy y fyddin:
Ie yn fy Nuw y neidia'n llwyr,
be tros y fagwyr feinin.
30 Yr perffaith ydyw ffordd Duw nef,
a'i air ef ſydd buredig:
Ac i bob dyn yntho a gred
mae'n ſwccled bendigedig.

31 Cans pwy ſydd Dduw? dwedweh yn rhwydd,
pwy ond yr Arglwydd nefol?
A phwy ſydd graig onid ein Duw?
ſef, d ſigl yw'n dragwyddol.
32 Duw a'm gwregyſodd i a nerth,
a rhoes ym brydferth lwybrau.

33 Fe

33 Fo roês ſy mhaêd at hy-lwybr da,
gorſeddfa'r vchel fannau.

34 Efe ſy'n dyſgu rhyfel ym'
gan roi grym i'm pawennau:
Fel y torrir bwâ o ddur
yn bryſur rhwng fy mreichiau.
35 Daeth o'th ddaioni hyn i gyd,
i hoiſt darian iechyd ymy:
A'th law ddeau yr wyd im' dwyn,
o'th fwynder yr wyn tyfy.

36 Ehengaiſt ymy lwybrau teg,
i redeg buan gamrau:
Nid oes ynof vn cymal gwan,
ni weggian fy enynglau.
37 Erlidiais i fy nghas yn llym,
a daethym iw goddiweddd:
Ac ni throis vn cam i'm hol mwy
nes en bod hwy'n gelanedd.

38 Gwnaethym arayni archollion hyll
fel ſefyll nas gallatant:
Ond trwy amarch iw cig, a'i gwaed,
i lawr dan draed ſyrthiaſant.
39 Gwregyſaiſt fi a gwr egys nerth,
at wres ac angerth rhyfel:
A'r rhai a ddaeth i'm herbyn i,
a gwympaiſt di'n ddiogel.

40 Fal hyn y gwnaethoſt imi gan
ar warran fy angelynion,
A'm holl gas a ddifethais i,
rhois hwynt i weiddi digon.
41 Ac er gweiddi drwy gydol dydd
ni ddoe achubydd attynt,
Er galw 'r Arglwydd: ni ddoe neb
a roddai atteb iddynt.

42 Maluriais hwy fel llwch mewn gwynt;
fal dyna helynt efrydd;
Ac mi a'i ſethrais hwynt yn ffrom,
fel pridd neu dom heolydd.
43 Gwaredaiſt fi o law fy nghas,
rhoiſt bawb o'm cwmpas danaf:
Doe rai ni welſent fi er hoed
a llaw, a throed, hyd attaf.

44 Addaw vſydd-dod, ond fo gaid
gan blant eſtroniaid gelwydd:
45 A phlant eſtroniaid twyll a wnant,
ond crynant iw ſtafellydd.
46 Eithr byw yr Arglwydd ar fy mhlaid,
fy nghraig fendigaid hefyd,
Derchafer Duw: ymho ef trig
fy nerth a'm vnig Iechyd.

47 Fy Nuw tra fo a'i nerth i'm dal,
rhoi dial hawdd y gallaf.
A rheli pobloedd: cans ef o
ſydd yn cu twyſo attaf.
48 Fy ngwaredydd, a'm derchafydd,
o chvſyd rhai i'm herbyn,
Wyt ti o Ddŵr a'm dug ar gais
rhag drwg a thrais y gelyn.

49 Am hyn canmolaf di yn rhwydd
o Arglwydd, Ddŵw y llnoedd:
Canaf dy glod: a hyn ſydd dyſg,
ymyſg yr holl genhedloedd.
50 Duw ſydd yn gwreuthyr (o'i fawr rad)
fawrhad i frenin Dafydd,
Ac iw eneiniog ei wellad,
ac hw had yn dragywydd.

Cœli enarrant. Pſal. 19.

Dangos pogwiant Duw yn ei greaduriaid, a'i gyfraith, a'i râs.

DAtgan y nefoedd fowredd Duw,
yr vnrhyw gwna'r ſtirfaſen.
2 Y dydd i ddydd, a'r nos i nos,
ſy'n dangos cwrs yr wybren.
3 Er nad oes ganthynt air nac iaith,
da y dywaid gwaith Duw lywydd;
Diau nad oes na mor, na thir,
na chlywir en lleſerydd.

4 Aeth eu ſain hwy drwy yr holl fyd,
a'i geiriau hyd eithafoedd.
Yr haul teg a'i gwmpas ſydd bell,
a'i babell yn y nefoedd.
5 O'r hon y oyfyd ef yn rhod,
fel priod o'i orweddfa.
Iw gwrs cyrch drwy lawenydd mawr
fal cawr yn rhedeg gyrfa.

6 O eithaf hyd eithafoedd nef
y mae ef a'i amgylchiad,
Ac ni all dim (lle rhydd ei dro)
ymguddio o'i oleuad.
7 Dyſg yr Arglwydd ſydd berffaith ddiawn,
a dry i'r iawn yr enaid,
Felly rhydd ei wir dyſtiolaeth
wybodaeth i'r ffyddloniaid.

8 Deddfau Duw Ion ydynt vaion,
llawenaant galon ddiddrwg,
A'i orchymyn ſydd bur dian
a rydd olau i'r golwg.
9 Ofn yr Arglwydd ſydd lân: ac byth
y pery'n ddilyth hyſryd.
Barnau 'r Arglwydd ynt yn wir llawn
i gyd, a chyfiawn hefyd.

10 Mwy deiſyfedig ynt nac aur,
ie na choethaur lawer,
Melyſach hefyd ynt na'r mel,
ſef dograu terfel tyner.
11 Cans ynchynt dyſgir fi, dy wâs
ar addas o'r vnlonder:
A'r holl gamp ſy o'i cadw nhwy,
felly cair gobrwy lawer.

12 Er hynny i gŷd, pwy a all
iawn ddeall ei gamweddau?
O gwra fi'n lân, (a bydd ddiddig)
o'm holl guddiedig feiau.
13 Duw attal feiau rhyfig, chwzat,
na thyfant ar fy ngwarthaf:
Yno byddaf wedi 'nglanhau
o'm holl bechodau mwyaf.

14 O Arglwydd, fy mhrynwr a'm nerth,
bydded yn brydferth gennyd.
Fy 'madrodd, pan ddel gar dy fron,
a'm myſyr calon hefyd.

Exaudiat te Dominus. Pſal. 20.

Y bobl yn bendithio eu brenin, ac yn gweddio yn byn en gelynion wrth fynd allan i ryfel.

GWrandawed di yr Arglwydd Ner
pan ddel cyfyngder arnad,

Eyn

Enw Duw Iacob, ein Duw ni,
a'th gadwo di yn wastad.
3 O'i gysegr rhoed yt help a nerth,
a braich o brydferth Seion:
3 Cofied dy offrwm poeth a'th rodd,
bo'rhai'n wrth fodd ei galon.

4 Rhoed ytty wrth dy fodd dy hun,
dy ddymun a'th addumed:
Dy fwriad iach a'th arfaeth tau,
a'th weddiau gwrandawed.
5 Yn Enw ein Duw gorfoleddwn
yn hyf, a chodwn faner:
A'th ddeisyfiadau gwnaed yn rhwydd,
yr Arglwydd o'r vchelder.

6 Yr Arglwydd gweryd (felly gwn)
o'i gysegr drwn ei'nelmog:
Gwrendy ei arch, gyrr iddo rym,
yn gyflym ac yn gefnog.
7 Rhai ar gerbydau rhont en pwys,
rhai ar feirch ddwys ymddiried:
Minnau ar enw'r Arglwydd Ddaw,
mai hwnnw yw'n ymwared.

8 Hwy a'mroesant a syrthiasant,
yn eu nerth eisoes yno:
Codasom a safasom ni,
O Ddaw, a thi i'n llwyddo.
9 Cadw ni Arglwydd a'th law gref,
boed brenin y nef drosom:
Gwrandawed hwnnw arnom ni,
a'n gweddi pan y llefom.

Domine in virtute. Psal. xx.

Gorfoledd dros y brenin am orchfygu amryw dyrnasoedd a chenhedloedd.

O Arglwydd, yn dy nerth a'th rin,
mae'r brenin mewn llawenydd:
Ac yn dy iechyd, yr vn wedd,
mae ei orfoledd bennydd.
2 Holl ddeisyfiad ei galon lân,
iddo yn gyfan dodaist:
Cael pob dymuniad wrth ei fodd,
ac o vn rhodd ni phellaist.

3 Canys da'r achubaist ei flaen ef,
a doniau nef yn gwtaf:
Ac ar ei ben, (ddaionus Ion,)
rhoist goron anr o'r puraf.
4 Ef a ofynnodd gennyd ees,
a rhoddaist hiroes iddo:
A hon dy rodd, dros byth y bydd,
nid a'n dragywydd heibio.

5 I'th iechydwriaeth y mae'n bywa
a mawr yw ei ogoniant:
Gosodaist arno barch a nerth,
a phrydferth yw ei lwyddiant.
6 Rhoist dy fendithion vwch pob tawl,
vn rhodd dragwyddawl iddo:
Allewyrch d'wyneb byth a fydd,
yn fawr lawenydd arno.

7 Am fod y brenin yn rhoi'i gred,
a'i'mddiried yn yr Arglwydd:
Dan nawdd y Goruchaf tra fo,
gwn na ddaw iddo dramgwydd.
8 A thydi Arglwydd a'th law lan,
cei allan dy elynion:
Rhag dy ddehenlaw (er a wnant)
ni ddiangant dy gafcion.

9 Di a'i gosodi'n wydd dy ddig,
fel ffwrnais fyrnig danllyd:
Yr Arglwydd iw lid a'i difa,
a'r tân a'i hysa'n esbyd.
10 Diwreiddi di en ffrwyth o'r tir,
a'i had yn wir ni thyccian:
11 Am fwriadwyt ddrwg ddilen,
heb ddwyn i ben mo'i hamcan.

12 Ti a'i gosodi hwy'r naill du,
a thu a'th lu iw herbyn:
Ac a lefeli dy fwan,
at eu hwynebau cyndyn.
13 Ymddercha di thau f'Arglwydd, gun,
i'th nerth dy hun a'th enfid:
Ninnau a ganwn, o'n rhan ni.
i foli dy gadernid.

Deus, Deus meus. Psal. 22.

Prophwydoliaeth o ddioddefaint Christ, a'i medi dros yr eglwys, a'i fwydaw trag wyddol, yn brophwyd, yn offeiriad, yn frenin.

DAngos fy Nuw, fy Nuw, a'm grym,
ba achos ym gadewaist.
Pell wyd o'm iechyd, ac o nâd
fy'mloeddiad, Llwyr i'm pellaist.
2 Fy Nuw'rwy'n llefain, tithau heb
roi ym' mor atteb etto,
Bob dydd a nos mae'nghri'n ddiffael,
a heb gael mo'm dihuddo.

3 A thi wyd sanct, sanct i barhau,
lle daw gweddiau'n wastad:
A holl dy Israel a'i clod,
a'i pwys a'i hystod attad.
4 Yno't gobeithiai'n tadau ni,
a thydi oedd en bwcclad:
Ymddiried ynot, Arglwydd hael,
ac felly cael ymwared.

5 Llefasant drwy ymddiried gynt,
da saost iddynt, Arglwydd:
Eu hachub hwynt a wnaethost di
rhag cyni a rhag gwradwydd.
6 Fo'm rhifir innau megis pryf,
nid fel gwr cryf ei arfod:
Fel dirmig dynion, a gwarth gwael,
a thybiant gael eu hystod.

7 Pawb a'm gwelent, a'm gwatworent,
ac a'm min-gamnaent hefyd,
Yfgwyd en pennau yn dra hy,
a chwedi hynny dwedyd,
8 Ar yr Arglwydd rhoes bwys a chred,
doed ef iw wared allan,
Os myn ei ollwng ef ar led,
cymered iddo ei hunan.

9 Duw tynnaist fi o groth fy mam,
rhoist ynof ddinam obaith,
Pan oeddwn i yn fugno hon,
ac o'i dwy fron am harchwaith.
10 Arnat ti bwriwyd fi o'r bru,
arnat ti bu fy'mddiried:
Fy Nuw wyt ti o groth fy mam,
fyddiais yt am fy egwared.

11 Oddiwrthif fi yn bell na ddos,
tra fo yn agos flinder,
I'm cymorth i, gan nad oes neb
a drotho'i wyneb tyner,

13 Bafych

12 Buſtych lawer, a chryſion iawn,
daethant yn llawn i'm gogylch.
A theirw Baſan o bob parth,
yn codi tarth o'm hamgylch.

13 Egorant arnaf enau rhwth
i'm bygwth, fel y llewod,
A faent yn rhuo eiſiau maeth,
o raib yſclyfaeth bared.
14 Fel dwfr rwyfi yn diferu'n chwyrn,
a'm heſgyrn, ſigla'r rhei'n ni:
Fy nghalon o'm mewn darfa'n llwyr,
fel cwyr a fai yn toddi.

15 Fel priddleſtr mae fy nerth mor ſwrth
ynglyn wrth fy ngorchfanau
Mae fy nhafod, yr wyf mor drwch,
fy nghyfle yw llwch angau.
16 Cans cwn cylchaſant fi, fy Ner,
a chadſa ſceler ddiffaith:
Cloddiaſant fy nwy law a'm traed,
ac felly gwnaed fy artaith.

17 A rhifo fy holl eſgyrn i,
gan gulni hawdd y gallaf,
Maent hwythau'n gweled hynny 'n wych,
bob tro yn edrych arnaf.
18 Rhyngthyntiw myſg y dillad man
yn rhannau doſbarthaſant,
A heſyd ar fy mrhiſ-wiſc i
coel brenni a fwriaſant.

19 Tithau fy nerth a'm barglwydd da,
nac ymbella oddiwrthy,
O bryſſia, tydi yw fy mhorth,
a thyn'd a chymorth ymy.
20 O dyr'dyac achub yr oes ſau
rhag ofn y cleddau ffyrnig,
A gwared o feddiant y ci
fy enaid i fy'n vnig.

21 Ymddiffyn fi rhag y llew glwth,
dwg o'i ſafn rhwth fy enaid,
Achub a gwrando fi yn chwyrn
rhag cyrn yr vnicorniaid.
22 Mynega fiuan d'enw yn bur
i'm brodur yn yr orſedd.
Llemwya'r gynulleidfa lân,
dy glod a wna'n gyſanneddd.

23 Hâd Iaco ac Iſrael, chwychwi
rhai ych yn ofni'r Arglwydd,
Drwy ofn y rhowch iddo foliant,
a rhowch ogoniant ebrwydd.
24 Cans ni'ch llyſoddi, ni'ch dirmygoddi,
ni chuddiodd ei wyneb pryd:
Eithr gwrandawodd weddi y gwan,
a'i dochan yn ei adfyd.

25 Honot ti bydd, ac i ti gwedd
mewn aml orſedd fy moliant.
I Ddaw rhof Paddunedau'n llon
gar bron y rhai a'i hofnant.
26 Diwellir y tlodion: a'r rhai
a geiſiai at yr Arglwydd
A'i molant ef, ſo gaiff (gwir yw)
eich enaid fyw'n dragywydd.

27 Trigolion byd a dront yn rhwydd
at yr Arglwydd pan gofiant:
A holl dylwythau'r ddaear hon
dônt gar ei fron, y mgrymant.

28 Cans yr Arglwydd biau'r dyrnas,
a holl gwmpas y bydoedd:
Ac vwch eu llaw, ef vnig lydd
ben llywydd y cenhedloedd.

29 Y cyſoethogion a ſwyfânt,
addolant yn eu gwnfyd:
Rhai a ânt i'r llwch gar ei fron,
a rhai, braint meirwon hefyd.
30 Y rhai'n oll a'i hâd, yn vn fryd
gwnſiant iddo gyd waſanaeth:
A'r rhai'n a i'r Arglwydd drwy'r holl dir
a rifir yn genhedlaeth.

31 Dont, dangoſant ei vniondeb
y rhai ſydd heb en geni:
Hyn a addawodd, ef a'i gwnaeth,
hynny a ddaeth o ddiſrî.

Dominus regit me. Pſal. 23

Gobaith yn naioni Duw.

YR Arglwydd yw fy 'mugail clau,
ni âd byth eiſiau arnaf:
2 Mi a gâf orwedd mewn porfa frâs,
ar lan dwfr gloywlas araf.
3 Fe goledd f' enaid, ac a'm dwg
rhyd llwybrau diddrwg cyſion,
Er mwyn ei enw mawr di lys
fo'm tywys ar yr vaion.

4 Pe rhodiwn (nid ofnwn am hyn)
Yn nyffryn cyſgod angau,
Wyd gyda mi, a'th nerth, a'th ffon,
ond tirion dyw'r arfau?
5 Goſodaiſt fy mwrdd i yn frâs,
lle'r oedd fy nghâs yn gweled:
Olew i'm pen, a chwppan llawn,
datonus iawn fu'r weithred.

6 O'th nawdd y daw y doniau hyn
i'm canlyn byth yn hylwydd:
A minnau a breſwaliaf byth
a'm nyth yn nhy yr Arglwydd.

Domini eſt terra. Pſal. 24.

Clod i'r tabernacl, a dangos fod eglwys Duw yma yn gyffelyb i'r eglwys nefol, a prophwyda am Ieruſalem, cymeddaſau y rhai a fydd cyfreſwgion o'r ddwy.

YR Arglwydd piau'r ddaiar lawn
a'i llownder mawr ſy'n eiddo:
Yr Arglwydd biau yr holl lyd,
a'r bobl i gyd ſydd ynddo.
2 Cans fo roes ei ſail hi a'i gwedd,
yn rhyfedd vwch y moroedd:
Ac a'i goſodedd hi yn lân
yn driglan vwch llif-ddyfroedd.

3 Er hyn: pwy a ddringa yn hy
i gyffegr fry yr Arglwydd?
A phwy a ſaif, a theilwng wedd,
vngorſedd ei ſanctaidrwydd?
4 Dyn a llaw lân, a meddwl da,
ac yn ddidraha ei enaid,
Dierwag, ac ni roes vn tro
er twyllo 'i gyfneſeifiaid.

5 Gan yr Arglwydd y caiffbwn wlith
ei râlawn ſendith helaeth,

A chyfiawnder i bob cyſtyw
gan Ddnw yr iechydwriaeth.
6 Hon ſy gan ddaw'n genhedlaeth gref,
a'i ceiſiant ef yn effro,
A geiſiant d'wyneb, dyma enmaeth,
ſef gwir genhedlaeth Iago.

7 Derchefwch chwi byrtheich pennau,
a chwithau ddorau bythol,
Cans brenin mawr daw i'ch mewn chwi,
ſef pen bri gogoneddol.
8 Pwy yw'r brenin hwn gogonedd?
Arglwydd rhyfedd ei allu:
Yr Arglwydd yw, cyfion ei farn,
a chadarn i ryfelu.

9 Derchefwch chwi byrth ych pennau,
ehengwch ddorau bythol:
Cans brenin mawr daw i'ch mewn chwi
teyrn o fri gogonol.
10 Pwy meddwch ydyw'r brenin hwn,
a gofiwn ei ogoniant?
Ior y lluoedd yw, brenin hedd,
a gogonedd, a ffyniant.

Ad te Domine. Pſal. 25.

Dafydd yn ei drallod yn cydnabod ei fai, a'i fod yn haeddu coſpedigaeth: a thrwy amryw fyfyrdodyſprydol, yn cais edifarwch, a gobaith; ac yn rhoi diolch.

F' Arglwydd derchefais f' enaid i
hyd attad tiyn vnion.
2 Fy Nuw, fy ngobaith, gwarth ni châ,
na lawenha 'ngelynion:
3 Sawl a obeithiant ynot ti,
y rhei'ni ni wradwyddir,
Gwarth i'r rhai a wnel am i hawl
ryw dwyll neu gam yn ddiſgir.

4 Arglwydd dangos ym' dy ffordd di,
a phar i mi ei deall:
Dyſg ac arwain fi yn vn wedd
yn dy wirioned di ball.
5 Cans tydi ydwyd Dduw ſy maeth,
a'm iechydwriaeth vnig.
Dy ddiſgwyl yr wyf rhyd y dydd,
a hynny fydd i'm diddig.

6 O cofia dy nawdd a'th ſerch di,
a'th fawr doſturi Arglwydd,
Cofia fod ynot ti erioed,
lawn ddioed dragarogrwydd.
7 Na chofia yr enwireddau mau,
na llwybrau fy ieuenctyd:
Ond Arglwydd, cofia fy nghur i
er dy ddaioni hyſryd.

8 Yr Arglwydd ſydd vnion a da,
a'i ffyrdd ym noddfa ydynt:
Fe arwain, (fel y mae yn rhaid)
y pechaduriaid ynthynt.
9 Fe ddyſg ei lwybrau mewn barn iawn,
i'r rhai vſyddawn yſtig,
Hyddyſg yw ei ffyrdd i bob rhai
a fyddai oſtyngedig.

10 I'r ſawl a gatwo ddeddfau'r Ion,
a'i vnion dyſtiolaethau,
Gwirioned, a thrugaredd fydd
ei lywydd yn ei lwybrau.
11 Er mwyn dy enw (o Arglwydd mau
Pwy maddau fy ſnwireddau,
Cans fy nrhoſeddiad i mawr yw,
mwy ydyw dy drugaredd.

12 Mae, pa ryw wr yn ein myſg ni
ſydd yn par oſni'r Arglwydd?
Fe ddengys y ffordd iddaw ſo,
hon a ddewiſo'n ebrwydd.
13 O hyn y caiff fy enaid cu
le i letteu'n eſmwyth:
A'r holl ddaear hon a'i gwellâd,
a gânt ei hâd a'i dylwyth.

14 Ei holl ddirgelwch a ddyſg ſo,
i'r ſawl a ofno'r Arglwydd:
Ac oi' holl gyfanneddau glan,
efea'i gwna'n gyfarwydd.
15 Tuedду'r wyf fy Arglwydd mâd,
yn waſtad â'm golygon:
Cans ef yn vnic, (yn ddi oed)
rhydd fy nau droed yn rhyddion.

16 Tro attaf, dod y'm nawdd diddig,
cans vnic wyf, a rhydlawd.
17 Gofidiau 'nghalon ynt ar led,
Duw gwared fi o'm nychdawd.
18 Duw, gwel fy mlinder, a'm poen fawr,
a maudd'n awr fy mhechod:
19 Gwel fy ngelynion a amlhânt,
ac a'm caſant yn ormod.

20 Cadw f' enaid, ac achub fi,
na wnel o'r rheini 'm wradwydd:
Rhois fy mhwyſ arnat ti fy Nâf,
a rhodiaf mewn perffeithrwydd.
21 Cadwed fi fy vniondeb maith,
cans rhois fy ngobaith ynod.
22 Duw, cadw di holl Iſrael,
gwared, a gwel ei drallod.

Indica me Domine. Pſal. 26.

Y mae Dafydd yn dangos ei ddiniweidrwydd: ac i ddangos nâd ffug yw ei weddi, mae ſe yn crio yn erbyn y rhai ſydd yn arfer ffug ſancteiddrwydd, ſef eielynion.

B Arn fi (o Dduw) a chlyw fy llais,
mi a rodiais mewn perffeithrwydd:
Ac ni lithraf, am ym rol 'mhwys,
yn llownddwys ar yr Arglwydd.
2 Prawf di fy muched Arglwydd dda;
a hola dull fy mywyd?
A manwl chwilia 'r galon fau,
a phrawf f' arennau hefyd.

3 O flaen fy llygaid, wyf ar led
yn gweled dy drugaredd:
Gwnaeth dalar hynny ar bob tro,
y'm rodio i'th wirioned.
4 Nid cyd eiſtedd gydâ gwageded,
neu goegwyr yn llawn malais:
5 Câs gennif bob annuwiol rith;
ac yn eu plith ni'ſteddais.

6 Mi olchaf' fy nwy law yn lân,
cans felly byddan, f' Arglwydd,
Ac a dueddaf tua 'th gor,
ac aller dy ſanctеiddrwydd.
7 Y moddhyn teilwng yw i mi,
luoſogi dy feliant:
Sef, addas i mi fod yn lân,
i ddatcan dy ogoniant,

8 Arglwydd cerais drigfan dy dy,
Lle'r ery 'dy anrhydedd:
9 N'âd ſ'e enaid i a'm hoes ynghyd
â'r gwaedlyd llawn enwiredd.
10 Eu dwylaw hwynt ſy ſceler iawn,
y maent yn llawn maleiſiau.
A dehau law yr holl rai hyn,
ſy'n arfer derbyn gwobrau.

11 Minnau'n ddiniwed, (ſelly gwedd)
ac mewn gwirioned rhodiaf:
Gwared fi drwy dy yngeledd,
cymer drugaredd arnaf.
12 Fe ſaif fy nhroed ar yr iawn,
ni ſyſl o'r vniawn droedfedd:
Mi a'th glodforaf, Arglwydd da,
lle bytho mwya'r orfedd.

Dominus illuminatio. Pſal. 27.

Ffydd Dafydd tuag at Ddaw, tra orfu arno fôd allan o'r orfedd: a'i gyſur i bawb yn eu blinder.

YR Arglwydd yw fy ngolau'gyd,
a'm iechyd: rhag pwy'r ofnaf?
Yr Arglwydd yw nerth fo'es: am hyn,
rhag pwy doe ddychryn arnaf?
2 Pan ddaeth rhai anfad, ſef fy nghas,
o'm ewmpas er fy llyngcu,
Llithraſant a chwympaſant hwy,
ni ddaethant mwy i fynu.

3 Ni ddoe oſn ar fy nghalon gu,
pe cychai llu i'm herbyn:
Neu pe codai gâd y modd hwn,
mi ai wanfyddiwn ronyn.
4 Vn arch a erchais ar Dduw nâf,
a hynny a archaf etto:
Cael dyſod i dy 'r Arglwydd glân,
a bod a'm trigfan ynthe:

I gael ymweled a'i Deml deg,
a hyſtyd ofteg ynthi
Holl ddyddiau f'enioes: ſef wyf gaeth
o fawr hiraeth am dani.
5 Cans y dydd drwg fo'n cudd eſe
iw Babell neu ddirgelfa:
Iw breſwylfod, ſel mewn craig gref,
caſ gantho ef orphawyſa.

6 Bellach fo'm codir vwch fy nghâs,
ſydd mewn galanas ymy:
Aberthaf, caraf, mola'r Iôn
yn ffyddlon byth am hynny.
7 Gwrando arnaf fy Arglwydd byw,
bryſsia a chlyw fy oernad:
Trugarhâ wrthif, gwyl fy nghilwyſ,
y pryd y galwyſ arnad.

8 Fel hyn mae 'nghalon o'm mewn i
yn holi ac ynateb,
Ceiſiwch fy wyneb ar bob tro:
fy Nuw rwy'n ceiſio d'wyneb.
9 Na chudd d'wyneb, na lys dy wâs,
fy mhorth a'm vrddas fuoſt:
Duw fy iechyd na wrthod fi,
o paid a ſorri'n rhydoſt.

10 O gwrthyd fi fy nhâd a'm mam
a'm dinim gyfneſeiſnaid:
Gweddia'r Arglwydd, ef er hyn
o'i râs a dderbyn fenaid.
11 Duw dyſg i mi dy ffordd yn chwydd,
o herwydd fy ngelynion,

Ac arwain fio'th nawddol râd
yn waſtad ar yr vnion.

12 Ac na ddyro fi, er dy râs,
wrth fodd yr attas elyn,
Cans ceiſiodd fy'nghaſeion mau
dyſtion gau yn fyerbyn.
13 Oni bai gredu honof fi,
bum wrth frontorri 'nghalon,
Y cawn i weled da Duw 'n rhâd
o fewn gwlâd y rhai bywion.

14 Diſgwyl di ar yr Arglwydd da,
ymwrola dy golon:
Efa rydd nerth i'th galon di,
os iddo credi'n ffyddlon.

Ad te Domine. Pſal. 28.

Gweddi troſto ei hun, yn erbyn rhai trahaus a Dduw a dyn: a bendithion'r eglwys.

ATtad (ſon fy nerth) y rhof lef,
Duw nef na fydd difyddar:
Os tewy, rhag fy mynd mor driſt,
a bod mewn ciſt dan ddaiar.
2 O Arglwydd, er glyw fy llais i,
a derbyn weddi braddaidd:
Pan gottwyf fy nwy law o bell,
Duw, tua'th gaſell ſanctaidd.

3 Ac na ddaroſtwng fi, fy ior,
dan ddwylo'r annuwollion
Y rhai ſy'n arwain minau mel,
a rhyſel yn eu calon.
4 Yn ol bwriad eu calon gau,
a'r twyll ddyfeiſiau eiddynt,
Yn ol eu drwg weithredoedd hwy,
Duw tâl eu gobrwy iddynt.

5 Am na 'ſtyriant weithredoedd Duw,
eſa wna ddiſtryw arnynt:
Am na welent ei wyrth a'i râd,
ni wna adeilad honynt.
6 Bendigaid fytho'r Arglwydd nef,
ſe glybu lef fy ngweddi.
7 Yr Arglwydd yw fy nerth, a'm rhan,
a'm tarian, a'm daioni.

Ymddiriedais iddo am borth,
a chefais gymorth gantho.
Minnau o'm calon, drwy fawr chwant,
a ganaf foliant iddo.
8 Yr Arglwydd ſydd nerth i bob rhai
a ymddiriedai 'nhylyn:
A'i eneiniog ef a fydd maeth,
ac iechydwriaeth iddyn.

9 Gwared dy bobl dy hun yn dda,
bendithia d'etifeddiaeth.
Bwyda, cyſod hwy, am bon hyn
dod iddyn dragwyddolfaeth.

Afferte Domino. Pſal. 29.

Erchi i genjyn gydnabod ar Arglwydd ei fod yn hollalluog. a dwyn y tarannau a'i ſtrifoedd trwſt, i arwydde hynny.

RHowch i'r Arglwydd, a rhowch yn chwyrn,
chwi blant y cedyrn, foliant:
Cydnabyddwch ei burch, a'i nerth,
mor brydferth, a'i ogoniant.
2 Rhoddwch i eow yr Arglwydd glod,
heb orfod mwy mo'ch cymmell,
Addolwch Arglwydd yr holl fyd:
mor hyſtyd yw ei Babell!

3 Llais yr Arglwydd ſydd vwch dyfroedd,
Duw cryf pair floedd y daran,

Vwch dyfroedd lawer mae ei drwn,
nid yw ei ſwn ef ſychan.
4 Llais yr Arglwydd, pan fytho llym,
a ddengys rym a chyffro:
A llais yr Arglwydd a fydd dwys,
fel y bo cymwys gantho.

5 Llais yr Arglwydd a dyr yn ſân
y Cedrwydd hirlân vnlon,
Yr Arglwydd a dyr yn vſwydd,
y Cedrwydd o Libânon.
6 Fel llwdn vnicorn neu lo llon
fe wna'i Libanon lammu,
7 A Sirion oll: llais ein Ior glân
a wna'i flam dân waſgaru.

8 Llais yr Arglwydd, drwy ddyryſ lyn,
a godai ddychryn erêt,
Yr Arglwydd a wna ddychryn fflwch
drwy holl anialwch Cades.
9 Llais yr Arglwydd y pin'r glod,
pair i'r ewigod lydnu:
Dinoetha goed: iw demlawn yw
i bob rhyw ei foliannu.

10 Yr Arglwydd gyſt yn bennaeth oedd,
ar y llif-ddyfroedd cethrin:
Yr Arglwydd fu, ef etto ſydd,
ac byth a fydd yn frenin.
11 Yr Arglwydd a rydd iw bobl nerth,
drwy beydferth gyfaneddwch.
Yr Arglwydd a rydd ei bobl ymhlith
ei fendith, a hir heddwch.

Exaltabo te Domine. Pſal. 30.

Dafydd cyn cyſegru ei dy i Ddnw a eteb yn glaſ, ac wedi mynd yn iach mae ſi yn diolch i Ddnw, gan ddangos i erail faint trugaredd Dnw: addawed i ſod yn ddiolchgar.

FArglwydd mi a'th fawrygaf di,
cans myſi a ddyrchefaiſt,
A'm gelynion i yn llawen.
vwchlaw fy mhen ni pheraiſt.
3 Fy Nuw, pan lefais arnat ti
y rhoddaiſt i mi iechyd,
3 Cedwaiſt fy enaid rhag y bedd,
a rhag diwedd anhyfryd

4 Cenwch i'r Ion chwi ei holl ſainct,
a maint yw gwrthian'r Arglwydd;
A chlodforwch ef gar ei fron:
drwy gofion o'i ſancteiddrwydd.
5 Enyd fechan y ſai'n ei ddig,
o gael i ſodd trig bywyd:
Heno bryd nawn wy lofain fydd,
y borau ddydd daw iechyd.

6 Dywedais yn fy llwyddiant hir;
nim' ſyſlir yn dragywydd:
O'th ddaioni dodaiſt, Ddnw Ner,
ſail cryſder yn fy mynydd.
7 Cuddiaiſt dy wyneb enyd awr,
a blinder mawr a gefais.
8 Arnad (o Arglwydd) drwy lef ddiir,
fy Arglwydd, i'r ymbiliais.

9 Pa fudd (o Ddnw) ſydd yn fy ngwaed,
pan ſwyf dan draed yngorwedd?
A phwy a gân yt' yn y llawr,
dyglod a'th fawr witioedd?
10 Clyw fi Arglwydd, a thrugartha,
dod gymorth da i'm bywyd.

11 Canys yn rhâd y troiſt fy mâr,
a'm galar, yn llawenyd:

Am ytty ddatted fy ſachgrys,
rhoiſt wregys o lawenydd:
12 Molafa chanaf, â'm tafod,
i'm Arglwydd glod dragywydd.

In te Domine ſperaui. Pſal. 31.

Dafydd gwedi diangc o beryglon, yn dangos i eſb oedd ei fyfyrdod ef a'i ffydd pan oedd gatthaf arno: parod ddaioni Duw i'r ſawl a'i hofnant. Cyngor i'r ffyddloniaid i ymddiried yn Nuw tn bymwaredydd.

MI a'm ddiriédais ynod Ner,
fel na'm gwraddwydder bythoedd:
Duw o'th gyſiownder gwared fi,
a chlyw fy nghri hyd nefoedd.
2 Gogwydd dy gluſt attaf ar frys.
o'th nefol lys i wared,
3 A bydd ym' yn graig gadarn ſiwr,
yn dy a thwr i'm gwared.

4 Sef fy'nghraig wyd, a'm caſtell cryf,
wyſ finnau hyſ o'th fowredd.
Er mwyn dy enw tywys fi,
ac arwain i drugaredd.
5 A thynn fy fi o'r rhwydd i'r lann,
a roeſan er fy maglu:
Cans fy holl nerth ſydd anot ti,
da gelly ſy ngwared.

6 Dodaf fy yſpryd yn dy law,
ac âf gar llaw i orwedd,
Da y gwaredaiſt fi yn fyw
(o Arglwydd Ddnw 'r gwirioneddy)
7 Llwyr y caſeis y neb a fâg,
iw galon orwag aſtwydd,
Ac mi a oſodais yn llwyr faith
fy ngobaith yn yr Arglwydd.

8 Mi a'm hyfrydaf ynot ti,
canſooſt fi mewn amſer,
Ac adnabooſt, wrth fy rhaid,
fy enaid mewn cyſyngder.
9 Llawen fyddaf finnau am hyn,
i'm gelyn ni'm gwarcheiſt;
Eithr fy nhaed i yn eang rydd
da beunydd y ſefydlaiſt.

10 O dangos dy drugaredd Ddnw,
cans cyfyng ydyw arnaf,
Fy lygaid, t'emaid, a'm bol ſydd
yn dioddef cyſtydd gwaelaf.
11 Fy mywyd ym' gwir ofid oedd,
fy holl ſtynyddoedd, blinion,
12 Fy nerth a ballodd o'm drwg cynt,
a'm eſgyrn ydynt bydron.

13 A gwatwor i'm gelynion wyf,
ſy nghydblwyf a'm gwatworent:
Fy holl gym'dogion, a phob dyn,
gan ddychryn a'm gochelent.
14 Fe a'm gollyngwyd i dros goſ,
fal marw a fo eſgeuins:
A hawdd yw hepgor y lleſtr twn,
o byddai hwn drwg ſiaſus.

15 Cans clywais ogan llawer dyn,
y'm dants, dychryn oeſloes:

Hwy

Rhwy a'mgynghorẽnt a'r bob twyll,
bwriadent ddwyn ſy einioes.
26 Ond yn ſy ngobaith (Arglwydd byw)
y dwedais ſy Nuw ydwyd,
Y mae t'amſeroedd a'r dy law,
nid oes na braw nac arſwyd.

27 Dyred a gwared ſi dy wâs,
oddiwrth ſy nghâs a'm herlid.
28 A dangos d'wyneb ym'oth râd,
rhag brâd y rhai ſy'm hymlid.
29 O Arglwydd, na wradwydder ſi
a rois ſy ngweddi arnad:
Ond i'r annuwiol gwarth a wedd,
yn fud i'r bedd o lygriad.

30 Cae gelwyddog weſuſau y rhai 'n
y ſydd yn darſtain craſider,
O ddiyſtyrwch, a thor tynn,
yn erbyn y cyſiawnder.
31 O mor fawr yw dy râd di dral,
a roiſt i'r rhai a'th ofnant!
Cai o flaen meibion dynion glod,
ac ynod ymddiriedant.

32 Oddiwrth ſythfeilchion (o'th flaen di)
y cuddi hwynt yn ddirgel:
Cuddi yn dda i'r babell dau
rhag ſenn tafodau vchel.
33 Mi a fendigaf Dduw yn hawdd:
dangoſawdd y'm ei gariad,
A gwnaeth ryfeddod dros ei was,
mewn cadarn ddinas gaead.

34 Ofnais i gynt o'm gobaith drwg
ſy nrhoi o'th olwg allan;
Bithyr pan lefais arnat ti
y clywaiſt ſi yn fuan.
35 O cerwch Duw ei holl ſainct ef,
da y clyw lef ffyddloniaid:
Ac ef a dâl yn helaeth iawn,
i'r beilch anghyfiawn tanbaid.

37 Cymmerwch gyſur yn Nuw Ion,
ef a rydd galon ynoch:
Ac os gobeithiwch ynddo ef,
ei law yn gref bydd droſoch.

Beati quorum. Pſal. 32.

Dedwyddwch y ſawl y maddeuwyd eu pechodau: cyfaddef ei bechodau y mae, a chael maddeuant: cyngor i'r annuwiol i wellau, ac i'r duwiol i orfoleddu.

YSawl ſy deilwng, gwyn ei fyd,
drwy faddei gyd ei droſedd,
Ac y cyſgodwyd ei holl fai,
a'i bechod, a'i anwiredd.
2 A'r dyn (a gwnfyd Duw a'i llwydd)
ni chyfri'r Arglwydd iddo
Mo'i gamweddau: yr hwn ni châd
dim twyll dichellfrâd ynthe.

3 Minnau, tra celwn i ſy mai,
yn hen yr ai 'mhibellion:
A thrwy ſy rhuad i bob dydd,
cyſtuddio y bydd ſy nghalon.
4 Dy law dithau, y dydd a'r nos,
ſydd drom drwy aches arnaf:
Troi ireidd-dra ſy eſgyrn mer
ſel ſychder y gorpheunaf.

5 Yna y trois imau ar gais,
addefais ſy anwiredd:
6 Tyſt yn ſy erbyn ſy hun fum,
maddeuaiſt y'm ſy nghamweddd,
7 Amſerol weddiau am hyn,
a rydd pob glanddyn arnad:
Rhag ofn mewn ffrydau dyfroedd maith
na chaer mo'r daith byd arnad.

8 Rhyw loches gadaru wyd i mi,
rhag ing i'm cedwi 'n ffyddlon:
Amgylchyni ſy fi ar led,
â cherdd ymwared gyſon.
9 Dithau (o ddyn) dyſg geni ſi
y fordd y rhodi 'n waſtad,
Mi a'th gynghoraf di rhag drwg,
y mae ſy ngolwg arnad.

10 Fel y march neu y ſul na fydd,
y rhai y ſydd heb ddeall:
Mae yn rhaid genfa neu ffrwyn den,
i ddal eu pen yn waſtad:
11 Caiff annuwolion, a wnant gam,
fawr ofid am en traha:
A ffyddloniaid Duw, da y gwedd,
trugaredd a'i cylchyna.

12 Chwithau 'r cyſion yn dirion ewch,
a llawenhewch yn hyluydd,
A phob calon ſydd vnion ſyth,
clodforwch fyth yr Arglwydd.

Exultate iuſti. Pſal. 33.

Mae yn anog y duwiol i fod yn ddiolchgar i Dduw am ei amryw ddaioni; gan ddangos na ell yn treadur gadw dyn, ond daioni Duw.

PA rai bynnag, yn Nuw yr Ion,
ſy gyſion, llawenychwch:
I bawb y ſydd yn fawn yn byw
gweddus yw diolchgarwch.
2 A thannau telyn molwch ef,
rhowch hyd y nef ogoniant:
Ar y nabyl gywair ei thon,
ac ar y gyſon ddectant.

3 Cenwch i'r Ion fawl a mawrhâd,
wiw gerdd o ganiad newydd:
Cenwch iddo yn llaſar glod,
bid parod eich lleferydd.
4 Am mai vnion ydyw ei air,
ffyddlon y caiſ ei weithred.
5 Cyſnownder a barn ef a'i câr,
a'r ddaiar llawn o'i noddeb.

6 Gair yr Arglwydd a wnaeth y nef,
a'i Yſpryd ef en lluoedd:
7 Caſilai efe yaghyd y mor,
a'i dryſor yw 'r dyfnderoedd.
8 Yr holl ddaiar ofned ein Duw,
a phob dyn byw a'i preſwyl:
9 Ei arch a faiſ, a'i air a ſydd,
a hynny ſydd i'w ddiſgwyl.

10 Ef a ddirymmodd, (ſy Nuw lor)
holl gyngor y cenhedloedd:
A thrwy lyfnant gwnai yn ddi tym,
amcanion llym y bobloedd.
11 Ond ei gyngor ef oddi fry,
a bery 'n dragwyddoliaeth:
A'i galonfryd efe ei hun,
ywch para yn genhedlaeth.

13 A pheb ẽnhẽdloeddd, dedwydd ynt,
os Duw iddynt ſydd Arglwydd:
A'i etholion, efe a'i gwnaeth
yn etifeddiaeth hylwydd.
13 O'r nefoedd fry yr edrych Duw,
ar lwybrau pob rhyw ddynion.
Ac o'i breſwylfa edrych ar,
y ddaiar a'i thrigolion.

14 Yr hwn a luniodd galon dyn,
a edwyn ei weithredoedd:
15 Ac ni chedwir vn bydol gun,
o'i nerth ei hun na'i luoedd.
16 A pheth palledig ydyw march,
i gael parch ac ymwared:
Ac ni all achub o law'r Ner,
mo'i farchog er ei gryfed.

17 Wele lawn olwg Duw, a'i wawl,
maent ar y ſawl a'i hofno:
A'i drugaredd ef ſydd ar lled,
i'r ſawl a'mddiried yntho.
18 Er mwyn gwared, pan fo yn rhaid,
rhag angau enaid adyn:
Ac i borthi y ſlawd yn glan,
rhag eiſiau, a rhag newyn:

19 Ein henaid gan yr Arglwydd hael,
ſy'n diſgwyl cael ei bywyd:
Efe a byrth ein henaid gwan,
efe yw'n tarian hefyd.
20 Sef yn vnig yn Nuw yr Ion,
mae 'n calon vn llawenu:
Ac yn ei Enw ſanctaidd eſ.
mae hon yn gref yn credu.

21 Duw dy drugaredd dod i ni,
ſef ynot ti y credwn:
Dy drugaredd a'th nawdd i'n dod,
Cans ynod ymddiriedwn.

Benedicam Domino. Pſal. 34.

Dafydd wedi diange rhag Achiſ, yn moli Duw, drwy roi addyſg i ymddiried yn Nuw.

DIolchaf fi â chalon rwydd,
i'r Arglwydd bob amſeran:
Ei foliant eſ, a'i wir fawrhâd,
ſy'n waſtad yn fy ngenau.
2 Fy enaid ſydd yn boſtio'n rhwydd,
o'm Harglwydd, ac o'm perchen:
A phob diſalch hynny a glyw,
ac a ſydd byw yn llawen.

3 Molwch fy Arglwydd gyd â mi,
cydfolwn ni ei enw eſ:
4 Criais arno yn fy oſn caeth,
a gwrando wnaeth fy ynglefs.
5 Y ſawl a edrych arno eſ,
â llewych nef eglurir:
Ni wradwyddir o honynt neb,
a'i hwyneb ni chwilyddir.

6 Wele, y truan a roes leſ,
a Duw o'r nef yn gwrando
A'i gwaredodd ef o'i holl ddrwg,
a'i wared oedd amlwg iddo.
7 Angel ein Duw a dry yn gylch,
o amgylch pawb a'i hofnant:
Ceidw eſ hwynt: a llawer gwell
na chaſtell yw ei gwarant.

8 O proſwch, gwelwch, ddaeth yw,
yr Arglwydd byw i'r eiddo:
A gwyn ei fyd pob dyn a gred,
roi ei ymddiried yntho.
9 Ofnwch Dduw ei holl ſainct (heb gel)
a'i gwnel ni bydd pall arnyn:
10 Nag eiſiau dim ſydd dda: er bod,
ar gnawon llewod newyn.

11 Chwychwi feibion dewrwch yn nes,
gwrandewch hanes yſtyriol.
Dowch a dyſgaf i chwi yn rhwydd,
ofni yr Arglwydd nefol.
12 Y ſawl a chwennych fywyd hir,
a gweled gwir ddaioni:
Cae dy enau rhag drwg di bwyll,
a'th ſain rhag twyll a gwegi.

13 Gwrthod ddrwg, gwna dda: a chais hedd,
hon hyd y diwedd dylyn:
A chadw 'r heddwch wedi ei chael,
ſal dyna ddiwael deſtyn.
14 Y mae yr Arglwydd a'i olwg
ar y dyn diddrwg cyſion:
A'i gluſtiau ei o'i lawn wir ſodd,
egorodd i'r rhai gwirion.

15 Wyneb yr Ion a'i gowch ſy dyun,
yn erbyn gweithwyr diffaith:
Y coffa o honynt ef a'i tyrr;
ar fyrr o'r ddaiar ymaith,
16 Hawdd y clybu ſy Naf o'r neſ,
leferydd lleſ y cyſion:
A thra buan (o'i rad a'i rodd)
y tynnodd o'i trallodion.

17 Agos iawn yw ein Duw at gur
y galon bur ddrylliedig:
A da y ceidw ef bob prid
yr yſpryd cyſtuddiedig.
18 Trwch, ie ac aflwyddiannus iawn,
a fydd gwr cyfiawn weithian:
Ei ddrygau oll, Duw oddi fry
a'i tyn, a'i try i'r goran.

19 Ceidw ei eſgyrn ef ei hun,
o honynt vn ni ddryllir:
A drwg a laddo y drwg was,
â ſiwyth ei gas y lleddir.
20 Eithr holl wafnaethwyr Duw ei hun
yr Arglwydd gan a'i gwared:
Ir ſawl a'mddiried yntho eſ,
ni all llaw gref mo'r niwed.

Indica me Domine. Pſal. 35.

Dafydd yn gweddio am ddial ar weiniaidd yr Saul, y rhai a'i herlidient; a thros ei gyſeiliorn eſ. Ac yn addaw moli Duw yn dragywydd.

PLeidia (o Arglwydd) yn fy hawl,
â'r ſawl a dery'n ferbyn:
Lle 'r ymryſonant â myfi,
ymwana di â'r gelyn.
2 Mae dy gymorth'o moes ei gael,
ymaſael yn y tariau:
O cyſod cais dy aſtalch gron,
a dwg dy waywffon allan.

3 Argana ar y rhai ſy ar gam,
i'm herlid am fy mywyd:
Wrth fy enaid, dywaid fel hyn,
fy fi a fynn yr iechyd.

4 Gwarth;

4 Gwarth, a gwradwydd a ſo i bob gradd,
a geiſio ladd fy enaid:
A thrwy gywilydd troed iw hol
y ffals niweidiol gablaid.

5 Fel yr vs o flaen gwynt y bon,
Angel yr Ion i'w chwalu:
6 A thyd ffordd dywyll lithrig lefn,
a hwn wrth gefn iw gyrru.
7 Cloddio pwll, a chuddio y rhwyd,
a wnaethbwyd ym heb achos:
Heb achlyſur, maglau a wnaid
i'm henaid yn y cyſnos.

8 O dened, cwymped yn ei rwyd,
yr hon a guddiwd allan:
Syrthied a glyned iw delm rwyll,
a'i drapp o'i dwyll ei hunan.
9 Eithr am fy enaid i (Amen)
bid llawen yn yr Arglwydd:
Fe a fydd hyſryd gantho hyn,
lle daw i'r gelyn aſliwydd.

10 O Arglwydd dywaid ſ' eſgyrn i,
pwy ſydd a thi yn gyffwr?
Rhag ei drech yn gwared y gwan,
a'r truan rhag ei'ſpeiliwr.
11 Tyſtion gau a godent yn llym,
a holent ym'beth anfad:
12 Drwg ym' dros dda talent heb raid,
a'm henaid braint ymddifad.

13 Ond fi, tra fyddent hwy yn glaf,
rhown i'm neſaf liein-ſach:
Drwy hir ymoſtwng ac ympryd'
cymrais fy myd yn bruddach.
Yr vn doſturiol weddi fan,
a ddaeth o'm genau allan,
A droes ellwaith (er fy lles)
i'm mynwes i fy hunan.

14 Mi a ymddygais mor brudd dlawd,
fel am fy mrawd neu' nghymar:
Neu fel arwyl dyn dros ei fam,
ni cherdda'i gam heb alar.
15 Hwythau yn llawen doent ynghyd,
pan bwyſodd adfyd attaf:
Ofer ddynion, ac echrys lu
fyth yn mingammu arnaf.

16 Rhai'n rhagrithwyr, rhai'n watworwyr,
torrent hwy eiriau mwyſaidd:
Hwy a'ſgyrnygent arnaf fi,
bob daint, a'r rheini'n giaidd.
17 Arglwydd edrych, ow pa ryw hyd
yw'r pryd y doſ o'i harfod?
Gwared fy enaid rhag y bedd,
ſoes o ewindd ffiewod.

18 Minnau a ganaf i ti glod,
lle bo cyſarfod llnoedd:
Ac a ſolaſ dy enw a'th ddawn,
wrth lawer iawn o bobloedd.
19 Na ſydded lawen fy nghâs ddyn,
i'm herbyn beb achoſion:
Ac na throed (er bwriadu'mrâd)
mo gwr ei lygad digllon.

20 Nid ymddiriedant ddim mewn htdd,
dychmygant ryfedd gelwydd,
Dirwyn dichell, a goſod cryw
i'r rhai ſy'n byw yn llonydd.

21 Lledu ſafnau, taern yn dyn,
a dwedyd hyn yn vnblaid,
Ffei ffei o honot, hwnt a thi,
ni a'th welſom ni â'n llygaid.

22 Tithau (o Arglwydd) gwelaiſt hyn,
mor daer yn t'erbyn ſuon:
Ac na ddos oddiwrthif ymhell,
rhag dichell fy nghaſcion.
23 Cyſod, deffro, fy Nuw i'm barn,
yn gadarn gyd â'm goſid:
24 Dydi a fynni'r vniondeb,
ni watwar neb o'm plegid.

25 Na âd i'r gelyn calon wael
ddiweddu cael i wynfyd:
Na rhodreſu fy llyncu'n grwn,
llyncaſwn hwn yn ddybryd.
26 Gwarth a gwradwydd iddynt a ddel
ſy'n codi vchel chwerthin:
Gwiſger bwynt â meſi ac â chîs,
ſydd ym alanas ryſtin.

27 Llawen ſo'r llaill a llawn o glod,
ſy'n coelio 'mod yn gyfion.
Dwedant, bid i'n Duw ni fawrhâut,
am roi llwyddiant iw weiſion,
28 Minnau ſy Arglwydd gyda'r rhai'n,
myſyriaf arwain beunydd
Dy gyfiownder di, a'th fawr glod,
â'm tafod yn drogywydd.

Dixit iniuſtus. Pſal. 36.

Cwyno rhag y drygionus, eithr (drwy gyſnuſiad daioni Duw) y mae eſe yn ymgyſuro.

WRth gamwedd dyn annuwiol ſur
mae'n eglur yn fy nghalon,
Nad oes ofn Duw, na'i farn, na'i ddrwg
o flaen ei olwg trowſion.
2 Mae yn cyd ddwyn â'i fai ei hun,
ni wyl mo'i wrthun droſedd:
Nes cael yn eglur i'r holl fyd
ei gâs wyd, a'i anwiredd.

3 Os ei ymadrodd, mae heb wir,
ei enau dihir hydwyll,
Ni fyn wneuthur dim da ychwaith,
yr adyn diffaith dibwyll.
4 Ef yn ei wely ni chais hun,
ond goſod llun ar gelwydd:
Os yn effro, neu yn ei waith,
ni ochel daith anneddwydd.

5 Dy drugaredd (fy Arglwydd Ion)
ſydd hyd eithafon nefoedd:
A'th wirioneddi ſydd yn gwau,
hyd y cymylau dyſroedd.
6 Dy vniondeb fel mynydd mawr,
dy farn fel llawr yr eigion.
Dy nerth fyth felly a barhâ,
i gadw da, a dynion.

7 O mor werth fawr (fy Arglwydd Dduw)
i bawb yw dy drugaredd!
I blant dynion da iawn yw bod
ynghyſgod dy adanedd.
8 Cyflawn o ſrafder yw'r ty tau,
lle lenwir hwythau hefyd.
Lle y cânt ddiod genayt Ion,
o flaſus a ſon byſryd.

9 Gyda thi mae ỽ loywſſrwd hon,
a dardd offynnon einioes:
A'th deg oleuni, ac â'th râd,
y cawn oleuad eiſoes.
10 O yſtyn etto i barhau,
dy drugareddau tirion:
Ni a'th adwaenom di, a'th ddawn,
i'r rhai ſydd vniawn galon.

11 O Dduw im' herbyn i na ddoed,
na ffyrdd, na throed y balchffol,
A lleſtair attaf, fel na ddaw
na gwaith, na llaw'r annuwiol.
12 Felly y ſyrthiodd gynt, yn wir,
y rhai enwir a'i drygwaith,
Felly gwthiwyd i lawr hwyntwy,
heb godi mwy yr eilwaith.

Noli emulari. Pſal. 37.

Pob peth a roddir i'r neb a gaeo ac a ofno Dduw, ond er i'r annuwiol lwyddo dros amſer, eithr hwy a ddarfyddant.

NA ddala ddrygdyb yn dy ben,
nac ogynhigen renyn,
Er llwyddo'r enwir, a wnai gam:
cai weled llam yn canlyn.
2 Sef hwy a dorrir ſel gwellt glâs,
neu luſiau diflas gwywon
A hwy a grinant yn ddilwydd,
a hyny 'n ebrwydd ddigon.

3 Cred yn yr Arglwydd, a gwna dda,
gobeithia yr hyn goran:
Bydd ymarhous yn y tir,
dſi a borthir yn ddiau.
4 Bydd di gyſurus yn dy Dduw,
di a gei bob gwiw ddymuniad:
5 Dy ffyrdd cred iddo, yn ddilys
ſe rydd d'ewyllys attad.

6 Cred yntho ef, fo'th ddwg i'r llann,
myn allan dy gyfiownder:
Mor olau a'r haul hanner dydd,
fal hyny bydd d'eglurder.
7 Ymddiried i Dduw, diſgwyl, taw,
a heb ymddigtaw gronyn:
Er llwyddo'i ddrygddyn ei fawr fai,
yr hwn a wnai yn gyndyn.

8 Paid â'th ddig, na ofidia chwaith:
gad ymaith wyllt gynddaredd:
Rhag i hynny dyſu i ſod,
yn bechod yn y diwedd.
9 O herwydd hyn, diſgwyl yr Ion,
gwyl ddiwedd dynion diffaith:
A diſgwyl ef: meddianna'r tir,
a'r drwg ſ' oi torrir ymaith.

10 Goddef y drygddyn dros dro bâch,
ni welir mwyach bonaw,
Ti a gai weled y lle y bu,
heb ddim yn ffynnu ganthaw.
11 Ond y rhai vfydd a hawddgâr,
y ddaiar a feddiannant:
Ar rhei'ni a thagnhefedd hir,
diddenir yn eu meddiant.

12 Bwriada'r drygddyn o'i chwerw ddaint,
ar ddrygu braint cyfiownddyn:
13 Duw yn ei watwar yntau a ſydd,
ſy'n gweled dydd ei derfyn:

14 Ynnylu bwa tynnu cledd,
yw trowſodd yr annuwiol,
Er lladd y tlawd a'r deſoſionol.

15 Ei ſwa torrir yn ddellt mân,
a'i gledd a â'n ei galon:
16 Mawr yw gelud yr yſceler,
ond gwell prinder y cyfion.
17 Yr Arglwydd a larn bob rhyw fai,
tyr freichiau'r rhai annuwiol,
Ac ef a gynnail yn ddi ddig,
y cyfion, yr ig, gweddol.

18 Sef edwyn Duw ddyddiau, a gwaith
pob rhai o berffaith helynt:
Ac yn dragywydd Duw a wnaeth,
deg etifeddiaeth iddynt.
19 Efe a'i ceidw hwynt i gyd,
na chânt ar ddrygſyd wradwydd,
Amſer newyn hwyntwy a gânt,
o borthiant ddigenolrwydd:

20 Y rhai traws enwir, heb ddim cwyn,
ſel braſder wyn a ddoddant:
Caſeion Duw ſydd dynion drwg,
hwy gyda'r mwg diflannant.
21 Y gwr annuwiol a fyn ddwyn
yn echwyn, byth ni thala:
A'r gwyr cyfion trugarog ſydd,
ac a rydd, nis gommeddai.

22 Sawl a fendigo Duw (yn wir)
y tir a etifeddan:
A'r rhai a felldithio, o'r tir
i gyd a fwrir allan.
23 Duw a ffordd iz, ac a hoffa,
hyffordd y gwr calonnog:
24 Er ei gwympo eſe ni friw,
fo'i deil llaw Duw 'n ſefydlog.

25 Aethym i bellach yn wr hen,
bum fachgen' rwy'n cydnabed:
Ni welais adu hâd gwr da,
na chaiſo'i bara 'ngherdod.
26 Echwyn a benthyg cair bob dydd,
trugarog ſydd y cyfion:
A'i hâd ef drwy y nefol wlith,
a gaiff o'i fendith ddigon.

27 Arſwyda ddrwg, a gwna di dda,
a chyfanneddu rhag llaw:
28 Cans Duw a gâr y farn ddiwnaw
ninnau a roddwn arnaw.
Nid ymedy eſe â'i Sainct,
ceidw heb haint y rhei'nit
Ond hâd yr annuwiol gan
a ddont i angan difri.

29 Y ddaear caiff y cyfion gwyl,
lle y preſwyl byth mewn iawndeb:
30 A'i enau mynaig wybodaeth,
a'i dafod traeth 'ddoethineb.
31 Deddf ei Dduw y ſydd yn ei from
a'i draed (gan hon) ni lithrant:
32 Dyn drwg a ddiſgwyl lâdd y da,
ond ni chaiff yna ffyniant.

33 Ni âd yr Arglwydd (er ei gais,
nac er ei falais lidiog:
Y gwirion yn ei waedlyd law,
i hwn ni ddaw barn euog.

34 Gobeithia

34 Gobeithia yn yr Arglwydd tau,
a chadw ei lwybrau 'n gywir:
Cei ſeddiannu, cei vwch o radd,
a gweled lladd yr enwir.

35 Gwelais enwir yn llym ei big,
a'i frig ſel gwyrddbren lawri:
36 Chwilais, a cheiſiais yr ail tro,
'r oedd eſo wedi colli.
37 Yſtyria hefyd y gwr pur,
ac edrych du'r cyſownedd:
Di a gei weled cyfryw ddyn,
ma'i derfynſydd tanguhefedd.

38 A gwyl y rhai drwy drais ſy'n byw,
ynghyd i ddiſtryw cwympant:
Fe a ddiwreiddir plant y ſall,
i ddiwedd gwall, a methiant.
39 Iechyd y cyfion ſy o Duw Ner,
a'i nerth mewn amſer cyfio:
40 Cymorth, ceidw, o ddrwg y tynn,
a hyn am gredu yntho.

Domine ne. Pſal. 38.

Dafydd yn glaſ yn cydnabod mai oddiwrth yr Arglwydd y mae dyny yn dyſod iddo am ei bechodau, ac yn dymuno ar Dduw droi ei lew, ac yno drwy ſſydd, ac ymroi i Dduw, y mae yn gobeithio iechyd.

FY Arglwydd, na cherydda fi,
yn mhoethni dy gynddaredd:
Ac na chosba fi yn dy lid
oblegid ſy enwiredd,
2 Cans glyn dy ſaethau ynof fi,
a phennau'r rheini'n llymion:
A dodaiſt arnaf y llaw dau,
a rhoiſt ddyrnodiau trymion.

3 Nid oes mo'r iechyd gan dy lid,
i'm cnawd, ond gofid creulon:
Ac nid oes (gan fy mhechod chwyrn)
mor hedd i'm heſgyrn ſychion.
4 Cans fy nghamweddau aent i'r nen,
a thros fy mhen cyfaſant,
Yn wedd a baich rhy drwm o bwys:
fal hyn mor ddwys i'm llethant.

5 Fy ngliheiſiau ſydd fal yn bwdr ddu
yn llygru gan l' ymfydrwydd:
6 Crymais, a phellais beth beb dydd,
ſef galar ſydd ac aflwydd.
7 Cans mae fy lwynau'n llawen o wres,
a'm cnawd heb les nac iechyd.
8 Lleſg wan ac yſig yw fy mron,
lle gwaedda calon nychlyd.

9 Clyw Arglwydd fi, herwydd o'th flaen
yn hollawl mae'nymuniad,
Ni chuddiwyd mo'm ochenaid i,
eddiwrthit di fy ngheidwad.
10 Llamma' nghalon, palla fy nerth,
a'm golwg prydferth hefyd,
11 Cyfneſaf, cyfaill, câr, nid gwell,
hwy aent ym mhell i'm hadfyd.

12 A'm caſeion i yn neſau,
a'i maglau ffug a'i dichell,
Saſai fy ngheraint i yn fynn,
i edrych hyn o hirbell.
13 Minnau fel dyn byddar a awn
megis pe bawn heb glywed;
Neu fel y mudan (dan driſtau)
heb enau yn egored.

14 Yn fad fel hyn y gwn fy mod,
fel yn a thafod eiryddi;
Heb ddwedyd vnwaith air o'm pen,
i dalu ſen a cherydd.
15 Gan yn' gredu i ti yn rhwydd,
o Arglwydd Dduw gorenchaf,
Rhwyddd a hyspys iawn gennif fi
yw y gwranoewi arnaf.

16 Mi a ddymunais arnat hyn,
rhag bod i'm gelyn wowdio,
O llithrai fy nrhoed ronyn bach,
fo fydd llawenach gantho.
17 Cloffi yn barod rwyf yn wir,
a dolur hir ſy'm poeni:
18 Addef yr wyf mai iawn yn' ſod,
fy mechod ſy'n ei beri.

19 A'm gelynion i ſydd yn fyw
yn aml ei rhyw, a chryfion,
Sydd yn dwyn cás i mi ar gam,
ſef am fy mod yn gyfion.
20 Y rhai a dalant ddrwg dros dda
a'm gwrthwyneba'n efrydd,
A hyn am ddilyn honof i
y pur ddaioni beunydd.

21 Duw, nac ymſid, na fydd ym'mhell,
pen ddelo dichell ffyrnig,
22 Bryſia, cymorth fi yn y byd,
fy Nuw, a'm iechyd vnig.

Dixit cuſtodiam. Pſal. 39.

Dafydd heb allu tewi gan ofid, yn gweddio, ac yn dangos meddwl blin, ei ymdrech yn erbyn morwolaeth ac anobaith.

ADdewais gadw 'ngenau'n gu,
rhag pechu yn fy ngeiriau,
2 Y dyn anauwiol lle y bo
bwriedais ffrwyno 'ngenau.
3 Tewais, tewais fel y dyn mud,
rhag dwedud peth daionus,
Pan y cyffroais o hir ddal,
ymattal oedd ofidus;

4 Yn fy nghalon y cododd gwres:
a'm mynwes o'm myfyrdod,
Fel y tân ynyam a wnaeth,
a rhydd yr aeth fy'nhafod.
5 O dangos ym' (fy Arglwydd ner)
pa amſer y diweddaf
Rifedi'nyddiau: a pha hyd
o ſewn y byd y byddaf.

6 Rhoddaiſt fy nyddiau fel lled llaw,
i'm heinioes daw byr ddiwedd.
Diau yn d' olwg di (o Duw)
ſod pob dyn byw yn wagedd.
7 Sef mewn cyſgod y rhodia gwr,
dan gaſclu penowr efer,
Odid a wyr wrth dyrnu da
pwy a'i mwynha mewn amſer.

8 Beth bellach a obeithiaf fi,
Duw rhois i ti fy nghalon.
9 Tyn fi o'm camweddau vn rhwydd,
nad fi'n wradwydd i ffolion.

10 Yn

10 Yn ſudan gwaſcl yr aëthym ſi;
a hyn tydi a'i parodd:
11 O tyn dy goſp oddiwrthif ſwrn,
ſef pwys dy ddwrn a'm briwedd.

12 Pan gosbech di am bechod wr
ſo wywa'n ſiwr ei ſowredd,
Fel y gwyſyn: gwelwch wrth hyn
nad yw pob dyn ond gwagedd.
13 Clyw ſy ngweddi o Dduw or nef,
a'm llef: a gwyl ſy nagrau
Dy wâs caeth wyf (o clyw ſy mloeddi)
ac felly'r oedd ſy nheidiau.

14 O paid a mi gâd ym gryfhau,
cyn darfod dyddiau 'mywyd.
15 O gwna â mi ſy'mron ſy medd
drugaredd a ſyberwyd.

Expectans expectani. Pſal. 40.

Diolchgarwch i Dduw am ei ddaioni i ddynion: addaw ymroi i waſanaethu Duw, ar modd i dynny: gweddi diolch y mae yn achwyn yhag ei elynion, ac yn mynd at Dduw am gymorth.

BVm yn dyſal ddiſgwyl ſy Ner,
ef o'r vchelder clybu,
Cluſtynwrandawodd ef ſy llais
pan lefais ar i ſyny.
2 Cedodd fyfi or pydew blin,
a'r priddtra gerwin tomlyd,
A rhoes ar graig ſy nhroed i wan,
a threſn ſy nghamrau heſyd.

3 A newydd gerdd im genau rhoes,
clod iddo troes yn hylwydd.
4 Pawb ofnant pan y gwelant hyn,
a chredan yn yr Arglwydd.
5 Pob gwr yn ddiau dedwydd yw
a rotho ar Dduw ei helynt:
A'r beilch, a'r ffeils a'r chwedlau tro
nid edrych eſo arnynt.

6 Aml (o Dduw) yw y gwrthiau tau,
fel dy feddylian ynny,
A heb vn dyn yn dyſgu i ti,
nac yn blaenyri hynny.
7 Y rhai pe y ceiſiwn i drwy gred
eu rhoi ar led, a'i canu,
Mwy amlach ydynt nag y gall
vn dyn heb pall eu traethu.

8 Ni fynnaiſt offrwm rhodd, na gwerth,
na chwaith vn aberth cennyf;
Er hyn ſy nghluſtiau i mewn pryd,
hwy a egoryd ymy.
9 Hyn pan wrthodaiſt dwedais i,
Duw wele fi yn dyfod.
10 Megis o honof mae gwir put
yn dy yſgrythur hynod,

11 Y rhyngwn i dy fodd yn llawn,
(o Dduw) twy' 'n fodlawn ddigon.
Dy ewyllys di a'th lân ddeddf
ſy'n greddf yn nantu'r galon.
12 Mi la bregethais dy air cu
ynghanol lu mawr anian.
Ac ni thawaf (fy' Arglwydd gwyn)
ti wyddoſt hyn dy hunan.

13 Dy iownder, iechyd, a'th air gwir
ni bum chwaith hir i'w celu,
Na'th drugaredd, na'th reddfon da
rhag vn gynlleidfa meithlu.
14 Dithau (O Dduw) rhagof na chel
dy dawel drugareddau,
Dy nawdd a'th wir goſod ar lled,
bont byth i'm gwared innau.

15 Dagrau o'm hamgylch fydd vwch rhif,
a threſo'n llif mae pechod,
Amlach ydynt nâ'm gwallt i'm brig,
a'm calon ddig ſy'n darfod.
16 Tyred (fy Arglwydd) helpa'n rhodd,
a rhynged bodd yt' hynny.
Bryſia i'm gwared, na thrig yn hwy,
a bydd gynhorthwy ymy.

17 A chyd wradwydder hwynt ar gais
a ſyn drwy drais fy niſa:
A throer iw hol y rhai yſy
yn chwennych ymy ddirdra.
18 Bont hwy annedd-wâg yn lle tâl
y rhai a dyfal dafod
Er gwradwydd ym' a ddwedant hyn,
ffei, ffei, ar deſtyn dannod.

19 Y rhai a'th geiſiant di bob pryd
bont lawen hyfryd hylwydd,
A dweded a'th gâr di (Dduw ner)
mawryger enw'r Arglwydd.
20 Coſn (o Dduw) fy mod yn wan,
ac yn druan, a dyred,
(O Dduw ſynerth) na thrig yn hir,
dyrd rhag y dir i'm gwared.

Beatus qui intelligit. Pſal. 41.

Bendithio y rhai trugarog wrth eraill. Achwyn yhag anffyddlon gyfeillion. Diolchgarwch.

GWyn ei fyd yr yſtyriol frawd,
a wnel a'r tlawd ſyberwyd,
Yr Arglwydd yſtyriol o'r nef
a'i ceidw ef rhag drygfyd.
2 Duw a'i ceidw, a byw a fydd
yn ddedwydd yn ddaiarol:
O na ddyro eſo yn rhodd
wrth fodd y rhai gelynol.

3 Yn ei wely pan fo yn glâf
rhydd y Goruchaf iechyd:
A Duw a gweiria oddi fry
ei wely yn ei glefyd.
4 Dywedais innau yna'n rhwydd,
dod f' Arglwydd dy drugaredd,
Iachâ di'r dolor ſy dan fais,
lle y pechais mewn anwiredd.

5 Traethu y gwaethaf a wnai nghâs
amdanaf, a'r cas accen:
Pa bryd y bydd marw y gwan,
a'i enw o dan yr wybren?
6 Os daw i'm hedrych, dywaid ſiug,
dangaſgla crug iw galon,
Ac a'i traetha pan el i ſwrdd
i gyfwrdd a'i gyfeillion.

7 Fy holl gaſeion doent ynghyd,
i fradu 'l gyd yn Perbyn,
Ac i ddychmygu i mi ddrwg,
a minnau'n ddiddrwg iddyn.
8 Yna dywedent hwy yn rhwydd,
tywalldwyd affwydd arno,

Mal

Mae ef yn gorwedd yn ki nyth;
ni chyfyd byth oddiyno.

9 Panwyl gyfaill rhwym y'm wrth gred,
fy'maddireid a'm dewisddyn,
A fu yn bwyta' mara erioed,
a godai'i droed yn ſerbyn.
10 Eithyr dy hunan cyfod fi,
o'th ddaioni Duw o'r nef:
Felly y gallaf fi ar hynt
gael talu iddynt adref.

11 Da y gwn fy mod i wrth dy fodd,
wrth hyn, na chafodd casddyn,
A gwna na chaiff vn gelyn glas
ddim vrddas yn fy erbyn.
12 Felly y gwn am danaf fi,
di a'm cynheli'n berffaith:
Gan fy rhoi i byth gar dy fron
o fysg y dynion diffaith.

13 I Dduw Iſrael boed yn flith
y fendith, (Ior gorncháf)
Yn oes oeſoedd: a thrwy air llen,
Amen, Amen a draethaf.

Quemadmodum. Pſal. 42.

Dafydd heb gael gan ei erlidwyr ddyfod yr gymulleidfa ſanctaidd, yn dangos foā ei galon ef yn, breſennol gydā hwy, a hoā ei boll ymddirid ef yn yr Arglwydd.

YR vn wedd ag y bref yr hydd
am yr afonydd dyfroedd:
Felly y mae fy hiraeth i
am danat ti o'r neſoedd.
2 Fy enaid i ſychedig yw,
am fy Nuw byw, a'i gariad:
Pa bryd y dof fi gar dy fron?
fy Nuw a'm cyfion ynad.

3 Fy nagrau oeddynt ddydd a nos
yn fwyd ym', achos gofyn
Ym am fy Nuw bob pen awr bach,
ple mae fo bellach? meddyn.
4 O gofio hyn wrthif fy hun,
fel tywallt ffun fy enioes:
Yngbyd a theulu Duw yr awn,
bo cawn fy meddwl eiſoes.

Hyd at dy Dduw yn yſtig iawn
yr awn dan ganu clodydd,
Fel tyrfa a fai'n cadw gwyl,
hyn bum iw ddiſgwyl beunydd.
5 Trwm yw ſenaid o'm mewn: paham
y rhoi brudd lam ochenaid?
6 Diſgwyl wrth Dduw, a doi gar bron
ei wyneb tirion cannaid.

7 Fy enaid o'm mewn pan ſo prudd,
a â yn rhydd o'th gofion,
A chofio yr Iorddonen iâch,
ar mynydd bâch o Hermon.
8 Dyfnder is dyfnderau y ſydd,
ac ar eu gilydd galwant:
A dwfr pob ffrwd, pob llif, pob ton,
hwy dros fy mron a aethant.

9 Fy Nâf a roes y dydd ym'hedd,
a'r nos gyfannedd gann,
I ganmawl fy Nuw, hwn a roes
ym' einioes iw foliannu,

10 Paham im' gedyt dros gof cyll
Duw, wrthyd yr achwynaſ.
Er gorthrymder y gelyn cam,
mewn galar pa'm y rhodiaf?

12 Trwy ſeſgyrn taro cleddyf llym
mewn gwarthlid ym, oedd edliw
Ym'om gelynion er fy ngwae,
dy Dduw p'le mae fo heddiw?
13 Trwm wyd ſenaid o'm mewn: paham
y rhoi brudd lam ochenaid?
14 Diſgwyl wrth Dduw, a doi gar bron
ei wyneb tirion cannaid.

Judica me Domine. Pſal. 43.

Gweddio am gael ei ware o ddwylo yr enwir, modd y gallai foli Duw yn ei gynnulleidfa ſanctaidd.

BArn fi (o Dduw) a dadleu'n dyna
yn erbyn pobloedd enwir,
Rhag y gwr twyllgar gwared fi,
a rhag drygioni'r dihir.
2 Cans ti yw Duw fy nerth i gyd,
paham ym' bwryd ymaith?
A pha'm yr âf mor drwm a hyn,
gan bwys y gelyn diffaith?

3 Gyr dy olau, a moes dy wir,
ac felly twyſir finnau,
A'm harwain i i'th breſwylfydd,
i'th fynydd, ac i'th demlau.
4 Yna yr âf at allor Duw,
ſef goruchel Dduw hyfryd,
Ac ar y delyn canaf fawl,
Duw, Duw, fy hawl a'm gwnfyd.

5 Trwm wyd ſenaid o'm mewn: paham
y rhoi brudd lam ochenaid?
Diſgwyl wrth Dduw, a doi gar bron
ei wyneb tirion cannaid.

Deus, auribus. Pſal. 44.

Gweddi y ffyddlon pan erlidwyd, er i Dduw facrymio ei achos cyſion.

CLywſom â'n clufiau, (o Dduw cu)
a'n tadau ſu'n mynegy
I ni, dy wyrthiau gynt a oedd
yn yr amſeroedd hyny.
2 Seſ y cenhedloedd tynnaiſt hwy,
a'th bobl yn ſwyſwy plennaiſt.
Llâdd eſtroniaid heb ado vn,
a'th bobl dy hun a gedwaiſt.

3 Cans nid â'i cledd eu hun yn wir,
y cowſant dir na thyddyn,
Nid â nerth eu breichiau yn ſllwch,
y cadwyd heddwch iddyn:
Ond dy law ddeau, a'th fawr nerth,
a'th olwg prydferth effro,
O herwydd yſ'en hoffi: hyn
a barodd iddyn lwyddo.

4 Ti Dduw, fy mrenin ydwyd: o
Duw, pâr i lago lwyddiant:
5 Lladdwn a fathrwn yn d'enw di
y rheini a'n caſſaant.
6 Nid yn ſy nwva mae fy ngrym,
na'm cleddyf llym a'm gwaredfyn,
7 Ond tydi Dduw, achubaiſt ſi,
a rhoiſt warth ſri i'r gelyn.

8 Am

8 Am hynny molwn di bob dydd,
ei yn dragwyddd fowredd,
Canwn i'th enw gerdd gan dant,
o glod a moliant ryfedd.
9 Oad ti a giliaiſt ymaith beth,
daeth arnom ſeth a gwradwydd;
Nad ait ti allan gyd â'n llu,
cyfages fu i dramgwydd.

10 Gwnaethoſt i nyni droi heb drefn
ein cefn at y gelynion.
Felly yr aeth ein da o'n gwlad
yn ſclyfiad i'n caſeion.
11 Rhoiſt ni yn fwyd (fel defaid gwâr)
ar waſgar i'r cenhedloedd.
12 A gwerthaiſt dy bobl ar bris bach,
nid hyttrach dy oludoedd.

13 Rhoiſt ni yn watwar (o Ddnw lon)
i'n cymydogion gwrthryn,
A diyſtyrwch oll a gwarth
i bawb o bobparth ydym.
14 Dodaiſt ni yn ddihareb chwith
ymlhith yr holl genhedloedd,
Ac yn arwydd i yſgwyd pen,
a choeg gyſtcen pobloedd.

15 Fy ngwarth byth o'm blaen daw yn hawdd,
fy chwys a dawdd fy rhagdal,
16 Gan lais gwarthruddwr, cablwr câs,
a gwaith galanas dial.
17 Er dyſod arnom hynny i gyd
ni throes na'n bryd na'n coſion,
Ac ni buom i'th air (o Ner)
yn amſer yn anſyddlon.

18 Ein calon yn ei bol ni throed,
ni lithrai'n troed o'th lwybran;
19 Er ein gyrru i ddreigiaidd gell
a'n toi a mantell angau.
20 Os aeth enw ein Duw o'n co,
ac eſtyn dwylo i arall.
21 Oni wyl Duw y gangred hon?
ein calon mae'n ei deall.

22 O herwydd er dy fwyn yn wir
o Ddnw i'n lleddir beunydd,
Fal y defaid ymron eu lâdd,
fal dyna rhdd y lleuydd.
23 O deſſro cyſod, Ddnw, mewn pryd.
pa'm yr wyd cyd yn gorwedd?
A dihuna, a chlyw fy nghri,
a chofia ſi o'r diwedd.

24 Paham y cuddi d'wyneb pryd
o darbod hyd ein blinder,
Ein henaid mathrwyd yn y llwch
gan driſtwch a gorthrymder.
25 Wrth y llwch mae ein bol ynglyn,
fal dyna derſyn gwagedd.
26 Duw, cyſod, cymorth, gwared ni
o egni dy drugaredd.

Eructauit cor meum. Pſal. 45.

Anrhydedd, nerth, a phrydferthwch Salomon; bendithio ei briodas ef a'r Aipheſs, os hi a ymwrthodei â'i thylwyth, gan ddilyn ei gwr: a hyn yn arwydd o Gbriſt a'r eglwys o'r cenhedloedd.

I'R aethodd ſy nghalon bethau da,
i'r brenin gwna' fyſyrdod:
Fy nhafod ſel y pin, y ſydd
yn llaw ſcrifennydd parod.
2 Vwch meibion dynion tegach wyd,
tywalldwyd rhad i'th enau,
Herwydd i Ddnw roi arnat wlith
ei fendith byth a'i radau.

3 Gwiſg dy gleddau yngwaſg dy glun,
o gadarn gun gogonedd,
A hyn ſydd weddol a hardd iawn,
mewn llwydd a llawn erfoledd.
4 Marchog ar air y gwir yn rhwydd,
lle dneiſ rwydd, a chyfiownedd,
A'th law ddeau di a â drwy
bethau ofnadwy rhyfedd.

5 A thanat ti pobloedd a ſyrth,
gan wyrth dy ſaethau llymion;
Briwant hwy, a glynant yn glau
ym mronnau dy elynion.
6 Dy lân orſeddfainge (o Ddnw fry)
a bery o dragywyddoldeb,
Awdurfainge dy dyrnas y ſydd
awdurol: rhydd vniondeb.

7 Ceraiſt vniondeb, caſe'iſt gam,
o achos pa'm; Duw lywydd,
Dy Dduw rhoes arnat ragor fraint,
ſef ennaint y llawenydd.
8 Aroglau myrrh, ac aloes da,
a chaſia ſy ar dy ddillad,
Pan ddelych di o'th Iſyrn daſ,
lle i'th lawenai'r hollwlad.

9 Sef merched breahinoedd yn gwau
gyda'th gareſau cywir,
O'th du dean'r frenhines doeth
mewn gwiſg aur coeth o Ophir.
10 Clyw hyn, o ferch, a hefyd gwel,
ac a chlnſt iſel gwrando:
Mae'n rhaid yt ollwng pawb o'th wlad,
a thy dy dâd yn angof.

11 Yna'i bydd (gan y brenin) wych
gael edrych ar dy degwch:
Dy Arglwydd yw, gwna iddo foes,
i gael i'th oes hyfrydwch.
12 Merched Tirus oedd â rhodd dda?
a'r bobloedd appla o olnd,
A ymtyſoenc gar dy fron,
am roi anrhegion hefyd.

13 Ond merch y brenin, glân o fewn,
anthydedd llawn ſydd iddi,
A gwiſg o aur a gemmau glân
oddiallan ſydd am dani.
14 Mewn gwaith gwe nodwydd y daw hon
yn wych gar bron ei harglwydd,
Ac a'i gwyryſon gyda hi
daw attat ti yn ebrwydd.

15 Ac mewn llawenydd mawr a hedd
ac mewn gorfoledd dibrin,
Hwyntwy a ddeuant wrth en gwyz
i gyd i lys y brenin.
16 Dy feibion yn attegion tau
yn lle dy dadau fyddant,
Tywyſogaethau drwy fawrhâd,
yn yr holl wlâd a feddant.

17 Coffâf dy enw di ynhob oes,
tra caffwyf einioes ynwy:

An

Am hyn y bobloedd a rydd fawl,
byth yn dragwyddawl ytty.

Deus noſter. Pſal. 46.

Diolch i Ddduw am nared yr eiddo, ac am nog y ſſyddloniaid iw gorchymyn en bunain i Ddduw.

GObaith a nerth i'n yw Duw hael;
mae help iw gael mewn cyfwng.
2 Daiar, mynydd, aent hwy i'r mor:
nid ofnaf i'angor deilwng.
3 Pe ymgymyſgai'r tir a'r dwfr,
nid ofnwn gynwſr rhaad,
Ped ai'r mynyddoedd i'r mor mawr
ar brynnieu i lawr y gwaſtad.

4 Dinas Duw lle llawen a fydd,
cyſagos glennydd afon,
Cyſſegr preſwylfa y rhad,
ganddyſai rediad Cedron.
5 Duw ſydd yn trigo o'i mewn hi
ni âd hi'n cogi vnwaith:
Duw a'i cymyrth ar v wawr ddydd,
a phreſwylfeydd perffaith.

6 Y cenhedloedd pan fyddent ddig,
a ffyrnig y tyrneſydd,
Toddai y ddaiar o'i flaen ef
pan glywid llef Duw ddofydd.
7 Y mae yr Arglwydd gydâ ni,
Ior anifeiri'y lluoedd:
Y mae Duw Iago yn ein plaid,
gyr help wrth raid o'r neſoedd.

8 Y wlad, o dowch i gyd yn rhwydd,
a gwaith yr Arglwydd gwelwch,
Y modd y goſododa ef ar
y ddaiar anialddanwch.
9 Gwna i ryfeloedd beidio 'n wâr
hyd eitha'r ddaiar lychlyd:
Dryllia y bwa, tyr y ffon,
llyſg y cerbyddon heſyd.

10 Peidiwch, gwybyddwch mai fi yw
eich vnig Ddduw a'ch gwnaar,
Ymyſg cenhedloedd mi'a gâf barch,
a'm cyfarch ar y ddaiar.
11 Y mae yr Arglwydd gydâ ni,
Ior anifeiri y lluoedd,
Y mae Duw Iago yn ein plaid,
gyr help wrth raid o'r neſoedd.

Omnes gentes. Pſal. 47.

Peri addoli Duw am ri dangoedd i had Jago: propbwydaliaeth am dyrnas Chriſt.

CEnwch, a chanwch ddwylo 'nghyd;
holl bobl y byd cyfanneddd,
A llafargenwch i Ddduw neſ,
gan leiſio â llef gorfoledd.
2 Sef ofnir Duw vwch daiar greo,
ef ſydd dros hon yn frenin,
3 Dwg bobloedd danom, a phob gwaeth,
a than ein traed fo'i diſgin.

4 Fe a rydd ini feddiant ſiwr,
gwlad Iago, gwr a garai.
5 Duw a dderchafodd wrth y ſain,
yr vtgorn gain pan leiſiai.
6 O cenwch, cenwch, glod ein Duw,
ein brenin yw, o cenwch,
7 Duw dros y byd ſy frenin tall,
drwy ddeall ymhyſrydwch.

8 Brenin yw ef, a da y gwnaeth
lywodraeth ar wyr bydol,
Ac y mae'n eiſtedd yn ei drwn
gorſeddfa ſwn ſanctaiddiol.
9 Ymgaſglant bendeſigion byd:
ynghyd â llu Duw Abra'm,
Duw bian tariannau y tir,
drwy foliant hir yn ddinam.

Magnus Dominus. Pſal. 48.

Diolch i Ddduw dros Ieruſalem.

MAwr ei enw'n ninas ein Duw,
a hynod yw yr Arglwydd,
A'i drigfan ef yno y ſydd,
ym mynydd ei ſanctaiddrwydd.
2 Tegwch bro, a llawenydd gwlâd,
yw Seion lathriad ſynydd,
Yn yſtlyſan y gogledd lawr,
tre'r brenin mawr tragywydd.

3 Adweinir Duw 'mhalaſau hon
yn gymorth digon hynod.
4 Ac wele nerth brenhinoedd byd
doent yno i gyd-gyfarfod.
5 A phan welſant, rhyfedd a fu,
ar frys brawychu rhager.
6 Dychryn a dolur ar bob ffaig,
fel dolur gwraig wrth eſgor.

7 Ti â dwyreinwynt dryllia'n frau
en llongau ar y moroedd.
8 Fel y clywſom y gwelſom ni,
yn ninas rhi'y lluoedd:
Sef hyn, yn ninas ein Duw ni,
ſicrha Duw hi byth bythoedd.
9 Duw diſgwyliaſom am dy râs
i'th demi, ac addas ydoedd.

10 Duw, fel yr aeth dy enw o hyd,
felly drwy'r byd i'th folir.
Dy law ddeau y ſydd gyflawn,
a chyfiawn i'th adweinir.
11 A bryn Sion a lawenhâ,
a merched Iuda heſyd:
A'i llawenydd hwy yn parhau
O ran dy farnau hytryd.

12 Ewch, ewch, oddiamgylch Sion ſail,
ar thyran adail thiſwch,
Ei chadarn ſar a'i phlaſau draw
i'r oes a ddaw mynegwch.
13 Cans ein Duw ni byth yw'r Duw hŷn
hyd angau credwn ynthо,
A hyd angau hwnaw a fydd
yn dragywydd i'n twyſo.

Audite hæc omnes. Pſal. 49.

Yr Yſpryd yn dangos mad y cyfoethocaaf y ſydd ddedwyddaf, ond mai Duw ſydd yn llywio pôb pêth.

GWrandewch chwi y bobloedd i gyd,
trigolion byd deellwch.
2 Gwerin, tlawd, bonheddig, a chryf
cyfoethog hyf yſtyriwch.
3 O'm genau daw doethair di dwyll,
â'm calon pwyll ſyfyriaſ;

4 A'r

1 A'm cluſt gwrandawaſ ddameg ddwys
a'm llais cerdd ſwys a ganaf.

5 Paham yr ofnaf ddrygau'r byd
yn amſer adfyd atcas?
Pan fo anwireddau wedi cau,
wrth fy ſodlau o'm cwmpas.
6 Mae llawer rhai o wyr y byd,
mewn golu i a'mddiriedant,
A thrwy fiarad am werth, a rhi
y rhei'ai y rhodreſant.

7 Ond ni wareda neb mo'i frawd,
ni thâl'yn ddidlawd drofte,
Ac ni chymer Duw y fâth dâl,
mac iawn mor ſâl am dano.
8 Sef prynia d enaid dyn drud fydd,
a hyn byth gorſydd peidio,
9 Fel y gallo eſe fyw byth,
heb fynd i mythyr amdo.

10 Gwelir mai'r bedd yw lletty'r doeth,
y ffol ar anoeth vnwedd:
Marw yw'r naill, a marw yw'r llall,
i arall gâd ei annedd.
11 Meddwl am ei hadeilad byth,
yn ddilyth y parhâant,
Am hyn wrth eu henwau yn wir
henwau eu tir a alwant.

12 Ni pherv dyn o gnawdol dras,
mewn vrddas er ei adail,
Diau pob dyn, pan ddel ei ddydd,
a dderfydd ſal anifail.
13 Dyma eu ffordd, ffordd ſoledd fydd,
na welant ddydd yn paſsio.
Er hyn eu hil a ddel i w'hol
fydd yn eu canmol etto.

14 Angeu yw terfyn pob dyn byw,
i hwn nid yw ond tamaid;
Myned ſydd raid o'r ty i'r bedd;
yn rhwym vn wedd a'r defaid.
15 Daw dydd i'r cyſion dranoeth teg,
daw vm'vchwaneg yſtyn:
Daw vm'o'r bedd godiad i ſyw,
deheulaw Duw a'm derbyn.

16 Er codi o wr mewn parch neu dda,
nac ofna di vn gronyn:
Ei olud eſ, na'i barch, na'i dda,
i'r bedd nid â iw ddylyn.
17 Hwn tra ſu fyw yn rhodio llawr,
gnwai'n fawr o hono'i hunan,
Gwna henot ti dy hun yn ſwyn,
a hwynt hwy a'th ganmolan.

18 At oes ei dadau hwn pan ddel,
â i'r bedd dirgel efrydd.
19 Dyn mewn anrhydedd heb ddeall
(ſal llwdn o wall) a dderfydd.

Deus deorum. Pſal. 50.

Prophwydoliaeth am alwddigaeth y cenhedloedd, ac na fyn Duw aberth ond diolchgarwch, yn erbyn y rhai a arferant Ceremonïau o ſtamgair Duw.

DVw y duwiau, yr Arglwydd cu,
gan lefaru a alwodd,
O gadiad hanl hyd fachlud hwn,
yr hollfyd crwn cyffroodd.

2 O fryn Sion y daeth Duw naf,
hon ſydd berffeithiaf ddinas,
Mewn teg wch a goleuni mawr,
a llewych gwawr o'i gwmpas.
3 Doed rhagddo'n Duw, na fid ſel mud,
o'i flaen fflam danllud yſed,
A mawr dymeſtloedd iw gylch eſ,
pan ddel o nef i wared.
4 Geilw eſ am y nefoedd fry,
a'r ddaiar obry iſom,
I gael barnu ei boblocdd eſ,
fal hyn rhydd lef am danom.

5 O ceſglwch attaf fi fy ſaint,
y rhai drwy rydd fraint brydferth,
A wnaethan ammod a myfi,
a'i rhwymo hi drwy aberth.
6 A phan ddangoſo mintai nef
ei farnau ef yn vnion,
Sef Duw fydd yn barnu ei hun,
yr vnic gun ſydd gyſion.

7 Clyw di fy mhobl, traethaf yn ffraeth
dyſtiolaeth yn dy erbyn,
Dithau Iſrael: ac iawn yw,
Duw, ſef dy Dduw a'th efyn.
8 Ni chai di am yr ebyrth tan,
na'th boeth offrymau gerydd:
Nac am na baent hwy gar fy mron,
y cyfryw roddion beunydd.

9 Ni chymeraf o'th dy vn llo,
na hyſrca ſo'n dy gorlan,
10 Mi biau'r da'n y maes fy'n gwau
ar fil o frynniau allan.
11 Pob aderyn erbyn ei ben,
a adwen ar y mynydd,
Pob da maeſydd, y lle y maen,
y maent o'm blaen i beunydd.

12 Nid rhaid ym'ddangos i ti hyn,
pe delai newyn arnaf,
Ac yn eiddo fi yr holl fyd,
a'i dda i gyd yn llownaf.
13 A'i cig y teirw ſydd fy mwyd?
na thyb: nid wyd ond angall,
Ai gwaed hyfrod fydd fy niod?
dyſg o newydd ddeall.

14 Dod dy oglud ar Dduw yn drwm,
a thal yr offrwm pennaf;
Cân ei fawl eſ: a dod ar led
d'addunedi'r Goruchaf:
15 Galw arnaf yn dy ddydd blin,
yno cai fm waredydd.
Yna y ceni i mi glod
am droi y rhod mor ddedwydd.

16 Duw wrth yr enwir dywaid hyn?
ai ti perthyn fy neddfau?
Paham y cym'ri di, na'm clod,
na'm hamod yn dy enau?
17 Sef, cas fu gennyt ti iawn ddyſg
ac addyſg ni chymeraiſt,
A'm geirau i (ſel araith ffol)
i gyd o'th ol a deflaiſt.

18 A phan welaiſt leidr rhedaiſt
a rhwydaiſt ran oddiwrthe:
Ac os gordderchwr brwnt aflan,
mynnaiſt ti gyfran ganthe.

19 Goll

19 Gollyngaiſt di dy ſafn yn rhydd
yn efrydd ar ddrygioni,
A'th dafod a lithrai ym mheſ
at ddichell a phob gwegi.

20 Eiſteddaiſt di, dwedaiſt ar gam
ar fab dy fam er enllib.
21 Pan wnaethoſt hyn, ni'th gosbais di,
a thybiaiſt fi'n gyffelib.
22 Ond hwy na hyn tewi ni wnaf,
mi a'th geryddaf bellach,
Mi a ddangoſaf dy holl ddrwg
o flaen dy olwg hayach.

23 Gwrandewch ! a phe ddiwch tra foch byw
a gollwng Duw yn angof !
Pan ni bo neb i'ch gwared chwi,
rhag ofn i mi eich rhwygo.
24 Yr hwn a abertho'i mi fawl
yw'r fawl a'm gogoneddo,
Pr neb a drefno'i ffordd yn wiw
gwir iechyd Duw a ddyſgaf.

Miſerere mei Deus. Pſal. 51.

Dafydd yn cyfaddef ei anwiredd, ac wrth ymgyd nabod a brynti ei anian, yn dymuno cael gan Ddiw faddeuant, ac adnewyddu ei ddeuian : ac mae he ſyd yn gweddio dros yreglwys.

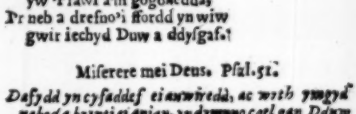

Rugaredd dod i mi, Duw, o'th

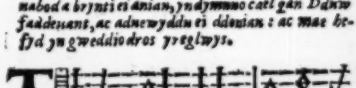

ddaioni tyner; Ymaith tyn ſy enwiredd

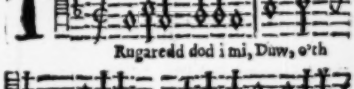

mau o'th drugareddau lawer.

2 A golch fi yn llwyr ddwys
oddiwrth fawr bwys fy meian ?
Fy Arglwydd, gwna'n bur lân fvfi,
rhag brynti fy nghamweddau.

3 Cans adwen fy nghamwedd,
a'm brwnt anwiredd yſtig,
Sef beunydd maent gar fy mron i.
4 Yn d'erbyn di yn vnig,
Y gwneuthym hyn oedd ddrwg
yn dy lan olwg diſtrych,
Fel i'th gyfiowner yn ol d'air,
yn burair pan y bernych.

5 Mewn pechod lluniwyd fi,
ac mewn drygioni dygas,
Felly yr wyf o groth fy mam
yn byw bob cam yn atgas.
6 Ac wele ceri'r gwir
o fewn y gwir galon.
Am hyn'dyſgaiſt ddoethineb iach
y'm o'th gyfrinach ffyddlon.

7 Ag Iſop golch fi'n lan,
ni bydaf aflan mwyach,
Byddaſi o'm golchi mal hyn,
ſyl gira gwyn nag wyna[illegible]

8 Par i mi weled hedd,
gorfoledd, a llawenydd,
I adnewyddu'r peſgyrn i
a ddrylliaiſt di a cheryddd.

9 O cuddia d'wyneb-pryd
rhag fy mhechodau i gyd,
Fy anwireddau tyn eu lliw,
o Arglwydd bid wiw genyd.
10 Duw, crea galon bur,
dod i mi gyſur beunydd.
I fyw yn well tra fwy'n y byd,
dod yſpryd newydd.

11 O Dduw na ddyro chwaith,
fi ymaith o'th olygon,
Ac na chymer dy Yſpryd glân
oddiwrthif, druan gwrion.
12 Gorfoledd dwg i mi,
drwy roddi ym dy iechyd,
A chynnal a'th yſprydol ddawn
fi, i fyw'n vnlawn hefyd,

13 A dyſgaf dy ffordd wir
i'r cnwir, a'th addeliad :
A phob pechadur try i'r lawn,
a chyrch yn vnlawn attad.
14 Rhag gwaed gwared fi Dduw,
ſef Duw fy iechydwriaeth,
A'm tafod o'th gyfiawnder di
a gân gerdd wiſgi hyfraeth.

15 Duw, egor y min man,
â'm genau mi a ganaf,
O Arglwydd, gerdd o'th fawl, a'th nerth,
fal dyna'r Aberth pennaf.
16 Cans Aberth ni'r ceiſi,
ac ni fynni offrwm poeth :
Pe y mynaſyt cowſyt hyn,
nid ſirhaid yt ddeu byn cyfoeth.

17 Aberthau Duw i gyd,
yw yſpryd pur drylliedig,
Ac ni ddiſtyri (o Dduw lon)
y galon gyſtuddiedig,
18 Bydd dda wrth Sion fryn,
o Arglwydd, hyn a fynni,
Ac wrth Gaerſalem dy dretâd,
a gwna adeilad arni.

19 Cei aberth iawnedd coeth,
cei offrwm poeth yn rhagor,
Cei aberth lloſg, a bodlon ſych,
cei ſuſtych ar dy allor.

Quid gloriaris ? Pſal. 52.

Dangos dall gorthrymydd, ac am ei ddiwedd : cyſur i'r ffyddlon yn Nuw. Mae y Pſalm hon yn goſod allan yn eglur dyrnaſlad yr Arglwiſt.

PA'm y rhodreſi yn dy frâd,
a'th ddrwg fwriad (ogadarn !)
A maint trugaredd Duw bob dydd,
ac felly bydd hyd dyddfarn.
2 Dychymyg drwg yw'r fyfyrdawd,
a gwaith dy dafawd ſceler,
Fiwn fydd fel cllyn llym o ddur,
a'i ſwydd yw gwneuthur ffalſder.

3 Ni bodlaiſt dda, gwnait ddrwg yn fawr,
a'r gawr, yn lyfy na'r gwir.

4 Hoffiaſt

4 Hoffaiſt eirian diſtryw a bâr,
ti golyn twyllgar, creulon.
5 Duw a'th ddiſtrywia di thau byth,
ſo dyn dy chwyth o'th gaban:
Ac a dyn dy wraidd di i gyd,
o dir y bywyd allan.

6 Rhai a'i gwelant a arſwydant,
cans hwy a ydyat gyfion,
A hwy a chwarddant am ei ben,
pan welont ddilen greulon.
7 Gwelwch y gwr ni rodd yn ddwys
ar Dduw na'i bwys na'i oglud,
Ond ar ddrygioni yn rhoi nerth,
a rhiſ a gwerth ei olud.

8 Minnau fel oliwydden werdd
yn nhy Dduw, cordd a ganaf,
Ymddiriedaf iddo yn hawdd,
byth dan ei nawdd y byddaf.
9 Mi a'th folaf, a'th obeithiaf,
bythoedd drwy ymddiried.
Da yw dangos gar bron dy Saint
dy enw, a maint dy weithred.

Dixit inſipiens. Pſal. 53.

Dangos drwg natwiaeth dyn, a choſtedigaeth y drygionys. Gweddi dros y duwiol.

DWedai'r ynfyd wrtho'i hun
nad oes yn Duw na dial:
Ei ddrwg ffieidd-dra a'i drais tynn,
a ddengys hyn yn dâvfal.
Llygru yn ffiaidd maent drwy 'r byd,

Oedd neb a geiſiai Dduw yn gall,
nac oedd yn deall gronyn,

3 Ciliaſai bawb yn ol ei gefn,
a hwy dracheſn cydlygrynt:
Nid oedd neb a wnelai yr iawn,
nac yn yn gyfiawn honynt.
4 Pa'm na'ſtyria gweithwyr traha
en bod yn bwyta 'mhobloedd:
Fel y bara? ac heb ddim bri:
ni alwent ſi o'r nefoedd.

5 Ofn heb achos arnynt a ddaeth
y rhai a'ch caeth warchaeodd:
Cans trwy eu gwaſgar hwy i bub parth,
mewn gwarth Duw a'i gwaſgarodd.
6 Och ſi na roid i Iſrael
o Sion vchel iechyd:
Pan roddo Duw ei bobl ar led
o drom gaethiwed adfyd.

7 Yna y bydd Iago yn iach,
ac Iſrael bâch yn hyfryd:
Yna, &c. drachefn.

Deus in nomine. Pſal. 54.

Dafydd yn galw ar Dduw i ddiniſtrio ti tlyſion, drwy addo diolchgarwch.

DVw yn d'enw cadw fi'n dda,
a barna i'th gadernid,
2 Duw clyw fy ng weddi, gwrando 'nghwyn
a'm llef yn achwyn wrthyd.
3 Cans codi'm herbyn i yn chwyrn
mae cedyrn ac eſtroniaid.
Ac heb ofod Duw gar eu bron,
mor greulon yat i'm hemaid.

4 Wele Duw ſydd ym 'cymorth rhag
pwy bynnag a gais dial;
Duw ſydd gyda'r rhai ſy'ar blaid
fy enaid, er ei gynnal.
5 Efe a dâl o'r achoſion
i'm gelynion eu drygedd,
O torr di ymaith hwynt (ſy Ion)
yn eigion dy wirioned.

6 Rhof aberth yt o wllys da,
a chlod-fora 'dy enw
Fy Arglwydd cymmwyſ ydyw hyn,
ſef ti wyd yn fy nghadw,
7 Gwir yw, Duw a'm gwaredodd i
o'm cyni a'm trallodion,
A'm llygad a gafodd ei fryd,
a'i wynſyd o'm caſeion.

Exaudi Deus. Pſal. 55.

Dafydd yn ofni Saul yn arubr, ac yn gweddio, ac yn achwyn ſaint ei greulonded ef.

ODduw gwrando fy ngweddi bnedd,
nac ymgeddi rhag fy nghwynſan,
2 Erglyw a gwyl fy ngwael yſtâd,
a llais ſy nâd a'm tuchan.
3 Hyn rhag rhuadaidd lais fy ngâs,
a phwys dyn llym-iâs enwir,
Y rhai a daerant arnaf ddrwg,
a'i llid yn amlwg gwelir.

4 Gofid calon ſy'n dwyn fy oes;
daeth angau loes hyd attaf.
5 Mae ofn ac arſwyd arnaf caeth,
a dychryn daeth ar f'uchaf.
6 O dra ofn dwedwn yn fy nghri,
gwae fi am eſgyll clemmen,
Yna'r ehedwn i le rhydd,
i gael ym' lonydd amgen.

7 Wele, awn i gyrwydro ym mhell,
lle cawn yſtafell fachog.
8 Yna y bryſiwn ar ſy hynt
rhac rhuad gwynt tymeſtlog.
9 Diniſtria di hwynt, (Arglwydd da)
gwahana eu tafodau.
Sef yn y ddinas amlwg drais
a welais, a chynenman.

10 Dydd a nos ei chylchu yn dro,
a rhodio rhyd ei chaerau,
O'i mewn y mae enwiredd mawr,
ac ar ei llawr bechodau.
11 Gan faint ei henwireddau hi,
a maint drygioni benuydd,
Nid ymâd twyll na dichell chwaith
ſyth ymaith o'i heolydd.

12 Ac ni wnaeth fy nghâs y gwaith hyn:
pe gelyn, goddefaſwn:
A phe dyn atgas yn ei roch,
yn hawdd y gochelaſwn.
13 Ond tydi wr, fy nghyfaill gwar,
fy nghymmar a'm cydnabod,
14 A fu mewn cyd-gyſtinach ddwys
yn eglwys Dduw'n cytarfod.

15 Terfyſg angau arnaw y del,
i'r pwll yr el yn lleſyw:
Sef ymherfedd eu cartref cau
nid pes ond drygau diſtryw.

16 Minnau

16 Minnau gweddiaf ar Dduw byw,
yr hwn a'm clyw mewn amſer,
17 Hwyr, a bo au, a chanol dydd,
a hyn a fydd drwy daerder.

11 Gwaredodd Duw yr enioes fau
mewn hedd yn nyddiau drygnaws,
Lle'r oedd or bluen yn ferbyn lu,
ſef ar fy nhu troes liaws.
19 Duw a'i geſtwng hwynt, ac a'm clyw,
ſef brenin yw er cynnoes.
Hwythau ni bydd a'i chwant,
ſy Nuw nid ofnant eiſoes.

20 Eſwedi cymmod, a rhoi llaw,
drwy godi braw a froethodd,
Eſ á'r vn llaw (yn erbyn hedd)
yr vn glyfaredd torredd.
21 Ei eiriau ſal ymenyn gwyrſ,
a'i ſwriad ſyrſam ryfel:
Pan ſo oel ar ei dafod doeth
tyn gleddyf noeth yn ddirgel.

22 O bwrw d'ofal ar dy Dduw,
o mynni fyw hebſyrthio,
Duw a geidw y cyfion byth,
a'r drwg ſ'oi chwyth i gwympo.
23 Sefpob dyn gwaedlyd bradog dro
nid oeſa fo hyd hanner,
(Fy Arglwydd Duw) ond ynot ti
mae'ngobaith i bob amſer.

Miſerere mei. Pſal. 56.

Dafydd yn achwyn rhag ei elynion: ac yn gofyn cymorth, ac yn ymddiried yn Nuw. Ac yn addaw ei foli ef yn ei Eglwys.

DVw dy nawdd yn rhag marwol ddyn
hwn yn ei wyn a'm llyngcai,
Sef ymryſelu a mi bydd-
a bennydd i'm gorthrymmai.
2 Llyngcent fi bennydd o dra chás,
(dy rás o Dduw goruchaf)
Rhai beilchrhy dynion maent yn llu
yn poeth ryſelu arnaf.

3 Y dydd y bai mwyaf fy oſu
rhown ynot ddoeſn ymddiried.
4 Molaf, credaf, nid ofnaf gnawd,
doi yn ddiallawd i'm gwared.
5 Yn fy ymadrodd i ſy hun,
y ceiſiant lun i'm maglu;
Ac ar bob meddwl a phob tro
y maent yn ceiſio'm rygu.

6 Ymgaſglu, llechu, dergil hwyl,
a diſgwyl fy holl geredd,
Drwy ymſwriadu imi loes,
a dwyn i'm heiniocs niwed.
7 A ddiangant hwy? Duw tál y pwyth,
dod iddynt ſirwyth i'enwiredd;
Diſgyn y bobloedd yn dy lid,
Duw ſelly bid eu diwedd.

8 Duw rhifaiſt bob tro ar fy rhod,
ſy nagrau dod i'th goſtrel:
Ond yw pob peth i'th lyfrau di
a wneuthym i yn ddirgel?
9 Y dydd y llefwyf, gwn yn wir
dychwelir fy ngelynion,
Am ſod droſof fy Nuw a'i law,
mi a wn y daw yn rhion.

10 Gorfoleddaf yngair ſy Nuw,
gair ſ'Arglwydd byw a ſolaf,
11 Yn Nuw y rhof ymddiried ſiwr,
beth a wnel gwr nid ofnaf.
12 O Duw mae arnaf ſi yn dáled
lawer addunedi ſyddion.
Ac mi a'i talaf hwynt yn rhwydd
i ti ſy Arglwydd cyfion.

13 Am yt ladd dwyn fy oes a'm gwaed,
a lleſtair i'm traed litbro,
Fel y rhodiwyf figar dy fron
yngolau'r bywion etto.

Miſerere mei. Pſal. 57.

Dafydd yn anialwch Ziph yn gweiw ar Dduw drwy ymddiried yn ei addewid ef. Ac y dangoſai ef ei ogoniant. Am hynny y mae ef yn rhoi diolch a mawl.

DYras, dy nawdd, (ſy Nuw) ym'dod,
ſef ynod ymddiriedaf.
Nes myned heibio'r aſtwydd hyn
dan d'edyn yngyſcodaf.
2 Ymddiried ſ'emaid ar Dduw ſydd,
ar Dduw drwy ſyddi mi a alwaſ,
Ac a gwblhaf ei air yn iawn,
ſef cyflawn yw'r Goruchaf.

3 O'r nef yr enfyn geidwad y'm,
rhag nerth dyn llym a'm llyngcai?
Enfyn ſy Nuw ei nawd a'i hedd,
a'i lán wirioneddi didrai.
4 Ym myſg y llewod mae fy oes,
plant dynion poeth oes eiriau,
Eu dannedd ſydd ſel gwayw neu ſaeth,
a'i tafod gwaeth no'r cleddau.

5 Ymddercha Dduw y nef vwchlaw,
oddiyno daw d'arwyddion,
A bydded dy ogoniant ar
y ddaiar, a'i thrigolion.
6 A ſlaen fy nrhaedy rhoeſant rwyd,
ac felly'm rhwymwyd weithiau,
Ar fy ffordd y cloddiaſant glawdd,
i'r hwn yn hawdd fyrthiaſan.

7 Parod yw fy nghalon (o Dduw)
o pared yw ſy nghalon.
Canaf yt' a datcanaf wawd
o fawl ſy nhafawd cyſon.
8 Deffro dafod, a deffro dant,
a chân ogoniant beunydd,
Nabl a thelyn, eb ádo vn,
deffroſ fy hun ar laſ-ddydd.

9 Mawl yt (o Arglwydd) pan ddeffrel
a roſ vmyſg y bobloedd,
A chlodfori dy enw a wnáf
lle amlaf y cenhedloedd.
10 Cans cyrhaeddyd y mae dy rás
hyd yn'nhyrmas y nefoedd,
A'th wirioneddi hyd át lea
yr wybren, a'i thyrnaſoedd.

11 Ymddercha (Dduw) y nef vwchlaw
oddiyno daw d'arwyddion,
A bydded dy ogoniant ar
y ddaiar a'i thrigolion.

Si vere vtique. Pſal. 58.

Y mae ofn yn gofod allan dduil ei elynion, y rhai yn ddirgel a geiſiant ei ddifa ef: ac y mae ofn

yn erbiai fforn Duw; ac yn dangos y caſſ yr vnion lawenydd pan gwympter y trawſ A bŷn er gogoniant ỽ Duw.

A I'r vniondeb (o bobloedd wych)
yr ydych yn ei ddwedyd?
A ydych chwi, o blant dynion,
yn barnu'r vnion hefyd?
2 Hyttrach malais ỽy yn eich bron
ac yſtryw calon dwyllgar:
A gwaith eich dwylo trowſder blin,
tra foch yn trin y ddaiar.

3 Y rhai annuwiel aent ar gam,
o groth eu mam newidient,
Ac ar gyfeilorn myned o'r bru,
a chelwydd fu a draethent.
4 Yn wedd a gwenwyn y ſarph yw
y gwenwyn byw ſydd ynddyn.
Neu'r neidr fyddar yn trofau,
dan gau ei chluſtiau cyndyn:

5 Yrhon ni wrendy ddim ar lais,
na'r wers a gais y rhinwyr,
Nac vn gyfaredd ar a wna
y cyſarwyddo'r ỽyn wyr.
6 Duw, torr eu dannedd yn eu ſafn,
diwreiddia'r llafn o dafod:
Duw dryllia'r bonau, a gwna'n doun
bob grudd i'r cnawon llewod.

7 Todder hwynt fel dwr ar y tir,
felly diſtenner hwythau:
Os mewn bwa rhoeſant ſaeth gron,
boed torri hon yn ddrylliau.
8 Boent hwy mor ddiffrwythac mor hawdd
a malwen dawdd y todder:
Neu fel rhai bach ni welai'r byd,
o eiſiau pryd ac amſer.

9 Tâl Duw iddynt ffrwythau en llid,
cynt nac y lloſgyd ſkgldâns
Ynn hwyntwy ymaith yn dy ddig,
cyn twymnai cig mewn crochan.
10 A phan weler y dialhyn.
fo chwardd y glanddyn cyſion.
Pan fo rhydd iddo olchi eu draed
yngwaed yr annuwolion.

11 Yna dywaid dynion fod iawn,
a ffrwyth i gyfiawn bobloedd,
A bod ein Duw yn farnwr ar
y ddaiar a'i therfynoedd.

Eripe me. Pſal. 59.

Dafydd yn ofni Saul, yn dangos ei ddiniwtid-rwydd ei hun, a chreulondeb ei elynion: yn gweddio yn erbyn pechaduriaid malriſus, ac yn moli Duw.

FY Nuw gwareda fi rhac brâd
a rhac twyll ſwtiad gelyn,
Derbyn di droſof rhac y rhai
a godai yn fy erbyn.
2 Ac ymddiffyn fi yn bybyr
oddiwrth weithredwyr camwedd,
Achub fyfi rhaccâs y byd,
a rhac gwyr gwaedlyd hygledd.

3 Ac wele, maent hwy i'm cynllwyn,
amcanent ddwyn fy mywyd,
Nid ar fy mai yr haeddais hyn,
ond tynder gelyn gwaedlyd

4 Duw thedent hwy ynbarod iawn,
a dim ni wmwn iw herbyn.
Edrych dithau, fy Arglwydd thed,
a thyred i'm hymddiffyn.

5 Ti Dduw y llu: Duw Iſrael,
o deffro gwel enwiredd,
Pr cenhedloedd na âd di'n rhâd,
lle y gwnant drwy frâd eu trawſedd.
6 Maent hwy yn arfer gydâ'r hwyr,
o'mdroi ar wyr o bobparth,
A thrwy y ddinas clywch eu ſwn,
yn wedd a'r cwn yn cyfarth.

7 Wele maent a thafodau rhydd,
awch cledd a fydd iw genau,
Pwy meddant hwy all glywed hyn?
ac a wna i'n herbyn ninnau.
8 Ond tydi fy Arglwydd a'm Duw,
a'i gwel, ai clyw, a'i gwatwar,
Am ben eugwaith y chwerddi dî
y cenhedlaethi twyllgar.

9 Ti a attebi ei nerth ef,
a'th law gref a'm hamddiffyn
10 Duw a'm rhagflaena innau chwip.
caf weled trip i'm gelyn.
11 Na ládd hwynt rhag i'm pobloedd ŝ
anghofi dy weithredoedd:
Gwaſgar, goſtwng hwy yn dy nerth
Duw darian tryd ferth llnoedd.

12 Am bechod eu tafodau hwy,
a'i geiriau, mwyfwy balchedd,
Telir iddynt ni ront air teg
ond cclwydd, rheg, a choegedd.
13 Duw difa, difa hwynt i'th lid,
a byth na fid yn mwyach,
Gwybyddant mai Duw Iago ſydd
drwy'r byd yn llywydd hyttrach.

14 Maent hwy yn arſer gydâ'r hwyr
o'mdroi yn llwyr o bobparth,
A thrwy y ddinas clywch ei ſwn,
yn wedd a chwn yncyfarth.
15 I gael ymborth crwydro a wnant,
ac oni chânt eu digon,
Nes cael byddant ar hyd y nos
yn aros dan ymryſon.

16 Minnau a ganaf o'r nerth tau,
a'th nawdd yn foran molaf:
Nerth ym' a nawdd booſt (o Ner,)
pan fu gorthrymder arnaf.
17 Iti canaf, o Dduw fy nerth,
a'm hymadferth rymuſol,
Sef tydi yw fy Nuw, fy Naf,
fy'nhwr, fy noddfa raſol.

Deus repuliſti. 60.

Dafydd pan oedd yn frwiu ar Juda, yn dangos drwy ar wyddion mai Duw a'i dirwiſaſai, ac yn dangos hyny yr bobl: dymuno ar Ddiw orphen yr hyn a ddechreuaſai

O Dduw, dydi a'n gwrthodaiſt,
ar waſgar gyrraiſt ymaith,
O ſorraiſt wrthym yn ddi gel,
tro attom, dychwel eilwaith.
2 Dychrynaiſt di y ddaiar gron,
a holltaiſt hon yn ddrylliau

Cau

Cans o'th lid ti figlo y maẽ,
iachã, a chae ei briwiau.

3 Dangoſaiſt i'th elyn'on di
o bwys caledi ormod,
A'r ddiod a roiſt yn eu min,
ordd megis gwin madrondeb.
4 Rhoddaiſt faner, er hyn i gyd,
i bawb o'r byd a'th oſnant,
I faneru drwy dy air gwir,
dros lu y tir lle y trigant ſ

5 Fel y gwareder drwy lin hwyl,
bob rhai o'th anwyl ddynion.
O achub hwyat a'th law ddeau,
a gwrando finnau'n ffyddlon.
6 Yn ei ſancteiddrwydd dwedodd Duw,
Llawen yw fy nghyfamod,
Mi a rannaf Sichem rhydd y glyn,
meſuraf ddiffryn Succod.

7 Myfi biau y ddwy dref tad,
ſef Gilead, a Manaſſe,
Ephraim hefyd yw nerth fy mhen,
a Iuda wen fanneddle.
8 Yn Moab ymolchi a wnaf,
dros Edom taflaf fy ſgid,
A chwardded Paleſtina gaeth,
a'i chwerthin aeth yn rhybrid.

9 Duw, pwy a'm dwg i'r ddinas gref?
pwy a'm dwg i dref Edom?
10 Er yt ein gwrthod, pwy ond ti,
o Dduw a'n lleddi drafom?
Yaot yn vnig mae'n coel ni,
perhon i ti a'n gwrthod,
Er nad aethoſt o flaen ein llu,
bydd ar ein tu mewn tralliod.

11 O vnig Dduw, bydd di' ni'n borth,
oſer yw cymorth vndyn.
12 Yn Nuw y gwnawn wroliaeth fawr
fo ſathra'i Lawr y gelyn.

Exiudi Deus. Pſal. 67.

Y mae yn dymuno ar Dduw ei achub rhag ei erlidwyr, a'i gadarnhau yn ei dyrnas, drwy aldo mawl tragwyddol.

ERglyw (o Dduw) fy llefain i,
ac ar fy ngweddi gwrando:
2 Rhoſ lef o eitha'r ddaiar gron,
a'm calon yn llyſmeirio.
Dwg fi i dollgraig vwch nã mi,
ac iddi bydd i'm derbyn.
3 Cans craig o obaith, twr diffoſt,
y'm fuoſt rhag y gelyn.

4 O ſewn dy Babell y bydd byth,
fy nghigfan dilyth dedwydd:
A'm holl ymddiried a fyn ſod
ynghyſgod dy adenydd.
5 Sef tydi Duw clywaiſt yn glau,
fy addunedau puraidd:
Rhoiſt etifeddiaeth i bob rhai
a ofnai dy enw ſanctaidd.

6 Rhoi oes i'r brenin: nid oes ferr;
fo fydd ſyw lawer blwyddyn,
7 (Duw) gar dy fron y trig yn hir,
dod nawdd a gwir iw ganlyn,

8 A thrwy y rhai'n ymolaffi
dy enw di yn dragwyddd.
Ac felly per i mi gwpl.u
fy addunedau beunydd

Nonne Deo. Pſal. 62.

Dafydd yn dangos fod yn rhaid i bob ennaid ymddiried yn Nuw. Ac nad ſhãl dim heb Dduw.

FY vnig Dduw ydyw fy mlhaid,
mae f'enaid yn ei ddiſgwyl,
O honaw eſ, a thrwy ei rym
daw iechyd ym' o'm hanlwyl.
2 Duw yw fy nghraig, a'm vnig nerth,
acymadferth fy einiogi,
Ac am hyn drwy ymddiffyn hir
mi ni'm yſgogir eiſoes.

3 Ba hyd y mae'n eich bryd barhan,
i fwrw eich maglau atllwydd,
I leddir chwi oll: gwthir yn llwyr
ſel magwyr ar ei gogwydd,
4 Ymgaſglent, llunient gelwydd mawr,
iw roi i lawr o'i fowredd,
Ar eu tafodau rhoi bendith
a melldith dan ei dannedd.

5 Fy enaid dod (er hyn i gyd)
ar Dduw dy fryd yn ddyfal,
Yntho gobeithiaſ fi er hyn,
efo a'm tyn o'm gofal.
6 Sef craig ym ddyffyn yw ef ym',
fy'nhwr, a gwym fy mywyd,
Am hynny y credaf yn wir
na'm mawr yſgogir etmid.

7 Yn Nuw yn vnig mae i gyd,
fy iechyd, a'm gogoniant,
Fy nghraig yw, a'm cadernid maith,
a'm gobaith yn ddilyſiant.
8 Gobeithiwch ynthoi gar ei frou
tywelltwch galon berffaith,
Ac ymddiriedwch tra foch byw:
a dwedwch, Duw yw'n gobaith.

9 Plant Adda, gwagedd ynt i gyd,
plant gwyr ſydd hnd a gwegi,
Gwagach na gwagedd yn eu tawl,
mewn mantawl wrth eu codi.
10 Na rowch eich coel ar gam na thrais,
rhaid yw i falais drwccio:
Os cynnydda cyfoeth y byd
na rowch mo'ch goglyd arno.

11 Dawa leſaredd hyn vnwaith,
mi a glywais ddwywaith hynny,
Sef, mai Duw biaur nerth i gyd,
goſtyngaid byd, neu ffynon.
12 O Arglwydd, tiheſyd a fedd
drugaredd a daioni,
I bawb dan gwnpas wybren faith,
yn ol ei waith y teli.

Deus Deus meus. Pſal. 63.

Dafydd wedi dianc o Ziph yn diolch i Dduw am ei waredu, yn prophwydo dinistr gelynion Duw, a ddwyddwch y rhai a ymddiriedan yndo.

TYdi o Dduw yw y Duw mau,
mi a geiſia'n foreu attad,

Y mae ſy enaid yn dra ſych,
a'm cnawd mewn nych amdanad.
2 Mewn lle heb ddwfr, mewn crinder crŷs
ceiſiais o'th ras dy weled,
Mal i'th welſwnya y Deml gynt,
ar helynt nerth gogoned.

3 Canys dy drugaredd (o Dduw byw)
llawer gwell yw nâ'r bywyd,
A'm gwefuſau y rhof yt fawl,
a cherdd ogonawl hyfryd.
4 Felly tra fwyf fi fyw y gwnaf,
ac felly'th ſolaf etto,
Ac yn dy enw di ſydd gan
y caf dderchafu'awylo.

5 Digonir i'm enaid fel â mer
a chyflawn ſraſder hefyd,
A'm genau a gân y moliant tau.
â phur wefuſau hyfryd,
6 Tra ſwy fi yn fy yngwely clyd,
caf yn fy mryd dy gofio.
Ac yn wiliadwriaethau'r nos
câf achos i fyſyrio.

7 Ac am dy ſod yn gymmorth ym,
drwy fawr rym'dy drugaredd,
Fy holl orſoledd a gais ſod
dan gyſgod dy adanedd.
8 Y mae i'm enaid wrthyd ynglyn
dy ddeau ſy'n ynghynnal.
9 Eilont i'r eigion drwy drem loes,
y rhai a'm rhoes mewn gofal.

10 Syrthiant hwyntwy ar fin eu harf,
ſy noeth er tarf i'r gwirion.
A chwedi eu meirw hwyntwy ded
yn fwyd llwynogod gwyllion.
11 Ond y brenin yn enw ei Dduw
boed tra ſo byw yn llawen,
A phawb a dyngo iw ſowredd
a gaiff orſoledd amgen.

12 Ond o'r diwedd y daw yn wir,
ſe a dywelldir tywod,
I gau ſafnau y rhai y ſydd
yn tywallt celwydd parod.

Exaudi Deus. Pſal. 64.

Dafydd yn gweddio'n erbyn celwydd a thaw-gyhuddiad: er cyſur i'r cyſion y mae yn dangos cyſpeidgaeth yr enwir.

O Arglwydd Dduw, er glyw fy lleſ,
a chlyw o'r neſ fi'n erſyn:
O Dduw cadw fy einioes i
y ſyddyn ofni'r gelyn.
A chuddia fi dros ennyd bach
rhag cyfrinach y rhai drwg,
A rhag terfyſg y rhai ſy'n gwau,
i wneuthur camnau amlwg.

3 Hogi a ſo dau ſel y cledd,
a dwedyd bnſtledd ddigon,
Saethant ergydion i'm ſwhau,
a'r rhai'n oedd eiriau chwerwon.
4 I ſaethu'n ddirgel bigau dur,
yn erbyn pur ei galon,
Yn ddiſymwth heb ofni neb,
a thrwy gafnebcrenlon.

5 Ymgryſhânt hwy yngwaith y fall,
gan gyddio'n gall eu tŵydau,
Yna y dwedant pwy a'n gwel
yn bwrw dirgel faglau?
6 Gan chwilio dyfnder drygau trwch,
o fewn dirgelwch eigion,
A phawb iw galyda yn rhoi nod
o geuedd gwaeloc calon.

7 Ond y mae Duw a'i ſaeth ynghudd,
rhydd yn ddirybudd ergyd,
Eſ a dal adref yr hawl hon,
yn ddyfn archollion gwaedlyd.
8 Gwaith y tafodau drwg lle y bo,
a fynn lwyr ſyrthio arnynt,
Pob dyn a'i gwel a dybia'n well
gilio ymhell o ddiwrthynt.

9 Yna y dywaid pawb a'i gwel,
gwaith y Goruchel yw hyn,
Caus felly y deallant hwy
y cosbir ſwyſwy'r gelyn.
10 Ond yn yr Arglwydd llawenhâ,
ac y gobeithia'r cyſion,
A gorfoledda yn dde'n i.wn
pob dyn ag vniawn galon.

Te decet hymnus. Pſal. 65.

Y ſyddloniaid yn diolch i Dduw, am eu dewis a'i llwyddiaethu hwy, ac am ei ſanctaidd ſir ddaiar.

I Ti (o Dduw) y gweddai mawl
yn y ſanctaiddlawl Sion,
I ti y telir drwy holl gred,
bob gwir addaned calon.
2 Pawb ſydd yn pwyſo attad ti,
a wrendy weddi doſtur,
Ac attat ti y daw pob cnawd,
er mwyn gollyngdawd llaſur.

3 Pethau trowſion, a geiriau mawr,
my ſi i'r llawr bwriaſant,
Ond tydi Dduw, rhoi am gamwedd
drugaredd a maddeuant.
4 Dy etholedig dedwydd yw,
caiff neſnes ſyw i'th Babell,
Trig i'th gynteddau, ac i'th lys,
a'th ſanctaidd weddus gangell,

5 Duw'n ceidwad attebi i ni
o'th ofni i'th gyfiowredd,
Holl obaith wyd drwy'r ddaiar hon,
a'r mor cynhyrfdon rhyfedd.
6 Hwn a ſicrhâ bob uchel fryn
â'i wregys yn gadernid,
7 Hwn a ottega'r mor, a'r don,
a rhuad eigion enbyd.

8 A holl breſwylwyr eithaf byd
ſy'n ofni gyd a'rwyddion,
I ti gan feiau, a chan hwyr,
y canant iaſwyr ſyddlon.
9 Dyfrhau y ddaiar ſech yr wyd,
aſon Duw llanwyd drofti,
Darperaiſt lifddyfr rhyd ei llawr
iw thramawr gyfoethogi.

10 Pob rhych yr wyd yn ei ddyfrhau,
a'i chwyſau'r wyd iw goſtwng.
A'i rhoi ym mwyd mewn cafod wlith,
iw chowd rhoi fendith deilwng.
11 Coroni'r ydwyd ei fal hyn
y flwyddyn â'th ddaioni,

Y ſordd

Y ffordd hyn a'r modd (Duw ſy nêr)
diferaiſt fraſder arni.

12 Ef a ddifera ffrwyth dy ſerch
ar bob rhyw lanneroh ddyrnu,
Pob mynydd ſych yn vchder gwlad
o ffrwyth dy râd y dengys.
13 Drwy dy feuditb y gwaſtad dir
a guddir oll â defaid,
Crechwennant, canant bawb yngbyd,
a'r wlâd ac yd ei llonaid.

Iubilate Deo. Pſal. 66.

Y mae'n annog pawb i ſôli Duw yn ei weithredoedd, ac yn dangos ei allu ef a'i drugaredd i Iſr ael. ac yn dyſgu i bawb ei ofni a'i ſôli ef.

YN Nuw ymlawenhewch i gyd,
yr hollſyd, a datcenwch
2 Ogoniant ei enw hyd y nef,
a'i foliant gref a draethwch.
3 Wrth Dduw dwedwch fo bair dy law
i'th elyn oerfraw anfad,
Rhag amled yw nerth y Llaw hon
â dy gaſeion danad.

4 Felly 'r holl fyd a gyd a'th thi
i ti a ymoſtyngant,
Canant yt' fawl, ac ſant hyd lawr,
i'th enw mawr y canant.
5 O dowch, edrychwch ofnus yw
gweithredoedd ein Duw cyſion,
Ofn ei weithredoedd a rydd düyſg
ymyſg holl feibion dynion.

6 Fo droes y mor coch yn dir ſych,
ai wyr yn droed-ſych drwyddo,
A thrwy yr afon: llawen ſu,
ei bod heb wlychu ypo.
7 Ef byth bydd, lywydd cadarn gwych,
a'i olwg edrych bennydd
Ar y cenhedloedd drwy 'r holl fyd,
ni chyfyd thai annufydd.

8 O bobloedd molwch Duw ar gais,
a moeſwch lais ei foliant:
9 Hwn ſy'n dal bywyd yn y gwaed
a ddeil ein traed na lithrant.
10 O Dduw, profaiſt a choethaiſt ni
yn wedd a chocthi arlan.
11 Yn gaeth y dygaiſt ni i'th rwyd,
ein cyrph a waſgwyd weithian.

12 Aethom drwy ddwfr a thân yn gaeth,
bu raſn marchogaeth arnom:
O peraiſt hyn: ni bu chwaith hir,
i ddiwall dir y daethom.
13 Ac offrwm poeth i'th dy yt âf
talaf fy addunedau,
14 Y thai mewn cyfwng, thac mwy trais,
addewais â'm gwefuſau.

15 Poeth ebyrth breiſion yt a roſ,
arogleth coſ cyſammod,
Ychen, hyrdd, offrymmu a wnaf,
ac etto rhoddaf fychod.
16 O dowch yn nes, a gwrandewch chwi
ſy'n ofni Duw tragyrthoes,
Mi a fynegaf i chwi'n ffraeth
pa les a wnaeth i'm heinioes.

17 Llefais i arno â'm genau,
a'r tafod man a'i molawdd.

18 Pe troeſwn ſy nghalon at fai,
Duw a'm gwrandawſai'n anawdd.
19 Diau Duw a'm clybu yn hawdd,
gwrandawawdd ar ſy ngweddi,
Bendigaid yw: fo a'm clywawdd,
ni throes mo'i nawdd oddiwrthi.

Deus miſereatur. Pſal. 67.

Gweddi am lwyddiant ymbregyth Duw, fel yr adwaenter ei farnedigaethau. A dangos mai Duw ſy'n llywodraethu pob peth.

Caner hon ſel Pſal. 51.

TRugaredd Duw i'n plith,
a rhoed ei fendith dreſom,
A thywynned ei wynebpryd,
a'i nawdd, a'i iechyd arnom.
2 Fel y gwyper dy ffyrdd
drwy'r ddaiar gydwyrdd gnydoedd,
A'th iechydwriaeth di (o Dduw)
y'myſg pob rhyw genhedloedd.

3 Duw, moled pobloedd di,
rhoent fawl a bri drwy'r hollſyd,
4 A'r holl genhedloedd a wybren,
byddant lawen a hyfryd.
Canys ti a ferni'n iawn
y bobl drwy lawn wybodaeth,
Ac a roi'r holl genhedloedd ar
y ddaiar mewn llywodraeth.

5 Duw, moled pobloedd di,
rhoent fawl a bri trwy'r hollſyd.
6 Yna rhydd y tir ffrwyth i'n plith,
a Duw ei fendith hefyd.
7 A Duw, ſef Duw ein tâd,
a rotho ei râd â thyeciant,
A thei ſynau y ddaiar gron,
a phawb ar hon a'i hofnant.

Exurgat Deus. Pſal. 68.

Dangos yn dangos trugareddau Duw iw bobl, a bod Eglwys Duw yn rhagori ar bob peth bydol.

YMgyfoded yn Duw ein Ner,
gwaſgarer ei elynion,
Yn drygddyn hoyntt nac athoed,
o'i flaen ffoed ei gaſeion.
2 Os chwalu mwg mewn gwynt ſy hawdd,
os tawdd cwyr wrth eiriaſdan,
Fel hynny o flaen Duw (yn wir)
yr enwir a ddiflannan.

3 Ond llawenycher gêr bron Duw
y cyſion, iw orfoledd;
A'i hyfrydwch hwyntwy a ſydd
yn llawenydd cyſanedd.
4 Canwch, a molwch enw Duw,
ſef hwn yw vwch y nefoedd
Yn marchogaeth, rhegis ar farch,
iw enw rhowch barch byth bythoedd.

5 A gorfeleddwch gar ei fron,
Duw tirion, tâd ymddifaid,
Ac i'r gweddwon mae 'n farnwr da
yn ei bryſwyllfa. gannaid,
6 Duw a wna rai ffrewa ty'n gwtun,
ei hun mae 'n gollwng gefyn,
Ac yn rhoi trigfan mewn tir crâs,
i ddynion atcas cyndyn.

7 Pan aethoſt (Dduw) o flaen dy lu,
dy daith a ſu drwy ddryſni.
8 Y ddaiar crynodd a flaen Duw,
a'r nef rhoes amryw ddefni.
Ac felly Sinai o flaen Duw,
ſef (vnduw Iſrael hawddgar.)
9 Ar d'etifeddiaeth hidlaiſt law,
i ddiffiniaw y ddaiar.

10 Gwrteithiaſt hon, dy bobloedd di
ſydd ynthi yn preſwylio:
Oth râd darperaiſt Dduw i'r tlawd,
i gael digondawd yno.
11 Yr Arglwydd Dduw a roddair gair,
mawr mintai'r cantoreſſau:
12 Cilient gedyrn: gweiniaid arhont,
yr ysbail rhont yn rhannau.

13 Pes ymdroech mewn parddu a llwch,
chwi a fyddwch fel y glommen,
A'i phlu yn aur ac arian teg,
yn hedeg is yr wybren.
14 Hon, pan waſgarodd Duw yn chwyrn
bob cedyrn o'i gaſeion,
Oedd mor ddiſgleirwych, ac mor wenn,
ac eira'r ben bryn Salmon.

15 Mynydd Duw (ſef Sion) y ſydd
fel Baſan fynydd tirion:
Mynydd Baſan vchel ei grib
cyffelib yw i Sion.
16 Chwychwi fynyddoedd cribog pam
y bwriwch lam mewn cyffro?
Duw ar Scion ei ſerch a roes,
lle myn ef eiſtedd drigo.

17 Rhif vgain mil o filoedd yw
angylion Duw mewn cerbyd:
Yng hyffegr Sinai y bu ei wlith,
bydd Duw iw plith hwy helyd.
18 I'r vchelder y derchefaiſt,
a chaethgludaiſt gaethiwed,
Cymraiſt, dodaiſt ddonau, Duw Ion,
i ddynion oedd ddiniwed.

19 Bendigaid fyth fo'r Arglwydd mau
am ddonau ei ddaioni.
A'i iechydwriaeth i ni'n llwyth
o berffrwyth ei, hazlioni.
20 Efe ei hun yw'n Duw ni i gyd,
ſef Duw ein iechyd helaeth,
Drwy'r Arglwydd Dduw cawn yn ddi ſwrth
ddiangc oddiwrth farwolaeth.

21 Duw yn ddiammau a dyrr ben,
a thalcen ei elynion,
A choppa walltog rhai a fo
yn rhodio mewn drwg ereulon.
22 Dygaf fy mhobloedd (meddai eſ)
hyd adref fel o Baſan,
A dygaf hwynt iw hel drachefn,
fel o'r mor dorddfn allan.

23 Fel y gwlychech ditheu dy draed
yn llif gwaed dy ddigaſſau,
Ac y llyfo dy gwn heb gel
y gwaed a ddel o'i briwiau.
24 Gwelodd pawb (o Dduw) dy yſtâd,
yn dy fyned'ad ſanctaidd,
Mynediad fy Nuw frenin fry,
ſel hyn iw dy cyſegraldd.

25 Y cantorion, aênt hwy o'r blaen,
cerddorion aen ol ynol,
Yna'r gwerys fon, beraidd gân,
a'r tympan yn y canol.
26 Clodforwch Dduw hynny ſydd dda
ym mhob cyn'lleidfa ddiwael,
A chlodforwch yr Arglwydd Ion,
chwi ſydd o ffynnon Iſrael.

27 Doed Beniamin y llywydd bach,
doed bellach dugiaid Iuda,
Doed Nephtali, a Zabulon,
a'i tywyſogion yna.
28 Dy Dduw a dreſnodd i ti nerth,
a'i law fydd brydferth geidwad,
Duw cadarnhâ etto yn faith
arnom ni waith dy gariad.

29 Er mwyn Caerſalem adail deg,
rhydd cedyrn anrheg yty.
30 Diſetha dyrfa y gwaywffyn,
a'r rhai a fyn ryfely.
Dewr fel teirw, nwyfus fel lloc,
y rhei'ni a roe yr arian:
Delont i'r iawnt tyn nerth a nwy'
a goſtwng hwy yu ſuan.

31 Y pendefigion o'r Aipht draw
a ddaw, ac Ethiopia
At Dduw yn bryſur i roi rhodd,
ac aberth gwirfodd yna.
32 Holl dyrnaſoedd y ddaiar lawr,
i Dduw mawr canwch foliant,
Canwch, canwch ei glod yn rhwydd,
ſef Arglwydd y gogoniant.

33 Hwn a farchogodd y nef fry,
a hynny o'r dechreuad:
Wele, daw nerthol ſain ei lef
o eitha'r nef i waſtad.
34 Rhoddwch gadernid i Dduw nâr,
ſef vchder ei ragoriaeth,
Y ſydd ar Iſrael, a'i nerth
vwch wybrau pryduferth gwyaeth.

35 Duw, o'th gyſegr i'th ofnair di,
Duw Iſrael dodi nerthoedd,
A chaderaid mawr wyd i'th blaid,
bendigaid fych ocs oeſoedd.

Salmm me ſac. Pſal. 69.

Serch Daſydd a'i ſiudetwn: creulondeb ei elynion, ei gyſur, a'i glod i Dduw: y mae eſt hefyd yn annog pob creadur i fôli Duw, ac yn prophwydo am dyrnas Chriſt: ac yn y pſalm hon y mae Daſydd yn arwydd o Griſt.

A Chub ſi Dduw (y gwr a'm gwneth)
trot i'r enaid daeth llif-ddyfr-loes,
2 Yr wyf mewn dyfnder tôm ynglyn,
heb le i'm ddiſſyn i'r einioes.
O'r dyfnder daethym ſel ar fawdd,
a'r ffrwd a lifawdd vchod:
3 Sychodd fy ngheg, blinodd fy llais,
a'm llygaid pellais ganfod.

4 A hyn wrth ddiſgwyl Duw a'i râs,
wele fy nghâs yn amlach
Nâ'r gwallt ar ben fy nghoppa fry,
a'r crowſion fy'n gadarnach.
Y rhai celwyddog, taerion ynt,
rhois iddynt beth ni chefais.

5 Adwaeth

5 Adwaenoſt (Dduw) f'ynfydrwydd mau,
a'm beiau ſi ni chuddiais.

6 O'm plegid i dim gwarth ni chant
y rhai a goeliant arnad,
Na ſâd (Dduw'r Lluoedd) feſi na thrait
i'r rhai a ymgais attad.
7 (Duw Iſrael) ſef ar dy fwyn,
yr wyf yn dwyn gwarthrudd deb,
A thrwy gwilydd ymarhois,
mewn chwys y tois ſy wyneb.

8 I bobl dieithr wyſi, (gwn pa'm)
i blant fy mam fel eſtron.
9 A'm ſod fy ſerch a'm zel i'th dy
i'm hyſu hyd fy nghalon.
Cans cabl y rhai a'th gablant di
ar ſyrtha i mae 'n diſgyn.
10 Fy magran cyſtudd, a'm hun-pryd,
ynt warth i gyd i'mherbyn.

11 A phan wiſgwn i lliain ſâch,
bum ddiyſtyrach lawer,
12 Bum chwedyl drwſi gryſ a thlawd,
i'r meddw yn wawd iw harſer
13 Ond ſ'Arglwydd Dduw, gwnâf attad ti,
fy ngweddi yn amſerol,
O gwrando fi i'th wirfawr hedd,
ac i'th wirionedd graſol.

14 Duw, gwared fi, a gwna fi'n rhydd
o'r dom y ſydd i'm ſuddo,
Sef caſeion, dyſroedd dyfnion,
a mi nid oſnaſ gyffro.
15 Na lifed dwfr droſoi'yn ffrwd,
na'm llynced amrwd dayſnder,
Na chaued pydew arnaſ chwaith,
mo'i ſafn diffaith yſceler.

16 Gwrando fi bellach Arglwydd Dduw
cans da yw dy drugaredd,
Yn amlder dy doſturi mawr
edrych i lawr rhag trowſedd.
17 O'm cyfyngder oddiwrth dy wâs
na chedd mo râs dy wyneb,
Rwyf yn gweddio yn fy ngloes,
Duw bryſia moes y'm atteb.

18 Neſhâ at f'enaid Arglwydd mau,
er fy rhyddhau a'm gwared,
Moes ymddiffyn rhag cael o hon
gan fy ngelynion niwed,
19 Duw di a weli o pob parth
fy ngwradwydd, gwarth, a'm cwilydd
O herwydd rhodio gar dy fron
mae fy ngelynion beunydd.

20 Mewn gorthrwm ofid yr wyf fi
a gwarth yn torri'nghalon:
Diſgwyl cymhorthwyr, ni ddoe neb,
ni chawn gyſurdeb tirion.
21 Buſti a roeſan yneſwyd i mi,
finegr i dorri ſyched.
22 Eu bwrdd boed iddynt fagl aſtwydd;
a'i llwydd yn dramgwydd bydded.

23 Ar eu llygaid dallineb doed,
iw lwynau boed crynfeydd.
24 Tywallt arnyat dy ddig a'th lid,
doed iddynt ofid beunydd.
25 Boed eu palaſau 'n wâg heb wedd,
ac anghyfannedd iddyn,

Na allo neb na dydd na nôs
mo'r aros yn eu cyddyn.

26 Cans yr hwn a darawſyd tî
mae'rhei'ni yn ei erlyd,
A'r dolurian y ſydd o'th friw
y maent iw hedliw hefyd.
27 Dod gamwedd ar eu camweddhwy,
na ddont mwy i'th gyfiownder
28 Ymaith o lyſr y bywyd llawn,
o fyſg y cyfiawn tynner.

29 Finnau pan fwyf ofidus wan,
a phan fwyf dramn hefyd,
Dy iechydwriaeth di (o Dduw)
eilchwyl i fyw a'm cyfyd.
30 Moliannaf d'enw Dduw ar gân,
fal dyna f'amcan innau.
31 A hyn fydd gwell gan Dduw deyrn
nag ych â chyrn a charnau.

32 A phob truan, pan weler hyn,
a ennyn o lawenydd,
A'ch calon chwi ſy'n ceiſio Duw
cyſyd i fyw o newydd.
33 Duw gwrendy dlawd, ni ddirmyg lef
ei gaethwas ef ſy lethiant.
34 Nef, a daiar, a mor, a hyn
a ymlyſg ynthyn, molant.

35 Cans Duw a geidw Sion deg,
a threſna'n chwaneg Inda,
Adeilada ddineſydd hon,
i ddynion yn breſwylfa.
36 Ie ei weiſion ef a'i hil,
a'i heppil, a'i meddiannant,
A'r rhai a hoffa ei enw ſo,
yn honno a breſwyliant.

Deus in adjutorium. Pſal. 70.

Gweddi am gymmorth pryſſur; ac yn erbyn ei elynion.

DVw pryſura i'm gwared i,
Ion, bryſia di i'm cymmorth.
2 Gwarth a gwradwydd a ddel i'r blaid
a gais i'm henaid ammorth.
Drwy wradwydd troer y rhai a ddwg
i mi ddim drwg ewyllys.
3 Meſi ſo'i gwobr a draeth hâ hâ,
am danaf yn ddirmygus.

4 Y ſawl a'th gais calonnog fydd,
o dra llawenydd ynod.
Dweded ſawl a'th gâr bob amſer,
mawrhyger ein Duw hyned.
5 Minnau'n dlawd, ac yn druan ſydd,
Duw bryſia bydd yn agos:
Fy nherth a'm ceidwad wyd yn wir,
(o Arglwydd) na hir aros.

In te Domine. Pſal. 71.

Gweddi (drwy ffydd) ar i Dduw ei warcio ef rhac ei fâb Abſalon greulon.

MI a'm ddiriedais ynod (Ner)
na'm gwradwydder byth bythoedd;
2 Duw o'th gyfiownder gwared fi,
a chlyw fy nghri hyd nefoedd.
3 Duw bydd yn graig o nerth i mi
i gyrchu atti'n waſtad,
A phâr fy nghadw i yn well,
ti yw fy nghaſtell catad.

4 Duw gwared fi o law'r trahaus,
a'r gwr trofans, a'r trowſddyn.
5 Ynot ti Dduw bu'n gogled maith,
a'm gobaith er yn ronyn.
6 O groth fy man y tynnaiſt fi,
rhoiſt ynof egni ette.
I tithau ſyth, am hyn o hawl,
y canaf fawl heb peidio.

7 I lawer dyn bum anferth iawn,
ti yw fy nerthlawn lywydd.
8 Fy ſaſn bydd lawen o'th fawl gan dant,
ac o'th ogoniant beunydd.
9 Nac eſgeuluſa fi na'm braint
yn amſer henaint truan.
Er pallu'r nerth, na wrthod fi,
Duw edrych di ar f'oedran.

10 Medd fy nghyſcion rhwyf yn wann,
hwy a ddiſgwillian fanaf:
Ymgynghorafant yn ddi ſyn,
gan ddwedyd hyn am danaf:
11 Duw a'i gwrthododd, (meddant hwy)
erlidiwch ſwyſwy bellach,
A deliwch ef, nid oes drwy'r byd,
yr vn a'i gweryd haiach.

12 Er hyn o frad, (Duw) bydd di well,
na ddos ymhell oddiwrthy,
Fy Nuw pryſura er fy mhorth,
ac anfon gymmorth ymmy.
13 Angau gwarthus pob rhai a gânt,
a wrthwynebant f'einioes,
Gwradwydd a gwarth iddynt a drig,
a gynnig i mi ddrygioes.

14 Fy ngobaith iunau a faif byth
yn ddi lyth a ſafadwy,
Ymddiried ynot (Dduw) a wnaf,
ac a'th foliannaf fwyfwy.
15 Dy iechydwriaeth fy i'm genau,
yr hwn ni thau ſmudyn,
A'th gyfiawnder, ac ni wn i
ddim o'r rhifedi arnyn.

16 Yngha dernid yr Arglwydd Dduw,
tra fwy fi byw y credaf,
A'th gyfiawnder di hyd y brig,
yn vaig hyn a gofiaf.
17 Duw, di a ddyſgaiſt i mi hyn,
do, er yn blentyn bychan,
A hyd yn hyn r'wyf yn pathau
i oſod d'wrthiau allan.

18 O Duw na wrthod fi yn hen
a'm pen, a'm gen yn llwydo,
Nes i'm ddangos i'r rhai ſy'n ol
dy wrthiau nerthol ette.
19 Dy gyfiownder yn vchel aeth,
yr hwn a wneth bob mowredd,
Duw pwy y ſydd debyg i ti?
nid ydym ni oud gwagedd.

20 Duw gwnaerhoſt di ym' fyw yn bnedd,
a gwefed cyſtudd mynych,
Troiſt fi i fyw, dychwelaiſt fi,
dr wy'nghodi o'r feddrod rych.
21 Mwy fydd fy mawredd nag a fu,
troi i'm diddanu innau,
22 Yna y molat dy air am hyn,
ar nabl offerya dannau,

O Sanct Iſrael, canaf hyn
ar delyn, ac a'm genau.
23 Am ytty wared t'enaid i,
gwnaf i ti hyfryd kiſſiau.
24 Canaf y't helyd gyſion glod
a'm tafod: wyt iw haedda,
Am yt warthau a gwarthruddiaw,
nghas fy'n ceiſiaw 'nrygu.

Deus Iudicium. Pſal. 72.

Salomon a'i deyrnas yn y pſalm hon yn arwydd a yn figur o Criſt a'i ogoniant.

DVw dod i'r brenin farn o'r nef,
dod iw fab ef gyfiowndeb.
2 Yna y rhydd rhwng pobl iawn frawd,
ac i'r dyn tlawd vniondeb.
3 Hedd a chyfiownder, yn ol hyn,
cair ym bob bryn a mynydd.
4 Y gwan a'r lleſg achub a wna,
fe ddryllia y gorthrymmydd.

5 Hwy a'th ofnant byth ar bob tro,
tra treiglo haul a lleuad,
6 Fo ddiſgyn fel glaw ar wellt glâs,
neu gafod frâs ar waſtad,
7 Iw ddyddian ef cerir yr iawn,
a'r cyfiawn a flodeua,
Ac aml fydd hedd ar daiar gron,
tra fo'r lloer han yn para.

8 Llwydda eſe o for hyd for,
o'r ffrwd hyd oror tiredd,
9 Ei gâs ymgrymmant, llyfant lwch,
hyd yr anialwch cyrredd.
10 Cedyrn o Tharſus frenhinoedd,
ac o'r ynyſoedd canol,
O Seba ac Arabia deg,
doe bawb â'i antheg reiol.

11 Yr holl frenhinoedd doent yn llu,
a than ymgrymmu atto,
A'r holl genhedloedd, fel yn gaeth,
a wnant waſanaeth iddo.
12 Cans y dyn rheidus, a'r gwr gwan,
fo'i gweryd pan weddio,
Bydd i bob dyn yn nerthol dwr,
ar ni bo pleidiwr gantho:

13 Ef a erbyd y tlawd mewn thaid,
ſo achub enaid glanddyn:
14 Fo a'i gweryd rhag twyll a drwg,
gwerthfawr iw olwg ydyn.
15 Felly bydd byw: rhoir iddo dda,
ſef aur o Seba ddedwydd,
Hwy a weddiant arno ſo,
gan ei fendithio beunydd.

16 Rhyd pen y mynydd yd a gân,
fel brig coed Liban figlant,
A'r plant cyn amled ar gwellt glâs,
o'r ddinas a flagurant.
17 Os haul cylch wybren byth a dry,
byth pery enw iddaw,
Pawb a'i bendithia ef yn wir,
pawb a fendithir ynthaw.

18 Bendigaid ſo yr Arglwydd Dduw,
(ſef Duw yr Iſrael dirion)
Efe'n vnig byth fy'n parhau,
i wneuthur gwrthiau mowrion,

19 Bendigaid

19 Bendigaid fytho i ẽnw byth,
gogonedd diſyth iddo,
A'i glod llenwir y ddaiarent
Amen, Amen, hyn fytho.

Quam bonus Deus. Pſal. 73.

Dafydd yn dyſgu i ddynion nad anghyſurtuo yr gwelai llwyddiant yr enwir, neu aſſwyddiant y cyſion, yn y byd hwn, drwy ddangos mor ddiſymmwth y diſtrywia y drwg, a maint gwobr y daionus.

YS da yw Duw i Iſrael,
wrth bawb a wnel yn vnion?
2 Minnau ll'thrais, braidd na fyrthiais,
ſwrth wael ſu'mcanion.
3 Cans cynſigenpais wrth y ffol,
ar dynarnuwiol dihir,
Braidd nachwympais pan y gwelais
eu hedd a'i golud enwir.

4 Can nad oedd arnynt rwyman caeth,
i gael marwolaeth ddynol,
Lle maent yn byw yn heinſyf,
yn iraidd gryf ddigonol.
5 Ac ni ddoe arnynt lafur blin
hyd y bawn i'n eu deall,
Na dim dialedd, na dim gwyn,
fel y doe ar ddyn arall.

6 Am hynny ſyth maent yn ymddwyn,
fel o fewn cadwyn balchder,
A gwiſgant am danynt yn dyn
(megis dilledyn) drowſder.
7 A'i llygaid lawnthwy wrth dewhau
doent yn folglymmau dreſodd,
A'i golud hwy, er hyn o wyn,
vwch meddwl dyn a dyfodd.

8 Treuthu eu trowſder, bod yn dyan,
a boſtio hyn ar waſgar ſ
9 Egori ſafn ar wybren fry,
a thafod cry' drwy'r ddaear.
10 Am hyn rhai e'i bobl ef a ẽwant
a ymddychwelant yma,
A gwerſed y dwfr yn loyw lẽn,
a thybio y cân eu gwala.

11 Cans ymreſymmant hyn yn ſyw,
pa'm ? ydyw Duw yn canfod
Pwy ſydd yn ddrwg, a phwy ſy'n dda?
ydyw'r gorucha'n gwybod?
12 Wele y drygddyn mwya'i chwant
caiff ſwyaf llwyddiant gwaſtad ;
Yn caſglu golud a mawr dda,
hwnnw ſydd fwya'i godiad.

13 Ofer iawn ſu'i mi warhau,
a llwyr lanhau fy nghalont
Golchi fy nwylo, caru gwir,
a bod yn lữr yn gyſon?
14 Cael fy maeddu ar hyd y dydd;
ond trwſtan fydd vniomleth,
Os y boran, ac os pryd mawn,
myſi a gawn wrthwyneb.

15 Hyn os dwedwn, a feddyliwn,
o ryw feddalaidd amman,
Wele, a'th blant di y gwnawn gam,
i adwyn vn llam a minnau.
16 Pan geiſiwn ddeall hyn yn llwyr,
q neith ſy ſynwyr ddynol,
Hynny i'm golwg i oedd flin,
nes cael rhyw rin yſprydol.

17 Ond pan euthym i gyſegr Duw,
lle cefais amryw olau,
Yna deellais i pa wedd
y bydd eu diwedd hwythau.
18 Gwybum i ti eu goſod hwy,
lle caent lam mwy'n y diwedd,
Sef mewn lle llithrig rhwydd-gwymp trwch,
anialwch anghyſanedd ?

19 Ond gwedi dodaiſt iddynt wth,
diſymmwth y pallaſant,
Mynd o'r byd heb na lliw na llun,
o'i hofn eu hun darfyddant.
20 Fel breuddwyd pan ddihunai vn,
y gwnai di iddus PArglwydd,
O'r newid hon y caiff fy nghâs,
drwy yr holl ddinas wradwydd.

21 Bum i ddig wrthyf ſi fy hun,
ac oerni ſa'n fy nghalon.
22 Nas deallaſwn hyn yn gynt,
bum ffol vn hynt ac eidion.
23 Er hyn etto bum gydâ thi,
lle i'm twyſi yn ddilyſiant
24 Wrth fy llaw ddeau : wedi hyn
fy nerbyn i gogoniant.

25 Pa'm? pwy (o Dduw) ſydd gennyf ſi
ond tydi yn y nefoedd?
Dim ni ddymunwn gydâ thi,
wrth weini daiar lwoedd.
26 Fy nghalon i, a'm nerth, a'm cnawd,
y ſydd mewn palldawd bennydd,
Ond tydi Dduw ſydd ar fy rhan,
a'm tarian yn dragywydd.

27 A elo ymhell oddiwrthyd tỉ,
y rheini gwnaent yn ddiffaith ?
Ac a buteiniant rhagot ti,
y rhei'ni torrir ymaith,
28 Ond mi a ddof neſnes at fy Nuw,
fy ngobaith yw i'm calon
29 Y traethaf ſi ei nerth, a'i wyrth,
o fawn dy byrth, merch Sion.

Ut quid Deus. Pſal. 74.

Achwyn am ſod yn dibynnu'r Eglwyſ, a'r gyſyfydd, a'r allorau : gofyn cymorth gan Dduw drwy ffydd o'i gofnod.

PAham (o Dduw) oddiwrthym ni
y cili yn dragywydd?
Paham y digi mor danbaid
wrth ddefaid dy borfeydd?
2 Cofia y bobl a brynaiſt gynt,
rhoiſt iddynt etifeddiaeth,
Mynydd Sion, dy breſwylfa,
i'r rhai'n yn drigfa helaeth.

3 Ymddercha (Arglwydd) taro'n drwm,
pob gelyn gorthrwm diſa
Yn dragywydd, a wnaeth na thrais,
na dyfais i'th gyſegrſa.
4 Dy eglwion daethaſt i'n myſg,
rhuaſſant derfyſg greulon?
A goſodaſant dan gryfhau,
faneran yn arwyddion.

5 Iw cherſo'r ſneri goran gynt,
i roeſan wynt iw bwyll.

6 Drylliant

6 Drylliant i'r llawr gerſiadau hon
ag eirf, gyfeillion erchyll.
7 Lloſgafant oll dy eglwys lân,
a'i phyrth â thân yn vlw,
8 halogafant mewn dull dig,
y meddſa'y trig dy enw.

8 Awn, gwnawn gyd-artaith meddant hwy,
a dinyſtr drwy yr hollwlad:
Lloſgafant holl demlau y tir,
gwnaethant yn wir en bwriad.
9 Nid oes vn arwydd in' iw gael,
na phrophwyd diwael deſtyn,
Na gwybodydd, a wyr pa hyd,
y pery'r byd i'n herbyn.

10 Dywaid di pa hyd (o Dduw lon)
y gwna d'elynion warthrudd?
A rydd dy gâs ei gabledd fri
arnat ti yn dragywydd?
11 Paham y tynni'n ol dy law,
(ſef dy ddeheulaw berffaith,
Sion ſydd i'th ſonwes) allan tynn,
a diſa d'elyn diffaith.

12 Cans o'r dechreuad Duw ei hun
ydyw fy nghun a'm brenin,
Fe a wnâ iechydwriaeth hir,
i bawb trwy'r tir a'i dilin.
13 Parthu a wnaethoſt di â'th nerth
y mor, a'i anferth donnau,
Gwahenaiſt, torraiſt, vwch y don,
beunan y blinion ddreigiau.

14 Drylliaiſt di ben, (nid gorchwyl gwan)
y Leſiathan anferth,
I'th bobl yn fwyd dodaiſt eſo,
wrth dreiglo yn y ddiſerth.
15 Holltaiſt y graig, tarddodd ffynnon,
ac aeth yn afon ſtrwd-chwyrn,
A diysbyddaiſt yn dra ſych
afonydd dyſt-grych cedyrn.

16 Di biau'r dydd, di biau'r nos,
golau a haul-dlos geineedd:
17 Beiliaiſt y ddaiar, lluniaiſt hâf;
a gaeaf, o'th egoneedd.
18 Fy Arglwydd bellach cofia hyn,
i'r gelyn gyat dy gabla,
Ac i'r ynfydion roi drwg ſri,
o'th enw di dirmygu.

19 Oes dy durtur na ddod ar gowdd
dan nawdd anifail creulon,
Na âd o'th gof (o Arglwydd da)
dy dyrfa, y rhai tlodion.
20 Duw, edrych ar dy gyſammod,
a gwyl waelod y gwledydd:
Mae ym-mhob man drigfa dyn trawſ,
mae hooynt liawſ eſrydd.

21 Ma ddychweled y truan tlawd
mewn difrawd ac mewn gwradwydd,
Y dyn angheneus, lleſg, a gwan,
a ddatcan dy enw, Arglwydd.
22 Cyfod, dadlan dy ddadl (o Dduw)
dy enw yw yn dragywydd:
Cofia gabledd, yr hon drwy'r byd
a gayt gan ynfyd beunydd.

23 Dun: nac anghofia lais a ſon
d'elynion y cenhedloedd,
En ſwn, a'i rhodres, a'i dadwrdd
a ddring i gwrdd â'r nefoedd.

Confitebimur tibi. Pſal. 75.

Mawl i Dduw, a dangos y daw ef i'ſarnu, a codi y cyſion a goſtwng y drwg.

CLodforwn di (dragwyddol Dduw)
a'th enw yw yn agos.
Maint yw dy enw a'th nerth i'th hyat
dy wrthiau ynt iw ddangos,
2 Dwedaiſt, pan dderbyniwyſ y lla
mi a roſ farn gu ac vnion.
3 Fel y nerthais ſylfeini'r byd
oedd rydd, a'i gyd-trigolion.

4 Minnau a ddwedais hyn o'm bryd
wrth y rhai vnfyd, peidiwch,
Wrth annuwiolion poethion chwyrn;
eich mebcyrn na dderchefwch,
5 Och: na dderchefwch chwi mo'ch cyrn;
na ſiglwch ryckwyrn ragdal,
Ac na ddwedwch chwi yn warr-ſyth
oid rhaid yn' ſyth mo'r gofal.

6 O herwydd nid, o'r dwyrain draw,
i ddyn y daw derchafiad,
Nid o'r gorllewin, na'r dean,
y daw i chwithau godlad.
7 Cans ar law Duw y mae y farn,
na fid gwr cadarn rygry',
Goſtwng heddyw y naill heb pall,
a chodi'r llall y fory.

8 Cans yn llaw'r Arglwydd phiol ſydd,
cymyſgwin hyd wydd ynddi,
Tywalldodd hynt drwg ddynion byd
yſant i gyd o honi.
9 Mynegaf finnau, ac i'm coſ,
ei gerdd (Duw Iagof) canaf:
Torraf gyrn er annuwioliawn,
a phen y cyſiawn codaf.

I n Index. Pſal. 76.

Dangos gallu Duw, a'i oſal dros ti bobl. Dyn bôb i'r ſyddion i fod yn ddioleb gar.

YN Iuda ac Iſrael dir
adweinir ein Duw cyſion.
2 Ei babell ef yn Salem ſydd,
a'i breſwylfydd yn Sion.
3 Yno dryllioddy bwa a'r ſaeth,
a'r frwydr a wnaeth yn ddarnau:
A thorrodd ef yn chwilfriw mân
bob tarian, a phob cleddau.

4 Trawſion fy cedyrn mynydd gynt;
mewn yſpail helynt vchel,
Ywch a chryfach wyt na hwyntwy,
nid rhaid byth mwy mo'i goethel.
5 Pob cadarn galon a ymroes,
ac ni ddeffroes o'i gwsyn.
Pawb a ddiffrwythodd pan ddaeth braw,
ni chae vn llaw ei dderbyn.

6 O'th waith (Duw Iagof) a'th hamharch,
cerbyd a'r march rhoi'i hun.
7 Ofnadwy wyd pwy i'th lid wg,
a ſaif i'th olwg effro?
8 Pan ddaeth o'r nefoedd dy farn di,
yr wyd yn peri' i chym'ryd,

Y ddaiar

Y ddaiar oſnodd, a'i holl lla,
rhoiſt i oſtegu ennyd.

9 I farnu pan gyfodedd Duw
i gadw yn lyw y gwirion,
A'r rhai oedd lonydd yn y tir,
yr oeddyn gowir galon.
10 Cans poethder dyn yw dy fawl di,
ſelly goſtegi dralled:
Eu gwres, i'r da a ſag gref ffydd,
i'r diwg a fydd yn ddyrnod.

11 Eich rhodd i'r Arglwydd Duw addewch,
a llawn gwhlhewch eich gobzwy,
Pawb ſydd o amgylch Sion deg.
rhowch anrheg i'r oſnadwy.
12 Ef a oſtyngodd vchel fryd,
ac yſpryd gwyr rhyfelgar:
Fo a yrr oſn ynghanol hedd,
ar holl frenhinedd daiar.

Voce mea ad Dominum. Pſal. 77.
Dafydd yn oeſo yr amſyw brofedigaethau, a'r blindtrau oedd arno: yn dangos mowrodd Duw, ac yn ynigryſhau mewn ffydd.

FY llais at Dduw, pan roddais lef,
ſy llais o'r nef fo'i clybu:
A'm llais gweddiais ar Dduw Ner,
pan oedd blinder yn taredu.
2 Y dydd y rhedai 'mriw, a'r nos
ni pheidiai achos llafur,
Mewn blin gyſyngder gwn ſy mod,
a'm hoes yn gwrthod cyſur.

3 Yna y cofiwn Dduw a'i glod,
pan ſyrthiai dralled enbyd:
Yna gweddiwn dros ſy nai,
pan derfyſgai fy yſpryd.
4 Tra fawn yn effro, ac mewn ſann,
heb allel aſlan dawedyd,
5 Yſtyriais yna'r dyddian gynt,
a'r helynt hen o'r cynfyd.

6 Cofiwn ſy nglverdd y nos ſy hun,
heb gael amrantun, chwiliwn
A chalon effro, genau mud,
a'm hyſpryd ymddiddanwn:
7 Ai'n dragwyddd y cilia'r Ion?
a fydd ei bodlon mwyach?
8 A ddarfu byth ei nawdd a'i air?
a gair ei addaw bellach?

9 Anghofiodd Duw drugarhau?
a ddarfu can er galon?
A baid efe byth (meddwn i)
fal hyn a ſorri'n ddigllon?
10 Marwolaeth yma'r yw'r weddwl hwnt
a throis yn grwn i gofio
Ei fawr nerth gynt: cofio a wnaf,
waith y Goruchaf etto.

11 Cofiaf dy weithredoedd (O Arglwydd)
a'th wrthiau hylwydd cofiaf,
12 Am bob rhyfeddod a phob gwaith,
a myfyr maith y traethaf.
13 O Dduw: pa Dduw ſydd fal ti Dduw?
dy ffordd di yw'n ſanctaiddiol:
14 Dy waith deugys dy nerth i'r byd,
pair yn' i gyd dy ganmol.

15 Dy nerth fawr hen a ro'iſt ar led,
wrth wared yr hen bobloedd,
Iagof, a Joſeph, a ſu gaeth, 6
a'i holl hiliogaeth lwerdd.
16 Y deiſr gwelſant, oſnaſant hyn,
a dychryn cyn en ſymmud.
17 Cymylau dwfr cylch wybr yn gwau,
a mellt fal ſaethau enbyd.

18 Dy daran rhoddd fry'n y nen,
dy fellt gwnaent wybren olau,
Y ddaiar iſod a gyſtrodd,
ac a ddychrynodd hithau.
19 Yn eigion moc mae y ffordd dan,
a'th lwybrau mewn deiſr ſugnedd,
Ac ni adweiaiſ byth mo'th ol,
yn dy anfeidrol fowredd.

20 Dy bobloedd a dywyſaiſt di
drwy anial ddrylni eſtydd.
Gan law Moſes, a'i frawd Aaron,
fel defaid gwirion llonydd.

Attendite populi. Pſal. 78.
Dangos ddarfod i Dduw ddetbol ei glwys o hâd Abraham: anneg y plant i gadwaſent trugaredd Duw, ac i gymlyddio dros eu ddrygau tu tadau; dangos gwiriondeb Duw,

FY mhobl i gyd gwrandewch fy neidf,
a boed fy ngheddf i'ch calon,
Claſt ymoſtyngwch a'm genau,
i yſtyr geiriau ffydelen.
2 Mewn dihareb im i barhau,
fy ngenau a egoraf:
A hen ddamhegion oedd ar hyd
y cyafyd a ddangoſaf.

3 Y rhai a glywſom gynt eu bod,
ac ym yn gwybod hefyd,
Ac a fynegodd yn ddiau,
ein tadau er y cynfyd.
4 Heb gel mynegwn ninnau'n ſtraeth,
hyn iw hiliogaeth hwythau:
Canmolwn Duw i'r oes a ddel,
ei nerth a'i vchel wrthiau.

5 Felly gorchmynnodd ef ſod cof,
yn Iagoſt ac i'r hynaf
Yn Iſrael dangſgu iw blant,
egoniant y Goruchaf.
6 Fel y gwypid o oes i oes,
y rhoes ef ei dyſtiolaeth:
O Dad i fab, o ſlb i wyr,
i gadw llwyr wybodaeth.

7 Gobeithio 'n Nuw, cofio ei waith,
y ſydd mal rhaith eneidiol:
I gael cadw ei orchymmyn,
rhoes Duw'r wers hyn yn rheidiol,
8 Rhag ofn mynd o'r genhedlaeth hyn
yn gyndyn ac anvſyddt
A chalon wan, ac yſpryd gwael,
heb afael gyda i' llywydd.

9 Fu tadau, fel plant Ephraim,
yn arfog lym er ſaetho,
Troeſant en ceſnau yn y gâd,
ymroi a dadynyla.
10 Cyſammod Duw a wrthodent,
ni rodient yn ei Gyſtraith,
11 Anghofio'i werth a wellent gynt,
a'i ddeddfau oeddynt berffaith.

12 Yn nhir yr Aipht: yn maes Zoan,
gwnaeth Duw gyſtafan ſwyſwy.
13 Rhoi dwſr y mor yn ddau dwrr crych,
a'r llawr yn ſych i drammwy.
14 Y dydd mewn niwl, y nos a thân,
tywyſai'n lân ei bobloedd.
15 Holldi'r creigiau a'i troi'n llynnau,
a llenwi ei lu a dyfroedd.

16 Er tynnu dwſr o'r garreg lâs,
er llithro'n loyw fràs ffrydau:
17 Yn yr anialwch digient Duw,
chwanegent amryw feiau.
18 Yn y diffaethwch profent Duw,
oes ſwyd i ſyw i meddylient:
19 A all Duw gael i'n ymma ſwyd,
mewn cyſryw lochwydd dwedent.

20 Er taro'r graig a rhedeg dwr,
yn ffrydau, cyflwr diboll:
A eill efe roi i'n fara chig,
i'n cadw yn ddiddig ddiwall?
21 Pan glybu Duw yr arairh hon,
fel tân yn wreichion nymodd,
Yn Iago ac yn Iſrael,
gan lid yn vchel digiodd.

22 A'i ddig oedd am na chredent hwy
i Dduw a'i ſwyſwy fowredd,
Ac na welent pa iechyd oedd
yn ei weithredoedd rhyfedd.
23 Gorchymmyn wybren, a'i gwarhau,
egoryd dryſau'r neſoedd:
24 A Manna'n ſwyd, fel gwenith neſ,
a lawiodd ef iw luoedd.

25 Rhoi i ddyn gael rhyw luniaeth da,
ſef bara yr Angylion:
26 Gyrru rhyd wybrea ddwyrain-wynt,
gyda'r deheuwynt nerthlon.
27 Fel y llwch y rhoes gig iw hel,
ac adar fel y tywod:
28 Yngbylch eu gwerſyll a'i trigfydd,
y glawiai beunydd gawod.

29 Bwyta digon a wledd ddiwael,
a chael eu hwyd dymmol:
30 Ac heb ommedd dim ar eu blys,
nac mo'i hewyllys cnawdol.
31 A'i tameidiau hwy iw ſafnau,
(ys ofnwn y Goruchaf:)
Yn Iſrael lladdodd iw ddig
wyr etholedig braſaf.

32 Er hyn pechent, ac ni chredent,
iw iach radau rhyfedd:
33 Trenliodd Duw eu hoes hwy âm hyn,
mewn dychryn ac oſeredd.
34 Tra fyddai Duw yn eu lladd hwy,
os ceiſient dramwy atto:
Os doent drwy hiraeth at ei râs,
yn foran glâs iw geiſio.

35 Os coſient fod Duw iw holl hynt,
graig iddynt a gwaredydd:
36 (Er ceiſio ſommi Duw'n y daith,
â'i gweiniaith, ac â'i celwydd:
37 Er nad oedd eu calon yn iawn,
na ffyddlawn iw gyfammod:)
38 Er hyn trugarhei Duw o'r neſ,
a'i noddes ef oedd barod.

Rhag eu difa, o'i lid y troes,
ac ni chyffroes iw hartaith:
39 Coſiodd ddyn, os marw a wnai,
nas gallai ddychwyl eilwaith.
40 Pa ſawl gwaith y cyffroeſant hwy,
wrth fyned trwy'r anialwch?
Gan ddigio Duw a'i lwyr driſthau,
ynghreigiau y diſeithwch.

41 Troeſant, profaſant Dduw â'i chwant,
gan demptio Sanct yr Iſrael:
42 Anghofio eu cadw hwynt fal hyn,
rhag cael o'i caſddyn afael.
43 Rhoeſai'n yr Aipht arwydd o'i râs,
a'i wyrth yn ninas Zoan;
44 Y modd y troes eu dwſr yn waed,
ni chaed dim glan-ddwſr allan.

45 Rhoes Duw yngwlâd yr Aipht iw plu,
waed, gwybed, llau, a llyffaint:
46 Lindys, locuſt, i ddifa'i ffrwyth,
a chenllyſg lwyth, a malihaint.
47 Diſtrywiodd Duw eu hŷd, gwellt, gwydd
48 Eu coedydd, a'i han'feiliaid:
A chenllyſg eeſſair, nielle a roes,
bu wrth eu heiniocs angau.

49 Rhoes arnynt bwys ei lid, a'i ſûr,
ac ing anghrengar digllon:
Ffrwyth ei lidiowgrwydd ef, a'i wg,
anfonodd ddrwg angylion.
50 Rhyw ſfordd a hon iw lid a droes,
heb ludd iw heiniocs angau,
Ond dwyn eu bywyd hwy drwy haint,
yn ei ddigoſaint yntau.

51 Yna y tarawodd yn Duw Naf
y plant cyntaf-anedig:
Yn nhir yr Aipht, a phebyll Cam,
ſef am ei fod yn llawnddig.
52 Ond (gan droi at ei bobl yn hawdd,)
fel twyſawdd drwy'r anialfan,
Fel arwain deſaid, lwybrau pell,
yn wael ddiadell ſechan.

53 Arweiniodd hwynthwy yn ddioſn,
drwy'r mor (ſforaid ddofn) heb wlychu,
A'i boll elynion hob ſwy ſtar,
ſe wnaeth i'r mor eu llyngcu.
54 Rhoes hwy i eiſeddu'n rhydd,
ym mynydd ei ſanctaiddrwydd:
Yr hwn a ddarfu ei waſhau,
â llaw ddeau yr Arglwydd.

55 Rhoes ef y wlad i ddwyn pob ffrwyth
rhoes i bob llwyth ei gyfran
O Iſrael, ac yn eu plaid,
rhoi'r hen drigoliaid allan.
56 Er hyn temptient, a digient Dduw,
hwn vnic yw ſanctaiddiol:
Ac ni ſyſient mo'r vlyddhau,
iw dyſtiolaethau neſol.

57 Ond mynd ar gil, ac ymlâcsu,
fel eu holl dad.u twyll-nawsi:
Megis bwa a fai mewn câd,
ac yntho daſliad gwyrdraws.
58 Hwyntwy yn ſynych a'i cyffroent,
mewn camwedd troent oddiwrtho
At wylfa nos, a delw o bren,
fal hyn y digien eſo.

59 Ond

59 Ond y Gorucha'n gweled hyn,
a ddigiodd wrthyn hwythau:
Felly dirmygodd Israel,
a gadel ei ammodau.
60 Yna'i ymadawodd efe,
a chyfegr Shilo dirion:
Ei bebyll a'i brif ysgol ddysg,
Ile buasai'mysg ei ddynion.

61 Ei nerth a roes i garchar caeth,
dan elyn daeth eu mowredd:
62 Ei bobl ei hun i'r cleddau llyn'n,
(fal dyna rym'ei'ddigedd:)
63 Ei wyr lenainc fo'i rhoes i'r tân,
gwerfon glân rhoes heibio:
64 Ei offeiriaid i'r cleddyf glâs,
a'i weddw ni chafas wylo.

65 Yr Arglwydd gwedi hyn deffroes,
fal vn a ddoe o gysgu:
Neu fal gwr cadarn wedi gwin,
yn erwin iw dychrynu.
66 Taflodd y gelyn yn ei ol,
rhoes mewn tragwyddol wradwydd,
67 Rhoes wyrion Ioseph dan vn pwyth,
ac Ephraim lwyth i dramgwydd.

68 Gwedi cwlio yrhai'n i gyd,
fo roes ei fryd ar Iuda:
Ar fynydd Scion (ei dretâd)
o gariad iw breswylfa.
69 Yna yr adeiladodd ef
adeilad gref a howddgar,
Yn gyfegr-lys byth i barhau,
fel hen feiliadau'r ddaiar.

70 Etholodd ef Ddafydd ei was,
yr hwn oedd ddifas fugail:
Ac a'i dug ef i maes yn lân,
o'i gorlan a'i ddefaid-gail.
71 O borthi defaid mammau wyn,
iw ddwyn i borthi dynion:
Iagof, ac Israel, a'i plant,
dyna ei feddiant ffyddlon.

72 Yntau a'i porthodd hwynt yn ol
ei berffaith reiol galon:
Ac a'i trinodd hwy yn brydferth,
o nerth ei ddwylaw cyfion.

Deus, venerunt. Psal. 79.

Achwyn rhag y diwfr a wnaethai Antiochus ar Dyrnl Duw a Ierusalem: a gofyn cymorth gan Dduw rhag ei orthrwm elynion.

LAwer cenedl (o Dduw) a ddaeth,
i'th etifeddiaeth vnig:
Rhoed Caerfelem a'i chyflegr hi,
yn garneddi o gerrig.
2 Rhoi cvrph dy weifion, wrth eu rhaid,
i hedrad y ffurfafen:
I'nfeilliaid maes rhoi cig dy faint,
fel dyma fraint a flawen.

3 Fel ffrydau dwfr tywallt a wnaed,
eu gwaed o amgylch dinas
Caerfelem, heb roi corph mewn bedd,
fel dyna ddiwedd atgas.
4 Yn ddirmyg, gwradwydd, ac yn warth,
i bawb o'n pob parth ydym.
5 O Dduw pa hyd? wyd byth yn ddig?
ai fel tân ffyrnig porthlym?

6 Tywallt dy lid ar bobl eſtron,
rhai nid adwaenom m'anot:
Ac ar dyrnaſoedd ni ellw,
(Duw) ar dy enw hyned.
7 Cans wyrion Iagof (bobl oedd gu)
y maent iw hyſu'n rhyfedd:
Ac a wnaethant i'r rhei'ni fod
preſwylfod anghyfanneddd.

8 Na chofia'n camwedd gynt i'n hoes,
Duw bryſia moes drugaredd:
Dy nodded a'n rhagflaeno ni
ſy'mewn trueni'n gorwedd.
9 O Dduw ein iechyd cymorth ni,
er mwyn dy fri gogonol:
A gwared er mwyn dy enw tau,
ni rhag pechodau marwol.

10 Pan y gofynant ple mae'n Duw,
dod arnynt amryw ffonnod:
I ddial gwaed dy ddwyfol blant,
ac yno cânt hwy wybod.
11 Duw, dod ochenaid ger dy fron
dy garcharorion rhygaeth:
Ac yn dy ddirfawr ogoniant,
ymddiffyn blant marwolaeth.

12 Ein cymdogion a'th gablodd di,
tâl i'r rhei'ni yn gwbl ol
En cabledd iw mynwesau'i hun,
o Arglwydd gun gorchefol.
13 Ninnau dy bobl a'th ddefaid mân,
awnawn yr gân ogonawl,
O oes i oes byth i barhau,
ac i'th fawrhau'n dragwyddol.

Qui regis Iſrael. Pſal. 80.

Gweddi at Dduw dros yr Eglwys, ar iddo barhau ei ddaioni a ddechreuaſoſ ef yndi.

CLyw di fugail i Israel,
ſy'n arwain fel y defaid
Hil Iagof, a llewycha di,
a'ſteddi ar Gerubiaid.
2 Fel y gwelo Ephraim hyn,
Beniamin a Manaſſes:
Cyfod, cymorth a gwared ni,
o'th fawr ddaioni cynoes.

3 Llewycha d'wyneb, dychwel ni,
Duw, di a'n cedwi'n gyflym:
Duw y lluoedd, clyw ein gweddi,
pa hyd y ſorri wrthym?
4 Llewa'i bara, drwy wyle yn doſt,
a wnaethoſt di i'r eiddod:
A rhoi iddynt ddagrau bob awr,
drwy feſur mawr yn ddiod.

5 Duw i'n gelynion o bob parth
rhoiſt ni yn warth i'n gwatwar:
6 Llewycha d'wyneb, dychwel ni,
felly i'n cedw i'n gymar.
7 Dugoſt o'r Aipht winwydden ir,
rhoiſt iddi dir i dyfu:
A'r holl genhedloedd o bob man,
troiſt allan cyn ei phlannu.

8 Arloeſaiſt y tir o'i blaen hi,
a pheraiſt iddi wreiddio:
I lanwodd, cuddiodd bob bryn a llawr
fel cedrwydd mawr yn brigo.

11 A'i hiraidd ſrâg yſtyn yr vdd
hyd foroedd ac afonydd:
12 Pam y rhwygaiſt gae'r ſath ber lwyn,
i bawb i ddwyn ei ffrwythydd?

Pawb ai heibio yn tynnu ei grawn,
pan oedd hi'n llawn ffrwyth arni:
13 A'r baedd o'r coed yn tirio'r llawr,
a'r bwyſtfil mawr iw phori.
14 O Dduw y lluoedd, edrych, gwyl,
a dychwyl i'r mgledin
Y winllan hon a blennaiſt di,
â'th law, a'i rhoddi'n dyfu.

15 Lle cadarnheiſt i ti dy hun,
dy brif blanhigyn dedwydd:
16 Llygrwyd â'r cledd, a'r tân yn faith,
a hyn o waith dy gerydd.
17 I gryſhau gwr dy ddeheu law,
boed droſtaw dy fraich nerthol,
Ewn a ſicrheiſt i ti dy hun,
ſef dros fab dyn dewiſol.

18 Tros hwn tra rhoddych di dy law,
oddiwrthaw ni ddychwelwn:
O Dduw, dadebra, bywha ni,
ar d'eaw di y galwn.
19 A dadymchwel nyni i fyw,
o Arglwydd Dduw y lluoedd:
Tywynna arnom d'wyneb-pryd,
ni a gawn iechyd bythoedd.

Exultate Dom. Pſal. 81.

Cyngor i ſoli Duw am ei ddaioni, ac i gydnabod â'n anialchwarwch.

O Cenwch fawl i Dduw ein nerth,
cerdd bryâferth cenwch iddo:
A llafar lais, a genau ffraeth,
gerddwriaeth i Dduw Iago.
2 Cymerwch gathl y pſallwyr lân,
a moeſwch dympan hefyd:
A cheiſiwch ganu gydâ hyn
y nabl a'r delyn hyſtyd.

3 Cenwch vdcyrn ar ſoer newydd,
y pryd ſydd nodol iddo:
4 Sef dedef yw hon ar wyl vchel,
Duw Iſrael ac Iago.
5 Yn Ioſeph clymmodd hyn yn ddyſg,
pan ddaeth oſyſg yr Aiphtwyr:
Lle clywais iaith oedd ddieithr im',
heb ddeall dim o'i hyſtyr.

6 Dwedodd fy Nuw: drwy nerth fy mraich
tynnais faich eich yſgwyddau:
Ac felly tynnais eich dwy law,
i'madaw a'r ffwrneiſiau.
7 I'th flinder gelwaiſt arnaf fi,
gwaredais diſut yma:
Wrth lais taran fy mrhofiad oedd,
ynglan dyfroedd Meribba.

8 Fy mhobl Iſrael gwrando fi,
os yſtyri yn ffyddlon:
9 Na fid ynot arall yn Dduw:
na chrymma'i gauddaw eſtron.
10 Myfi yr Arglwydd Dduw a'th ddug
o'r Aiphtir caddug allan:
Llanwaf dy fol heb ddiffyg dafn,
lleda dy ſafn yn llydan.

11 Ni chaeliai Iſrael fy rhybudd,
ni fyddent vfudd ymy:
12 Gollyngais hwynt iw ſyrdd eu hun,
iw cyngor cyndyn hunny.
13 Och na wrandawſai Iſrael,
gan rodio'n ffel fy llwybrau:
14 A phwys fy llaw llethaſwn fron
en holl elynion hwythau.

15 Caſeion ein Duw, yn ei lid,
a oſtyngeſid iddaw.
Ac ef a roeſai yn y tir
ammodau hir i'r eiddaw.
16 Ein Duw a roeſai iddynt borth,
drwy fraſder cymorth rhadol:
Rhoi mel o'r graig, rhoi llaeth yn ſlith,
a gwenith yn ddigonol.

Deus ſtetit. Pſal. 82.

Yn erbyn tuedd ac anghyfiawnder barnwyr: a dymuno cyfiawnder ar law Duw ei hun.

HOll farnwyr byd mae Duw'n eu myſg,
pe cymtent addyſg gantho:
Duw yw ymyſg y duwiau mân,
a'i farn ſy llân heb wyro.
2 Pa hyd y rhoddwch farn ar dro,
gan bleidio gydâ'r trowſion?
3 I'r tlawd, ymddifad, rheidus trwch,
paham na ferawch vnion.

4 Gwrandewch chwi ar y gwan a'r gwael,
a'r tlawd heb gael mo'i gyfraid:
(Pan ddel y rhei'ni gar eich bron)
o ddwylo'r trowſion diriaid.
5 Gwyr heb wybod, heb ddeall chwaith,
ſy'n rhodio taith tywyllni:
Ni ſyſtent hwy, pe ſiglai'nghyd,
yr hollſyd a'i ſylfeini.

6 Dwedais mal duwiau ych yn ſwr,
a phlant i'r Gwr goruchaf:
Er hyn mal dyn marw a wnewch,
vn gwymp a gewch a'ch hynaf.
7 Duw cyſod, a dyro farn ar
y ddaiar a'i chyrnaſoedd:
Cans mawr yw d'etifeddiaeth. di
a feddi'r holl genhedloedd.

Deus quis ſimilis. Pſal. 83.

Plant Iſrael yn gweddio, ar i Dduw eu gwared rhag eu gelynion: ac ar iddo goſbi y rhai drwg fel yr oſsens of.

NA oſtega, na thaw, na ſydd
di lonydd Duw y lluoedd:
2 Wele, d'elynion yn cryſhau,
gan godi'pendan i'r neſoedd.
3 Ymgyſrinachu dichell yno,
y lle mae ganthyn ſwriad,
A dychymygu dilen brudd,
i ni ſy'n ymgudd danad.

4 Dwedaſant, dewch diſethwn hwynt
na byddo homwynt genhedl:
Ac na bytho byth (meddanc hwy)
am Iſrael mwy mor chwedl.
5 Ymgynghoraſant bawb ynghyd,
ac yn vn fryd i'th erbyn,
6 Edom, Iſmael, Moab blaid,
a'r holl Hagariaid cynyn,

7 Gebal,

7 Gebal, Ammon, Amalechiaid,
Philiſtiaid a gwyr Tirus:
8 Aſſur, yn gydfraich â phlant Lot,
ſal dyna gnot maleiſus.
9 Tâl dithau adref yn y man,
megis i Madian gremlon,
I Siſera, ne'i labin ſwrth,
a laddwyd wrth lan Cizon.

10 Yn Endor gynt bu laddfa fawr,
ar hyd y llawr ar waſgar:
Gwna honynt hwythau laddfa ail,
a'i cyrph yn dail i'r ddaiar.
11 Goſod eu bonedd hwy fel Zeb,
ac Oreb yr vn diwedd:
A'i ſywyſogion fel Zeba,
a Salmunna i orwedd.

12 Dwedent y mynnent yn eu byw
gyſegrfa Duw i'w meddiant:
13 Fel tread rhod, neu wellt mewn gwynt,
dyna yr hynt a gaffant.
14 Fal y llyſg y tân bob pren crin,
a'r flam yr eithin mynydd;
15 Felly â'th ſtorm, ymlid hwy'n gynt
nâ dycheryn corwynt efrydd.

16 Llanw eu tâl'o warth a chwys,
ceiſiant ar frys yr Arglwydd.
17 Ac yn dragwyddol iddynt bydd,
gwiliydd, meſi, a gwradwydd.
18 Diſether hwynt: gwyped dyn byw,
mai d'enw di yw Iehouah:
Ac mai ti vnic Duw ſydd ar
y ddaiar yn oruchaf.

Quam dilecta. Pſal. 84.

Dafydd yn breuthu am Demi Duw; ac am gynulleidfa y Saiſſ: a chlod y babi a ymwetlant â Sion.

DY Babell di mor hyfryd yw I
(o Arglwydd byw y llueedd)
2 Mynych chwenychais weled hon,
rhag mor dra thirion ydoedd.
Mae f'enaid i (ſy Ion) mewn blys,
i'th gyſegr lys dueddu:
Fy nghalon i, a'm holl gnawd yw,
yn Nuw byw'n gorfoleidio.

3 Aderyn y to cafodd dy,
a'r wennol ſry iw chwion
Le wrth dy allor di iw trin,
ſy Nuw a'm brenin tirion.
4 Gwyn ei fyd a drig yn dy dy,
caiſſ dy foli annoy ddigon:
5 Ac ynot ti ſy'n cadarnhau,
a'th lwybrau yn eu calon.

6 Pe rhon a gorfod ar y rhai'n
rhyd glyn wylofain dramwy:
Goſodant ffynnon iddyn nhw,
a'r glaw a leinw ſwyſwy.
7 Ant rhagddynt bawb o nerth i nerth,
nes cael yn brydferth ddyfod:
I'mddanges i Dduw gar ei fron,
yn Sion ei breſwyliod.

8 Arglwydd Duw y lluoedd, clyw fi,
a'm gweddi o Ddaw Iagof:
9 Gwel wyneb d'eneiniog, a'i ſtâd,
Duw'n tarian nâd ſ'n angof.

10 Gwell yw nâ mil, yn dydd Pth dy
am hynny mwy dewiſol.
Yn fod ar riniog y drws tan,
nâ phlaſau yr annuwiol.

11 Sef, haul a tharian yw Duw mâd,
a rydd rad a gogoniant:
Ni leſtair ef ddaioni maith,
i'r rhai a berſaith rodiant.
12 O Arglwydd Dduw y lluoedd unwr,
anſon i lawr dy gymmod:
Dedwydd yw'r dyn a rothe'i gred,
a'i holl ymddiried ynod.

Benedixiſti Domine. Pſal. 85.

Er Mwyn nad oedd Duw yn tynnu meri wialen oddar ei Eglwys gwedi ei dyfid adref o Babel, maen bwy yn gynſaf iw goſſan of i orphen arnynt waſth ei ras. Ac yn achwyn rhag eu hir gyſtudd, ac yn olaſ, yn ymlawenychu yn eu gwaith o adferwidion Duw.

DA wyd i'th dir (Iehouah Ner)
dychwelaiſt gaethder Iago:
2 Maddeuaiſt drowſedd dy bobl di,
mae'i camwedd wedi 'i gaddio.
3 Tynnaiſt dy lid oddiarnom ni,
troiſt dy ddiglloni awchlym:
4 (O Dduw ein nerth) tro ninnau'n well,
a'th lid bid bell oddiwrthym.

5 Ai byth y digi wrthym ni?
a ſorri di hyd ddiwedd?
A faiſ dy lid o oes i oes?
Duw gwrando, mots drugaredd.
6 Pam? oni throi di a'n bywhau,
a llawenhau yr eiddod?
7 O dangos in'dy nawdd mewn pryd,
felly cawn iechyd ynod.

8 Beth a ddywaid Duw am danaf,
mi a wrandawaf hynny:
Fe draetha hedd iw bobl, a'i Saint,
rhag troi ym meraint ynfydu.
9 I'r rhai a ofnant Arglwydd nef,
mae'i iechyd ef yn agos:
Felly y caiff gogoniant bir,
o fewn ein tir ni aros.

10 Ei drugaredd, a'i wirioned,
ar vnwaith cyfarfuant:
Ei vniondeb, a'i hedd ynghyd,
drwy'r tir a'ngyduſaſant.
11 Gwirioned o'r ddaiar a dardd,
vniondeb chwardd o'r nefoedd:
12 Duw a ddenſyn yn' ddaioni,
a'n tir i roddi cnydoedd.

13 Vniondeb oedd o flaen Duw nef,
a'r cyſion ef aed rhagddo:
A Duw a rodla yn ei waith,
ſel i'r vn daith ac efo.

Inclina Domine. Pſal. 86.

Dafydd yn gweddio ar Dduw am gymmorth; ac yn dymuno ar Dduw ei dafyſgu ſ. Ac y mae efe yn achwyn rhag ei elynion.

GOſtwng o Arglwedd y glaſt dau
clyw fy ngweddim trymion:
Gwrando ſi ſy'druan a thlawd,
o'th barawd drugareddion.

I Cadw

2 Cadw fy oes, gwr cynnwyſ wy',
ac yttí 'r ydwy'n credu:
Duw bydd achubwr da i'th wâs,
o'th râs dyrd i'm gwaredu.

3 Trugarha wrthif Arglwydd mâd,
cans arnad llefa'n ddibaid:
4 Einioes dy wâs Duw llawenhâ,
cans attad coda'i enaid:
5 Cans ti o Arglwydd ydwyd ddâs
i'th bobloedd a thrugarog,
I'r rhai a alwant arnat ti,
mae dy ddaioni 'n bleidiog.

6 O Arglwydd clyw fy llais mor llym,
a'm gweddi i'm myfyrdod:
7 Clywi fy llais, gwell fy nghlwyſ,
y dydd y bwyf i'm trallod.
8 Ymyſg y duwiau nid oes vn,
fel dydi gan gogoned:
Ymyſg gweithredoedd cymmain hun,
nid oes yr vn vn weithred.

9 Y bobloedd oll a wnaethoſt (Iou)
o'th flaen dod ac addolant:
A phale bynnág ar y bont
i'th enw rhont ogoniant.
10 Cans tydi ydwyd fawr a phur
yn gwneuthur thyfeddedau:
A thydi'n vnig wyd yn Duw,
ni cheiſiwn amryw dduwiau.

11 Dyſg imi dy ffordd (o Arglwydd)
câf yn rhwydd dy wirioned:
Gwna fy nghalon yn vn â thi,
ac ofnaf fi dy fawredd.
12 Fy Arglwydd Duw moliannaf dí
â holl egni fy nghalon:
Ac i'th fawr enw byth gan dant,
y rhof ogoniant cyſon.

13 Cans mawr yw dy drugaredd di,
tu ac attaf fi yn barod,
Gwaredaiſt i'm enaid i o'r bedd,
ac o'r gorddyfnedd iſod.
14 Duw, daethant atnaf fi wyr beilch,
fel llu o weilch ewin-ddrud:
Ceiſient ddwyn i'm einioes o'r byd hwn,
i'w golwg gwn nad oeddud.

15 Ond tydi'n vnig wyd hawddgâr,
a chlaear dy drugaredd,
Hwyr i'th lid ac i gymmod hawdd,
llawn o nawdd a gwirioned.
16 O edrych arnaf, moes dy râs
i'th wâs y ſydd i'th orllwyn:
Dod ym'dy nerth, cadw fal hyn
fi, plentyn dy lawforwyn.

17 O Dduw dod o'th ſerch ym'arwydd,
er gwradwydd i'm caſeion:
Pan welant dy fod yn rhoi nerth
ym', ac ymadferth ddigon.

Fundamentz eius. Pſal. 87.

To Yſtryd glán yn prophwydo am ryddhâd yr eglwys a'r cyſnr ſydd o fod yn vno hefo.

SAilfeiniaon (ſef Sion) ſydd
ar gyſlegr fynydd vchel:
2 A car dy byrth rhoes Duw ei ſerch,
yweh pob trig-lannerch lâen,

3 O ddinas Duw, preſwylfa'r Ion,
mawr ydyw'r ſon am danad:
A gogoneddus air yt' ſydd,
vwch trigfennydd yr holl-wlad.

4 Rahab, Babel, a Phaleſtin,
a Thirus flin, a'r Mwriaid,
A fu i'th blant elynion gynt,
mae rhai o honynt vnblaid.
5 Ond dwedir hyn am Sion ber,
ſo anwyd llawer ynthi,
Nid ymbell vn: cans ſwſcwr da
yw Duw gouucha'iddi.

6 Fe rydd yr Arglwydd yn ei riſ,
y neb ſo cyſrif hono:
Efe a eſyd byn ar led
ſef, Hwn a aned yno.
7 Cantor tafod, a cherddor tant,
pob rhai yt' canant fawr-glod
A thrwy lawenydd mae'n parhau
fy holl ffynhonnau ynod.

Domine Deus. Pſal. 88.

Y ffyddloniaid yn en cyſnadd yn galw ar Dduw drwy ffydd.

ODduw fy Iechyd, nos a dydd,
mae 'ngweddi 'n vſydd arnad,
2 Goſtwng dy gluſt, o Arglwydd nef,
a doed fy llef hyd attad.
3 Cans mae fy enaid mewn dull caeth,
a'm heinioes aeth i'r beddrod:
4 Fel gwr marw y rhifwyd fi,
a'm nerth oedd wedi darfod.

5 Mor fawr a rhai wedi eu lládd,
a'i taſlu 'nglhâdd mewn angof,
A laddyt di mor fwr a hyn,
na bai byth honynt atgof.
6 Goſodaiſt fi mewn dyfndec trwch,
ac mewn tywyllwch eithaf.
7 Rhoiſt bwyt dy ddig ar y corph man,
a'th holl for-donnau arnaf.

8 Pellheiſt fy holl gydnabod da,
r'wy fyn ffieidd-dra iddyn:
Ni chaf fi fyned at vn câr,
yr wyf mewn carchar rhydyn.
9 Y mae fy ngolwg (gan dy lid)
mewn gofid o fawr gyſtydd.
Duw llefais arnad yn fy mraw,
gan godi'mwylaw beunydd.

10 Ai i'r meirw y dangoſi wyrth?
a ddant i'th byrth i'th foli?
11 A draethir dy fawl yn y bedd,
a'th lân wirioneid heini?
12 Ai mewn tywyll y mae dy rádi
a'th lowndeb yngwlad angof?
13 Fal hyn (Duw) llefais arnat ti,
o clyw fy ngweddi etto.

14 Pam (o Arglwydd a'm Duw) i'm rhaid
y rhoi fenaid ar wrthod?
Ac y cuddi dy wyneb pryd?
fy nghoel i gyd ſydd ynoch
15 Tnan ymrou marwolaeth wyf,
mewn trymglwyf o'm ieuenctyd:
A'th ofni bum yn nychbeth gwael,
gan ammau cael me't iechyd;

16 Dy

18 Dy ddig a lifodd drofof fi;
d'wfn fydd i'm corri 'n effydd,
Fel deifr y daethant yn fy nghylch,
do, do, o'm hangvich beunydd.
19 Ymhell oddiwrthyf rhoiſt bob câr,
pob cyfa ll hygar heibio,
A'm holl gydnabod a fu gynt,
yr ydynt yn ymgaddio.

Miſericordias. Pſal. 89.

Dafydd yn molı Duw am ei ſyſcmod, ac yn acbwyn wacced oedd ei dyrnas: ac yn olaf y mae eſit yn gweddio am ei wared o'i ſiuderau, ac yn dangos byrred oes dyn.

MYſyriaf gerdd byth i barhau
o drugareddau'r Arglwydd:
A'i wirioned i'm genau fydd,
hyd dragywydd yn ebrwydd.
2 Sef dwedais hynt cair byth yn wir,
adeiledir trugaredd:
I barhau byth cair yn y nef
dy gadarn gref wirionedd.

3 Fal hyn (o Dduw) attebaiſt ym',
mi a wneuthym rwym gan dyngu,
I Ddafydd f' etholedig wâs,
a'r gair o'm grâs yn cardde.
4 Fal hyn ſiccrhâf dy hâd di byth,
a gwnaf wahelyth dreſniad.
I'th gadarn fairge o oed i oed,
mi a roi bob troed yn wâſtad.

5 Am hyn y ſiccrwyd tragwyddawl
y nef o fawl dy wyrthiau:
Yngorſedd Sainct, y gbverchfa hedd,
am dur wirioned a'eiriau.
6 Pwy ſyddeyſtal â'n harglwydd cu
pe chwilid lla'r wybrennau?
Ymyſg Angylion pwy mal Ion,
ſef ymhlith meibion duwiau?

7 Drwy gynnulleidfa ei Sainct ef,
Duw o'r nef ſydd ofnadwy:
A thrwy'r holl ſyd o'n hamgylch ni,
i ofni ſydd ddyladwy.
8 Pwy ſydd debig i t. Dduw byw,
o Arglwydd Duw y llu oedd?
Yn gadarn lor, a'th wir i'th gylch,
o amgylch yr holl neſoedd.

9 Ti a oſtyngi y mor mawr,
a'r don hyd lawr yn yſtig:
10 A nerth dy fraich curi dy gâs,
yr Aipht, fal gwâs lladdedig,
11 Eidiod nef a daiar i gyd,
ſeiliaiſt y byd a'i lanw:
12 Gogledd, deau, Tabor, Hermon,
ſy ditiou yn dy enw.

13 Pth fraichmae grym', mae nerth i'th law,
a'th gref ddeheulaw codi:
14 Nawdd a barn yw dy orſedd hir,
a nawd i a gwir a geri.
15 Eu gwnſyd i'r holl bobl a ſydd,
a ſoni llawen yd i nod:
Ac yn llewych dy wyneb glân
y rhodian i gyfarfod.

16 Yn d'wnig enw di y cânt,
fawl a gogoniant beunydd,
Yn dy gyfiawnder codi'a wnânt,
ac ſelly byddant ddedwydd.
17 Cans ti wyd gryſder eu nerth hwyl
lle y caffent ſwy o dycciant,
Dydi a ddarcheſi eu cyrn,
ac ſelly ceciyrn lyddant.

18 Cans o'r Arglwydd a'i ddaioni,
y daw i ni amddiffin:
O Sanct Iſrael drwy ei law,
oddiyno daw ein brenin.
19 I'th ſanct y rhoiſt gynt wybodaeth,
drwy weledigaeth neſolt:
Gaſodais gymorth i'ar gryf gun,
derchefais yn dewiſol.

20 Cefais (eneinials ef yn olj)
fy ngwâs dewiſol Dafydd
Ag olew ſanct: 21 Braich a llâw graf,
rhoiſt gyd ag ef yn llywydd.
22 Ni chaiff gelyn ei orthrynnu,
na'i ddrygu yn mab cnwir:
23 O'i flaen y coetha'i elynion,
a'i holl gaſeion dihir.

24 Fy ngwirioned, a'm trugaredd,
rhof fi trwy gariad iddo,
Ac yn fy enw fi'n ddi orn,
dyrchefir ei gorn efo.
25 Goſodaf ei law ar y mor,
ac o'r goror bwygilydd:
A goſodaf ei law ddeau,
hyd terfynau'r afonydd.

26 Ef a weddia arnaf fi
Iw galedi, gan ddwedyd,
Ti yw fy nhad fy Nuw, fy ngharn,
yn gadarn o'm ieuengtyd.
27 Minnau gwnaf yntau im yn fab,
yn goſaf bac etifedd,
Ar frenhinoedd y ddaiar las,
yn vwch ei ras a'i fowtedd.

28 A chadwaf iddo (yr vn wedd)
drugaredd yn dragwyddolt
A'm cyfammod iddo yn llawn,
yn ffyddlawn, ac yn nerthol,
29 Goſodaf hefyd byth i'w had,
nerth a mawrhâd vwch bydoedd
A'i orſeddfainge ef i barhau,
vn wedd a dyddiau'r neſoedd.

30 Ond os eiblant ef (drwy afrol)
nid ânt yn ol fy nghyfraith,
Os hwy ni rodiant, gan barhau,
i'm beirnia'm llwybeau perffaith;
31 Os fy neddfau a halogant,
ni chadwant fy holl eirchion,
32 Yna vmwelaf a'i cam gwers,
â gwiaiſ ſcwrs, neu goeſſon.

33 Ond ni thorraf ag ef yn nod,
o'm hammod a'm trugaredd:
Ac ni bydaf ſi ddim yn ol,
o'm yſtyriol wirioned.
34 Ni thorraf fy nghyfammod glân,
a ddaeth allan o'm genau,
Ac ni newidiaf air o'm llw,
mi a roiſ iw new'n ddiau.

35 Yn fy ſancteiddrwydd tvngais im',
na phallwn ddim i Ddafydd,

36 Bydd ei had a'i drwg, yn ddi dranc
o'm blaenſel haul tragywydd.
37 Yn dragywydd y ſicrheir eſ,
fel cwrs(c) ix nef planedau
Haul neu lenad, felly y bydd
ei gwrs tragywydd yntau.

38 Ond ti a'm ffieiddiaiſt ar fyrr,
ac yn ddiyſtyr lidiog
Di a gyffreiſt yn dra blin,
wrth dy frenin eneiniog.
39 Diddymaiſt di dy air i'th was,
a'th râs, a'th addewidion:
Ac a'i halogaiſt eſ yn fawr,
gan daflu'i lawr ei goron.

40 A drylliaiſt ei fagwyrydd eſ,
a'i gaer gref rhoi'ſt yn adwy.
41 Yn egored felly y mae
yn brae i bawb ſy'n tramwy.
42 Iw gym'dogion gwarthrudd yw eſ,
a than law gref ei elyn,
A llawen fawn y codent floedd,
bob rhai a oedd i'w erbyn.

43 Troiſt heſyd fin ei gleddau eſ,
a'i law oedd gref a blygaiſt:
44 Darfu ei lendid eſ a'i wawr,
a'i dorwn i'r llawr a fwriaiſt.
45 Pryd ei ieuengctyd heibio'r aeth,
a thi a'i gwnaeth cyn fyrred,
A bwriaiſt drofto wradwydd mawr,
o nen hyd lawr y torred.

46 Pa hyd fy Nuw y byddi' nghuddiſt
ai byth, fy llywydd nefol?
A lyſg dy lid ei fel y tân
yn gyfan yn dragwyddol?
47 O cofia pa oes ei bod yn ferr,
a i'n ofer gynt y gwnaethoſt
Holl blant dynion o dal dy law,
ac yn' ni ddaw yn rhydoſt.

48 Pa wr y ſydd a'i oes dan ſel,
na ddel marwolaeth atto?
Pwy a all ddiange, ac ni ddaw
y caib a'r rhaw i'w guddio?
49 O mae dy nodded Arglwydd gynt?
mae helynt dy drugaredd?
Mae dy lw, o ſyriol ſyddi,
i Ddafydd i'th wiriondeb?

50 Cofia Arglwydd yn wradwydd llym'
lle'r ydym ni, dy weiſion.
Yr hwn a dawdd i'm monwes i,
gan ſtroſt y Cowri mowrion.
51 Yr hwn wareth'r oedd elynion di
yt' yn ei roddi 'n eldieg,
(Fy Arglwydd Ddaw) a'r vn ſyr-hâd
i droediad dy eneiniog.

52 Moler yr Arglwydd byth, Amen,
a byth Amen, hyn ſytho.
Moler yr Arglwydd byth, Amen,
a byth Amen, hyn ſytho.

Domine refugium. Pſal. 90.

Moſen wrth weled y bobl heb yſtyried dim o ddaioni Duw, na'i goſb, yn gweddio ar Ddaw a'm dyn [in calonau hwy a'i drugarydd,

DVw! buoſt in' yn Arglwydd da,
ac yn breſwylfa i drigo,
O bryd i bryd, felly yr aeth
bob rhyw genhedlaeth heibio.
2 Er cyn rhoi ſailyn mynydd mawr,
cyn llunio llawr cwmpaſ-fyd,
Duw! o dragwyddol wyd cyn neb,
hyd dragwyddoldeb heſyd.

3 Weithian i ddiniſtr y troi ni,
troi dithau wedi'n rhyddau.
A dwedi cyn tin mynd i'r llwch,
dychwelwch meib-on Adda.
5 Cans dec mlynedd ſel doe ynt,
pan elo 'i helynt heibio,
O'th ſiaen di, megis gwylfa nos,
ni chaiff yn ddangos etto.

5 Nid yw dyn ond fel hun, neu ail
i addail, neu lifeiriant.
Neu megys glâs lyſiem gwan,
mor ſuan y newidiant.
6 Yr hwn y boran gwyrddlas ſydd,
a gwawr o newydd arno:
Ond pan y torrer eſ brydnawn,
yn ſuan iawn mae'n gwywo.

7 Cans yn dy lid difethwydni
gan ofni dy ddigofaint,
8 Rhoiſt di ein beiau gar dy fron,
a'n holl ddirgelion dryghaint:
9 Cans drwy dy ddigg mae 'n dyddiau ni,
a'n tegwch gwedi darfod,
A'n holl flynyddoedd yn ar ben,
fal gorphen henchwedl gorfod.

10 Ein holl flynyddoedd yw ſaith ddeg,
dan bump chwanegos bydd gryno:
Yna ein nerth ai'n boenblin iawn,
i ſfordd yr awn yn gyflym.
11 Ond pwy a edwyn nerth dy lid?
mawr oedd ſydd o'th ſorri:
Set fel'y mae dy ofn di'n fawr,
dy ddig ſydd ddirfawr iaun.

12 Dyſg felly 'n rifo'n dyddiau gwael,
i'n calon gael doethineb,
13 Dow ba hyd! dyrd a dod yn hawdd
i'th weiſion nawdd ac nadeb.
14 Yn ſoran iawn diwalla ni
i'th fawr ddaioni eiſoes,
Fel y caffom ni lawen fyd
yn lyſtyd dros yn heinioes.

15 Gwna ni yn llawen, bucm brudd
ban oedd yn' gyſtudd dybryd:
A chwe dillewer blwyddyn drom,
y rhai y cowſom adſyd.
16 O Dduw, gwna weled dy fawr waith,
a'th wrthiaw maith i'th weiſion,
A'th odidowgrwydd, a'th ſyniant,
ymyſg en plant a'i hwyrion.

17 Arnom ni doed rhâd Duw a'i nerth,
i ſâlu prydferth weithiaw,
Duw dod ein gwaith mewn trefnid dda
Duw trefna waith ein dwylaw.

Qui habitat. Pſal. 91.

Dyma ſtorhâd o ddadwyddwch y dyn a ſo yn rhai [ei bydd yr Ddaw rhag pob proſ dinaeth.

Addewid

Addewid Duw i'r rhai a'i hofnant ac a'i canant ef, o ddiwgelrwydd, a gogoneſt tragwyddol.

YSawl a drigo, doed yn neſ,
yn llocheſ y Goruchaf,
Ef a ymeryd i gael bod
ynghyſgod hwn ſydd bennaf.
2 Fy holl ymddiffyn wyd a'm llwydd,
wrth fy Arglwydd y dwedaſ,
A'm holl ymddiried tra fwy fyw
ſydd yn fy Nuw Goruchaf.

3 Caus ef a weryd yr oes dan,
oddiwrth faglau yr heliwr,
A hefyd oddiwrth bla, a haint,
echryſaint, ac anghyflwr.
4 Ei eſgyll droſod ef a rydd,
dan ei adenydd byddi
Yn ddiogel: a'i wiredd gred
ſydd gylch a biwcled itti.

5 Ni ddychryni er twrf y noſ,
na'r dydd o achoſ hedfaeth,
6 Er haint, neu blâ, mewn tywyll fydd,
neu hanner dydd marwolaeth.
7 Wrth dy yſtlys y cwympa mil,
a dengmil o'th law ddeau t
Ac ni ddaw drwg yn dy gyfyl,
a thi a'i gwyl yn ddiau.

8 A'th lygaid y gweli di dâl
i'r enwir gwammal anian.
9 Sef fy holl obaith wyd (o Ddduw)
ac vchel yw dy drigfan.
10 Ni ddigwydd niwed yt', ond da,
na phla, na dim echryſlon,
I'th Eglwys a'th gynlleidfa nawdd,
11 canſ archawdd'iw Angylion,

I'th ſyrdd dy gadw, a'th gynllwyn,
a'th ddwyn â'i dwylaw hardd-deg,
12 Rhag digwydd yr ddrwg (hyd yn oed)
taro dy droed wrth garreg.
13 Dy ſangfa fydd ar y llew dig,
a'r aſp wenwynig ſethri t:
Ar greulon genſu'r llew o'r graig,
ac ar y ddraig y ſengi.

14 Mi a'i gwaredaf ef rhag brâd,
am roi ei gariad arnaf,
Am adnabod ſy enw man,
yn ddiau y derchafaf.
15 Geilw arnaf, mi a ai gwrandawaf,
mewn ing y byddaf bared,
Gwaredaf hefyd rhag ei gâs,
a chaiff drwy vrddas fowrglod.

16 Fo gaiff fyw yn ddigon o hyd,
caiff yn y byd hir ddyddiau.
Dangoſaf iddo radlawn faeth,
a'm iechydwriaeth iſaau.

Bonum eſt. Pſal. 92.

Pſalm i gyhoeddi y bobl i gydnabod ac i foliannu Duw yn ei weithredoedd. Dirwedd diſgwiliaeth yr enwir: a dedwyddwch y cyfion yn cael mwſi Duw yn ei Deml.

MOliannu 'r Arglwydd da iawn yw,
a chyfarch Duw yn bennaf:
A chanu i'th enw di fawl,
a'th ganmawl (y Goruchaf.),
2 Y boran am dy drugaredd
a'th wirioneidd ſon y noſ,
3 Ar ddecſtant, nabyl, a thelyn,
myſyrio hyn a'i ddangoſ.

4 Sef drwy dy weithred llawenhwyſ,
ynnyn mwyf yn ſy Nuw Naf,
Yngwaith dy ddwylaw ſy Nuw Ior,
beunydd y gorfoleddaf.
5 Dy weithredoedd ond mawrion yat t
6 Dy helynt nis gwyr anghall t
Dy feddyliau o ddyfn iawn fryd,
hyn nis gwyr ynfyd ddeall.

7 Pan flodeuo yr enwir ddyn,
megis llyſewyn iraidd,
Pan fo drygweilch yn grefu plaid,
Duw yno rhaid eu diwraidd.
Y drwg flagar vchel yr ânt,
a hwy a ſyrthiant beunydd t
8 Tithau yr Arglwydd yn ddigel,
wyt vchel yn dragywydd.

9 O Arglwydd wele d'elynion,
dy gaſcion diſtethir,
A holl weithredwyr train a cham,
yn ddinam a waſgerir.
10 Tydi a ddercheſi fy nghorn,
fel yr vnicorn perffaith,
Hefyd â gwerthfawr olew ir,
i'm taenellir ieilwaith.

11 Fy llygaid a welant hefyd,
fy ngwynfyd o'm gelynion.
A'm cluſtiau a glywant ar frys
f' ewyllys am ddrwg ddynion.
12 Y cyfion blodeua i'r nen,
fal y balmwydden vnion,
Cynnyddu yn iraidd y bydd,
fel cedrwydd yn Libanon.

13 Y rhai a blannwyd yn nhy Ddduw,
yn goedwydd byw y cyfant,
Ac ynghyntedd au ein Duw ni
y rhei'ni a flodeuant.
14 A dwyn eu ffrwyth a wnant o faint,
yn amſer henaint ertto,
Tirfion, iraidd, a phroſadwy
a fyddant hwy yn hilio.

15 I ddangoſ nad trawſ, ac nad cam
f' Arglwydd a'm cadernyd,
Ac nad oes ynthi na chamwedd,
na dim anwiredd hefyd.

Dominus regnavit. Pſal. 93.

Moliant i allu Duw: yn erbyn y bobl a wrthwynebant awdurdod.

TEyrnaſu y mae yr Arglwydd,
mewn ardderchogrwydd gwiſgodd t
Ymwiſgodd f' Arglwydd, yn brydferth,
a nerth yr ymwregyſodd.
2 Fe a ſicrhâodd ſail y byd
heb ſyfyd, yn ddihaeth:
Dy fainc erioed a ddarparwyd,
ti wyd er tragwyddoldeb.

3 Y llifeiriaint, (ſy Arglwydd) faint
y llifeiriaint yn codi,
Tyrfan a llif yn rhwygo'r llawr,
a thonnau mawr yn corthi

4 Cadarn yw tonnau y moroedd,
gan dyrfau dyfroedd lawer.
Cadarnach yw yr Arglwydd mau,
yn nhyrau yr vchelder.
5 Dy dyſtiolaethau ynt ſiwr iawn:
ſef cyſawnyw ſancteiddrwydd,
A gweddus yn dy dŷ di fydd,
byth yn dragywydd i'r Arglwydd.

Deus vltionum. Pſal. 94.

Gweddi at Dduw ynerbyn y gorthrymwyr, a chyſſur i'r gorthrymedig.

O Arglwydd Dduw, Duw mawr eirym,
dialwr llym pob traha,
O Dduw y nerth, ti biau'r tâl:
a'r dial, ymddiſgleiria,
2 Ymddercha di farnwr y byd,
a thâl i gyd eu gobrwy,
I'r beilchion a'r trahaus dod
y tâl a ſo dyladwy.

3 Ba hyd? (o Arglwydd) o ba hyd,
y chwardd gwyr byd drygionus?
4 Yr ymſalchiant yn eu drwg,
gan ſygwth amlwg ffroſtus?
5 A'th bobl di (Arglwydd) a ſaeddant,
a chyſtuddiant dy dretâd,
6 Y weddw, a'r dieithr a laddant,
lliaſant yr amddifad.

7 Dwedaſant hyn heb geiſio cel,
ein gwaith ni wel yr Arglwydd,
Ac ni ddeall Duw Iago hyn,
ynny ni ddiſgyn aſtwydd.
8 Ymyſg y bobloedd difraw don,
ysty riwch ddynion angall,
Chwithau ynfydion, o ba bryd
y rhowcheich bryd ar ddeall?

9 Hwn a wnaeth y gluſt i bob byw,
oni chlyw ef yn amlwg?
Ac oni wyl hwnuw yn hawdd
a lumawdd i ni olwg?
10 Oni cherydda hwnuw chwi
ſy'n cosbi pob cenhedlaeth?
Ac oni wyr hwnuw y ſy'n
dyſgu i ddyn wybodaeth?

11 Gwyr yr Arglwydd feddyliau dyn
mai gwagedd ydyn diffaith,
12 Duw, dedwydd yw a gosbech di,
a'i ffordd i yn dy gyfraith:
13 Yr hon a ddyſg i ddyn warhau,
i ſwrw dyddiau dihir,
Tra ſoer yn darparu y clawdd,
y fan y bawdd yr enwir.

14 Canſein Ior ni ei bobl ni âd,
a'i wir dretâd ni wrthyd,
15 Ef at iawn farna gadarnhâ,
a phob dyn da a'i dilyd.
16 Pwy a gyfyd gyda myfi,
yn erbyn egni trowledd?
Pa rai a ſafant ar fy nhu,
yn erbyn llu anwireddi?

17 Oni bai fod Duw imi yn borth,
ac vſtyn cymorth i mi,
Braidd ſuna ddaethai ym' y lotu
a roeſai i'm oes i dewis

18 Pan ſawn yn cwyno dan drymhau,
rhag bod i'm camrau lithro.
Fy Arglwydd, o'th drugaredd dnd,
di a'm cynhelud yno.

19 Pan ſo ynof' amlaf yn gwau,
bob rhyw feddyliau trymion,
Doe dy ddiddanwch di ar dro,
i gyſuro fy nghalon.
20 A oes gyfeillach i ti Dduw,
a maint yr anuwoliou?
Hwn a lunia enwiredd maith
yn lle y gyfraith vnion.

21 Y rhai ſy'n ymdyrru yngbyd,
ar fryd dwyn oes y cyſion:
Ac yn eu cynger yr ymwnaed
i geiſio gwaed y gwirion.
22 Ond yr vnic Ior ſydd er hyn,
yn llwyr amddiffyn i' enaid:
Eſe yw ſy nerth o'm hol a'm blaen,
a ſeilſ.en ſy ymddiriaid.

23 Efe a dâl i bob dyn drwg,
yn amlwg am ei gamwedd:
Y maleiſus tyn Duw o'r byd,
am ei chwyd o enwiredd.

Venite exultemus. Pſal. 95

Y mae'n annog i foli Duw am lywodraethu y byd, a dewn yr eglwys: ac i ochel cyffelybu ein tadau, y rhai am demptio Duw, ni chawſant ddyfod i dir y hynyd.

O Dowch a chanwn i'r Arglwydd,
eſe yw Llwydd ein bywyd:
Ac ymlawenhawn yn ei nerth,
ef yw ein prydferth iechyd.
2 O down yn vn-fryd gar ei fron,
â chalon bur ddiolchgar:
Bryſſiwn at Dduw dan lawenhau,
a chanwn pſalmau'n llafar.

3 Herwydd yr Arglwydd nef a llawr,
y ſy Dduw mawr yn ddiau:
Tywyſog mawr yw ef mewn trin,
a brenin yr holl dduwiau.
4 Eſe biau holl ddaiar gron,
a'r dyfnder eigion danaw:
Vchelder heſyd, eithafoedd,
mynyddoedd ſydd yn eiddaw.

5 Ef biau'r moroedd vwch pob traeth,
ac ef a'i gwnaeth i ruo:
Ei ddwylaw ffurfiaſant yn wir
y ſych-dir ac ſydd yntho.
6 O dowch, addolwn, cyd-ymgrymmwn,
ac ymoſtyngwn iddaw:
Ef yw ein Arglwydd vn-ben rhi',
ef a'n gwnaeth ni â'i ddwylawe

7 Cans ef i ni y ſydd Dduw da,
a phobl ei borfa ydym:
A'i ddefaid ym, os chwi a glyw
ei air ef heddyw'n gyffym.
8 Meddyliwch fod eich bai ar lled,
na ſydawch galed galon:
Fel yn nydd prawſ, mewn anial dir,
lle y coſir bod ymryſon.

9 Y lle temtiodd eich tadau ſi,
a'm proſi i'm adnabod;

Eaint

Faint ydoedd y gweithredoedd mau,
yn ddiau cawſant wybod.
10 Dros ddeugain mlynedd â'r llin hon
drwy fawr ymryſon, dwedais,
Pobloedd ynt cyſeiliornus iawn,
a'i calon yn llawn malais.

Cans nid adwaenent y ffyrdd mau,
onid amlhau eu tuchan:
11 Wrthynt i'm llid y tyngais hyn,
na ddelyn i'm gorphwyſfau.

Cantate Domino. Pſal. 96.

Cynnor i bob cenhedlaeth i ſôli Duw am ei drugaredd.

OCenwch glod i'r Arglwydd mâd,
a moeſwch ganiad newydd:
Yr holl ddaiar dadcenwch fawl,
yr Arglwydd nefawl beunydd.
2 Cenwch chwi glod i'r Arglwydd nef,
a'i enw ef bendigwch,
A'i iechydwriaeth drwy gref ydd,
o ddydd i ddydd cyhoeddwch.

3 Datcenwch byth ei glod a'i râd,
yngwlad y cenhedlaethoedd,
A'i ryfeddodau ef ym mhlith,
pob amryw, amrith bobloedd.
4 Cans ein Arglwydd ni ſydd Duw mawr,
a rhagawr canmoladwy,
Uwch yr holl dduwiau y mae ef,
yn frenin nef ofnadwy.

5 Duwiau y bobl eulynnod ynt,
ni ellynt mwy na chyſgod:
A'n Duw ni a wnaeth nef a llawr,
fal dyna ragawr gormod.
6 Cans mawr ydyw gogoniant nef,
ac o'i flaen ef mae harddwch,
Yn ei gyſſegr ef y mae nerth,
a phurydferth yw'r hyfrydwch.

7 Chwi dylwythau y bobloedd, trowch,
yn Hawen rhowch i'r Arglwydd,
I'r Arglwydd rhowch ogoneddi fry,
a nerth, a hynny'n ebrwydd.
8 Rhowch ogoniant iw enw ef,
yr Arglwydd nef byth bobloedd,
A dwyd offrwm iddo heurych,
a chwi dowch iw gyntedd oedd.

9 Addolwch ſ' Arglwydd gar ei fron
iw gyſſegr, digon gweddol:
A'r ddaiar rhagddo, hyd, a lled,
dychryned yn aruthrol.
10 I'r holl genhedloedd dwedwch hyn
yr Arglwydd ſy'n tyrnaſu:
Nid yſgog y byd ſy'n ſicr iawn,
ef a wyr vniawn farnu.

11 O llawenhâed nefolaidd do,
i'r ddaiar bo gorfoledd:
Rhued y mor a'i deonau llawn,
a'r pyſg ſy' mewn ei annedd.
12 A gorfoledded y maes glâs,
ei dwſ, a'i addas ffynſant:
A phob pren gwyrdd ſydd yn y coed,
i'r Arglwydd rhoed ogoniant.

13 Am ei ddyfod, am ei ddyfod,
a'i farn ſydd bynod lowenwedd:
Barna yn gyfion yr holl fyd,
a'r bobl, â'i gyd-wirionedd.

Dominus regit. Pſal. 97.

Dafydd yn cynghori pawb i lawenychu am ddyfod teyrnas Chriſt, yn ofnadwy i'r annŵr, ac yn llawenydd i'r cyfion.

YR Arglwydd ydyw ein pen rhaith,
bo perſaith y ddaiaren:
Ynyſoedd cedyrn yr holl fyd,
bont hwy i gyd yn llawen.
2 Niwl a thywyllwch ſy iw gylch ef,
hyfrydwch nef gyfannedd:
Lawnder a barn ydynt yn ſail,
ac adail maingc ei orſedd.

3 Tân â o'i flaen ef, ac a lyſg
ym myſg ei holl elynion:
4 A'i fellt yn fflamio trwy'r holl fyd,
oedd olwg enbyd ddigon.
5 O flaen Duw, fel y tawdd y cwyr,
y bryniau'n llwyr a doddent:
O flaen hwn (ſef yr Arglwydd) ac
y ddaiar y diflannent.

6 Yr holl nefoedd yn dra hyſbys
a ddengys ei gyfiownedd,
A'r holl genhedloedd a welſant
ei fawr ogoniant rhyfedd.
7 Gwradwydd i'r rhai a waſanaethan
y delwau mân cerfiedig:
Addolwch ef (nid anlun eau)
holl dduwiau darfodedig.

8 Dy farnedigaeth (o Dduw Ion)
a glybu Sion ddedwydd:
Merched Iuda (o herwydd hyn)
ſy'n ymnyn o lawenydd.
9 Cans ti (o Arglwydd) yw fy Naf,
oruchaf dros y ddaiar:
Rhagorol yw'r derchafiad tan
vwchlaw'r holl dduwiau twyllgar.

10 Pob drygioni chwi a gaſewch,
caru a wnewch yr Arglwydd,
Hwn ſydd yn cadw oes ei Sainct,
i'w dwyn o ddrygfraint afrwydd.
11 Mewn daiar yr egina'i hâd,
goleuad daw i'r cyfion,
Yn ol trifiwch fo dry y rhod,
i lân gydwybod vnion.

12 Yn yr Arglwydd, o'r achos hon,
chwi gyfion llawenychwch,
Drwy gofia ei ſanctaiddrwydd ef,
â llais hyd nef molienwch.

Cantate Domino. Pſal. 98.

Mawl pob creadur i ſôli Duw, am ei allu, a'i drugaredd, a ffyddlondeb ei gyſtunnod yngkriſt, drwy'r hwn y mae ein cadwediganth ni.

CEnwch i'r Arglwydd newydd gân,
ei waith in lân ryfeddod:
Ei law ddeau a'i fraieb a wnaeth,
i'n iechydwriaeth parod.
2 Yr Arglwydd hyſbys in' y gwnaeth
ei iechydwriaeth gyhoedd,
A'i gyfiownder ef yn dra hawdd
datgoddiawdd i'r cenhedloedd.

3 Fe gofiodd ei drugaredd hir,
a'i wir i dy Iſrael,
Fel y gwelodd terfynau'r byd
ei iechyd yn ddiymgel.
4 I'r Arglwydd â chaniad llafar,
chwi yr holl ddaear cerwch,
A llafar lais, ac eglur lef,
ſry hyd y nef y lleiſiwch.

5 Cerwch i'r Arglwydd Dduw fal hyn
â'r delyn, a chywirdant:
A chydâ'r delyn lais a thon,
rhowch iddo gyſon foliant.
6 Canu yn llafar ac yn rhwydd,
o flaen yr Arglwydd frenin:
Ar yr vdcyrn, a'r chwythgyrn pres,
fal dyna gyffes ddibrin.

7 A rhued y mor mawr i gyd,
a'r byd, ac oll ſydd ynthynt,
8 Y llifeiddyſroedd, a'r mynyddoedd,
y mae yn addas iddynt.
9 Curant, canant, o flaen Duw cu,
yr hwn ſy'n barnu'r bydoedd.
I'r byd y rhydd ei farn yn iawn,
ac yn vniawn i'r bobloedd.

Dominus regnauit. Pſal. 99.

Mawl teyrnas Glorifi, dros yr Iddewon a'r cenhedloedd: gan eu hannog i foli ac i waſanaethu Duw, ac i weddio arno.

YR Arglwydd Dduw yw ein brenin,
er maint yw trin y bobloedd:
Mae'n eiſtedd rhwng dau gerubyn,
ſe gryn' pob daiar leoedd.
2 Canys brenin mawr ydyw'r Ion
yn Seion o'i dderchafel:
Ac vwchlaw pobloedd yr holl fyd,
y ſydd o rydyd vchel.

3 Cydfolianant o'r nef i'r llawr,
dy enw mawr rhagorol:
Ofnadwy, ſanctaidd, yw i'w drin.
4 Tithau (o frenin nerthol)
A geri farn, darperi lawn:
yn gyfiawn heb drawſoſgo,
A barnedigaeth bur ddidoſt,
a wnaethoſt di yn Iago'.

5 Derchefwch yr Arglwydd ein Duw,
ſef ſanctaidd yw i'w fawredd:
Ymgrymmwch o flaen ei ſtol draed,
ſelly parhaed ei ſowledd.
6 Moſes, ac Aaron ſanctaidd blaid,
ymhlith offeiriaid gyrrodd?
Samuel galwai ei enw ef,
yntau o'r nef attebodd.

7 Mewn coloſn o niwl y bu wiw,
gan Dduw lefaru wrthynt,
Tra ſuant hwy yn cadw ei fodd,
a'r ddeddf a roddodd iddynt.
8 Gwrandewaiſt arnynt, dodaiſt ged,
a'i harbed, gan ymattal:
Duw ein Nâf, dy nawdd pared ſu,
a hwythau 'n haeddu dial.

9 Derchefwch ein Duw Ior am hyn,
yn Sion fryn cyſſegraidd,
Ymgrymmwch iddo yn eich byw,
ſef vnig Dduw ſydd ſanctaidd.

Iubilate Deo. Pſal. 100.

Mae yn cynghori pob dyn i waſanaethu yr Arglwydd, ac i fyned iw gynnulleidfa i'w foli.

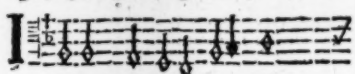

'R Arglwydd cerwch lafar glod,

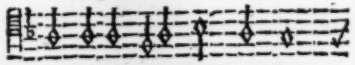

a gwnewch vfydd-dod llawen fryd,

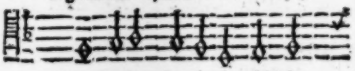

a Dowch o flaen Duw a pheraidd don,

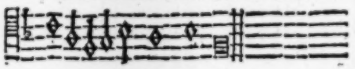

trigolion y ddaear i gyd.

3 Gwybyddwch mai'r Arglwydd ſydd Dduw,
a'n gwnaeth ni'n fyw fel hyn i fod,
Nid ni'n hunain, ei bobl ym ni,
a defaid rhai' ei borfa a'i nod.

4 O ewch i'w byrth a diolch bran,
yn ei gynteddau molwch ef,
Bendithiwch enw Duw hynod,
rhowch iddo glod drwy lafar lef.
5 Cans da yw'r Arglwydd, awdur hedd,
da ei drugaredd a dilyth,
A'i wirioned ini a roes,
o oes, i oes, a bery byth.

Miſericordiam. Pſal. ci.

Dafydd yn dangos trefn a rheol ei dy: ſef yn gyrru ymaith y rhai drwg, ac yn meurygu y da.

DAtcanaf drugaredd a barn,
i'w Arglwydd cadarn canaf.
2 Byddaf ddeallus mewn ffordd wych,
hyd oni ddelych attaf.
A rhodiaf yn fy nhy yn rhwydd,
a chrwy berffeith rwydd calon.
3 Pob peth drwg ſydd gennif yn gâs,
a childyn ddyrras ddynion.

4 Calon gyndyn ynof ni bydd,
drwg weithydd ni'm adnabyddaf.
5 Sclandrwr dirgel, a'r balch vchel
o'r achos ni oddefaf.
6 Ar ffyddloniaid mae 'ngolwg I,
ſe lyn y rhei'ni wrthy':
7 A'r hwn a redio mewn ffordd ddrwg,
hwn a wafnaetha ynnmy.

8 Ni chaiff aros o fewn fy nhy,
vn dyn ac fy dwyllodrus,
Yn fy ngolwg vn dyn ni bydd,
a lunio gelwydd treſnus.
9 Holl annuwiolion fy ngwlâd faith,
yn foreu ymaith torraf:
Fel na ddelont i ddinas Dduw,
y cyfryw a ddiwreiddiaf.

Dominę

Domine exaudi. Pſal. 102.

Gweddi y ſſyddloniaid yn amſer caethiwed Babel.

O Arglwydd, erglyw ſy ngweddi,
a doed ſy nghri hyd attad:
2 Na chudd dʳwyneb mewn ing tra ſwyf,
clyw, clyw, pan alwyf arnad.
3 Fy nyddiau aethant fel y mwg,
ſef cynddrwg im cyſtuddiwyd:
Fy eſgyrn poethant achos hyn,
fel tewyn ar yr aelwyd.

4 Fy nghalon trawyd â chryn iôn,
ac fel y gwellt glas gwywodd:
Fel yr anghofiais ſwyta'ʳ muyd
dirmygwyd fi yn ormodd.
5 Glynodd ſy eſgyrn wrth ſy nghroen,
gan faint ſy mhoen a'm cuchan.
6 Fel yn oʳ anialwch, lle y tyfo
y pelig, new'ʳ dylluan.

7 Neu fel yn o adar y to,
a fai yn gwilio ʳi hunyd.
Yn rhodio 'n unic ben y ty:
wyf anhy ac anhyſtyd.
8 Fy ngelynion â thaſod ſhydd,
hwy beunydd a'm difenwant:
A than yuſydu yn ei gwyn,
iʳm herbyn y tyngaſant.

9 Fel llwch a lludw yn ſy mhla,
faʳ bara a ſwyteais:
Yr yn wedd yn y ddiod ſan
ſy nagrau a gymyſgais.
10 A hyn fu oʳth ddigoſaint di,
am yeʳ ſy nghodi vnwaith:
Ac hecwydd bod dy ddig yn fawr,
iʳr llawr iʳm teflaiſt eilwaith.

11 Fy nyddiau troeſant ar y chod,
ac fel y cyſgod ciliant,
A minnau a wywais achos hyn,
ſel y glaſwellt yn methiant.
12 Ond tydi Dduw, ſy Arglwydd da,
a barhei yn dragwyddol,
O oes i oes dy ſnaw a aeth
mewn coſſ dwriaeth graſol.

13 O cyſod bellach trugarhâ,
o Dduw bydd dda wrth Sion:
Mae 'n ſadwʳ wrthi drugarhau,
ſel dymaʳ nodan 'n vnion:
14 Cans hoff iawn gan dy weiſion di,
ei meini aʳi magwyrau,
Maent yn toſturio wrth ei llwch,
aʳi thriſtwch, aʳi thrallodau.

15 Yno yr holl genhedloedd byw
yr Arglwydd Dduw a ofnant,
Aʳr holl frenhinoedd trwy y byd,
a ront yt gyd ogoniant.
16 Pan adeiledeir Sion wych,
a hon yn ddrych iʳr gwledydd;
Pan weler gwaith yr Arglwydd nef,
y molir eʳn dragywydd.

17 Edrychodd hwn ar weddiʳr gwael,
rhoes iddynt gael ei harchant:
18 Scrifenir hyn: aʳr oes yn ol
a gaiffei ganmol yntau.
19 Cans Duw edrychodd oʳr uchſyn,
ar ei gyſſegr dy, Sion;

20 Clybu ei griddfan, êr thyddhau
plant angau 'i garcharorion.

21 Fel y cydleifiont hwy ar gân,
yn Seion lân, ei ſoliant;
Acʸnghaer Salem yr vn wedd,
ei fowredd aʳi ogoniant.
22 Hyn ſydd pan gaſglo pawb ynghyd,
yn vnfryd iw ſoliannu:
Aʳr holl dyrnaſoedd dont yngwydd
yr Arglwydd, iw waſanaethu.

23 Duw ar y ffordd lleihâdi fy nerth,
byrrhâdd fy mthydferth ddyddiau.
A mi'n diſgwyl rhyddhâd ar gais,
24 yno y dywedais innau;
O Ddnw na thoſt fy oes yn frau,
ynghanol dyddiau hoedrant:
Dy flynyddoedd di ſydd erioed,
o oed ioed y byddan.

25 Di yn y dechrau ſodaiſt ſail,
oddʳ iſod adail dalar:
A chwmpas wybren vwch ein llaw,
yw gwaith dy ddwylaw hawddgar.
26 Darfyddant hwy pathei di byth,
creuliant fel llyth trwſciadau.
27 Troi hwynt fel gwiſg, llygrau a wnant
felly newidiant hwythau:

Tithau Arglwydd, yr vn wyt tî,
aʳth flwyddau ni ddarfyddant.
28 Holl blant dy weiſion gar dy fron,
aʳi hwyrion a beſſwyliant.

Benedic anima. Pſal. 103.

Y mae'n cynghori pob creadur i foli yr Arglwydd am ei amryſ drugareddau, aʳi ynwared iʳw ſſyddloniaid.

FY enaid mawl ſanct Duw yr Ion,
a chwbl oʳm eigion yſoc.
2 Fy enaid nʳid fawl ſʳ Arglwydd nef,
naʳi ddonian ef yn angof.
3 Yr hwn ſyʳn maddau dy holl ddrwg,
yr hwn aʳth ddwg oʳth leſgedd;
4 Yr hwn a weryd dʳoes yn lloc,
drwy goron oʳi drugaredd:

5 Hwn a ddiwalla dʳenau di
âʳi lawn ddaioni pybyr:
Drwy adnewyddu yt' dy nerth,
mor brydferth aʳr hen eryr.
6 Yr Ion cyfiawnder, barn a wnai
iʳr rhai ſydd orthrymedig.
7 Danges a wnaeth ei briſſyrdd hên
i Foeſen yn nodedig:

Ac i Iſrael ei holl ddawn.
8 Duw llawn yw o drugaredd:
Hwyr yw ei lid, parod ei râd,
ſal dyna gariad rhyfedd.
9 Nid ymryſon ef â ni byth,
nid beunydd chwyth digoſaint.
10 Nid yn ol ein drygau y gwnai
â ni: ni'n cosbai cymmaint.

11 Cyhyd ac ywʳr ſtarſafen fawr
oddiſ ar y llawr o vchder,
Cymaint êr rhai aʳi hofnant ef,
ſydd nawdd Duw nef bob amſer.
12 Os pell ywʳr dwyrain oſtu hin
oddiwrth orllewin ſachlud,

Cyn belled ein holl bechod llyn,
oddiwrthym ef a'i ſymmud.

33 Ac ſel y bydd nawdd, ſerch, a chwant
tâd da iw blant naturiol,
Felly cawn ſerch ein tâd o'r neſ,
os ofnwn ef yn ddiwiol.
34 Efe a'n hedwyn ni yn llwyr,
ſe wyr mai llwch yw 'n defnydd:
35 Oes dyn ſel gwellt-glas ſy'n teghau,
neu ddail, neu flodau maeſydd.

36 Yr hwn, cyn gynted ac y del
y gwynt a'i awel dreſodd,
A chwythir ymaith fellyn'i le,
na wyddis ple y tyſodd.
37 Ond graſlawn drugaredd a fydd,
yn lân dragywydd ſeddiant,
O oes i oes heb drangc, heb drai,
gan Dduw i'r rhai ai' hofnant.

38 A'i gyfownder i blant y plant
a gadwant ei gyfammod:
O chofiant ei orchymynion ef,
mae teyrnas nef yn barod.
39 Yno y mae ei orſeddfaeſ,
ſef yn y nef tragwyddol:
A llywio y mae ef bob perth,
drwy ei frenhiniaeth anfol.

40 Bendithiwch chwi yr Arglwydd lon,
angylion, a'i holl gedyrn.
Ei lân orchymynyn ei a wnewch,
a'i lais gwrandewch yn drechwyrn.
41 Bendithiwch chwi yr Arglwydd ner,
ei luoedd tyner tiriom.
Ei wyllys gwnewch, caelumuch win,
chwychwi ei gwyr weiſion.

42 Bendithiwch chwi yr Arglwydd neſ,
ei hollwaith ef ſy hylwydd:
Ymmhob man ollo'i dreſn a'i hawl,
O ſ'enaid mawl di'r Arglwydd.

Benedic anima. Pſal. 104.

Diolch am wneuthuriad, a llywodraethiad y byd, drwy ryfedd ragluniaeth Duw.

FY enaid mola'r Arglwydd byw,
o ſ'Arglwydd Dduw y mawredd,
Mawr wyt, gogoniant a gai di,
ymwiſgi ag anrhydedd.
2 Megis ei ddillad y gwiſg ſo
am dano y goleuad:
Rhydd yn ei gylch yr wybr ar dân,
yn llydan, ſel llen waſtad.

3 Ar ddeifr rhoes ſail ei ſtefyll cau,
gwnaeth y cymylau iddo
Yn drwm olwynog: mae ei hynt
vwch eſgyll gwynt yn rhodio.
4 Gwnaeth bob chwychad iddo'n gennad,
gogonedd v ſtarſaen:
A'i weiniogion o flam dân,
a wibian rhyd yr wybren.

5 Creſ y rhoes ſail y ddaiar grom
ſel na ſyſ hon oddiyno:
Yr hon a bery ſel y rhoes,
o oes i oes, heb ſigl o.
6 Tydi (Dduw) a'r dilledaſit hon
fr eigion yn fantellau,

Ac oni bai dy ddeheulaw,
ai'r deifr vwchlaw y bryniau.

7 Gan dy gerydd maent hwy yn ffo,
ſel pan y ſynio taran:
Drwy fraw a brys ar hyd y ddol,
y deifr iw hol a lithran.
8 Weithiau y codai'r deifr yn fryn:
weithiau ſel glyn panhyleat,
Lle y trefnaiſt iddynt, bannwl can,
ac weithiau y gorphwyſent.

9 Goſodaiſt derfyn lle yr arhont,
ac ſel nad elont droſo:
Ac na ddelont hwy ſyth dros lawr
y ddaſar fawr, iw cheudio.
10 Rhoes Duw ffynnon i bob afon,
a phawb a yſant beunydd:
A rhed y ffrydau rhyd y glyn,
a rhwng pob bryn a'i gilydd.

11 Yſant yno anfeiliaid maes,
aſſynod myng-lacs gwyllt iau,
Heb ymadel a llawr y naſt
hyd onid yſant ddigon.
12 Ac adar awyr dant gar llaw,
i leiſiaw rhwng y coedydd:
Yn canu ei fawl o brau i brau,
cethlyddiaeth lawen vſydd.

13 Dwfr ar fynydd oedd ſleni ddaw,
ſo wlych i glaw oddiarno:
A'r gwaſtad tir eſe a'i gwlych,
bob grwn a rhych i ffrwytho.
14 Parodd i'r gwelt dyfu wrth raid
anifeiliaid: a'r llyſiau,
Er da i ddyn: Lle rhoes o'r llawr,
ymborthiant mawr rhag angau.

15 A gwinllawen a ſlon dyn,
ag olew tyn yn wyneb.
A bara nerthir calon gwr,
mewn cyfwr digoloideb.
16 Preniau'r Arglwydd o ſugn llawn,
o'i vnic ddawn y tyſan.
Seſ y coed cedrwydd beigog mawr,
a roeſe'n llawr y Liban.

17 Lle y mae nythod yr adar mân,
mewn preiniau glân cadeir-ir:
Lle mewn ffynnidwydd glwyfwydd glyn,
mae tŷ'r aderyn crwynhir.
18 Y mynydd vchel a'r bryn glâs,
yw llwybr y danas ſychod:
Ogof y doll-graig a wna les,
yn lloches i'r cwningod.

19 Fe roes i'r lleuad i chwrs clau,
a'i chyfnewid iau hefyd:
A'r haul o amgylch y byd crwn,
ſo edwyn hwn ei fachlyd.
20 Tywyllwch nos a roed wrth raid,
i fwyſtfiliaid y coedydd.
21 Y llewod rhoant am gael maeth
gan Dduw, yſclyfaeth beunydd.

22 A chwedi cael yr ymborth hyn,
pan ddel haul attyn vnwaith,
Ymgaſglant hwy i fynd iw ffau,
ac iw llocheſan eilwaith,
23 Y pryd hwn eyfyd dyn iw waith,
ac iw orchwiliaith eſgyd:

A:

Ac felly yr ẽrys tan yr hwyr,
lle y caiff yn llwyr ei fywyd.

24 O Ddiw, mor rhyfedd yw dy waith
o'th synwyr berffaith dradoeth!
Gwnaethost bob peth â doethbwt dawn,
a'r tir sy lwn o'th gyfoeth.
25 A'r llydan fer y deist ymmyfg,
lle aml yw pysg yn llemmain:
Lle yr ymlusgant, rif yr od,
bwystfilod mawr a bychain.

26 Yna yr â y llongau glân
dros y Leuiathan heibio.
Yr hwn a osodaist dilley mae
yn cael ei chwarae ynthe,
27 Hwynt oll disgwiliant yn ei bryd
am gael oddiwrthyd borthiant:
I gael dy rodd ymgasglu yngbyd,
ie am ei bywyd bydiant.

28 Duw, pan agorech di dy law,
oddi yno daw daioni:
Pob anifail a phob rhyw beth,
a ddaw yn ddifesh ini.
29 Pan guddiech di dy wyneb pryd,
a chasglu d'yspryd allan,
Crynant, trengant, ac ant yn llwch,
mewn diwedd trwch a thwrfan.

30 Duw pan ollyngiech di dy râd,
fel rhoddi creâd newydd,
Y modd hyn wyneb yr hoff dir
a adnewyddir beunydd.
31 Yr Arglwydd gogoneddus fydd
drwy fawr lawenydd hytbredd.
Yr Arglwydd yn ddiau a fydd,
orfoledd yn y neforedd.

32 Ein Duw o'r nef a edrych ar
y ddaiar, a hi a ddychryn,
Os cyffwrdd a'r mynyddoedd draw,
y mwg a ddaw o hesyn.
33 Canaf i'r Arglwydd yn fy myw,
canaf i'm Duw tra fychwyf:
34 Mi a lawenhaf yn fy lon,
bydd fyddlon hyn a wnelwyf.

35 Y trawsion oll o'r tir ânt bwy,
ni bydd mwy annwyfion.
Fy enaid, mola Dduw yn rhoddi'r
mae hyn wrth fodd fy nghalon.

(Confitemini Domino. Pfal. 105.

Mae fe yn cannal diolch Duw, ac ei drin hwy yn bobl iddo, gan marnhau addewid diolchgarwch mwyn ei addewid.

CLodfored pawb yr Arglwydd nef,
ar ei enwef y gelwch.
A'i weithredoedd ymmi, fe pobloedd,
yn gyhoedd a fynegwch.
2 Canwch ei gerdd, clodforwch hwn,
a'i ddidwn ryfeddodau.
3 Y rhai a gaisei enw, (y Sanct)
llawenant yn ei c'lonau.

4 Ceisiwch yr Arglwydd a'i nerth mawr,
a'i fodd bob awr yn rhadlon,
5 Cofiwch ei holl ryfeddodau,
a barn ei enau cyfion,

6 O hâd Abraham ei wâs fo,
o feibion Iaco 'r ethol:
7 Ef yw'n Duw, a'i farn ef arth
dros holl diriogaeth fydol.

8 Bob amser cofiodd ei gyn grair,
ei air, a'i rwym ammodau
9 Ag Abraham, Isaac, a'i hil,
a mil o genedlaethau.
10 Fe roes i Iaco hyn yn ddeddf,
ac yn rwym greddf dragwyddol,
11 Ac i Israel y rhoes Ian
wlâd Canaan yn gartrefol.

12 Pan oedd yn anaml iawn en plaid,
a bwy 'n ddieithriaid yoddi;
13 Ac yn rhodio o'r wlâd i'r llall,
yn dioddef gwall a chyni:
14 Llefteiriodd iddynt gam yn dyn:
o'r achos hyn brenhinoedd
A geryddodd ef yn en plaid:
a'i air a gaid yn gyhoedd,

15 A'm enciniog na chyffyrddwch;
na ddrygwch fy mhrophwydi.
16 Galwodd am newyn ar y tir,
yn wir dug fara'r hemi.
17 O flaen ei blant y gyrrodd rûs,
Ioseph yn wâs a werthwyd.
18 Ar ei draed y rhoed hayarn tyn,
mewn gefyn y cyfuddiwyd.

19 Gwifgodd y gefyn hyd y byw,
nes i air Duw amserw:
Drwy Dduw y casas ef rydhâd,
a phrifiad er ei gatw.
20 Yna y gyrrwyd iw gyrchu fo
gar bron hen Pharo frenin:
Ac y gollyngwyd ef ar lled,
o'i gam gaethiwed rydin.

21 O hyn ei osod ef a wnaeth
yn benmaeth ar ei dreiln,
Ac o'i holl gyfoeth ar ei wlâd,
ys da fawr-hâd oedd hynny,
22 I ddyfcu'r recolwyr ar fyr,
ei wllys a'i sodlonceb:
I doethio hanrhaith y wlâd,
yn wastad newn doethineb.

23 Daeth Israel i'r Aiphe tir Cham,
lle'r oed yw ddisgyn dewin:
24 Lle llwyddodd Duw hil Iaco bach
yn amlach nâ'i casciog.
25 Yna y troes ei calon gas
i lwyr rasu ei boblogaeth:
Iw weision ef i wneithur twyll,
a llid (nid anwyl) yn ddyfedd.

26 Duw gyrrodd Feesen ei was hen,
ac Aron llen dewisedd.
27 Yn nhir Ham i arwyddocâu
ei nerth a'i wrthwyneb nodau.
28 Rhoes Duw dywyllwch dros y wlâd,
er hyn ni chas vlydd-dod.
29 En dyfroedd oll a droed yn waed,
a lladd a wnaed en pysgod.

30 Iw tir rhoes lyffaint, heidiau hyll,
yn ffesyll e brenhinedd?
31 Daeth ar ei air wybed a Ham,
yn holl fannau en tiroedd.

32 Fel

32 Fe lawlodd arnynt gẽallyſc mãy,
a'i tir â thân a yſoedd;
33 Eu gwinwydd a'i ffigyſwydd mãd,
a choed y wlâd a ddrylliodd.

34 Ceiliog rhedyn, a lindys brwd,
yn diſa cowd eu meuſydd,
35 Vwchlaw rhiſ, drwy yd, gwellt, a gwair,
a hyn drwy air Duw ddoſydd.
36 Cyntaf-aneddig pob pen llwyth,
a'i blaenffrwyth eſ a drawodd:
Ym hob mãn drwy holl dir ei gâs,
a'i bobl o'i râs a gadwodd:

37 Ac a'i dug hwynt yn rhydd mewn hedd,
o'winedd eu caſeion,
Heb ſod o honynt vn yn wan,
acaur ac arian ddigon.
38 A llawen ſũgan wyr y wlad,
o'r Aipht pan gâd eu gwared.
Daeth arnynt arſwyd y llaw gref
a ddaeth o'r nef i wared.

39 Rhoes Duw y dydd gwnawl vwchben,
fel mantell wen y toodd.
A'r nos golenodd hwynt â thân,
fal hyn yn llin y twyſodd.
40 Fo a roes iddynt ar y gair
gig ſoſti-air iw bodloni:
A bara, o'i orchymmyn eſ,
a ddaeth o'r nef iw porthi.

41 Holltodd y graig, daeth deifr yn llif,
fel be baent brif afonydd:
Ceraddodd yr heallf, a'r hoes wlych
rhyd pob lle ſych o'r gwledydd.
42 Cofio a wnaeth ei air a'i râs,
i Abram ei wâs ffyddlon.
43 A chrwy fawr nerth yn rhydd o gaeth
y gwnaeth ei ddewiſolion.

44 Tir y cenhedloedd iddynt rhoes,
a'i llafur troes iw meddiant:
45 Er cadw ei air a'i gyfraith eſ,
rhowch hyd y nef ei foliant.

Confitemini Domino. Pſal. 106.

Y bobl (wedi ei tanu gan Antiochus) yn dotcan diolch Duw i'w adſtoriol, ac yn dymuno ar Ddaw eu caſglu ynghyd, er mwyn ei enw.

MOlwch yr Arglwydd, canys da yw,
moliennwch Ddaw y llywydd:
O blegid ei drugaredd fyth
a bery yn dragywydd.
2 Yr Arglwydd pwy all draethu ei nerth
a'i holl dirion ferth foliant?
3 A wnel gyfiawnder gwyn eu byd,
ei farn i gyd a gadwant.

4 O Arglwydd, cofia fi dy wâs,
yn ol dy râs i'r eiddot:
Ymwel â mi i'm cyſnodd caeth,
â'th iechydwriaeth bared.
5 Fel y gwelwyf, ac y chwarddwyf,
wych vrddas d'etifeddaeth.
Ac y cydganwyf fawl vn don,
a'th ddewiſolion oditaeth.

6 Pechod, camwedd, ac annoetheddi,
gwnaethom gyda'n tadau:
Eſ a gaed arnom ormod gwall,
heb ddeall dy fawr wrthiau.
7 Yngwlâd yr Aipht wrth y nant coch,
yn gnodyn groch anuſydd:
Heb gofio amled fu dy râs
haeddaſom atgas geryddd.

8 Etto er mwyn ei enw ei hun,
Duw cun a ddaeth i'n gwared:
I beri i'r byd gydnabod hyn,
ei fod eſ cyn gadarned.
9 Y dyſnfor coch a'i ddyſrllyd wlych,
a wnaeth e'n ſych â'i gerydd:
Trwy ddyſnder eigion aeth ar frys,
fel mynd rhyd yſtlys mynydd.

10 Fel hyn y dug hwynt trwodd drwy,
o ddwylaw eu caſeion:
Ac y tywyſodd ef ei blant
o feddiant eu gelynion.
11 Y deifr a guddiodd yr Aipht ryw,
nid oedd vn byw heb ſoddi:
12 Yna y credant iw air eſ,
a'i gerdd byd nef a'i 'n wiſgi.

13 Er hyn, troes gof mewn amſer byrr,
y rhoent ei bybyr wrthiau:
Heb ſefyll wrth air vn Duw Ior,
ma'i gyngor, ma'i ammodau.
14 Ond cododd arnynt chwant a blys,
yn nyrys yr anialwch:
Gan demptio Duw â rheibus fol,
ynghanol y diffeithwch.

15 Rhoes iddynt lenwi ei holl ſys,
rhoes an-nhycciannys aſwydd.
16 Lle digient Foſes wrth eu chwant,
ac Aron Sant yr Arglwydd:
17 Egorai 'r ddaiar yn y man,
a llyngcai Ddathan ddybryd;
Ac a gynhallodd i'r vn llam,
holl lu Abiram hefyd.

18 Ac yn ei ddig cynnoedd tân,
yn ſuan yn eu canol:
Lloſgi y rhai'n, eu terfyn ſu,l
vnvlw, y llu annwyſol.
19 Yn Horeb gwnaethant dawdd-lun Hi,
ac iddo ymgrymmaſant:
20 I lan llo a borai wellt mãn,
y troeſan eu gogoniant.

21 Anghofient wrthian Duw ar hynt,
(a ſuaſei gynt achubwr.
Yngwlâd yr Aipht, 22 Mor coch, tir Ham,)
heb feddwl am eu cyſnwr.
23 Dwedodd mai eu difetha wnai
oni bai iw was Moeſen
Drwy ſefyll o'i blaen iw lid maith
droi ymaith en drwg ddilen.

24 Dirmygent hwy y prydferth dir,
ac iw air gwir ni chredent:
25 Ond yn eu pebyll grwgnach tro,
ac arno ni wrandawent.
26 Yno y derchafodd Duw ei law,
iw cwympiaw drwy'r anialwch:
27 Rhyd tiroedd a phobloedd angha,
iw tann mewn diſyrwch.

28 A Baal Peor aent ynghyd,
ymgredu i gydag eſo:

Ebryſ.

Ebyrth y meirwon a ſwytẽt,
a Duw a roddent heibio.
29 Fal lyn digiaſant i' Arglwydd Dduw
â chyſtryw goeg ddychmygion:
Yntau anfonodd bla 'n eu myſg,
fal dyna derſyſg greulon.

30 Yna cyſododd Phinehes,
mewn cyſiawn wres i ddial:
A phan roes hwn ei farn yn dda,
Duw ar y gla rhoes attal.
31 A chyfrifwyd y weithred hon,
yn weithred gyſion ynthe.
O oes, i oes (drwy air Duw lon)
pan ddelai ſon am dano.

32 Ac wrth lan dwfr Meribbah gynt,
yno 'y cyffroyaſ gynnen,
Lle 'y digient Duw i'r crafder ſtraeth,
am hyn bu 'n waeth i Foeſen.
33 Wrth gythruddo yſpryd y Sanct,
hwy a barafant heſyd
Iw enau draethu gair ar fai,
ar na pherthynai 'i ddwedyd.

34 Ni laddent chwaith bobloedd y wlâd
wrth archiad Duw y lluoedd,
35 Ond ymgymyſcu â bwyaſ yn gu,
a dyſgu eu gweithredoedd.
36 Gwaſanaethu eu duwiau gau,
y rhai ſu faglau iddyn.
37 Aberthu eu plant, yn tâb, yn ſerch,
o ſerch i'r cythraul eulyn.

38 A thywallu ſant wirion waed,
dan draed gau-ddduwiau Canaan.
Y tir (wrth aberthu eu plant)
â gwaed llygraſant weithian.
39 Felly o'i gweithredoedd eu hun,
yn vn ymhalogaſant.
Putteinio wrth ei cwrs a'i bryd,
ac felly cyd-lygraſant.

40 Wrthynt enynnodd Duw mewn dig
am hyn â ffyrnig gyffro.
Câs a ſhaidd felly yr aeth
ei etiſeddiaeth gantho.
41 O'r achos hyn eu rhoddi a wnaeth
dan bob cedhedlaeth gyndyn,
Mewn cyſwr câs dan eſtron blaid,
a'i câs yn feiſtraid arnyn.

42 Eu gelynion aethant yn ffrom,
a'i llaw ſu drom a ffyrnig,
Felly y daroſtyngwyd hwy,
a mwyſwy ſu eu dirmig.
43 Mynych-waredodd Duw el blant,
hwy a'i digiaſant yntau
A'i cwrs eu hun i daeth cyſtudd hir
am waith eu henwir feiau.

44 Pan welai arnynt ſhg na thrais,
ſo glywai lais eu gweddi,
45 Gan gofio 'i air troi nawdd a wnaeth
o'i helaeth fawr ddaioni.
46 A throi yn drugarog a wnaeth,
y gwyr yn gaeth a'i cludynt,
Y rhai y buaſai 'n ſawr ou câs i
cael mwy cymwynas ganthynt.

47 Achub ninnau o blith y rhai'n,
i atwain d'euw hyglod,

O Arglwydd Dduw, cymell ni'n ga
i orfoleddu ynod.
48 Duw Iſrael bendigaid fydd,
yn dragywydd Iehovah:
A dweded yr holl bobl Amen,
molwch Dduw llen gorncha'.

Confitemini Domino. Pſal. 107.

Dafydd yn cynghori y rhai a gafgladd, ac a waredodd Duw i ddiolch iddo. Yr hwn (gan rol daioni i'r eyſion) ſydd yn cau ſafu yr euwir.

MOlwch yr Arglwydd, cans da yw,
molienwch Dduw ein llywydd,
O blegid ei drugareddfry
a bery yn dragywydd.
2 Y gwaredigion canent fawl,
i Dduw gerdd nodawl gyſon:
Y ſawl a'r achubwyd, caued hyn
o law y gelyn creulon.

3 A gaſgladd o bedwar-ban byd,
dowch chwi i gyd-ganeuan.
O dir y dwyrain dowch mewn hedd,
gorllewin, gogledd, deau.
4 Drwy yr anialwch, wyredrawa hynt,
y buaſent gynt yn crwydro
Allan o'r ffordd: heb dref na llan,
lle caent hwy fau i drigo.

5 Drwy newyn, ſyched bu 'r daith hon,
a'i calon ar lewygu:
6 Ar Dduw y galwent y pryd hyn,
pan oeddyn ymron treugu.
Yna en gwared hwynt a wnaeth,
o'i holl orthrym-gaeth fod dion.
7 Rhyd yr iawn ffordd fe'i dug mewn hedd,
i dref gyfannedd dirion.

8 Addefant hwythau gar ei fron,
ei fwynion drugareddau:
Ac er plant dynion fel y gwnaeth
yn helaeth ryfeddodau:
9 Ddiwallu honaw einioes dyn,
rhag newyn a rhag ſyched:
Ac o'i fawr râs en cadw i gyd,
pan oedd y byd yn galed.

10 Y rhai mewn tywyllwch a drig,
ynghyſgod llewig angau,
Yn rhwym mewn nychdod, ac mewn bâs,
a heyrn ar eu ſodlau.
11 A hyn o herwydd iddynt ſod,
mewn anufydd-dod eithaf,
A llwyr ddirmygu gair Duw Ior,
a chyngor y Goruchaf.

12 A thrymder calon cwympiwyd hwy,
nid oedd neb mwy a'i cododd.
13 Ar Dduw mewn ing y rhoeſant lef,
ac yntef o'i gwarcdodd.
14 Ef a'i gwaredodd hwynt o'i drwg,
ſef o dywyllwch caeth-glud,
O gyſgod angau en rhyddhau,
a thorri eu rhwymau heſud.

15 Addefant hwythau gar ei fron,
ei fwynion drugareddau,
Ac i blant dynion fel y gwnaeth
yn helaeth ryfeddodau.
16 Cans y pyrth pres 'torrodd yn chwyrn
a'r barrau heyrn heſyd?

Ar

17 Am eu bai a'i camweedd yn wir,
y poenir y rhai ynfyd.

18 A hwynt yn larn ar bod bwyd,
fe'i dygwyd at byrth angau.
19 Ar Dduw mewn ing yſtrhoeſant lef,
achubodd ef hwynt hwythau,
20 Gan yrru ei air iw iachau,
ac iw rhyddhau yn ſtan,
A hwynt ſi'i air cynnu a wneeth
o'i methedigaeth allan.

21 Addefant hwythau gar ei fron,
ei fwyſion drugareddau?
Ac i blant dynion fel y gwnaeth
yn helaeth ryfeddodau.
22 Aberthant heſyd aberth mawl,
iw ogoneddawl fowredd,
A mynegant ei waith a'i wyrth,
yn ei byrth mewn gorfoledd.

23 Y rhai ânt mewn llongau i'r don,
a'i taith vwch mawrion ddyfroedd,
24 A welſant ryfeddodau'r Iov,
a hyn mewn eigion moroedd.
25 A'i air cyffroe dymeſtloedd gwynt,
y rhai'n a godyst donau.
26 Hyd awyr ſry, hyd eigion llawr,
ac ofn bab awr rhag angau.

27 Gan yſgwyd a phendroi, fal hyn,
dull meddwyn, fynnai arnynt.
28 Ar Dduw mewn ing y rhoeſant lef,
daeth ef a chymorth iddynt.
29 Gwnaeth e'r yſtorm yn dawel deg,
a'r tonnau 'n oſteg waſtad.
30 Yd llawen ddiſtaw doen i'r lan,
i'r man y bai 'i dymuniad.

31 Cyffeſent hwythau gar ei fron,
ei fwynion drugareddau.
Ac i blant dynion fel y gwnaeth
yn helaeth ryfeddodau.
32 Holl gymlleidfa ei bobl ef,
clod Duw hyd nef dyrchafant:
Holl eiſteddfeydd pennaethiaid hen,
yn llawen a'i moliannant.

33 Y ffrydau'n ddyrys dir a wnai,
fe ſychai ddwfr lle tarddo.
34 A thir ffrwythlawn a wnai 'n ddiffrwyth,
lle trig drwg dylwyth yntho.
35 Troes yr anialwch yn llyn glâs,
a'r tir cras yn fynbonnydd.
36 Lle y gwnai ef drigfan i'r gwael ddyn,
i dorri ei newyn beunydd.

37 Lle yr hauſant faeſydd glâs,
a llawer gwinllan dyner.
Y rhai a roddant lawnder ffrwyth,
a chnydlwyth yn ei amſer.
39 Cans cynyddaſant hwy gan wlith
graſol fendith yn Duw cun,
A'i haniteiliaid hysb a blith,
rhoes yr vn fendith arnan.

39 Daeth caethder gwedi hyn i gyd,
a drygſyd er en goſtwng.
Gadawodd eu gorthrymmn a'i plan,
cawſant ſlinderau teilwng.
40 En dirmyg ar y beilchion troes,
ac ef a'i rhoes i grwydro
Mewn dryſni heb lan ſtordd i'w chael,
lle buant wael eu gorthe.

41 Yna rhoes y tlawd i well fri,
dug o'r trueni allan,
Gan lwyddo ei deulu, a'i holl blaid,
fel defaid wrth y gorlan.
42 Y rhai cyſawn a welânt hyn,
a chanthynt bydd yn hyſryd,
A'r cawir ceuir ei ddwy en
ar ei gynſigen fowlyd.

43 Pa rai ſy ddoeth i ddeall hyn,
fe roddir iddyn wybod
Faint yw daioni P'Arglwydd yn',
wrth hyn y cân gydnabod.

paratum cor meum. Pſal. 108.

Dafydd yn clodfori yr Arglwydd: gan ymſiccrhau yn ei addewidion ef, yr hwn yn y diwedd a driſt y gelynion i'r llawr, pe rhon i ni ac ofni ddarfod iddo yn eſculuſo dros amſer.

PArod yw fy nghalon (o Dduw)
o parod yw fy nghalon,
Canaf yt a datcanaf wawd,
o fawl fy nhafawd fyddlon.
2 Deffro dafol, a deffro dant,
a chân ogoniant beunydd,
Y nabl ar delyn yn gyttun,
deffrof fy hun ar laſ-ddydd.

3 Mawl ytty ſ'Arglwydd, pan ddeffroſ,
a rof ymmyſc y bobloedd:
A chlodfori dy enw a wnaſ,
lle amlaf y cenhedloedd.
4 Cans cyrhaeddyd y mae dy râs,
hyd yn nheyrnas neſoedd.
A'th wirioneedd dî hyd at len
yr wybren a'i therfyneedd.

5 Ymddercha Dduw y nef vwchlaw,
oddiyno daw d'arwyddion.
A bydded dy ogoniant ar
y ddayar a'i thrigolion.
6 Fal y gwareder drwy han hwyl,
bob rhai o'th anwyl ddynion.
O achub hwynt â'th law ddehau,
a gwrando finnau'n fyddlon.

7 Yn ei ſanctaiddrwyſd dwedodd Duw
llawen yw fy nghyfamod,
Mi a rannaf Sichem rhyd y glyn,
meſuraf ddyffryn Succod.
8 Myn pian y ddwy dtetâd,
ſef Gilead a Manaſſe.
Ac Ephraim yw nerth fy mhen,
a luda wen fy neddf-le.

9 Ym Moab ymolchi a wnaf,
dros Edom taflaf f'eſgid
A chwardded Paleſtina gaeth,
ei chwerthin aeth yn rhybrid.
10 Duw pwy a'm dwg i'r ddinas greſt
pwy a'm dwg i dref Edom?
11 Er yt ein gwrthod, pwy ond ti,
o Dduw, a'mleddi dreſom?

12 O voic Dduw, bydd i'n yn borth,
mae'n oſer cymorth vndyn.
13 Yn Nuw y gwnawn wyrolaeth fawr,
fe ſathr i lawr ein gelyn.

Dêu

Deus laudem. Pſal. 109.

Dafydd, wedi ei gyhuddo ef ar gam gan weiniaith-wyr Saul, yn gweddio ar Ddaw am help i ddiniſſrio ei elynion.

O Ddaw ſy moliant i na than,
a cans genau'r annuwiolion,
A'i tafod twyllgar, a'i ſafn rhwth,
arnaf ſy'n bygwth digon.
3 Daethant i'm cylch â geiriau câs,
i hoent ddiffas ſen amynad.
4 Fal hyn i'm talent ddrwg dros dda,
5 a chas a gaf am gariad,

Ac fel yr oeddynt hwy fal hyn,
i'm herbyn wedi codi,
Fy wyneb attad ti a droi,
ac arnat rhois fy ngweddi.
6 Bid Sathan ar ei ddehau law,
i'r ſwydd y daw yn bared,
7 A phan roer barn, yn euog boed,
a'i weddi troed yn bechod.

8 Bo ei oes yn ſer, a cyn ddilwydd,
a'i ſwydd arall iw chymryd.
9 Poed yn ymddifaid y bo ei blant,
a'i weddwyn fethiant hefyd.
10 A boed ei blant yn crwydro byd,
i gymryd mân gerdodau:
A cheiſiant hyn rhyd dyrys dir,
lle y bytho hir eu prydiau.

11 Yn rhwyd y ceiſiad ei dda ſyrth,
ei lafur pyrth ddieithriaid:
12 Na ddel iddo nawdd am ei fai,
na chwaith i'w rai ymddifaid.
13 Doed diſtryw dial ar ei hil,
a'i eppil a ddileer,
14 Am bechodau ei dâd a'i fam
y caiff ef lam ryw amſer.

15 A bydded hyn i gyd gar bron
yr Arglwydd gyhoa ſarnwr,
Yr hwn a'i torro, ... lna bo
mwy gofio eu hughyſtwr.
16 Erioed ni cheiſiodd wneuthur hedd,
na thrugaredd i ddyn gwan,
Ond erlid tlawd ar iſel radd,
a cheiſio lladd y truan.

17 Hoffodd felldith a hi a ddaeth,
ac fel y gwnaeth bid iddo,
Caſiodd ſendith, ac ni chai,
end pell yr ai oddiwrtho.
18 G wiſgodd felldith fel dillad gwr,
a daw fel dwr iw galon,
Fel olew doed iw eſgyrn ſo,
hyd oni chaffo ddigon.

19 A'r felldith bid iw gylch yn dyn,
fel yn ddilledyn iddo:
A'i gwiſgo hi bid iddo'n daſg,
fel gwregys gwaſg am dano.
20 A hyn gan Ddaw a gaf yn dâl,
i'r gelyn gwamal enbyd,
A ddwete neu a wnelo gam,
neu niwed am ſy mywyd.

21 Dithau Ddaw er mwyn d'enw gwna,
herwydd mai da d'ymwared;
Gwna dy drugaredd a myſi,
a bryſia di i'm gwared,

22 O herwydd tlawd a rheidus wyf,
a dirſawr glwyf i'm calon,
23 Symudiad cyſcod a ſaf'n ſo,
hyn er na welo dynion:

Mor anſefydlog yw ſy'nâd:
a'r mudiad geiliog rhedyn.
24 Fy nghnawd yn gul, ſy nglinian'n wan
a figlau o dra newyn,
25 Gwarth wyf i'm câs yn ſy ngwael ddrych,
a hwynt wrth edrych arnaf
A'm diyſtyrent dan droi tro,
a than benſiglo attaf.

26 Cymorth di ſi Arglwydd ſy Nuw,
cadw ſi'n fyw â'th nodded:
27 Fel y gwyper mai gwaith dy law,
yw'r lles a ddaw i'm gwared.
28 Melldithiant nac eiriechant hwy,
dod fendith ſwy i minnau,
Bid gwarth i'm gwrthwynebwyr câs,
gorfoledd i'th wâs dithau.

29 A gwarth a gwradwydd gwiſger hwy,
ac fwyſwy y del attynt:
A mantell lâes o gwilydd mawr,
gwiſg di hyd lawr am danynt.
30 Ond ſi, gan ddiolch i'm Ior man,
â'm genau mawl a ganaf:
Ac a roi glod iw enw cu,
lle bytho'r lla yn amlaf.

31 O herwydd ar ddehenlaw'r tlawd
y ſaif ddydd brawd yn gefnog;
I gadw ei enaid ef yn gu,
rhag ei farnu yn euog.

Dixit Dominus. Pſal. 110.

Dafydd yn proffwydo am allu a theyrnas Chriſt, ac am yr offeiriadaith a dyrnaid ymmaith offeiriadaeth Leui.

Dwedai'r Arglwydd wrth i'r Arglwydd man,
ar fy llaw ddeau eiſtedd:
Nes rhoddi'r hai a gaiſay waed
yn fainge draed yt, i orwedd.
2 'R Arglwydd denfyn ffrewyll dy nerth
o ddinas ſowrwerth Seion,
Pan lywodraethech yn en myſg,
gwna der fyſg ar d'elynion.

3 Yn nydd dy nerth dy bobl a ddaw,
ag aberth llaw'n wyllyſgar,
Yn ſanctaidd harddwch daw'r cynnyrch tau
o wlith y borau hawddgar.
4 Yr Arglwydd tyngodd, ac ni wâd,
ti ſy'n offeiriad bythol,
Wrth vrdd Melchiſedech odd'fry,
a bery yn dragwyddol.

5 Yr Arglwydd ar dy ddehau law,
brenhinoedd draw a friwa,
Yn nydd ei ddig gwna'n archollion
ſi enhinoedd tryſion, meddaf.
6 Ar y cenedloedd rhydd farn iawn,
a'i gwlad gwna'n llawn celanedd,
A llawer pen dros wledydd mawr,
a dyrr i lawr yn vnwedd.

7 O wir frys i'r gyflafan hon,
ſe yf o'r afon neſaf,
A gaffo ar ei ffordd yn rhwydd,
a'r Arglwydd a'i derchafa.

Confiteb

Confitebor tibi. Pſal.cxi.

Y mae eſe yn y pſalm hon yn dioleb i Ddaw am ei aml weithredodd da i'r eglwys, gan ddangos beth yw iawn ddoethineb a gwiodaeth.

CLodforaf ſi ſy Arglwydd Ion,
o wyllys calon hollawl,
Mewn cynnulleidfa gar eu bron,
mewn tyrfa gyfion raſawl.
2 Mawr iawn yw gwrthiau'n Arglwydd ni
hyſbys i bawb a'i hoffant.
3 Ei waith a'i iownder pery byth,
a'i wehelyth ogoniant.

4 Yr Arglwydd a wnaeth ei goffau,
am rvſeddodau nerthol.
Cans Arglwydd nawdd-fawr yw i ni,
llawn o dofturi graſol.
5 Ef i bob rhai a'i hofnant ef,
rhydd gyſran gref ar fywyd:
Ac yn dragywydd y myn fod
cof o'i gyfammod hefyd.

6 Mynegodd ef iw bobl i gyd,
gadernyd ei weithredoedd:
A rhoddi iddynt hwy a wnaeth
'tifeddiaeth y cenhedloedd.
7 Gwirionedd a barn ydyw gwaith
ei ddwy law berffaith eſo;
A'i orchymynion ſy ffyddlon iawn,
a da y gwnawn eu gwrando.

8 Y rhai'n ſy gwedi eu ſicrhau,
drosbyth yn ddeddfau cyſion:
Gwedi eu gwneuthur hwy mewn hedd,
a thrwy wirionedd vnion.
9 Anfonodd gymmorth iw bobl ef,
cyſammod gref ſafadwy,
Archodd hyn: bo iw enw fawl,
ſanctaiddiawl ac ofnadwy.

10 Dechreuad pob doethineb ddoſa
i bawb yw ofn yr Arglwydd,
Da yw deall y ſawl a'i gwnai,
a'i ofn a ſai'n dragywydd.

Beatus vir. Pſal.cxii.

Mawl dedwyddwch y rhai a ofnant Ddaw, A dangos melldith iw ddirmygwyr ef.

DEdwyddol yw mewn bachedd dda,
y ſawl a ofna'r Arglwydd,
A'i orchymynion anwyl ynt,
bwdd iddo helynt hylwydd.
2 Ei hâd fydd nerthol yn y tir,
bendithir hiſ rhai vaion:
3 Golud a chyfoeth yn ei dy,
tros byth y pery 'n gyſion.

4 Yr vnion yn y tywyll can
caiff fodd i olau weled:
Yſtyriol, a thoſturiol iawn,
a chyfiawn fydd ei weithred.
5 Gwr dâ a fydd trugarog fwyn,
rhydd echwyn a chymwynas,
A'i air mewn pwyll a barn a rydd,
a'i weithred ſydd yn addas.

6 Ni'ſgogir byth y cyfiawn, gwna
ei goffa yn dragywydd:
7 A chalon ddiſigl, ddwys, ddiofn,
a fail ddeſa yn yr Arglwydd.

8 Hwn yn nerth Duw diofnog fydd,
ac attegſydd iw galon:
Hyd oni chaffo drwy lawn wys,
ei wyllys o'i elynion.

9 Rhanoodd a rhoes i'r tlawd yn hy,
byth pery ei gyfiownedd,
A chryſder ei goron yn wir,
dyrchafir mewn gogonedd.
10 Yr anwir edrych, ſtomma o ddig,
drwy ffyrnig yſgyrnygiad:
Yr annuwiol a dawdd: fal hyn
fydd terfyn eu dymunjad.

Laudate pueri. Pſal.cxiii.

Cyngor i foli Duw am ei ddaioni iw bobl.

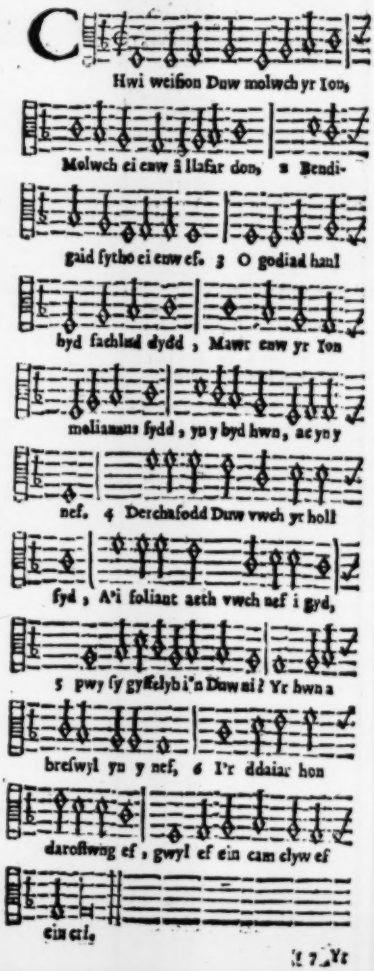

7 Yr hwn ſy'n cadw'r tlawd o'r llwch,
A'r rheidus o'i ddiyſtyrwch,
8 Iw gosod vwch pennaethiaid byd.
9 I'r ammhlantadwy mae'n rhoi plant,
Hil teg, a thylwyth, a llwyddiant;
am hyn moliennwch Ddaw i gyd.
Gogoniant ſyth a ſytho i'r Tâd,
A bid gogoniant yr Mab yhad,
i'r Yſpryd glân gogoniant ſo:
Megis gynt yn y dechreu yr oedd,
Ac y bydd byth yn oes oeſoedd;
dwedwn Amen, pand ſelly y bo.

In exitu Iſrael. Pſal. 114.
Y mae mynediad Iſrael a gaethiwed yn dwyn ar gof i ni ſains yw trugaredd Duw yw blant, a manw tin anniolchgarwch ninnau iddo ef.

Canir hon ſol Pſalm 113.

PAn ddaeth Iſrael o'r Aipht ſaith,
A thy Iaco o eſtron iaith,
2 Iuda oedd ei ſancteiddrwydd ef.
Iſrael oedd benaethiaeth Ior.
3 Gwelodd hyn a chiliodd y mor,
a throes iw hol Iorddonen gref.
4 Neidiai'r mynyddoedd megis hyrdd,
A'r bryniau mal wyn llament ſyrdd,
cawſant waſtad megis llawr dol.
5 Ciliaiſt (o fer) dywaid pa ham?
Tithau Iorddonen lathraidd lam,
p'am y dadreiziſt dithau'n d'ol?

6 Chwychwi ſynyddoedd p'am y ſtoech,
Fel hyrddod? a ph'am nad arhoech?
a chwithau ſreiniau fal wyn mân?
7 Am mai rhaid ofni Duw Iaco,
8 Yr hwn ſy'n troi'r graig yn llyntro,
a'r callestr yn ffynnon ddwfr glân.
Gogoniant ſyth, &c. ſol yn y Pſalm 113.

Non nobis Domine. Pſal. 115.
Y babl a wirfynnid gan dywyſogion amatwiaid, yn addo bod yn daioleogar, os Duw a wrandawai ei gweddiau, ac a'i gwaredai hwynt.

NId ini Arglwydd, nid i ni,
y dodi y gogoneddi,
Ond i'th enw dy hun yn hawdd,
er mwyn dy nawdd a'th wiredd.
2 Pa'm y dwedant am danat ti
y cenedlaethi eſtron?
A thrwy edliw hynny yn fwy,
ple'y mae'n Duw hwy yr awron?

3 Sef ein Duw ni mae yn y nef,
lle y gwnaeth ef a fynnodd.
4 Eu delwau hwy, aur, ariant yn',
a dwylo dyn a'i llunioddi.
5 Safn heb draetha: llun lygaid glân,
y rhai'n ni welan ronyn:
6 Trwyn heb arogl, clustiau ar lled
heb glywed, y ſydd ganthyn.

7 Ac i bob delw y mae dwy law
heb deimlaw, traed heb ſymvdi:
Mae mwnwgl iddynt heb roi llais,
ſal dyna ddyſais ynſyd.
8 Fel hwnnwy ydyw'rhai a'i gwnaeth
a'r rhai a gredant iddynt:
Am hyn ni ddylai neb drwy gred
ſoi mo'i ymddiried arnynt.

9 O Iſrael, dod ti yn rhwydd
ar yr Arglwydd dy hollfryd,
Ef yw en nerth a'i dwg i'r lan,
en porth a'i tarian hefyd.
10 O ty Aron, dod tithau'n rhwydd,
ar yr Arglwydd dy hollfryd:
Ef yw en nerth a'i dwg i'r lan,
en porth a'i tarian hefyd.

11 Rhai a ofnwch yr Arglwydd Ion,
rhowch arno'ch vnion hollfryd.
Efe yw'r neb a'th dwg i'r lan,
eich porth a'ch tarian hefyd.
12 Duw naf a'n cofiodd, ac i'n plith
fo roes ei fendith rhadlon:
I dy Iſrael rhydd ei hedd,
ac vnwedd i dy Aaron.

13 Sawl a'i hofnant bendithiant ef,
Yr Arglwydd nef canmolan,
A'i Enw ſanct o'r nef i'r llawr,
bendithied mawr a bychan?
14 Yr Arglwydd arnoch, arnoch chwi,
a wna ddaioni amlach,?
Ac a chwanega ar eich plant
ei fwyniant yn rymuſach.

15 Y mae ywch fendith a mawr lwydd,
gan y gwir Arglwydd cyſawn,
Yr hwn a wnaeth y nefoedd fry,
a'r ddaiar obry yn gyſawn.
16 Y nef, ie'r nefoedd vwchlaw,
ſy yn eiddaw Duw yr Ion,
A'r ddaiar, lle y preſwyliant,
a roes ef i blant dynion.

17 Pwy a folant yr Arglwydd? gwyt
gwn nad hwyntwy y meirwon,
Na'r rhai a ſnt i'r bedd yn rhwydd,
lle y mae diſtawrwydd ddigon.
18 Ond nyni daliwn yn ein cof
fyth fyth fendithio'r Arglwydd.
Molwch yr Arglwydd yn vn wedd,
a mawl gylaneidd ebrwyddi,

Dilexi quoniam. Pſal. 116.
Diolch Dafydd i Ddaw am ei fawr gariad tu ag atto ef, pan oedd Saul yn ei erlid ef yn anſyniawch Maon.

DA geniſ wrando'r ar Arglwydd nef,
ar lais fy llef a'm gweddi:
2 Am iddo fy nghlywed i'm hawdd,
byth archaf ei nawdd imi.
3 Mae maglau angau i'm cyallwyn,
ym mron fy mwyn i'm beddrod:
Cefais ing. 4 Ond galwaf fy Ner
i'm hoes, moes dyner gymmod.

5 Cyſion yw'r Ion trugarog iawn,
ein Duw ſy lawn o nodded.
6 Duw a geidw'r gwirion: bum i,
mewn cyni, daeth i'm gwared.
7 O fenaid dadymchwel o'r llwch;
dyrd i'th lonyddwch bellach:
Am i'r Arglwydd fod i ti'n dda,
ſaf i'th orphwyſfa hunach.

8 O herwydd i Ddaw wared fodi,
a'm cadw rhag gloes angau,
Fy nrhaed rhag llithro i lam dwfg,
a'm golwg i rhag dagrau.

9 Yn y ffydd hon o flaen fy Nuw,
ym mysg gwyr tyw y rhodiaf.
10 Fel y credais felly y tystiais,
ar y testyn ymma.

11 Yn sy ffrwst dwedais i fal hyn,
mae pob dyn yn gelwyddog.
12 Ond o Dduw, beth a wnaf i tŷ,
am dy ddaioni cefnog?
13 Mi a gymerus, gan roi mawl,
y phiawl iechydwriaeth,
Ac a alwaf, er mwyn fy Llwydd,
ar enw yr Arglwydd bennaeth.

14 I'r Arglwydd talaf yn foran,
fy addunedau ffyddlon,
Y pryd hyn o flaen ei holl lu,
y modd y bu'n fy nghalon.
15 Marwolaeth eirfion gwerthfawr yw
yngolwg Duw: 16 O cenfydd,
Dy was, dy was wyf, mewn dirmyg,
mab dy forwyn yfydd.

16 Dattodaist fy rhwymau yn rhydd,
fy offrwm fydd dy foliant.
17 Enw'r Arglwydd mi â o'm eo,
i hwnnw bo gogoniant.
18 I'r Arglwydd talaf talu'n fraw
fy addunedau cyfion.
19 Yng haer Selem dy fanctaidd dŷ,
o flaen dy deulu ffyddlon.

Laudate Dominum. Psal. 117.

Cynghori y Cenhedloedd i foli Duw o van bod yr addewid mor helaeth iddynt hwy, ac i'r Iddewon.

O Cenwch fawl i'r Arglwydd nef,
molienwch ef genhedloedd,
Molwch ei Enw ef drwy'r byd,
chwithau i gyd y bobloedd.
2 Am ei fod lluoi yn dda iawn,
yr Arglwydd llawn trugaredd,
A'i air ef fydd yn parhau byth,
fef ei ddilyth wirioneedd.

Confitemini Domino. Psal. 118.

Dafydd (wedi i Saul ei erlid ef a chael o hono y frenhiniaeth gan Dduw) yn erchi i bawb o'r ffyddloniaid fod yn diolchgar.

MOlwch yr Arglwydd, canys da yw
mollannu Duw y llywydd,
O herwydd ei drugaredd dau,
fydd yn parhau'n dragywydd.
2 Dweded Israel da yw ef,
a'i nawdd o nef ni ddiffydd,
3 Dyweded ty Aaron mai da yw,
trugaredd Duw'n dragywydd.

4 Y rhai a'i hofnant ef yn lân,
a ganan yr vn cywydd,
Rhon iw drugaredd yr vn glod,
fef ei bod yn dragywydd.
5 Im hing gelwais ar I' Arglwydd cu,
hawdd gantho fu fy nghlywed i
Ef a'm gollyngodd i yn rhydd
o'i lân dragywydd noddedd.

6 Yr Arglwydd fydd i'm gyda'mi,
nid rhaid ym'ofni dynion.

7 Yr Arglwydd fydd yn ghyd â mi,
er cosbi fy ngelynion.
8 Gwell yw gobeithio yn Nuw cun,
nag mewn vn dyn o'r aplas:
9 Gwell yw gobeithio yn yr Ion,
nâ'r tywysogion penaf.

10 Doed y cenhedloedd a'r a'i gyd,
a'i bryd ar wneuthur artaith:
Ond yn enw y gwir Arglwydd Naf,
myfi a'i torraf ymaith.
11 Daethant i'm cylch o gylch i'm cau,
ac ar berwylau diffaith,
Ond yn enw'r gwir Arglwydd Naf,
myfi a'i torraf ymaith.

12 Daethant i'm cylch fel gwenyn mân:
fal diffodd tân mewn goddaith,
Yn enw yr Arglwydd yr wyf fi
yn eu diffodd i ymaith.
13 Fy nghas ddyn gwthiaist atta'n gryf,
i geiſio gennyf fyrthio.
Duw am cadwodd, 14 fef Ion fy nerthm,
fy fechyd i'm, ac etto.

15 Am orfoledd Duw y bydd ſon
yn nhai rhai cyfion dwyfol,
Mai'r Arglwydd Ddnw â'i law ddehau,
a wnaeth y gwrthian nerthol.
16 Deheulaw'r Arglwydd drwy ei nawdd
ef a'i derchafawdd armom,
A dehau law yr Arglwydd ner,
a wnaeth rymuſder drofom.

17 Nid marw onid byw fi wnaf,
mynegai waith yr Arglwydd,
18 Hwn a'm coſpodd, ond ni'm lladdodd,
yn hyttrach lleddiodd afiwydd.
19 Agorwch ym byrth cyfiownder,
o'i mewn Duw nêr a ſolaf.
20 Porth yr Arglwydd fal dyma ſe,
ânt iddo'r rhai cyfiownaf.

21 Minnau a'th folaf yn dy dy,
o herwydd yttty 'nghlywed,
Yno y canaf nefol glod
yt, am dy fod i'm gwared.
22 Y maen ſy ben congl-faen i ni,
a ddarfu i'r ſeiri ei werthod.
23 O'r Arglwydd Dduw y tyfodd hyn,
ſy gan ddyn yn rhyfedded.

24 Yr Arglwydd a'i gwnaeth, dyma'r dydd,
er mawr lawenydd ynny.
Yntho cymrwn orfolleda llawn,
ymlawenhawn am hynny.
25 Attolwg Arglwydd y pryd hyn
yr ym yn erfyn ſeibiant.
Adolwyn Arglwydd Dduw par' yn'
y pryd hyn gaffael llwyddiant.

26 Bendigaid yw y ſawl a ddel
yn Enw yr vchel Arglwydd.
O dy Dduw bendithiaſom chwi,
drwy weddi a ſanctaiddrwydd.
27 Yr Arglwydd ſydd yn Duw i ni,
rhoes i'n oleuni ragor;
Deliwch yr oen a rhowch yn chwyrn
yn rhwym wrth gyrn yr allor.

28 Tydi o Dduw wyt Dduw i mi,
am hyn ydi a ſolafi

Di

(Da gwedd it fawl, fy Nuw mau ſi)
a thydi a ddyrchafaſ.
29 Molwch yr Arglwydd, cans da yw
moliannu Duw yllywydd,
O herwydd ei drugaredd fry,
a bery yn dragywydd.

PSAL. cxix.

ALEPH. Beati immaculati. Rhan. 1.

Yn y pſal. 119. y mae y prophwyd yn canmol ac yn mawrhygu cyfraith Ddaw, gan ddyſgu i'r ſſyddloniaid ymſodloni ynddi, ar air, a myfyrdod: ac yn yr Hebraeg y mae pob 8 wers o'r Pſalm hon yn dechrau ar un Lythyren, gan ddechreu yn y llythyren. A. at ſelly drwy bob un o'r 22 mewn treſn.

POb cyfryw ddyn ſydd a'i daith
yn berffaith, mae fe'n ddedwydd.
Y rhai'n ſuchddol a rodian
ynghyfraith lân yr Arglwydd.
2 Y rhai a gyd gwnſyd a gânt,
a gadwant ei orchmynion:
Ac ai ceiſiant hwy yn ddi lys,
â holl ewyllys calon.

3 Diau yw nad â y rhai hyn,
i galyn llwybrau gwammal,
4 Ond cadw dy air (a erchaiſt ynn)
a dilyn hyn yn ddyfal.
5 Och fi na chawn vniona'n glau,
fy llwybrau at dy ddeddfod;
6 Byth ni'm gwradwyddid ymodd hwn,
tra cadwn dy gyfammod.

7 Mi a'th gladforaf di er neb,
ac mewn vniondeb calon:
Pan ddyſgwyf adnabod dyfarn,
ſy gadarn, ac ſy gyſion.
8 Am dy farn mae fy holl amcan,
dy ddeddfau glân a gadwaf.
Na âd fyth fyth fi yn fy nych,
o, tro i edrych arnâf.

BETH. In quo corriget. Rhan. 2.

9 Pa ſodd (o Ddaw) y ceidw llangc,
ſydd ieuange, eu holl lwybrau?
Wrth ymgadw yn ol dy air,
pob llwybr a gair yn olau.
10 Dy orchmynion â'm holl galon,
a'i dirgelwch ceiſiais oll,
O lluddias fi ar ofer hynt,
oddiwrthynt ar gyfrgoll.

11 I'm calon cuddiais dy air cu,
rhag imi bechu'n d'erbyn:
12 O Arglwydd bendigaid wyt ti,
o dyſg i mi o'orchymmyn.
13 Dy gyſtawn feirn a'r gwir air tau,
a mawl gweſuſan traethais,
14 A'th dyſtiolaethau di i gyd,
vwch holl dda'r byd a hoffais.

15 Dy ddeddf fy myfyr yw a'm drych,
dy ffyrdd'r wyn edrych arnyn.
16 Mor ddirgrif ymy yw dy air,
o'm cof nis cair vn grouyn.

GIMEL. Rétribue ſeruo tuo. Rhan. 3.

17 Bydd dda i'th wâs, a byw a wnaf
a'th air a gadwa'n berffaith:
18 A'm llygaid egor di ar lled,
i weled rhin dy gyfraith.
19 Dieithr ydwyf'n y tîr.
dy ddeddf wir na chudd rhagof;
20 O wir awydd i'r gyfraith hon,
mae'n don ſy enaid ynof.

21 Curaiſt feilch't daw dy felltith di
i'r rhai ſy'n torri d'eirchion.
22 Tro oddiwrthif feſt ar gais,
cans cedwais dy orchmynion.
23 Er i ſwyddogion roi barn gas,
rhoes dy wâs ei ſyfrdod
24 Yn dy ddeddf, hon ſydd yn i gyd
yn gyngor hyfryd ynod.

DALETH. Adhæſit pauimento. Rhan. 4.

25 Fe enaid ymron llwch y bedd yw:
o'th air gwna fi'n fyw eilwaith:
26 Mynegais fy ffyrdd clywaiſt fi,
O dyſg i mi dy gyfraith.
27 Pâr i mi ddeall ffordd dy air,
ar hwanw cair fy myfyr.
28 Gan ofid fe enaid ſu ar dawdd,
a'th air gwna'n hawdd fi'n bybyr.

29 O'th nawdd oddiwrthif tyn ffyrdd gau
a dyſg y'm ddeddfau crefydd.
30 Dewiſais ffordd gwirioned, hon,
ſydd ger fy mron i beunydd.
31 Glynais wrth dy air o Arglwydd,
o lluda i'wradwydd digllon.
32 Yn dy ddeddfau fy rhediad fydd
pan wneych ynrhydd fy nghalon.

HE. Legem pone. Rhan. 5.

33 Duw, ffordd dy ddeddfau dyſg i mi.
dros fe einioes hi'n gadwaf.
34 O par i'm ddeall y ddeddf hon,
o'm calon mi a'i cyflawnaf.
35 Par i'm fynd lwybr dy ddeddf at fryn,
hyn yw fy 'wyllys deilwngs
36 A'm calon at dyſtiolaeth dda,
nid at gybydd-dra goſtwng.

37 Tro fi rhag gweled gwagedd gwael,
bywha fi'i gael dy ffordd di.
38 Cyflowna a'air â mi dy was,
yna caf râs i'th ofni.
39 Ofnais warth, o tro heibio hon,
da yw d'orchmynion tyner.
40 Wele, fawydd i'th gyfraith yw,
gwna ym fyw o'th gyfiownder.

VAV. Et veniat ſuper me. Rhan. 6.

41 Arglwydd dod dy drugaredd ym
a hyn o rym d'addewid.
42 Dewy gredu'n d'air rhof atteb crwn
i'm eablwr hwn a'm dilid.
43 O'm genau na ddwg dy air gwir,
i'th farnau hir yw'ngobaith.
44 Minnau'n waſtadol cadwaf byth
dy lân wchelyth gyfraith,

45 Mewn rhyddid mawr rhodio a wnaf
a cheiſiaf dy orchmynion.

46 A'th dyſtiolaethan rhof ar gopdd,
o flaen brenhinoedd cryſion.
47 Heb wradwydd llaweniawn i'm cair
yn d'air, yr hwn a hoffais.
48 Codaf ſy nwyloat dy ddeddf
drwy fyfyr, greddf a gredais.

ZAIN. Memor eſto. Rhan. 7.

49 Cofia i'th was dy air a'th raith,
lle y rhoiſfy ngobaith arno.
50 Yn d'air mae nghyſur i igyd,
yr hwn mae' mywyd yntho.
51 Er gwatwar beilch ni throis ychwaith
oddiwrth dy gyfraith hoyw-bur.
52 Cofiais (o Dduw) dy ddeddf erioed,
yn hanno rhoeddi'm gyſur.

53 Y trowſion a ofnais yn faith,
ſy'n torri'r gyfraith eiddod.
54 O'th ddeddf y cenais gertdd yn hy,
yn nhy fy mhererindod.
55 Cofiais d'enw (fy Ion) bob nos,
o ſerch i'th ddiddos gyfraith.
56 Cefais hynny am gadw o'm bron
dy ddeddf i ſef hon ſydd berffaith.

CHETH. Portio mea Dom. Rhan. 8.

57 Ti Arglwydd wyt i mi yn rhan,
ar d'air mae f' amean innau,
58 Gweddiais am nawdd gar dy fron
o'm calon yn ol d'eiriau.
59 Meddyliais am ffyrdd dy ddeddfau,
a throis fy nghamrau attynt.
60 Dy eirchion ar frys a gedwais,
nid oedais ddim o honynt.

61 Er i draws dorf fy' ſpeiliol,
dy gyfraith ni anghofiais.
62 Gan godi ganol nos yn fran,
dy farnau a gyffefais.
63 Cyfaill wyf i'r rhai a'th ofnant,
ac a gadwant dy eiriau.
64 Dy nawdd drwy'r tir ſy lawn i'n myſg,
Duw dyſgli mi dy ddeddfau.

TETH Bonitatem feciſti. Rhan. 9.

65 Arglwydd gwnaethoſt yn dda a'th was,
yn ol dy râs yn addo.
66 Dyſg i'm ddeall dy air yn iawn,
'r wy'n credu'n gyflawn yntho.
67 Cyn fy ngoſtwng euthyn ar gam,
yn awr wyf ddimam eilwaith.
68 Da i awn a graſlawn ydwyt ti,
o dyſg i mi dy gyfraith.

69 Dy air er beilch yn clyttio ſing,
â'm calon orug cadwaf.
70 Breiſion yno hwy, er hyn myfi,
dy gyfraith di a hoffaf.
71 Fy mlinder maith da iawn i'm fu,
i ddyſgu dy ſtatuſoedd.
72 Gwell fu i'm gyfraith d'enan glân
nag aur ac arian filoedd.

IOD. Manus tuæ fecerunt me. Rhan. 10.

73 A'th ddwylaw gwnaethoſt fi dy hun,
a rhoiſt i'm lun yn berffaith:
O par i'm ddeall dy air di,
a dyſcaf fi dy gyfraith.

74 Y ſawl a'th ofnant gwelaint hyn,
bydd llawen genthyn weled,
Am fod ſy ngobaith yn dy air,
yr hwn a gair ei glywed.

75 Duw gwn fod dy farnau 'n deilwng;
a'm goſtwng i yn ffyddlon:
76 Dod nawdd er cyſur i'm dy was,
o'th ras a'th addewidion.
77 Dod i'm dy nawdd, a byddaf byw,
dy gyfraith yw yn felys.
78 Gwradwydder beilch a'm plyg ar gam,
myfyriaf am d'ewyllys.

79 Y rhai o Dduw a'th ofnant di,
troer y rhei'ni attaf:
A'r rhai adwaenant er cu maeth,
dyſtiolaeth y Gorucaf.
80 Bydded fy nghalon yn berffaith,
yn dy lân gyfraith Arglwydd,
Fel nas gorchuddier yn y byd,
fy wyneb pryd â gwradwydd.

CAPH. Defecit anima mea. Rhan. 11.

81 Gan ddiſgwyl am dy iechyd di,
mae f' enaid i mewn diffig
Yn gwilied brenydd wrth dy air,
o Arglwydd cair fi'n ddiddig.
82 Y mae fy llygaid mewn pall ddrych
yn edrych am d'addewyd,
Pa bryd (o Arglwydd, dwedais i)
i'm ddiddeni a'th iechyd?

83 Cans wyf fel coſtrel mewn mwg cant
cofiais dy eiriau cyſion.
84 Pa hyd yw amſer dy wâs di?
Pa bryd y berni'r trowſion?
85 Clodditai'r beilchion i'm byllau: hyn
fy'n erbyn dy gyfreithiau.
86 Gwirioncdd yw d'orchmynion di,
cymmorth fi rhag cam ſaglau.

87 Braidd na'm difent o'r tir ar gaint
ond glynais wrth d'orchmynion.
88 Bywha fi Dduw, i gadw'yn glau,
dyſtiolaeth d'enau ffyddlon.

LAMED. In æternum Domine. Rhan. 12.

89 Byth yn y nefy pery d'air.
o Dduw cair dy wirioneedd
O oes i oes: ſiccrheifft y tir
na ſiglir me'i amgylchedd.
90 Safant byth wrth dy farnau dŷ
maent i ti 'n weiſion vſudd.
91 Oni bai fod dy ddeddf yn dda
i'n difa buaſai gyſtudd.

92 A'th orchmynion y bywheift fi,
am hyn y rhei'ni a gofiais,
93 Eiddoti wyf, Duw achub fi,
dy ddeddfau di a geiſiais
94 Diſgwyl fy lladd mae'r anwir ſur:
'r wy'n yſtyr dy dyſtiolaeth,
95 Ar bob perffeithrwydd mae terfyn,
ond ar d'orchymmyn helaeth.

MEM. Quomodo dilexi. Rhan. 13.

97 Mor gu (o Arglwydd) genyf ſi,
dy ddeddf di a'th gyfammod

Ac ar y rhai'n o ddydd i ddydd,
y bydd ſy holl ſyfyrdod.
98 Gwnaethoſt ſi â'th orchmynion iach,
yn ddoethach nâ'm gelynion:
Cans gyd â mi yn dragywydd,
y bydd dy holl orchmynion.

99 Gwnaethoſt ſi'n ddoethach (o Dduw lon)
nâ'r athrawon a'm dyſcynt:
Oblegid ſy mvſyrdod mau,
dy dyſtiolaethau oeddynt.
100 Am gadw o honof dv ddeddf di,
mwy nâ'm rhieni delldais:
101 Rhag dryg-lwybr, fel y cadwn d'air,
ſy nthaed yn ddiwair cedwais.

102 Rhag dy farnau ni chiliais i,
canſ ti a'm dyſgaiſt ynthynt.
103 Mor beraidd gennif eiriau iach,
nâ'r mel meluſach ydynt.
104 O Arglwydd â'th orchmynion di,
y gwnaethoſt ſi yn bovllſwg:
Am hynny 'r ydwyf yn caſau
pob cyfryw lwybrau genawg.

NVN. Lucerna pedibus meis. Rhan. 14.

105 Dy air i'm traed i llnſern vw,
a llewych gwiw i'm llwybrau.
106 Tyngais, a chvflowni a wnaf,
v cadwaf dy lân ddeddfau.
107 Cvſtuddiwyd ſi'n fawr, Arglwydd da:
bewha ſi'm ol d'addewyd:
108 Bodloner di, o Arglwydd mau,
ag offrwm genau diwyd,

A dyſg i'm dy holl farnau draw.
109 Ernaid ſy'im llwy'n waſtadol:
Am hynny nid anghofiais chwaith,
dy lân gvfraith ſanctaiddiol.
110 Yr annuwiolion i'r ffordd ſan,
rhoddaſant faglau geirwon:
Ni chyfeiliornais i er hyn,
ond dylyn dy orchmynion.

111 Cymrais vn etifeddiaeth lân,
hyth weithiau 'y orchmynion,
O herwydd mai hwvntwy y ſydd,
ſawenydd mawr i'm calon.
112 Goſtyngais i ſy nghalon bur,
i wneuthur drwy oſoledd,
Dy ddeddfau di era ſwy'n y byd,
a hvnny hyd y diwedd.

SAMEC. Iniquos odio habui. Rhan. 15.

113 Dvchmygion oſer caſeis i,
a'th gvfraith di a hoffais.
114 Llocheſ a tharian i'm i'th gair:
wrth dv air y diſgwyliais.
115 Ciliwch rai drwg oddiwrthif,
ſy Nuw cadwaf ei gvſtath,
116 Cynnal ſi'th air, a bvw a wnaf,
ni wridaf am ſy ngobaith.

117 O cynnal ſi, ſy Arglwydd Naf,
a bvddaf iach dragwyddol:
Ac yn dv ddeddfau iach y bydd
ſy llawenydd gwaſtadol.
118 Sethraiſt o Arglwydd, vr holl rai
a ai oddiwrth dy ddeddfau:
Am mai oferedd gar dy fron
oedd eu dychmygion hwythau.

119 Diſethaiſt holl rai drwg y tîr,
fel y dyſgethir ſothach.
Am hyn dy dyſtiolaethau di,
a gerais i'n anwylach.
120 O Arglwydd Dduw rhag ofn dy ddig,
ſy gnawd amcig a ſynnodd.
Rhag dy farnedigaethau di,
ſy yſpryd i a ofnodd.

AIN. Iudicium feci. Rhan. 16.

121 Barna thrugaredda wneuthym,
na ddod ſi vn caſeion:
122 O Arglwydd, dyſg ddaioni i'th was,
achub Rhag câs y beilchion.
123 Pallai 'n golwg yn diſgwyl llawn
iechyd o'th gyfiawn eiriau.
124 Yn ol trugaredd â'th was gwna.
dyſg imi'n dda dy ddeddfau.

125 Dy was wyf ſi, deall i'm dod' o
i wybod dy amodau.
126 Madws it (Arglwydd) roddi barn,
torrwyd dv gadarn ddeddfau.
127 Mwy nag aur hoffais dy ddeddf di,
pe rhon a'i goethi yn berffaith.
128 Yn vniawn oll v cyfrifais,
caſeais lwybrau diffaith.

PE. Mirabilia. Rhan. 17.

129 Rhyfedd vw dy dyſtiolaethau,
ſy enaid i'mman a'i cadwodd.
130 Egoriad d'air yn olau wneid,
i weinidaid pwyll a ddyſgodd.
131 Dvheais gan chwant (o Dduw lon)
i'th lân orchmynion crouw.
132 Edrych di arnaf, mygia ar
y rhai a gâr dy enw.

133 Yn ol d'air cyfarwydda 'nrhoed,
an vired i na ddoed arnaf.
134 O gwared fi rhag trowſedd dyn,
a'th orchymmyn a gadwaf;
135 Llewycha dwyneb ar dv was
dyſg imi fias 'y ddeddfau.
136 Dagrau m' golwg lliſo a wnânt,
nas cadwant dy gyfreithiau.

TSADE. Iuſtus es Iehova. Rhan. 18.

137 Cyfiawn ydwyt (o Arglwydd Dduw)
ac vniawn yw dy farnau.
138 Dy dyſtiolaethau y-vn wedd,
vnt mewn gwirionedd bwythau.
139 Fv ſerch i'th air a'm difaodd,
Paſanghofiodd y gelyn.
140 Dvmadrodd purwyd drwy fawr raſ,
hoffodd dy was d'orchymyn,

141 Nid anghofiais dy gvfraith lân,
er bod vn fychan ſagwedd.
142 Dy gyfiawnder di cyfiawn fydd:
a'th ddeddf di ſydd wirionedd.
143 Adfyd cefais, a chyflawdd maith:
dy gvfraith y v 'nigrifwch.
144 Gwna i'm ddeall cyfiownder gwiw:
a byddaf fyw mewn heddwch.

KOPH, Toto corde. Rhan. 19.

145 Llefais â'm holl galon, o clyw,
a'th ddeddfau Duw a gadwaf,

146 Arnat

146 Arnati lleſais, achub fi,
a'th lwybrau oi a rodiaſ.
147 Gwaeddais, achubais flaen y dydd,
wrth d'air yn vfydd gwiliais.
148 Deffroe fy llygaid ganol nos,
oachos d'air a hoffais.

149 Clyw fi'n ol dy drugaredd dda,
bywha fi'yn ol dy farnau.
150 Arnaf rhai ſceler a neſſant:
troſeddant dy gyfreithiau.
151 Tithau byddagos, Arglwydd Dduw:
gwirioned yw d'orchmynion,
152 Gwyddwn fod dy dyſtiolaethau,
gwedi eu ſicrhau yn gryfion.

RESH. Vide humilitatem. Rhan. 20.

153 Gwel fy nghyſtudd, gwared ar gais,
cans cofiais dy gyfreithiau.
154 Dadleu fy nadl, rhyddha fi'n rhodd,
yn ol ymadrodd d'enau.
155 Pfordd iechydwriaeth ſydd bell iawn,
oddiwrth anghwhiawn ddynion,
Am nad ydynt yn ceiſia'n glau,
mo lwybr dy ddeddfau vnion.

165 Dy drugaredd Arglwydd aml yw,
gwna i'm fyw'n ol dy farnau.
157 Llawer ſy'm herlid, r'wyf er hyn,
yn dylyn dy lân ddeddfau.
158 Gwelais y traws, a greſyn ſu,
iddynt ddirmygu d'eiriau.
159 Hoffais dy ddeddf, bywha fi' Arglwydd,
herwydd dy drugareddau.
160 Dechrau dy air gwirioned yw,
o Arglwydd Dduw y llywydd:
Ath gyfiawn farnedigaethau,
ſydd yn parhau'n dragywydd.

SCHIN. Principes perſecuti ſunt. Rhan. 21.

161 Y cryf a'r gam fi' erlid a wnai;
rhag d'ofn y crynai'nghalon.
162 O blegid d'air wyf lawen iawn,
fel pe cawn dlyſau mowrion.
163 Celwydd ffieidd-dra a gaſais,
a hoffais dy gyfreithiau:
164 Saith waith bob dydd y rhof yt glod,
amfod yn dda dy farnau.

165 Y ſawl a gâr dy air, cânt hedd,
drwg'nis goddiwedd mhonyn.
166 Gwiliais Arglwydd wrth dy iechyd,
gan wneuthyd dy orchymmyn.
167 Dy ddeddf cadwodd fy enaid i,
a hiyn fawr a hoffais.
168 Am fod fy llwybrau gar dy fron,
d'orchymynion nid anghofais.

TAV. Appropinquet deprecatio. Rhan. 22.

169 O'th flaen Arglwydd neſſaed fy nghri,
dyſg imi ddeall d'eiriau.
170 Gwared fi'n ol d'ymadrodd rhâd,
del attad fy ngweddiau.
171 Dy fawl a draetha' ngenau'n llawych
pan ddyſgych yni' dy ddeddfau.
172 Datgan fy nhafod d'air yn rhwydd,
herwydd dy gyfiawn'eiriau.

173 Cymhorthed dy law fi ar gais,
Dewiſais dy orchymynion.

174 Cerais dy iechyd, a'th ddeddf ſydd
lawenydd mawr i'm calon.
175 Bo fi' enaid byw, a mawl it rhoed:
dy farn boed i'm amddiffyn.
176 Crwydrais fel oen, dy was o cáls,
cans cofiais dy orchymmyn.

Ad Dominum. Pſal. 120.

Dafydd wedi dyfod o fyſg yr Arabiaid yn erbyn hyd y bu eſe ymyſg y gwbedlaeth enwir angbredadwy honno.

I'M ing y gelwais ar fi' Arglwydd,
ac ef yn rhwydd a'm clybu.
2 Duw gwared fi rhag tafod gau,
a genau yn bradychu.
3 Dywaid i mi oes les nen ſael,
iw gael, oh dafod diſtryw?
4 Geiriau fel llymion ſaethau cawr,
ynghyd a marwawr meryw.

5 Gwae fi aros honof yn llech,
ynghyd â Meſech dwyllgar:
A chytanneddu a'm gwerſyll,
yn nhowſion bebyll Cedar.
6 Hir y bu fi' enaid i ſut hon
ymyſg caſeion heddwch.
7 Os ſon am lonydd a wnawn i,
rhyfelai rhei'ni 'n 'rhyfiliwch.

Leuani oculos. Pſal. 121.

Dangos y dylai y ffyddloniaid ddiſgwyl am gymmorth gan Ddnw yn unic, y modd y mae y Prophwyd yn y pſalm hon.

DIſgwyliaf o'r mynyddoedd draw,
lle y daw i'm help wyllyſgar.
2 Yr Arglwydd rhydd i'm gymmorth gref,
hwn a wnaeth nef a daiar.
3 Dy droed i lithro ef nis gâd,
a'th geidwad ſydd heb huno:
4 Wele, ceidwad Iſrael lân,
heb hun na heppian arno.

5 Ar dy law ddeau mae dy Dduw,
yr Arglwydd yw dy geidwad,
6 Dy lygru ni chaiff haul y dydd,
ar nos nid rhydd i'r lleuad.
7 Yr Ion a'th geidw rhag pob drwg,
a rhag pob cilwg anfad:
8 Cai fynd a dyfod byth yn rhwydd,
yr Arglwydd ſydd dy geidwad.

Lætatus ſum. Pſal. 122.

Dafydd yn ymlawenhau ddarfod i Ddnw gyflawni yr addewid, a gofod yr Arch yn Sion, gan weddio am gymmyrch yr eglwys.

I Dy'r Arglwydd (pan ddwedent) awn,
i'm llawen iawn oedd wrando.
2 Sai'n traed o fewn Caer-Salem byrth,
yr vn ni fyrth oddiyno.
3 Caerſalem lân ein dinas ni,
ei ſail ſydd ynddi'n hunan:
A'i phobl ſydd ynddi yn gytun,
a Duw ei hun a'i drigfan.

4 Cáns yno y daw y llwythau'nghyd,
yn vnfryd, llwythau'r Arglwydd:
Tyſtiolaeth Iſrael a'i drig-fod,
a chlod iw fawr ſanctteiddrwydd.

5 Cans

5 Cans vno cadair y farn ſydd:
eiſteddfod Dafydd yno.
6 Erchwch i'r ddinas hedd a mawl:
a llwydd i'r ſawl a'th garo.

7 O ſewn dygaeran heddwch boed,
i'th lyſoedd doed yr hawddfyd.
8 Er mwyn ty mrodyr mae'r arch hon,
a'm cymydogion hefyd.
9 Ac er mwyn ty'r Arglwydd ein Duw,
hwn ynot yw'n rhagorol:
O achos hyn yr archaf fi,
i ti ddaioni rhadol.

Ad te leuaui. Pſal. 123.

Gweddi y ffyddloniaid, y rhai y mae yr annwiol, a diyſtyrwyr Duw, yn eu blino.

TVedda'r ngolwg at y ne'
(ſy Nuw) dy le trigiannol.
2 Fel y try gweiſion eu llygaid
at ddwylo i meiſtraid bydol.
Llygaid llaw-forwyn ar bob tro,
a ddylyn ddwylo'i meiſtres,
Diſgwyliwn arnat (Ddiw) 'r vn wedd,
am dy drugaredd gymmes.

3 Dy nawdd Arglwydd, dy nawdd ya rhodd,
dygaſom ormodd dirmig.
4 Gan watwar y tynn a'r balch iawn,
yr ym ya llawn boenedig.

Niſi quia Dominus. Pſal. 124.

Y ffyddloniaid wedi eu gwaredu o'i peryglon, yn cyſtaddef mai o'i nerth eu hun, eithr drwy drugaredd Duw y diangaſant.

DYma'r amſer vn ddi ymgel,
gall Iſrael, ſynegi,
Yr Arglwydd nef oni bai ei fod,
a'i arfod gyda nyni.
2 Gydâ ni oni bai ei fod,
pan ddaeth gwrth-draſod dynion:
3 Pan gododd llid i'n, a phoeni,
llyngcaſent ni yn ſywion.

4 Y dyfroedd a'n boddaſent ni,
a'n hoes dan geſa lli buan:
5 Chwyddaſent droſom, fel chwydd dwyr;
ſal dyna gyflwr trnan.
6 Bendigaid Ior ei law a droes:
ac ef ni roes mo honom
Yn yſglyfaeth i'n rhwyge'n frau,
iw gwâg efeiliau llymion.

7 Ein henaid aeth yn rhydd o lyn,
fal yr aderyn gwirion,
Rhwyd yr adarwr torri a wnaeth,
a ninnau aeth yn rhyddion.
8 Ein holl gynnorthwy ni, a'n llwydd,
ſy'n nerth yt Arglwydd howddgar,
Yr hwn drwy waith ei ddwylaw ef,
a greawdd nef a daiar.

Qui confidunt. Pſal, 125.

Mae ſe yn dangos ſicrr obaith y ffyddloniaid yn eu blinderau, gan ddywedyd iddynt ymddiried: ac i'r rhai anwir ddiſtryw.

SAwl a'mddiriedant yn Nuw Ion,
byddant ſel Seion ſynydd;
Yr hwn ni ſyfl: a'i ſylwedd fry
a bery yn dragywydd.
2 Fel y ſaif ſan Caerſalem fry,
a'i chylchu mae mynyddoedd:
Felly yr Arglwydd yn gaer ſydd,
dragywydd cylch ei boblogedd.

3 Er na orphywys rhwyſg cledd hir
yr enwir ar gyfiowniaid,
Rhag i'r rhai cyfiawn yſtyn llaw
i dreimlaw campau diriaid.
4 O Arglwydd Dduw yn bryſur gwna
i bob dyn da ddaioni;
Sef vnion attad ti yn glan
y bydd calonnau'r rhei'ni.

5 Onid y dryg-ddyn Duw a'i gyrr
gydâ gweithwyr anwiredd;
Mewn drwg ymdroes, felly ymdroed,
ar Iſrael boed tangnhefedd.

In convertendo. Pſal. 126.

Y Pſalm hon ſydd yn dangos ryfeddod ſu gwaredaid y bobl allan o gaethiwed Babylon, ac mai yr Arglwydd a'i gwnaeth.

PAn ddychwelodd ein gwir Dduw Ion
gaethiwed Seion ſanctaidd;
Mor hyfryd gennym hyn bob vn,
a rhai m wn hun neſolaidd.
2 Nyni ſ'n genau yn dda'n gwedd,
gorfoledd ar ein taſod:
3 Ymhlith cenhedloedd dwedynt hyn,
fe wnaeth Duw droſtyn yſted.

4 Yſtod fawr a wnaeth Duw yn wir,
ein dwyn i'n tir cynnefin
O gaethiwed y gelyn llym,
am hyn yr ym yn chwerthin.
5 O cynnull ein gweddillion ni,
tro adre' rhei'ni eilwaith,
Gan dy liſ-ddyfroedd ſel y gwlych
y dehau ſych a diffaith.

6 Y rhai ſy'n hau mewn dagrau blin,
bwyntwy dan chwerthin medant:
Felly i' Arglwydd dan droi y byd,
dwg ni i gyd i'r meddiant.
7 Y rhai dan wylo aeth o'r wlâd,
ſel taſu hâd rhyd gryniau;
Drwy lawenydd y dont ynghyd,
ſel caſglu yd yn dyrnau.

Niſi Dominus. Pſal. 127.

Nad ſynwyr dyn na'i boen, ond trugaredd Duw, ſy yn cadw, ac yn dwyn i ben bob peth.

YTy ni adeiladо'r Ner,
a'n ofer gwaith y ſaeti;
A'r ddinas hon nis ceidw eſo,
ni thycciа gwilio ynthi.
2 Os boran godi, os hun hwyr,
a byw drwy lwyr ofidio,
Ofer i gyd: Duw a rydd hun
i bob rhyw vn a'i caro.

3 Wele, y plant a roir i ddyn,
hiliogaeth yn i'r Arglwydd:
Ac o'i rodd ef daw ffrwyth y bru,
iw magu mewn ſanctteiddrwydd.

4 Fel gwr cryf, ple bynnag y daw,
ac yn ei law ei ſaethau:
Plant yr ieuenctyd felly y maen
yn barch o flaen y tadau.

5 Sawl honynt ſydd a'i gwiſg yn llawn,
mae'n ddedwydd iawn ei ſoddion;
Hwy nis gwradwyddir pan ddel man
i'mddiddan â'r gelynion.

Beati omnes. Pſal. 128.

Dangos ddaion; y rhai priodol a ofno 'r Arglwydd, ac adawrid o fendithion Duw i'r rhai a ſo byw yn ol ei orchymynion ef yn y lân ſtad honno.

A Ofno'r Arglwydd gwyn ei fyd,
a rhodiaw rhyd ei lwybrau,
2 Bwyttei o ynnill gwaith dy law,
a blith y daw i tthau.
3 Dy wraig ar du dy dy is nen,
fel per winwydden ffrwythlon,
Dy blant ynglylch dy fwrdd a ſydd
fel olewydd blanhigion:

4 Wele, fal dyma'r modd yn wir
bendithir y gwr eſion,
A ofno'r Arglwydd Duw yn ddwys,
rhydd arno bwys ei golon.
5 Cei gyflawn fendith gan Dduw lon,
bydd dithau Seion ddedwydd,
Fel y gwelych â golau drem,
Gaerſalem mewn llawenydd

Holl dyddiau d'einioes. 6 Plant dy blant,
cei weled llwyddiant iddynt,
Ac ar holl Seulu Iſrael,
daw hedd diogel arnynt.

Sæpe expugnaverunt. Pſal. 129.

Cynghori y mae i'r eglwys ymlawenhau, er bod trilliwyr yn mhob oes. Duw a'i gwaryd hi, ac a ſaſbr ei chaſeion.

LLawer gwaith cefais gyſtudd mawr,
Iſrael yn awr dyweded,
O'm hieuenctyd hyd yr awr hon,
ſe wyr ſy mron eu trymed.
2 A llawer gwaith y cefais lid,
o'm gwan ieuengtid allan,
Ablin gyſtudd ar lawer tro,
ac etto ni'm gorſuan'.

3 Yr arddwyr arddent y ceſn mau,
drwy rwygo cwyſau hirion:
4 Y cyfion Ner torrodd yn frau,
bleidr-ddidau'r annuwiolion.
5 Pa rai bynnag a roeſant gâs
ar degwch dinas Seion,
Gwradwydder hwynt, cilient iw hol,
y rhai annuwiol creulon.

6 Byddant fel y glâs wellt a fai
ar bennau tai yn tyfu,
Yr hwn ſydd cyn y tynner ſe,
yn gwywo, ac yn methu.
7 Ni lenw'r medelwr ei law,
ni chair o honaw ronyn:
I'r caſclwr nis tal ddim mo'i droi,
na'i drin, na'i roi mewn rhwymyn:

8 Fel na bai byth gwiw gan y rhai
ar a dramwyai heibio,
Ddwedyd vnwaith, Duw a ro llwydd,
ncu'r, Arglwydd a'ch bendithio.

De profundis. Pſal. 130.

Gweddi am drugaredd a maddeuant o'n pechodeu, ac o'r diwedd am gael tin gwaredu o bob dwng.

O'R dyfnder gelwais arnat Ion,
2 O Arglwydd tirion goſtwng
Dy gluſt, yſtyria y llais man,
clyw ly ngweddian teilwng.
3 Duw, pwy a ſaif yn d'wyneb di,
os creſn ar anwireda?
4 Ond fel i'th ofner di yn iawn,
yr wyd yn llawn trugaredd.

5 Diſgwyliais f' Arglwydd, wrth fy rhaid;
diſgwyliodd f' enaid arno.
Rhois fy holl obaith yn ei air,
5 f' enaid a gair yn effro.
Ac am yr Arglwydd gwilio'y bydd,
fwy nâ gwiliedydd diſri,
A edrych blygain bob pen awr,
a welo'r wawr yn codi.

7 Vn wedd diſgwylied Iſrael,
yn ddirgel am yr Arglwydd,
Cans mae nawdd gydâ'r Arglwydd nef,
mae yntho ef rywiowgrwydd.
Ei drugareddau ânt ar lled,
fe rydd ymwared ini.
8 Fe weryd-Iſrael: fal hyn,
fo'i tyn o'i holl ddrygioni.

Domine non eſt. Pſal. 131.

Dafydd yn ymwrthod â balchder gar bron Duw.

YN fy nghalon ni bu falch chwydd,
o Arglwydd, na dim tynder;
Ni chodais chwaith drahaus wg
i'm golwg o dra vchder.
2 Ac ni rodiais yma a thraw,
i dreiglaw pethau mowrion;
Ni fauwl chwiliais am wybod
rhyfeddod a dirgelion.

3 Goſtyngais f' enaid i mewn pryd,
fel pan ddiddyfnyd herlod:
Fy enaid ſydd fel yn a fu
gwedi ei ddiddyſnu'n barod:
4 Ond diſgwilied ty Iſrael
wrth wit Imannel beunydd,
Sef wrth yr Arglwydd o'r pryd hyn,
heb derfyn yn dragywydd.

Memento Domine. Pſal. 132.

Y ſyddlon yn ymddvried i addewidion Duw. Dafyad yn dymuno ar Ddaw ſicrhau yr vurhym.

OCofia Ddafydd, fy Nuw Ner,
a'i holl wrth flinder hefyd;
2 Pa lw addoned a roes ſo
i Dduw Iaco, gan ddwedyd,
3 Nid âf o fewn pabell fy nhŷ,
a'm gwely mwy nis dringaf;
4 Ni roddaf i'm dau lygad hun,
amrantun chwaith ni chyſgaf:

5 Nes caffwyf gyfle yn ddi rus,
i Arglwydd grymus Iaco.

6 Wele

6 Wele'r Ephraim clywſom fod
lle o bretwylfod iddo.
Cawſom hi ym meſydd y coed.
7 pawb doed iw bebyll tirion,
Awn, ymgrymwn, pawb vfyddhaed,
wrth ei ſaingc draed yn vnion.

8 F'arglwydd, cyfod i'th eſmwyth lys,
a'th arch o rymmus fowredd.
9 Gwiſged d'offeiriaid gyfion fraint,
gwiſged dy Sainct wirioneddd.
10 Er mwyn Dafydd dy ſyddlon wâs,
na thyn dy ras yn llidiog:
Ac na wrthnaba di er neb,
mo wyneb dy enneiniog.

11 I Ddafydd rhoes yr Ion lw gwir,
a chedwir hwn heb wyredd;
O ffrwyth dy gorph rhof ar dy ſaingc,
yr iraidd gaingc i eiſtedd.
12 Fy nedſi na'm cyſammod i,
dy feibion di oscadwant;
O blann i blanno gaingc i gaingc
hwy ar dy ſaingc a fatnant.

13 Cans ſy Arglwydd, o ſerch a bodd,
a rag-ddewiſodd Seion:
I drigo ynthi rhoes ei fryd,
gan ddwedyd geiriau tirion:
14 Hon fyth fydd fy ngorphwyſfa I,
o hoffder ynthi trigaf.
15 Bendithiaf hi â bwyd di ball,
a'i thlawd diwall o fara.

16 Ag iechydwriaeth, medd Duw naf,
y gwiſgaf ei heglwyſwyr,
A rhoddaf ynghenau pob Sainct
o'i mewn, ogoniant pſalmwyr.
17 Paraf hyn oll, ac ſelly y bydd,
corn Dafydd yn goronog:
Felly darperais, gan ſy mhwyll,
briſ ganwyll i'm eneiniog.

18 Am ei elynion, o bob parth,
y gwiſcaf warth a gwradwydd,
Paraf hefyd iw goron lo
flodeuo: mewn yr Arglwydd.

Ecce quam. Pſal. 133.

Clod cariad brawdol, a'i gyffelybu i'r olew yn y 30. pen. o Exodus.

WEle, ſod brodyr yn byw 'nghyd,
mor dda, mor hyfryd yw oedd
2 Tebyg i olew o ſawr werth,
mor brydferth ar y gwiſgoedd:
Fel pe diſcynai draw o'r nen,
rhyd barf a phen offeiriad,
Sef barf Aron a'i wiſg i gyd,
yn hyfryd ei arogliad.

3 Fel pe diſcynai gwlith Hermon
yn do dros Seion ſynydd,
Lle rhwymodd Duw fywyd, a gwlith
ei ſendith, yn dragywydd.

Ecce nunc. Pſal. 134.

Cynghor i offeiriaid y Demi i gloſfori yr Arglwydd.

WEle, holl weiſion Arglwydd nef,
bendithiwch ef, lle yr ydych
Yn ſefyll yn nhy Ddnw y nos,
a'i gyntedd diddos trefn-wych.
2 Derchefwch chwi eich dwylo glân
yn ei gyſſegr-lân annedd:
A bendithiwch â chalon rwydd,
yr Arglwydd yn gyfanredd.

3 Yr Arglwydd, a'i ddcheulaw gref,
hwn a wnaeth nef a daiar,
A rotho ei ſendith a'i ras
i Seion ddinas howddgar.

Laudate nomen. Pſal. 135.

Cynghor i'r ffyddloniaid i foli'r Arglwydd am ei ddaioni yn gwaredu dyn addolwyr eulynnod.

OMolwch enw'r Arglwydd nef,
ei weiſion ei molienwch,
2 Y rhai a ſaif iw dy a'i byrth,
i'n Duw a'i fawrwyrth cenwch.
3 Molwch yr Arglwydd, cans da yw,
clod i'r Ior byw a berthyn:
Cenwch ei glod dros yr holl fyd,
a hyfryd yw y deſtyn.

4 Oblegid yr Arglwydd, a'i nawdd,
ef a etholawdd Iaco,
Ac Iſrael, iw myſg y trig,
yn deulu vnic iddo.
5 Cans mawr yw'r Arglwydd yn ei lys,
mi a wn yn hysbys hynny:
Ym mhell vwchlaw'r holl ddiwiau mân,
mae'r Arglwydd glân a'i alln.

6 Hrn oll a fynnodd a wnaeth ef,
yn vchder nef eithafon:
Ar ddaiar, ac yn y mor cau,
a holl ddyfnderau'r digion.
7 O eithaf daiar cyfyd tarth,
daw'r mellt o bob parth hwythau,
Ac oer dymeſtloedd, glaw, a gwynt,
a godyat o'i dryſorau.

8 Yn nhir yr Aipht dynion, a da,
â llawer pla y trawodd,
Cyntaf-anedig o bobyn,
â'i law ei hun a laddodd.
9 Pth gnnol di, o Aipht grenlon,
rhoes Duw arwyddion rhyfedd,
Ar Pharo a'i holl weiſion i gyd:
cng drwy'r holl fyd orfoledd.

10 O nerth ei fraich efe a wnaeth,
lawer cenhedlaeth feirwon:
A lladdodd lawer yn vn nedd
o ben brenhinedd cryfion.
11 Sef o'r Amoriaid Sehon fawr,
ac Og, y cawr o Baſan:
A'r vn ddinyſtriad arnynt aeth,
a holl frenhiniaeth Canan,

12 A'i holl diroedd hwyntwy i gyd,
gyd â'i holl frwyd bydol,
I Iſrael i roi a wnaeth
yn etifeddiaeth nerthol.
13 Dy Enw (o Arglwydd) a'th nerth cry',
a bery yn dragywydd,
Ac o genedl i genedl aeth
dy goffadwriaeth, lywydd,

14 Cans ar ei bobl y rhydd ef farn,
yr Arglwydd cadarn cyſion,

Ac yn ei holl lyworaeth bur,
bydd doſtur wrth ei weiſion.
15 Y delwau oll, gwaith dwylaw yn,
a dyſais dyn anſyddlon:
O aur acarian dyna'i gwnaeth,
o hil canheddaeth weigion,

16 O waith dyn, genau rhwth y ſydd,
heb ddim llyterydd iddyn:
Ac mae llun llygaid mawr ar lled,
a'r rhai'n heb weled gronyn.
17 Dwy gluſt dynion ſydd i bob un,
heb glywed mymryn etto,
Eu ſaſn yn ehang, ac ni chaid
na chwyth, nag enaid yntho.

18 Yn ſodd a'r delwau ſydd y rhai
a'i gwnelai hwynt â'i dwylo.
Ac nid yw well nâ'r rhai'n yr un,
ynthyn a ymddirietto.
19 Ty Iſrael na choeliwch chwi:
ty Aron: Leſi vſydd,
20 I'r rhai'n ddim, ond i'r Arglwydd nef,
bendithiwch e'n dragywydd.

21 Bendithier ſyth mawr Enw 'r Ion,
o Seion hen a barchem,
Bendithier moler ei enw ſo,
ſy'n trigo ynghaer Selem.

Confitemini. Pſal. 136.

Mawr ddioleb i Dduw am wnuthur a llywodraethu pob peth.

MOlwch yr Arglwydd, cans da yw,
molienwch Dduw y llywydd,
Cans ei drugaredd oddi fry,
a bery yn dragywydd.
2 Molwch chwi Dduw y duwiau'n rhwydd,
3 ac Arglwydd yr arglwyddi,
4 Hwn vnic a wnaeth wrthiau mawr,
drwy ei ddirfawr ddaioni:

5 Gwnaeth â'i ddoethineb nef wchben,
6 a'r ddaiaren a'r dyfredd,
Y rhai yw prif ſylwedd y byd,
ac i gyd o'i drugaredd.

Molwch yr Arglwydd (cans da yw)
molienwch Dduw y llywydd,
Cans ei drugaredd oddi fry,
a bery yn dragywydd.

7 R' hwn a wnaeth elenadau mawr,
o'r nef hyd lawr a'i fowredd.
8 Haul y dydd, 9 â'r lleuad y nos,
i ddangos ei drugaredd.
10 'Rhwn a drawodd yr Aipht iw ddig,
a'r blaen-anedig ynthi,
11 Ac a ddug Iſrael i'r daith,
ac ymmaith o'i holl gyni.

12 A hyn drwy law gref abraich hir,
o rym ei wir ogonedd:
13 A hollti'r mor coch yn ddwy ran,
o anian ei drugaredd.
14 Dug Iſrael i'r lan yn wych,
fel dyna ddrych gorfoledd:
15 Yſcyttiau Pharo, a'i holl lu,
a hyn a ſu'i drugaredd.

Molwch yr Arglwydd (cans da yw)
molienwch &c.

16 A dwyn ei bobloedd yn ddichwyn,
drwy wledydd dyrys aman:
17 Taro brenhinoedd er eu mwyn,
ac felly eu dwyn hwy allan.
18 Lladd llawer brenin cadarn llon,
19 ſef Sehon yr Amoriaid:
20 Ac Og o Baſan yn vn wedd,
o'i fawr drugaredd dibaid,

21 A'i holl diroedd hwyntwy i gyd,
eu rhoi yn lywyd bydol
22 I Iſrael ei wâs a wnaeth,
yn etifeddiaeth nerthol.

Molwch yr Arglwydd (cans da yw)
molienwch. &c.

23 Hwn i'n cyſtndd a'n coſiodd ni,
o'i fawr ddaioni tirion.
24 Ac a'n hachubodd yn ddi ſwrth
oddiwrth ein holl elynion.
25 Yr hwn a ymbyrth bob rhyw gnawd,
yn ddidlawd o'i drugaredd.
26 Clodforwch Dduw brenin y nef,
rhowch iddo efogonedd.

27 Molwch Arglwydd yr arglwyddi,
vwchben pob rhi o fowredd,
Duw'r duwiau, Ior vwchben pob Ion,
a ſynnon y drugaredd.

28 *Molwch yr Arglwydd (cans da yw)*
molienwch Dduw y llywydd, &c.

Super flumina. Pſal 137.

Yr Iſraeliaid yn eu caethiwed (wrth glywed y Caldeaiaid yn cablu Duw) ſydd yn dymuno ar Dduw goſbi yr Edomiaid, y rhai a baraſant i wyr Babel greuloni wrthynt a phrophwydoſo-eth am ddiwſtr Babel.

PAn oeddym gaeth yn Babilon,
ar lan prif aſon groyw,
Mewn coffadwriaeth am Seion,
hidlaſon ddagrau'n loyw.
2 Rhoddaſom ein telynau 'nghrog,
ar goed canghennog irion,
Lle yr oedd preniau helyg plan,
o ddeutu glann yr aſon.

3 Y rhai a'n dug i garchar caeth,
ini yn ffraeth gofynnen,
A ni'n bruddion, gerdd i Seion,
ſywaith peth nis gallen.
4 O Dduw pa ſodd y canai neb,
(rhoem atteb yn yſtyriol)
I chwi o gerdd ein Harglwydd Dâd,
a ni mewn gwlad eſtronol?

5 Os â Caerſalem or cof mau,
anghofied dehau gany:
6 Na throed ſy nhafod, oni bydd,
hi'n ben llawenydd ymy.
7 Cofia di Dduw, blant Edom lemm,
yn nydd Caerſalem howddgar:
Noethwch dynoethwch (meddei chai'n)
ei mur a'i main i'r ddaiar.

8 Bydd gwyn eu byd i'r ſawl a wnel
iti, merch Babel rydoſt,
Yr vnrhyw feſur, gan dy blau,
i ninnau fel y gwnaethoſt.

9 Y ſawl

9 Y ſawl a'gymro dy blant di,
bo'r rhei'ni ſendigedig,
Ac a darawo'r eppil tau,
a'i pennau wrth y cerrig.

Confitemur tibi. Pſal. 138.

Dafydd yn canmol daioni Duw tuag atto ef, ac yn gweled drwy et ſtyddy cai ef gymaint daioni gan Ddduw rhag llaw, ac o'r llaeu.

RHof fawrglod it i, fy Nuw Ion,
o ddyſnder calon canaf:
Yngwydd holl Angylion y neſ,
a'm heſſef i'th ſoliannaf.
2 Yngrymmaf tua'th ſanctaidd dy,
dan ganu o'th drugaredd,
A'th enw mawr vwchlaw pob peth,
a'th air difeth wirionedd.

3 Y dydd y gelwais arnat ti,
gwrandewaiſt fi yn ſuan:
Yno y nerthaiſt â chref blaid,
fy enaid i oedd egwan.
4 Doed brenhinoedd y ddaiar hon,
a rhoen yt vnion ſoliant:
Addolent oll ein gwir-dduw ni,
cans d'eiriau di a glywſant.

5 Yn ſtyrdd yr Arglwydd yr vn wedd,
ac am ei fowredd canant:
Gan ddangos drwy'r holl fyd ei fraint,
a maint yw ei ogoniant.
6 Vchel yw'r Ion, etto ſe wel
yr vſydd iſel ddynion:
A gwel o hirbell, er eu plan,
y beilch a'r gwarrau ſythion.

7 Pe bai yn gyſyng arna'r byd,
ti a'm bywheyd eilwaith:
Gan yſtyn llaw i ddwyn dy wâs
oddiwrth rai atcas ymaith.
8 Yr Arglwydd a gyflowna â mi,
Duw dy ddaioni rhag llaw,
Ac yn dragywydd imi dod:
na wrthod waith dy ddwylaw.

Domine probaſti. Pſal. 139.

Dafydd er mwyn ei lanhau ei hun, yn dangos nad oes dim yn guddiedig rhag Duw: a thrwy ddangos ei ſerch tuag at Ddduw, y mae eſe yn ymroi i fod yn elyn'r rhai a wrthwynebant Duw.

ARglwydd, manwl y chwiliaiſt fi,
da i'm adwaeni heſyd:
2 Eiſteddiad, codiad, gwyddoſt hyn,
a'm meddwl cyn ei ddwedyd.
3 Yr wyd ynghylch fy lloches i,
a'm ſtyrdd ſydd itti'n hyſbys:
4 Nid oes air nas gwyddoſt ei ſod
ar flaen fy nhafod ofnys.

5 O'm hol ac o'm blaen i'm lluniaiſt
dy law a ddodaiſt arnaf:
6 Gwybodaeth ddieithr yw i mi,
a'i deall hi nis medraf.
7 I ba le r'af fi i roi tro,
i'mguddio rhag dy Yſpryd?
I ba le ffoaf rhag dy wydd,
drwy gael ffordd rwydd i lathlyd?

8 Os dringaf tua'r neſoedd fry,
wyd yno i'th dy perſſaith:
Os tua'r dyſndwr, goſtwng tro
yr wyd ti yno eilwaith.
9 Pe cawn adenydd boreu wawr,
a mynd i for mawr anial,
10 Yno byddai dy ddehau di,
i'm tywys i a'm cynnal.

11 A phe meddyliwn, yr âll tro,
ymguddio mewn tywyllwg,
Canol y nos ſel hanner dydd,
mor olau fydd yn d'olwg.
12 Nid dim tywyllach nos i ti
nag yw goleuni haſ-ddydd:
A'r ddau i ti maent yr vn ddull,
y tywyll a'r goleu-ddydd.

13 Da y gwyddoſt y dirgelwchmau,
Parennau a ſeddiennaiſt,
Ynghroth fy mam pan oeddwn i,
yno dydi a'm cuddiaiſt.
14 Cans rhyfedd iawn y gwnaethbwyd fi,
a'th waith di ſy ryfedded,
A'm henaid a wyr hynny'n dda:
a hon a wna yt ſowrglod:

15 Ni chuddiwyd fy ngrym rhagot ti,
pan wnaethoſt fi yn ddirgel,
Fel llunio dyn o'r ddaiar hon,
o fewn pridd eſgion iſel.
16 Dy lygaid gwelſant fy nhafn wael,
cyn imi gael perffeith-lun:
A oedd pob peth yn dy lyſr yn llawn,
cyn bod yn iawn vn gronnn.

17 Mor anwyl dy feddyliau ym,
mor fawr yw ſum y rhei'ni?
18 Wrth ſwrw, amlach gwa eu bod
na'r tywod o riſedi.
Myſyrio pan ddeffrowyf fi,
'r wyf gyd'â thi yn gwblol.
19 O Dduw, ba achos yn dy lid,
na leddid yr annuwiol?

O Dduw pe coſpid rhai o'r rhai'n
y ſydd yn arwain traha,
Wrth y gwaedlyd fo gaid dwedyd;
dydi doeſ oddiymma.
20 Y rhai am danad ſ'Arglwydd cu,
fy'n treuthu pethau ſeeler,
A'th elynion dibris eu llw,
cymraſant d'enw'n oſer.

21 Ond câs yw gennif, o Dduw Ion,
dy holl gaſeion gwaedlyd?
Ond ſtiaidd gennif fi bob dyn,
a ai yn d'erbyn heſyd?
22 A llawn gâs y caſcais hwynt,
ynt ſel ar bwynt galynion.
23 O chwilia fi o Dduw yn hy,
cei hynny yn ſy nghalon.

Duw prawf fy meddwl i'n fy mol,
24 Oes ffordd annuwiol genny;
Gwel fi, tywys, dwg fi yn ſ'ol,
dod ffordd dragwyddol ymy.

Eripe Domine. Pſal. 140.

Dafydd yn achwyn wrth Dduw rhag dichellion ei elynion: a chan ei ſicrhau ei hun o gymorth Duw, mae eſe yn annog y cyſion i ſoli Duw ei holpwr.

Rhag

RHag y gwr drwg gwared ſi (Ner,)
rhag gwr y trowſder eſrydd,
2 Rhai ſy'n bradychu yn ddirgel,
a chaſglu rhyfel beunydd.
3 Fel colyn ſarph yn llithrig wau,
yw en tafodau llymion:
Gwenwyn yr Aſp ſydd yn parhau
dan eu gwefuſau crenlon.

4 Rhag y dyn drwg, rhag y gwr traws,
ſy'n myſyr lliaws ſaglau,
Duw gwared ſi, rhag goſod brâd,
yngwylch fy ngwaſtad lwybrau.
5 Y beilch cuddiaſant fagl a rhwyd,
wrth bon goſodwyd tanau;
Ar draws fy ffyrdd i ddal fy'nrhoed,
ynghudd, y rhoed llioynnau.

6 Dwedais wrth ſ'Arglwydd fy Nuw wyd,
tyn ſi o'i rhwyd a'i maglau:
O gwrando'n ſuan ſ'Arglwydd nef,
ar brudd lef ſy ngweddiau.
7 Fy Arglwydd yw ly nerth i gyd,
a'm coel a'm iechyd calon;
Ti a roiſt gudd tros fy mhen mau,
yn nydd yr arfau gloywon.

8 I'r dyn annuwiol, Duw, na âd
ddymuniad drwg ei'wllys;
Rhag ei wneuthur eſo yn gry,
a'i fynd yn rhy drahâus.
9 A'i holl ddymuniad drwg i mi,
a'i rhegen weddi grenlon,
Y rhai'n yn llwyr a ddoñt ymmhen
y capten o'm caſeion.

10 Syrthied arnynt y marwor tân,
ac felly lloſgan ymaith,
Bwrier hwynt mewn cau ffoſydd nant,
ſel na chyfodant eilwaith.
11 Dyn llawn ſiarad ſydd anwaſtad,
ni eiſtedd eſ yn gryno:
A drwg a ymlid y gwr traws,
o hyn mae'n haws ei gwympo.

12 Da y gwn y rhydd yr Arglwydd dâl
i ddial cam y truan;
Ac yr iawn farna y dyn tlawd
ſy'n byw ar gerdawd ſechan.
13 Y rhai cyfiawn drwy yr holl fyd,
dy enw a gyd-foliannant,
A'r holl rai vnion, heb oſn neb,
o flaen dy wyneb trigant.

Domine clamaui. Pſal. 141.

Dafydd pan oedd Saul yn ei erlid, yn dymuno help gan Dduw: a dioddefgarwch, nes paſſio'r erlid hwnnw.

OBryſsia Arglwydd, clyw fy llais,
o bryſur gelwais arnad;
O'r man lle'y bwyf gwrando fy llef,
a doed i'r nef hyd attad.
2 Fy ngweddi gar dy fron a ddaw,
gan godi dwylaw'n vchel,
Yn arogl darth ac aberth hwyr,
ſel vnion ddiwyr leſel.

3 O Arglwydd goſod, rhag gair ffrâeth,
gadwriaeth ar fy ngenau,
Rhag i'm gam-ddwedyd, goſod ddor
ar gyfor fy ngwefuſau,

4 Na phwyſa'nghalon ât ddrwg beth,
yngbyd-bleth â'r annuwiol:
Nag mewn cydfwriad gwaith neu wedd,
rhag twyllu eu gwledd ddaintethol.

5 Boed coſp a cherydd y cyfiawn,
ſel olew gwerthlawn arnaf;
Ni fi iw fy mhen, bo mwyaf ſo,
mwy trofio a weddiaf.
6 Eu barnwyr pebwrid i'r llawr,
ar greigiau dirfawr dyrva:
Gwrandawent ar fymadrodd i,
a chlywent hi yn felys.

Fel darnau cynnyd o goed mîn,
a fwriant rhyd y ddaiar:
Mae'n heſgyrn ninnau yr vn wedd,
yn mron y bedd ar waſgar.
8 Mae 'ngolwg a'm holl obaith i,
Duw, arnat ti dy hunan:
Duw byad di'n vnic yn fy mhlaid,
na fwrw fenaid allan.

9 Cadw fi Arglwydd rhag y rhwyd,
hon a oſodwyd ymy,
Teml yr annuwiol, hoenyn main,
rhag ofna'r rhai'n fy magly.
10 Yr anwireddwyr b'ado vn
cwympant en hun iw rhwydau,
Ymddiried ynot ti a wnaf,
ac felly diangaf innau.

Voce mea. Pſal. 142.

Dafydd, er nag oſn na dig, yn erbed Saul, at yn gweddio ar Dduw ei geidwad.

RHois weddi ar yr Arglwydd nef,
yn llym fy llef ymbiliais;
2 A'm holl fyfyrdod gair ei fron,
o'm calon y tywelltais.
3 Ond pan fynegais it fy nghur,
a'm dolur o'm meddyliau,
Da gwyddit ti bob ffordd a'r man,
y rhoeſan i mi faglau.

4 O'r tu deau nid oedd yn' neb,
trown ſwyneb, a'm hadwaenai,
Na nawdd, na neb, o du'n y byd,
fy mywyd a 'mgeleddai.
5 Armad lleſais, wrthyt dwedais,
Duw, di a ydwyd vnion:
Fy nghwbl obaith wyt ti yn wir,
a'm rhan yn nhir y bywion,

6 O yſtyr Arglwydd, faint fy nghri,
wyf mewn trueni digllon:
Rhag fy erlidwyr gwared fi,
mae rhei'ni yn rhy gryfion.
7 O garchar caeth fy enaid tynn,
dy enw am hyn a folaf:
Pan weler dy fod ar fy rhan,
y cyfion twyſgan attaf.

Domine exaudi. Pſal. 143.

Gweddi am ſaddeuant pechodau. Dymuno cael ei dderbyn i dangaredd, a chael Yſpryd Duw iw gadw hyd ddiwedd ei fywyd.

ERglyw fy arch, o Arglwydd mâd,
wyf arnad yn gweddio:
O'th wirionedd, a'th gyfiawnedd,
goſynnaf yt fy ngwrando.

2 Ac a'n ddos i'r farn a'th wâs gwael,
(pa les i'm gael cyfiownder?)
Am nad oes dyn byw gar dy fron
yn gyfion pan ei teimler.

3 Y gelyn a orlidiodd Foes,
mewn llwch i'm rhoes i orwedd:
Fal y rhai meirwon a fa'm hir,
is tywyll dir a'i hannedd.
4 Yna fy ysbryd, mewn blin ing,
a fu mewn cyfing-gyngor:
5 Ac ar fy nghalon drem daeth braw:
ond wrth fyfyriaw rhagor,

Mi a gofiais y dyddiau gynt,
a helynt gwaith dy ddwylo,
Am hyn myfyriais, fy Nuw Nâf,
am hyn myfyriaf etto.
6 Fy mwylaw attad rhois ar led,
lle y mae fy mddiried vnig,
Am dynad fenaid fydd yn wir,
yn wedd a'r tir fycheuig.

7 Yn ebrwydd gwrando fi yn rhodd,
o Arglwydd, palledd fyfpryd:
Rhag imi fyned i'r pwll du,
fel rhai a ddarfu eu bywyd.
8 Par i'm ar frys glywed dy nawdd,
cans ynot hawdd y credais:
A dyfg i'm rodio dy ffyrdd rhâd,
cans fenaid attad codais.

9 A gwared fi fy Nuw, a'm Ion,
rhag fy ngelynion aftrys,
Am fod fy lloches gryd thi:
10 O dyfg i mi d'ewyllys:
Cans tydi yd wyt y Duw man,
beed d'Yſpryd tau i'n tywys
Ar yr vniondeb yn y tir,
dyna dy wir ewyllys.

11 Duw, er mwyn d'enw fi bywhâ,
a helpa fenaid tyner,
Allan o ing Duw cais ei ddwyn,
ac er mwyn dy gyfiownder.
12 A gwna ar yr elynol blaid,
caſeion fenâid, gerydd:
Difetha hwynt er mwyn dy râs,
cans mi wyf dy was vfydd.

Benedictus Dominus. Pſal. 144.

Dafydd yn moli Duw am iddo ymrill ei dyrnau, ac y mae ſe yn dymuno enâll i'r annuwiol: ac i'n dangos beth yw happuſ rwydd ctnedl.

BEendigaid fo'r Arglwydd fy nerth,
mor brydferth yr athrawa
Fy nwylo' i ymladd, a'r vn wedd,
fy myſedd i ryfela.
2 Fy nawdd, fy nerth, fy nug, fy nghred,
fy nhwr, fymwarid vnig:
Cans trwyddo ef fy mhobl a gaf
tanaf yn oftygedig.

3 Pa beth yw dyn, dywaid o Ddaw,
pan fyddyt iw gydnabod?
A mab dyn pa beth ydyw fo,
pan fych o hono'n darbod?
4 Pa beth yw dyn? peth yr vn wedd
a gwagedd heb ddim hono;
A'i ddyddiau'n cerdded ar y rhod,
fal cyſgod yn mynd heibio.

5 Goſtwng y nefoedd, Arglwydd da,
ac edrych draha dynion:
Duw cyffwrdd a'r mynyddoedd fry,
gwna iddynt fygu digon
6 Iw gwaſgar hwynt gyrr fellt i wan,
iw lladd gyrr ſaethau tanbaid.
7 Diſcyn, tyn fi o'r dyfroedd mawr:
hyn yw, o law'r eſtroniaid

Duw gwared fi. 8 Genuain 'rhai'n
a fydd yn arwain gwegil
A'i dehau law fy yr vn bwyll,
ddeheulaw twyll, a choegni.
9 I ti Ddaw, canaf o fawrhad,
yn llafar ganiad newydd,
Ar nabl, ac ar y deg-taut,
cei gerdd o ſaliant beunydd.

10 Duw i frenhinoedd rhoi a wnaeth,
ei ſwccraeth ac lawn reol:
Dan ymwared Dafydd ei was,
rhag cleddyf cas niweidiol.
11 Duw gwared, achub fi wrth raid,
rhag plant eſtroniaid digus,
A'i ſafn yn llawn o ffalſder gau,
a'i dehau yn dwyllodrus.

12 Bydd ein meibion mal planwydd cu,
o'r bon yn cyfu'n iraidd:
A'n merched ni fel cerrig nadd,
mewn conglau neuadd ſanctaidd.
13 A'n conglau'n llawnion o bob peth,
a'n defaid, difeth gynnydd,
Yn filoedd (mawr yw'r lluyddiant hwn)
a myrddiwn i'n heolydd,

14 A'n hychen cryfion dan y wedd,
yn bywedd, ac yn lloyydd:
Heb dorr na tortiant i'n myſg ni,
na gweiddi i'n heolydd.
15 Dedwydd ydyw y bobl y ſy,
a phob peth felly ganthynt:
Bendigaid yw'r bobl y rhai'n yw,
a'r Arglwydd yn Dduw iddynt.

Exaltabo te. Pſal. 145.

Dafydd yn dangos daironi Duw yn llywodraethu pob creadur. Mawl i Ddaw am ei gyfiownder, ai ras, ai ſerch i bob dyn a'i bofno, ac a'i garo.

MI a'th fawrygaf di, fy Nuw,
cans ty i yw fy llywydd:
Bendithio dy enw byth a wnaf,
mi a'i molaf yn dragwyddo.
2 Dy enw a fel.f fi bob dydd,
a'th glod a fydd Leb orphen.
3 Yr Arglwydd fydd glodfawr heb wedd,
a'i fowredd fydd heb ddiben.

4 Cenedl wrth genedl a ront fawl
i'th egoneddawl wrthiam,
Gan dana dy nerth rhyd y byd,
a dwedyd dy gymeddfau.
5 Am dy ogoneddmawr, fy Naf,
mynegaf, a'th gadernid.
6 Son am dy bethau ofnadwy,
gwnant bwy a miunau hefyd.

7 Llwyr goffadwriaeth honot ti,
a'th fawr ddaioni traethant;

A'c

Ac o'th gyfiawnder, fy Nuw Ion,
a llafar don y canant:
8 Sef graſlawn yw ein Arglwydd ni,
ac o doſturi ſyfedd:
Hwyr ac anniben yw i ddig:
llawn frydig i drugaredd.

9 Da yw yr Arglwydd i bob dyn,
a'i nodded ſy'n dycciannol:
Ac ar ei holl weithredoedd ef
daw nawdd o'r nef yn raſol.
10 By holl weithredoedd di i'th lwyſõd,
o Arglwydd a'th glodforant:
Dy wyrth pan welo dy Sainct di,
y rhei'ni a'th ſendithiant:

11 Gan ſon am drngaredd a grâs
dy dyrnas, a'i chaderuyd:
Fal dyna'r gerdd ſydd yn parhau,
yn eu genenau hyfryd.
12 Fel y parent drwy hyfryd glod,
gydnabod â'th dyrnaſoiad,
A'th nerth ym myſg holl ddynol blant,
a'th lawn ogoniant gwaſtad.

13 Brenhiniaeth dy dyrnas di fry,
a bery yn waſtadol,
A'th lywodraeth o oed i oed,
hon a roed yn dragwyddol.
14 Yr Arglwydd cynnal ef yn lloun,
y rhai ſy 'mton eu cwympod.
Ac ef a gyfyd bawb yn wir,
ar a oſtyngir iſod.

15 Wele, mae llygaid yr holl fyd
yn diſgwyl wrthyd Arglwydd,
Dithau a'i porthi hwynt i gyd,
bawb yn ei bryd yn ebrwydd.
16 A phan agorech di dy law,
o honi daw diwall-faeth:
D'ewyllys da yw ymborth byw,
a hynny yw eu llyniaeth.

17 Holl ffyrdd yr Arglwydd cyfion ynt,
a'i wrthiau ydynt ſanctaidd:
18 Agos iawn i bawb ydyw ſo,
a eilw arno'n buraidd.
19 Sef ar y gwyr a'i hofnant ef,
ſo glyw eu llef iw gwared,
Fo rydd eu 'wyllys hwynt a'i harch,
o'i wir-barch, Ion gogoned.

20 Pob dyn a garo'r Arglwydd nef,
caiff gantho ef ei 'mddiffyn:
A chan ddifetha rhydd oes ferr,
i bob yſceler cyndyn.
21 Fy enaid traethed ſendith rhwydd,
a mawl yr Arglwydd nefol:
A phob cnawd rhoed iw enw, y Sanct,
ogoniant yn dragwyddol.

Lauda anima mea. Pſal. 146.

Na all neb ymddiried i ddyn, ond yn Nuw hollalluog, yr hwn a wnaeth y cyſtuddiedig, a byrth y ſtlodion, a rydâha y carcharorion, a gyſſura yr ymddifad, y weddw, a'r di-ſtyr: ac ſydd frenin yn dragwyddol.

FY enaid mola'r Arglwydd nef,
a Mi'ai molaf of i'm bywyd:
Dangoſaf glod i'm Harglwydd Duw,
tra gallwyf ſyw na ſymmyd.

3 Na wnewch hyder ar dwyſogion,
nac ar blant dynion bydol:
Am nad oes ynthynt hwy i gyd,
na help nac iechyd nerthol.

4 Pan el y ſpirit o'r genau gwael,
a'r corph i gael daiar-lan;
Felly dychwyl, ſel dyna'r dydd
y derfydd ei holl amcan.
5 Y pryd hwn gwyn ei fyd eſo
a rothe ei holl obaith
Ar Dduw Iaco yn gymorth da,
pan el oddi yma ymaith.

6 Hwn Dduw a wnaeth nef, daiar, mor,
a'r holl yſtor ſydd ynthynt:
Hwn a ſaif yn ei wir ei hun,
pryd na bo vn o honynt.
7 Yr Hwn i'r gwael a rydd farn ddaſ
a bara i'r newynlliyd,
Fe ollwng Duw y rheidus gwâr,
o'i garchar ac o'i gaethfyd.

8 Yr Arglwydd egyr lygaid dall,
ef a dyr wall gwael ddynion:
Ymgleddu'r gwan mae'n Harglwydd ni,
a hoffi y rhai cyfion.
9 Dieithraid, a'r ymddifad gwan,
a'r weddw druan vnig,
Duw a'i pyrth: ond dyryſu wnai
holl ffyrdd pob rhai cythreulig:

10 Yr Arglwydd yn teyrnaſu a fydd,
dy Dduw tragywydd Seion:
O oes i oes pery dy lwydd:
molwch yr Arglwydd tirion.

Laudate Dominum. Pſal. 147.

Mae'r prophwyd yn moli amryw ddaioni Duw tuag at ei greaduriaid, ac yn enwedig en e glwys, yr hon a gaſclwyd, ac a gaſau ragor ddaioni rhagor yn bobl eraill.

MOlwch yr Arglwydd, cans da yw
canu i Dduw yn llafar:
O herwydd hyfryd yw ei glod,
a da yw bod yn ddiolchgar.
2 Caerſalem dinas gyfiawn ſydd,
yr Arglwydd ſydd iw darpar:
Gan gaſglu Iſrael ynghyd,
a ſu drwy'r byd ar waſgar.

3 Yr vnic Arglwydd ſy'n iachâu,
yn rhydd o friwiau'r galon;
Yr Arglwydd rhwym 'eu briwau'n iawn
y rhai dolur-lawn cleiſion.
4 Yr Arglwydd ſydd yn rhiſe'r ſer,
a phob rhyw niſer honynt:
Ef a'i geilw hwynt oll yn glan,
wrth briod enwau eiddynt.

5 Mawr yw ein Arglwydd ni o nerth,
a phrydferth o raſoldeb;
Ac mae'n bell iawn vwch ben pob rhiſ,
ſon am ei brif ddoethineb.
6 Yr Arglwydd vnic ſydd yn dal
i gynnal ytrhai gweiniaid,
Ac ef a oſtwng hyd y llawr
y dorf fawr annuwioliaid.

7 Cenwch i'r Arglwydd mal y gwedd,
clodforedd ſdâo a berthyn:

O cenwch,

O cẽnwch, cẽnwch gerdd i'n Duw,
da ydyw gyda'r delyn.
8 Hwn ŷ chymylau tóes y nen,
ŷ glaw'r ddayaren gwlychodd.
I wellt gwnaeth dyfu ar y fron,
a llyſiau'i ddynion parodd.

9 Hwn i'r anifail ar y bryn
a rydd yr hyn a'i portho:
Fe bortha gywion y cigfrain,
pan ſon yn llefain arno.
10 Nid oes gantho mewn grym yn march;
na ſerch, na pharch, na phleſer:
Nac mewn eſgair, neu forddwyd gwr,
fal dyna gyfiwr ofer.

11 Yr Arglwydd rhoes ei ſerch ar ddyn,
yr hwn y ſy'n ei hoffi:
Ac ſydd yn diſgwyl cael ei nawdd,
caiff hwn yn hawdd ddaioni.
12 O Caerſalem gyflawn o lwydd,
moliana'r Arglwydd eiddot;
O Seion ſanctaidd, dod yn wedd
i'th Dduw glodforedd barod;

13 Herwydd yr Arglwydd ŷ'i fawr wyrth
a wnaeth dy byrth yn gryfion:
A rhoes ei fendith, a thycciant,
ymlhith dy blant a'th wyrion.
14 Hwn a roes heddwch yn dy fro,
fel y cynnyddo llwyddiant,
Ac a ddiwallodd yn eich plith,
o fraſder gwenith, borthiant.

15 Ei orchymmyn ef a ddenſyn,
o'i ddown fawr air cymheſur,
Hwn ar y ddaiar â ar led,
ac yno rhed yn bryſur.
16 Eirch i'r eira ddiſgyn ſel gwlân:
elrch rew, fe'i tân fel lludw,
17 Eirch ia, fe ddaw yn deſyll cri;
pwy'erys oer ni hwnnw?

18 Wrth ei air eilwaith ar ei hynt,
fe bair i'r gwynt ochneidio
I doddi'r rhai'n, ac felly bydd
i'r holl afonydd lifo.
19 Grym ei air, a'i ddeſaulaw gref,
a ddengys ef i Iaco,
A'i ffyrdd a'i farn i Iſrael,
a'r rhai a ddelo hono.

20 Ni wnaeth efe yn y dull hwn;
ŷ neb rhyw naſiwn arall:
Ni wyddent farnau'r Arglwydd nef.
O molwch ef yn ddiball.

Landate Dominum. Pſal. 148.

Mae'ſe yn annog pob creadur, o bob ſtc i foli Duw, yn enwedig am ei ddaioni i Iſrael.

O Molwch yr Arglwydd o'r nef,
rhowch lef i'r vchel-leoedd.
2 Molwch hwn holl angylion nef,
molwch ef ei holl luoedd.
3 Yr haul, a'r lleuad, a'r holl ſer,
y gloywder, a'r goleuni.
4 Nef y nefoedd, a'r ſtarfaſ'n,
a'r deiſt vwch ben y rhei'ni.

5 Moliannant enw'r Arglwydd nef,
hwyntŷ'i air ef a wnaethbwyd.
Dwedodd y gair, a hwy fal hyn
ar ei orchymmyn erewyd.
6 Rhoes reol iddynt i barhau,
ſel deddfau byth iw dilyn:
Rhoes bob peth yn ei le'n ddi os,
nad elo dros ei derfyn.

7 Molwch yr Arglwydd o'r ddaiar,
chwychwi yſtrywgar ddreigiau,
8 Y tân, a'r cenllyſg, eira, a tharth,
a'r gwynt o bob parth yntau,
9 Mynyddoedd, bryniau, ffrwythlon wydd,
a'r tirion gedrwydd brigog,
10 An'feiliaid, ac ymlufgiaid maes,
ac adar llaes aſgellog,

11 Brenhinoedd daiar, barnwyr byd,
ſwyddwyr ynghyd â'r bobloedd,
12 Gwyr ieuainc, gwyryſon, gwyr hen,
pob bachgen ym mhob oeſoedd.
13 Molant ei enw ef ynghyd,
vchel a hyfryd ydoedd,
Ei enw ef ſydd vchel ar
y ddaiar oll, a'r nefoedd.

14 Cans corn ei bobl a ddierchafawdd,
yn fawl a nawdd i'r eiddo,
I Iſrael ei etholedig,
a drig ynagos atto.

Cantate Domino. Pſal. 149.

Cyngor i'r eglwys i foli Duw am orchafiaeth y Sainct.

CEnwch i'r Arglwydd, ac iawn ſydd,
ryw ganiad newydd rhyfedd:
A chlywer ynghynlleidfa'r Sainct,
ei fawr fraint a'i orfoledd.
2 Boed Iſrael lawen a ffraeth,
yn Nuw a'i gwnaeth yn ddibrin:
A byddant hyfryd blant Seion,
yn Nuw eu tir.on frenin.

3 Molant ei Enw ar y bibell,
a thympanell, a thelyn;
4 Cans bodlon iw bobl yw i gyd,
rhydd iechyd u'r lledneiſ-ddyn.
5 Iw Sainct ef doed gorfoledd iawn,
a hon yn llawn gogoniant,
Yn eu gwelau, (yn llawen ddall)
ac yn eu ſtefyll canant.

6 Yn eu genau bydd cerdd bob awr,
ein Duw a'i fawr ryfeddod,
Ac yn eu dwylaw bydd iw drin,
y cleddyf deufin parod;
7 Ar eſtroniaid i'n dial ni,
ac i gosb boeni'r bobloedd:
8 I roi mewn caethder gadwyn dro,
i rwymo ei brenhinoedd.

I roi eu pendefigion chwyrn,
mewn gefyn heyrn ſtyrnig.
9 I wneuthur arnynt vnion farn
yn gadarn ſcrifennedig.
Dymma'r glân arddercbowgrwydd ſydd
iw Sainct y ſydd yn credu:
Clodforwch oll yr Arglwydd nef,
o molwch ef am hynny.

Landate

Laudate Dominum. Pſal.150.

Mae yn annog i ſoli Duw yn ddibaid a phob cerdd, am ei weithredoedd mawrion.

MOlwch Dduw yn ei gyſſegr len,
ſef ei ſurfaſen nerthol.
2 Molwch ef ſiw gadernid llyn,
ac amlder grym rhagorol.
3 Ar lais vdcorn rhowch y mawl hyn,
ar nabl, telyn, Tympan.
4 Molwch chwi ef â llawn glod glan,
a thannau, pibell, organ.
5 Ar y ſymbalau molwch ef,
ar rhai'n â'i lleſ yn ſein-gar:
O molwch ef â moliant clan,
ar y Symbalau llafar.
6 Holl bethau (molent vndaw byth)
ſydd ynthynt cwyth y bywyd.
Rhoent gyd-gerdd foliant i barhau:
clod-ſorwn ninnau hefyd.

Gogoneddu a fytho i'r Tâd,
i'r Mab rhad a'r gliw Yſpryd:
Mal y bu, y mae, ac y bydd
yn Duw tragywyddoldeb fyſyd.

Terfyn Pſalmau Dafydd.

TABL I DDANGOS PA LE y ceir pob vn or Pſalmau, wrth eu dechreuad a'i rhifedi.

A

Chub ſi Ddaw y gwr a'm gwnaeth. Pſal. 69
Addewais gadw'ngrnan'n gu. 39
Ai'r vniondeb, o bobloedd wych. 58
Aolno 'r Arglwydd gwyn ei fyd. 128
Arglwydd clyw'ngweddi yn ddiball. 5
Arglwydd manwl y chwiliaiſt fi. 139
Attad Ion fy nerth, y rhoſ lef. 28

B

Barn ſi o Ddaw, a chlyw fy llais. 26
Barn ſi o Ddaw, a dadleu'n dyna. 43
Bendigaid fo'r Arglwydd fy nerth. 144
Bum yn dyſal ddiſgwyl fy Ner. 40

C

Cadw ſi Ddaw, canys rhois fy mhwy. Cenwch, a churwch ddwylo'nghyd. 16 47
Cenwch i'r Arglwydd ac iawn fydd. 149
Cenwch i'r Arglwydd newydd gân. 98
Clodforaf ſi fy Arglwydd Ion. 9. & 111
Clodfored pawb yr Arglwydd nef. 105
Clodforwn di dragwyddol Ddaw. 75
Clyw di ſugail i Iſrael. 80
Clywſam â'n cluſtiau o Ddaw cu. 44
Credaſ i'r Arglwydd yn ddiham. 11
Chwi weiſion Duw molwch yr. 113

D

Da gennyf wrandoo'r Arglwydd nef. Dangos ſy Naw, ſy Naw a'm gryfa. 116 22
Datcanaſ drugaredd a barn. 101
Datcan y neſoedd fowredd Duw. 19
Da wyd i'ch dir Iehouah Ner. 85
Dedwyddol yw mewn bocheddda. 112
Diolchaf ſi â'm calon rwydd. 34
Diſgwyliaf o'r mynyddoedd. 121
Duw, bnoſt i'n yn Arglwydd da. 90
Duw, dod i'r brenin farn o'r nef. 72
Duw, dy nawdd ym'rhag marwol ddyn. 56
Duw ſy nghyfiawnder clywaiſt fi. 4
Duw pryſura i'm gwared i. 70
Duw y Duwiau yr Arglwydd cu. 50
Duw yn d'enw cadw fi'n dda. 54
Dwedai'r Arglwydd wrth fy Arglwydd man. 110
Dwedai yr vnfyd wrtho'i hun. 53
Dy Babell di mor hyfryd yw. 84
Dyma'r amſer yn ddiwrmgel. 124
Dy râs, dy nawdd, ſy Naw i'm dod. 57
Dywed i mi pa ddyn a drig. Pſal. 15

E

Erglyw fy arch o Arglwydd mâd. 143
Erglyw o Ddaw, fy llefain i. 61

F

Fy Arglwydd derchefais fy emaid i. 25
Fy Arglwydd, mi a'th fawrygaf di. 30
Fy Arglwydd, na cherydda fi. 38
Fe ddwedai'r vnfyd nad oes Duw. Pſal. 14
Fe enaid mawl Sanc Daw yr Ion. 103
Fy enaid mola 'r Arglwydd byw. 104
Fy enaid mola 'r Arglwydd nef. 146
Fy llais at Ddaw, pan reddais lef. 77
Fy mhobl i gyd gwrandewch fy neddf. 78
Fy Nuw gwareda fi rhag brad. 59
Fy vnig Ddaw ydyw fy mhlaid. 62

G

Gobaitha nerth i'n yw Duw hael. 46
Goſtwng o Arglwydd y gluſtiau. 86
Gwrandaweſi yr Arglwydd ner. 20
Gwrandewch chwi y bobloedd i gyd. 49
Gwyn ei fyd yr yſtyriol frawd. 41

H

Holl farnwyr byd mae Duw'n 'en myſg. Pſal. 82

I

Dy'r Arglwydd pan ddwedent awn. 122
I'm ing y gelwais a'r fy Arglwydd. 120
I'r Arglwydd cenwch lafar glod. 100
I ti o Ddaw, y gweddai mawl. 65

L

Lawer cenedl o Ddaw, a ddaeth. Llawer gwaith cefais gyſtudd. 79 129

M

Mawr ei enw'n minas ein Duw 48
Mi a'm ddiriedais ynod Ner. 31. 71
Mi a'th fawrygaf di fy Nuw. 145
Moliannu'r Arglwydd da iawn yw. 92
Molwch Ddaw yn ei gyſſegr. 150
Molwch yr Arglwydd canys da yw. 106
107. 118. 136. 147
Myfyriaf gerdd byth i barhau. 86

N

Na ddala ddryg-dyb yn dy ben. 37
Na oftega, na thaw, na ſydda 85
Nid ini Arglwydd, nid i ni. 115

O

O Achub bellach Argl. cu. 12
O achub fi 3 fy Nuw Ner. 7
O Argl. amled ydyw'r gwyr. 3
O Argl. Dduw, Duw mawr ei rym. 49
O Argl. Dduw, erglyw fy llef. 64
O Argl. ein Ior ni a'n nerth. 8
O Argl. erglyw fy ngweddi. 102
O Argl. na cherydda fi. 6
O Argl. pa'm y ſefi di. 10
O Argl. yn dy nerth a'th rym. 21
O bryſsia Argl. clyw fy llais. 14
O cenwch fawl i Dduw ein nerth. 81
O cenwch fawl i'r Argl. nef. 117
O cenwch glod i'r Argl. mâd. 96
O clyw gyfiawnder Argl. mâd. 17
O cofia Ddafydd, fy Nuw Ner. 132
O dowch a chanwn i'r Argl. 95
O Dduw, dydi a'n gwrthodaiſt. 60
O Dduw fy iechyd nos a dydd. 88
O Dduw fy moliant i na thaw. 109
O Dduw, gwrando fy ngweddi brudd. 55
O Ior fy ngrym, caraf di'n fawr. 18
O molwch enw'r Argl. nef. 135
O molwch yr Argl. o'r nef. 148
O'r dyſnder gelwais arnat Ion. 130

P

PA ham o Dduw oddiwrthym ni. 174
Pa ham y terfyſg gwyr y byd. 2
Pa hyd fy Argl. Dduw dilyth. 13
Pa'm y rhodreſi yn dy frâd. 52
Pan ddaeth Iſrael o'r Aipht faith. 114
Pan ddychwelodd ein gwir Dduw Ion. 126
Pan oeddym gaeth yn Babilon. 137
Pa rai bynnag yn Nuw yr Ion. 53
Pared yw fy nghalon o Dduw. 108
Pleidia o Argl. yn fy hawl. 35
Pob cyfryw ddyn y ſydd a'i daith. 119

R

RHag y gwr drwg gwared fi Ner. 140
Rhoſ fowrglod i ti fy Nuw Ion. 138
Rhois weddi ar yr Argl. nef. 142
Rhowch i'r Arglwydd a rhowch yn chwyrn. 29

S

SAwl a'mddiriedant yn Nuw Ion. 125
Seilſeini hon, ſef Sion, ſydd. 87

T

TEyrnaſu y mae yr Arglwydd. 93
Traethodd fy nghalon bethau da. 45
Trugaredd dod i mi. 51
Trugaredd Duw i'n plith. 67
Tuedda'ngolwg at y ne. 123
Tydi o Dduw yw y Duw mau. 63

W

W'Ele, fod brodyr yn byw'nghyd. 133
Wele holl weiſion Argl. nef. 134
Wrth gamwedd dyn aunawiol fur. 36

Y

YMgyfoded yn Duw ein Ner. 68
Yn fy nghalon ni bu falch chwydd. 131
Yn Iuda ac Iſrael dir. 76
Yn Nuw ymlawenhewch i gyd. 66
Y ty ni adeilado'r Ner. 127
Yr Argl. Dduw yw ein brenhin. 99
Yr Argl. piau'r ddaiar lawr. 24
Yr Argl. ydyw ein penhaith. 97
Yr Argl. yw fy mugail clan. 23
Yr Argl. yw fyngolau'gyd. 27
Yr vn wedd ac y brefa'r hydd. 42
Y ſawl a drigo, doed yn nes. 91
Y ſawl ni rodia dedwydd yw. 1
Y ſawl ſy deilwng, gwyn ei fyd. 32
Ys da yw Duw i Iſrael. 73

FEl y galler'gwybod ar ba dôn y mae canu pob vn o'r Pſalmau yn y gynnulleidfa, y mae nodau canu wedi eu goſod wrth rai o honynt; ac wrth y rhai hynny y gellir canu cynnifer o'r llaill ac a fo o'r vn meſur a hwythau: Ond o herwydd bod rhai yn Pſalmau o gwynfan a galar, ac eraill o ddiddanwch a llawenydd; rhai yn gweddio Duw am ymwared o gyſtudd, neu ryw ddaioui arall, ac eraill yn moliannu Duw ac yn diolch iddo am ei ddaioni a'i ymwared; rhai yn datcan ac yn mynegi mawrion weithredoedd Duw yn'yr oeſoedd o'r blaen, ac eraill yn prophwydo am bethau a ddeuai ar ôl: &c. O herwydd hyn medd if, iawn yw dewis i bob Pſalm y dôn a fo cymmhwyſaf a chymmeſuraf i'r defnydd a fyddo ynddi.

DIWEDD.